

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Στην Αθήνα σήμερα, 3 Σεπτεμβρίου 2005, ημέρα Σάββατο και ώρα 16.00' στην Αίθουσα 223 του Μεγάρου της Βουλής συνεδρίασε η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής των Εφήβων, υπό την προεδρία της Βουλευτού Μαγνησίας, κυρίας Ζέττας Μακρή, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση των θεμάτων: «Αποκέντρωση – Αστυφιλία – Ερήμωση Υπαίθρου, Δημόσια Διοίκηση, Ισότητα Φύλων, Τύπος – Μ.Μ.Ε., Δημόσια Ασφάλεια, Δικαιοσύνη, Κοινωνική Ανισότητα, Αξιοκρατία, Πολιτικοί/ή, Ανθρώπινα Δικαιώματα, Δημοκρατία – Ελευθερία, Τοπικά Προβλήματα, που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων", Ι' Σύνοδος 2004 – 2005.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αλεξοπούλου Σοφία (Β΄ Αθήνας), Αποστολάκης Σωτήριος (Β΄ Αθήνας), Βαμβακά - Τάτση Ουρανία (Α΄ Αθήνας), Βαρβαρέσος Χρήστος (Σαουδική Αραβία), Γεωργιάδου Δέσποινα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Γκαϊπατζή Ολυμπία (Ν. Κιλκίς), Δαιμονάκος Ιωάννης (Β΄ Αθήνας), Δούκας Ανδρέας - Κυριάκος (Α΄ Αθήνας), Δούμπαλη Μαρία (Ν. Φλώρινας), Δρίτσα Στέφανι (Ν. Αττικής), Ζαπρούδη Σοφία (Βέλγιο), Ζαχαριουδάκη Ειρήνη (Ν. Λασιθίου), Ζησίμου Αικατερίνη (Β΄ Αθήνας), Ζώης Κωνσταντίνος (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Καραγιαννάκη Άννα (Β΄ Αθήνας), Καρνάβα Αφροδίτη (Ν. Φθιώτιδας), Καρολεμέα Αγγελική (Ν. Καστοριάς), Κατσιώλης Ιωάννης (Ν. Ηλείας), Κελεσίδου Σοφία (Β΄ Πειραιά), Κιρμιτσάκη Χρυσούλα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Κρασανάκης Μανώλης (Α΄ Πειραιά), Κρίθαρη Ζαφειρία - Ελβίρα (Επικρατείας), Κυπαρίσσης Αντώνιος - Δημήτριος (Β΄ Αθήνας), Μαρασλή Ιωάννα (Ν. Έβρου), Μαρίνου Μαρία (Ν. Χίου), Μαυρομμάτη Μαρία (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Μηλάκης Ηρακλής (Ν. Ηρακλείου), Μπακογιάννη Ιωάννα (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Παρρησιάδου Μαρία - Ελισάβετ (Β΄

Αθήνας), Πολυμέρου Ευαγγελία (Ν. Φθιώτιδας), Σπανουδάκη Αναστασία (Ν. Λέσβου), Σπυροπούλου Νικολέτα (Β΄ Θεσσαλονίκης), Σταθόπουλος Πέτρος (Β΄ Αθήνας), Σταυροπούλου Αγγελική (Ν. Κορινθίας) και Τοφίνη Εύα (Κύπρος).

Επίσης, στη συνεδρίαση παρέστη ο Πρόεδρος της Επιτροπής του εκπαιδευτικού προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», κ. Ιάκωβος Καμπανέλλης και το μέλος αυτής κυρία Λίνα Αλεξίου, δημοσιογράφος.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Καλησπέρα σε όλους τους συναδέλφους Εφήβους Βουλευτές. Χαίρομαι που σας βλέπω. Είναι η πρώτη φορά που προεδρεύω σε συνεδρίαση Εφήβων Βουλευτών.

Ξέρετε καλύτερα από εμένα ότι είναι ένας θεσμός που υπάρχει εδώ και πολλά χρόνια με εξαιρετική επιτυχία.

Για εμάς είναι συγκινητική η συμμετοχή σας σε αυτό το θεσμό και βεβαίως είναι και αναζωογονητική. Το να ακούμε τις απόψεις νέων παιδιών, τα οποία έχουν ξεχωρίσει στα σχολεία τους, είναι κάτι ιδιαίτερα ενθαρρυντικό, είναι κάτι ελπιδοφόρο και θεωρώ ότι είναι και υγιές.

Ονομάζομαι Ζέττα Μακρή, είμαι Βουλευτής Μαγνησίας και είναι η δεύτερη θητεία μου στο Κοινοβούλιο. Είμαι παντρεμένη και έχω δύο παιδιά. Ο ένας είναι στο 3ο έτος στο Πανεπιστήμιο, ο άλλος μπήκε φέτος. Θεωρώ, λοιπόν, ότι λίγο-πολύ είμαι εξοικειωμένη με τις ανησυχίες των νέων. Νομίζω, όμως, ότι έτσι ομαδικά και συντονισμένα πρώτη φορά θα ακούσω απόψεις.

Θα σας πω σύντομα πώς είναι η διαδικασία. Πρώτος θα πάρει το λόγο ο εισηγητής, που είναι ο κ. Ηρακλής Μηλάκης, Έφηβος Βουλευτής από το Ηράκλειο. Η εισήγησή του θα είναι για 8 λεπτά. Όσοι από εσάς θέλουν να γραφτούν ως ομιλητές, θα το δηλώσουν εδώ, στη Γραμματεία, μέχρι το τέλος της εισήγησης του κ. Μηλάκη.

Η δική σας τοποθέτηση δεν θα ξεπερνά τα τέσσερα λεπτά. Η διαδικασία, όμως, θα τηρηθεί αυστηρά. Αν υπάρχει, όμως, χρόνος – θα παρακαλούσα κατ' αρχήν να σεβαστούμε τους χρόνους – στη συνέχεια θα έχουμε δευτερολογίες και θα ακολουθήσουν στο τέλος οι ψηφοφορίες για τα θέματα της Επιτροπής που αναφέρονται στη Σύνοψη Κειμένων που περιλαμβάνει τις προτάσεις όλων των παιδιών που συμμετείχαν στο πρόγραμμα.

Σας καλωσορίζω και πάλι. Σας συγχαίρω.

Θα παρακαλέσω τον κ. Μηλάκη, τον Εισηγητή, να πάρει το λόγο.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΗΛΑΚΗΣ (Νομός Ηρακλείου): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, «νέος θα πει να θέλεις να αλλάξεις τον κόσμο» είχε πει ο μεγάλος

Κρητικός συμπατριώτης μας, συγγραφέας, Νίκος Καζαντζάκης και η Βουλή των Εφήβων, ο πρωτοποριακός και μεγαλεπήβολος αυτός θεσμός επιβεβαιώνει τη διαπίστωση αυτή, μιας και δεκατέσσερις χιλιάδες μαθητές φέτος προθυμοποιήθηκαν να εκφράσουν τον προβληματισμό και την αγωνία τους για την κοινωνία που ζουν και για τον κόσμο που ονειρεύονται να δημιουργήσουν.

Προσωπικά, νοιώθω μεγάλη συγκίνηση που βρίσκομαι αυτή τη στιγμή μέσα σε αυτή την Αίθουσα και πιστεύω πως ο προβληματισμός, τόσο ο δικός μου, όσο και όλων των συμμαθητών μου, σε θέματα δημόσιας τάξης και δικαιοσύνης θα εισακουστεί και θα δικαιωθούν οι προσδοκίες μας για ένα καλύτερο μέλλον αυτού του τόπου, της Ελλάδας, με τη μακραίωνη ιστορία των 2.500 χρόνων.

Στην εισήγησή μου θα καταθέσω σκέψεις για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ελληνική δημόσια διοίκηση, η δημόσια τάξη και η ελληνική δικαιοσύνη και θα προτείνω τρόπους επίλυσης, που ελπίζω να εισακουστούν, αν και καταλαβαίνω ότι τα θέματα αυτά είναι δύσκολα και δυσεπίλυτα, κρατάνε χρόνια και σαν τη λερναία ύδρα προσπαθούν να καταβροχθίσουν τη μικρή πατρίδα μας.

Χωρίς να παραβλέπουμε το γεγονός πως ζούμε σε μια κοινωνία δημοκρατική, πως απολαμβάνουμε τα αγαθά της ειρήνης και τα οφέλη της τεχνολογικής προόδου, μας ενοχλούν και μας αναστατώνουν τα συχνά κρούσματα διαφθοράς στο χώρο της πολιτικής, της δικαιοσύνης, της εκκλησίας και των υπηρεσιών του δημοσίου. Η ευνοιοκρατία, η αδιαφάνεια, το ρουσφέτι, οι πελατειακές σχέσεις, η κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος, η κοινωνική ανισότητα, ο λαϊκισμός, η γραφειοκρατία, ο εκφυλισμός του κοινοβουλευτισμού είναι τα κακά μηνύματα που προσλαμβάνει η σκέψη του Έλληνα εφήβου και τον κάνει να επαναστατεί, αν και 2.500 χρόνια πριν ο μεγάλος κωμωδιογράφος Αριστοφάνης καταγγέλλει τα ίδια φαινόμενα διαφθοράς και κοινωνικού ξεπεσμού στην κωμωδία του «Αχαρνής».

Οι προτάσεις μας σ' αυτό το σημείο είναι σκληρές. Θέλουμε αδιάφθोरους και αδέκαστους δικαστές που να καταδικάζουν τις αντιδημοκρατικές αυτές συμπεριφορές και να απομακρύνουν οριστικά και αμετάκλητα τα διεφθαρμένα αυτά άτομα από το κοινωνικό λειτούργημα που κλήθηκαν να υπηρετήσουν.

Προτείνουμε, επίσης, να βελτιωθεί ο κανονισμός των μαθητικών κοινοτήτων. Να τοιχοκολλούνται τα στοιχεία των οικονομικών τους συναλλαγών, για να καταπολεμηθεί το πρόβλημα της διαπλοκής στα μαθητικά συμβούλια και να μην εθίζονται οι μαθητές από τα μικρά τους χρόνια στη διαφθορά, αντιγράφοντας τα κακά πρότυπα της κοινωνίας μας.

Ένα σημαντικό θέμα, που μας απασχόλησε, ήταν τα προβλήματα που δημιουργούν τα ΜΜΕ, επειδή η επίδρασή τους είναι καταλυτική στην ατομική και κοινωνική ζωή: Η παραπληροφόρηση, η προπαγάνδα, η διαπλοκή οικονομικών και κομματικών συμφερόντων, η προβολή αρνητικών υλιστικών και ευτελών αξιών, η κακοποίηση της ελληνικής γλώσσας, ο δογματισμός και η μισαλλοδοξία, η παράλυση της κριτικής σκέψης, η κινδυνολογία, η αποχαύνωση και η εκμετάλλευση της γυναίκας, η εμπορευματοποίηση του αθλητισμού, το star system, η βία και η εγκληματικότητα, η λασπολογία, τα ριάλιτι και η αντίληψη του εύκολου πλουτισμού δημιουργούν επίπεδους και ανόητους ανθρώπους, εξαρτημένους από «το ναρκωτικό με την πρίζα», όπως εύστοχα έχει χαρακτηριστεί η τηλεόραση.

Οι προτάσεις μας στο θέμα αυτό είναι πολλές. Θα ξεκινήσω με πρόταση-έκκληση πάλι προς την κυρία Υπουργό Παιδείας. Ζητάμε την εισαγωγή ειδικού μαθήματος για την τηλεόραση, έστω μία ώρα την εβδομάδα. Όπως μαθαίνουμε να διαβάζουμε ένα λογοτεχνικό κείμενο, κατανοώντας τις τεχνικές λόγου, έτσι πρέπει να μάθουμε να διαβάζουμε μία είδηση, έχοντας υπόψη μας τους μηχανισμούς καταγραφής και διαστρέβλωσης της πληροφορίας. Υπάρχει βέβαια η αντίστοιχη ενότητα στην Έκφραση-Έκθεση της Β΄ Λυκείου, αλλά είναι ανεπαρκής. Θα θέλαμε ειδικούς δημοσιογράφους και επιμορφωμένους καθηγητές να αναλάβουν το δύσκολο και υπεύθυνο έργο καταπολέμησης του εικονικού αναλφαριθμητισμού.

Προτείνουμε, επίσης, αυστηρή τήρηση του κώδικα δημοσιογραφικής δεοντολογίας, ουσιαστική και αυστηρή παρουσία του Εθνικού Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου, αξιοκρατική επιλογή και αξιολόγηση των λειτουργών Τύπου, έλεγχο των ιδιωτικών καναλιών, παραδειγματική τιμωρία των παραβατών, δημιουργία συμβουλίου τηλεόρασης από εκπαιδευτικούς, γιατρούς, δικηγόρους και ακόμα δημιουργία ευρωπαϊκού καναλιού με ενημερωτικές εκπομπές γύρω από την καθημερινότητα των ευρωπαϊκών λαών.

Το επόμενο θέμα, που απασχόλησε αρκετούς από εμάς, ήταν τα θέματα δημόσιας τάξης και ασφάλειας του πολίτη. Η τρομοκρατία, η λαθρομετανάστευση, η κατάσταση των φυλακών, η ύπαρξή τους μέσα σε κατοικημένες περιοχές, όπως του Κορυδαλλού στην Αθήνα και της Νέας Αλικαρνασσού στο Ηράκλειο Κρήτης, η ανεπαρκής αστυνόμευση, οι επίορκοι και ακατάλληλοι αστυνομικοί, αλλά κυρίως τα θέματα των τροχαίων και των σχολικών εκδρομών, μας προβληματίζουν έντονα.

Ειδικά για το θέμα των σχολικών εκδρομών θα ήθελα να διατυπώσω το εξής απλό, κατά τη γνώμη μου, ερώτημα: Γιατί δεν ιδρύεται ένας κρατικός οργανισμός

σχολικών εκδρομών, όπως τώρα η φιλοξενία μας από τη Βουλή των Εφήβων, που να αναλαμβάνει την οργάνωση και την ξενάγηση των Ελλήνων μαθητών, αποτρέποντας την κερδοσκοπική τακτική των κατά τόπους τουριστικών γραφείων, τα οποία αποβλέπουν κυρίως στην εξυπηρέτηση του ιδιωτικού τους συμφέροντος; Νομίζω πως οι σύλλογοι καθηγητών, γονέων και τα μαθητικά συμβούλια θα συμφωνήσουν για να αποφευχθούν φαινόμενα όχι μόνο εκμετάλλευσης και οικονομικής συναλλαγής πολλών μαθητών, όπως συχνά καταγγέλλεται, αλλά θα εξασφαλιστεί η ποιότητα, ο περιηγητικός χαρακτήρας και η μη εμπορευματοποίηση των σχολικών εκδρομών.

Το θέμα που με απασχόλησε προσωπικά, ήταν οι άσκοποι πυροβολισμοί, «οι μπαλωθιές», όπως λέμε στην Κρήτη. Κατάρα και μάλιστα της κρητικής κοινωνίας, κληρονομήθηκε από το παρελθόν. Ήταν, όμως, οι ανάγκες του πολέμου, η ανασφάλεια και ο φόβος που επέβαλαν την οπλοχρησία ως μέσο προστασίας, τιμής, λεβεντιάς και καπετανοσύνης. Σήμερα, όμως, τίποτε δεν εξυπηρετεί παρά μία αρρωστημένη ψευτοπαλικαριά και κάλυψη εγκληματικών προσωπικοτήτων.

Δεν φταίνει, όμως, μόνο οι δράστες. Φταίει η ίδια η αστυνομία και η δικαιοσύνη που δεν κάνουν σωστά τη δουλειά τους. Είναι απαράδεκτο να γίνεται υποδοχή πολιτικών και να ακούγονται ομοβροντίες, λες και είσαι στο μέτωπο. Είναι απαράδεκτο να χρησιμοποιούν οι ίδιοι οι αστυνομικοί τα πιστόλια τους για επίδειξη στους γάμους και τις χαρές και να μη συλλαμβάνονται και να απομακρύνονται ως επίορκοι.

Προτείνω, λοιπόν, την άμεση και παραδειγματική τιμωρία των οπλοχρηστών, όποιοι και αν είναι αυτοί. Προτείνω, επίσης, τη συνεργασία των Υπουργείων Παιδείας και Δημόσιας Τάξης για την καθιέρωση εκπαιδευτικών προγραμμάτων στα σχολεία των ορεινών κυρίως περιοχών της Κρήτης, όπου η παράνομη οπλοκατοχή θεωρείται δικαίωμα και νόμιμη συμπεριφορά. Αστυνομικοί και εκπαιδευτικοί θα ενημερώσουν και θα διαφωτίσουν τις μικρές αυτές κοινωνίες για το θανατηφόρο αυτό έθιμο και τις προβλεπόμενες αυστηρές ποινές. Πρέπει, επίσης, η πολιτεία να συνεργαστεί με τα τοπικά τηλεοπτικά κανάλια, με την πνευματική ηγεσία του τόπου μας και να καθιερώσουν μόνιμο πρόγραμμα αντιοπλικής διαφημιστικής εκστρατείας.

Το πρόβλημα, όμως, αυτό, κυρία Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Βουλευτές, είναι άμεσα συνδεδεμένο με το πρόβλημα της εγκατάλειψης και ερήμωσης της υπαίθρου, πρόβλημα που γνωρίζουμε καλά όσοι ζούμε ή καταγόμαστε από την περιφέρεια, πρόβλημα με τεράστιες οικονομικές, κοινωνικές, πολιτικές και πολιτιστικές προεκτάσεις, για την επίλυση του οποίου οι προτάσεις μας είναι πάρα πολλές: Κίνητρα για ίδρυση βιοτεχνιών και εργοστασίων, διοικητική αποκέντρωση, οικονομική

στήριξης της τοπικής αυτοδιοίκησης, σωστή παροχή υγειονομικών και εκπαιδευτικών υπηρεσιών, ίδρυση πανεπιστημιακών και τεχνολογικών ιδρυμάτων, μοριοδότηση των υποψηφίων που επιθυμούν να σπουδάσουν και να εργαστούν στην επαρχία, ανάπτυξη του αγροτουρισμού, εγκατάσταση αστέγων στις παραμεθόριες περιοχές. Αυτές είναι κάποιες από τις πολλές λύσεις που κατατέθηκαν στις εργασίες μας και που μαρτυρούν την αγωνία των νέων γι' αυτό το τόσο καυτό ελληνικό πρόβλημα.

Με την ελπίδα ότι η φωνή μου, που αντιπροσωπεύει τη φωνή όλων των εφήβων που ασχολήθηκαν με τα θέματα που προανέφερα, θα εισακουστεί, κλείνω με την τελευταία πρότασή μου: Οι έφηβοι Βουλευτές πρέπει να ξέρουν κάθε χρόνο ποιες και πόσες από τις προτάσεις που έκαναν, υλοποιήθηκαν. Διαφορετικά, θα έχουμε μόνο την αίσθηση της προσωπικής ικανοποίησης, της ελεύθερης έκφρασης και της πολιτικής μας ωρίμανσης, χωρίς όμως την ικανοποίηση και τη χαρά της πραγματικής δημιουργίας. Και θα έρχεται στο στόμα μας ο λόγος του Σεφέρη: «Λυπούμαι, γιατί άφησα να περάσει από τα δάχτυλά μου ένα πλατύ ποτάμι, χωρίς να πιω ούτε μία γουλιά».

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πάρα πολύ και εμείς τον Έφηβο Βουλευτή κ. Μηλάκη. Πραγματικά ήταν μια πολύ εμπειριστατωμένη, αιχμηρή, βέβαια, τοποθέτηση, αλλά με νηφαλιότητα.

Θα ήθελα μόνο να απαντήσω στην τελευταία παρατήρησή σας για τις σκέψεις και τις προτάσεις που κάνει η Βουλή των Εφήβων. Θα σας πω πως όλα αυτά καταγράφονται και μοιράζονται σε όλα τα αρμόδια Υπουργεία, στο βαθμό που αυτό είναι εφικτό, γιατί πολλές από τις πολύ σωστές προτάσεις σας –τουλάχιστον εγώ δεν άκουσα σήμερα καμία που να είναι ανεδαφική ή υπερβολική- παίρνουν τη σειρά τους. Μπορεί να μην υλοποιούνται αμέσως και αυτό ίσως σας στεναχωρεί, γιατί είστε νέα παιδιά, αλλά λαμβάνονται σοβαρότατα υπόψη. Σε κάθε περίπτωση, εσείς θα επιμένετε και θα πιέζετε και όλο και κάτι θα πετύχετε.

Έχω ένα κατάλογο ονομάτων Εφήβων Βουλευτών με τη σειρά που μου τα έδωσε η Γραμματεία. Πρώτη στην κατάσταση είναι η κα Αναστασία Σπανουδάκη, Έφηβος Βουλευτής από το Νομό Λέσβου.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗ (Νομός Λέσβου): Το θέμα για το οποίο θα ήθελα να μιλήσω εδώ είναι τα όρια της δημοσιογραφικής έρευνας και το εάν κάθε γεγονός είναι πληροφορία η οποία πρέπει να προβληθεί ή υπάρχουν κάποιες ειδήσεις οι οποίες δεν θα πρέπει να μεταδίδονται.

Κατ' αρχήν, η αρμοδιότητα του δημοσιογράφου είναι να πληροφορεί το κοινό. Το κοινό απαιτεί να μαθαίνει και, από τη στιγμή που ο δημοσιογράφος υπηρετεί την ενημέρωση, η απόκρυψη στοιχείων είναι αντιδεοντολογική. Επίσης, ως πνευματικός άνθρωπος ο δημοσιογράφος πρέπει να εκτελεί τον κοινωνικό του ρόλο, δηλαδή να διαφωτίζει το κοινό και να το βοηθά στη διαμόρφωση των απόψεών του πάνω στα τρέχοντα ζητήματα. Επίσης, από τη στιγμή που ζούμε σε μία δημοκρατική κοινωνία, νομίζω ότι είναι αδιανόητη οποιαδήποτε συσκότιση ή λογοκρισία ή απόκρυψη στοιχείων και επιβάλλεται η ενημέρωση του κοινού. Άλλωστε, ένας δημοσιογράφος, για να πάρει τα στοιχεία που χρειάζεται για να μας δώσει μία είδηση, πρέπει να ψάξει πολλές πηγές, να είναι σίγουρος για την εγκυρότητά της και εάν θέσουμε εμείς όρια στη δημοσιογραφική έρευνα, πιθανόν να μαθαίνουμε λειψές ειδήσεις.

Από την άλλη πλευρά, βέβαια, όπως έλεγαν και οι αρχαίοι πρόγονοί μας «παν μέτρον άριστον». Πρέπει να σκεφτούμε τι είναι σημαντικότερο: η ενημέρωση του κοινού ή ο σεβασμός προς το κοινό; Με άλλα λόγια, ο δημοσιογράφος αγωνίζεται για το κοινό, ψάχνει και μας ενημερώνει. Το κοινό είναι ο δέκτης της προσπάθειας αυτής, συγχρόνως όμως είναι ο σύμμαχος του δημοσιογράφου, αφού το κοινό παράγει βασικά τις ειδήσεις. Επομένως, ο δημοσιογράφος δεν μπορεί να το εκμεταλλεύεται, να προβάλλει άκριτα οποιαδήποτε εικόνα, να παραβιάζει την ιδιωτική του ζωή και να θίγει ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα. Η είδηση εξυπηρετεί τον άνθρωπο, δεν θα πρέπει να συμβαίνει το αντίθετο.

Αν ανοίξουμε σήμερα τις τηλεοράσεις μας, θα ακούσουμε τους δημοσιογράφους στα δελτία ειδήσεων να λένε: «Σε λίγο θα έχουμε ζωντανή σύνδεση με τον τόπο του δυστυχήματος, θα έχουμε τηλεφωνική επικοινωνία με το νοσοκομείο, με τους συγγενείς του νεκρού, θα δείξουμε εικόνες» και άλλα τέτοια που δείχνουν ότι οι δημοσιογράφοι συχνά δεν έχουν κανένα ηθικό φραγμό στο κυνήγι των ειδήσεων. Η δικαιολογία που δίνουν σε εμάς είναι ότι φροντίζουν για την ενημέρωσή μας, ο πραγματικός λόγος όμως είναι ότι επιζητούν μεγαλύτερα ποσοστά τηλεθέασης και δέχονται, στο βωμό των αυξημένων οικονομικών απολαβών, να θυσιάσουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Εμείς ως κοινό ναι μεν κατακρίνουμε αυτά που βλέπουμε αλλά, για να υπάρχουν τόσο αυξημένα ποσοστά τηλεθέασης των δελτίων ειδήσεων, σημαίνει ότι θέλουμε να τα βλέπουμε. Είναι η λεγόμενη τρομολαγνεία, ότι δηλαδή χαιρόμαστε με τον πόνο των άλλων, χαιρόμαστε που δεν αγγίζει εμάς. Μας τρέφουν οι δημοσιογράφοι με αυτά που λένε και εμείς επιζητάμε αυτού του είδους την

ενημέρωση, γι' αυτό και μας τη δίνουν. Μας κάνει, ίσως, να ξεχνάμε τα σοβαρότερα ζητήματα. Για παράδειγμα, στον πόλεμο του Ιράκ νομίζω ότι πολλοί από εμάς να μεν στενοχωρηθήκαμε που βλέπαμε τα ακρωτηριασμένα παιδάκια, όμως ήταν πολύ πιο εύκολο από το να κάτσουμε να σκεφτούμε ποιες ήταν οι συνέπειες αυτού του πολέμου, ποια ήταν τα πράγματα που κρύβονταν πίσω από τον πόλεμο και τι θα γίνει στο μέλλον. Θεωρητικά, λοιπόν, όλοι είμαστε αντίθετοι με την εκμετάλλευση της ανθρώπινης ζωής από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, στην πράξη, όμως, δείχνουμε ότι συμφωνούμε. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης φροντίζουν να μας ενημερώσουν σερβίροντας τις πληροφορίες και εμείς τις δεχόμαστε χωρίς να αντιδρούμε.

Η κατάσταση αυτή πρέπει να αλλάξει και νομίζω ότι υπάρχει τρόπος αρκεί να βρούμε εμείς και κυρίως οι νέοι τη δύναμη να ξεπεράσουμε τους φόβους μας και να δεχτούμε την αλήθεια μέσα από αληθινές ειδήσεις, όχι μέσα από ειδήσεις που έχουν εικόνες που σοκάρουν με τα ακρωτηριασμένα παιδάκια, που στενοχωρούν δείχνοντας ξεκληρισμένες οικογένειες, αλλά ειδήσεις που μας πληροφορούν για το πού οδεύουμε, που μας αφυπνίζουν για όλα όσα κρύβονται πίσω από τις πράξεις και που μας ωθούν να αντιδράσουμε.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε και εμείς, κυρία συνάδελφε, για τις θέσεις και την τοποθέτηση. Θα σας ευχαριστήσω επιπλέον και για το σεβασμό στο χρόνο.

Το λόγο τώρα έχει η Έφηβος Βουλευτής Νικολέτα Σπυροπούλου.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Β΄ Θεσσαλονίκης): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, εκμεταλλευόμενη το θεσμό της Βουλής των Εφήβων βρίσκομαι ανάμεσά σας για να καταθέσω τα οράματά μου για την Ελλάδα του αύριο. Το θέμα με το οποίο θα ασχοληθώ είναι η αδιαφορία των νέων για την πολιτική, ένα φαινόμενο πολύπλευρο με πολλές και σημαντικές αιτίες.

Σήμερα η πολιτική έχει χάσει το νόημά της. Δείχνει να έχει επαγγελματοποιηθεί, διαχειριζόμενη την εξουσία. Κέντρο δράσης της δεν είναι πλέον ο πολίτης, αλλά ο ειδικός επαγγελματίας πολιτικός. Η ξύλινη γλώσσα του πολιτικού δημιουργεί αίσθηση απόστασης, ενώ η ασυνέπεια λόγων και έργων, η έλλειψη αλήθειας, ευθύτητας, ειλικρίνειας, καθώς και οι πελατειακές σχέσεις ενισχύουν την αναξιοπιστία. Συγχρόνως ο λαϊκισμός, η δημαγωγία και η πατριδοκαπηλεία αποτελούν πλέον χείριστο είδος πολιτικής πρακτικής. Σε όλα αυτά προστίθεται και η λειτουργία ορισμένων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης που επιδιώκουν να χειραγωγήσουν και κατ' επέκταση να αλλοτριώσουν ένα πλήθος πολιτών. Οι ίδιοι αφού έχουν χάσει την επαφή τους με τα

καθημερινά προβλήματα απομακρύνονται διαρκώς από τον πολίτη, δεν αφουγκράζονται τον παλμό της κοινής γνώμης και των κοινωνικών ομάδων, ούτως ώστε να λαμβάνουν αποφάσεις που δεν ανταποκρίνονται στα χαρακτηριστικά και τις δυνατότητες του λαού.

Επίσης, η εκάστοτε Αντιπολίτευση λειτουργεί με γνώμονα κυρίως το μικροπολιτικό όφελος, χωρίς ιδιαίτερο πολιτικό κόστος. Στις αιτίες πρέπει να συμπεριληφθεί και η λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος που απέχει πολύ από την ανθρωπιστική και ολοκληρωμένη παιδεία, καθώς και η αντιφατική κοινωνία που ζούμε. Ιδέες διακηρύχθηκαν και καταπατήθηκαν, ιδεολογίες δοκιμάστηκαν και δεν άντεξαν.

Η ίδια η κοινωνία από τη μία διακηρύσσει σε εμάς τους νέους την αναγκαιότητα της εργασίας και από την άλλη μας οδηγεί στην αθλιότητα της ανεργίας. Ευθύνες πρέπει να αναζητηθούν και από το λαό και από την πολιτική ηγεσία. Λαός χωρίς διαμορφωμένη κοινωνική και πολιτική συνείδηση δεν μπορεί να αναλάβει τις ευθύνες του.

Δεν αρκεί, όμως, να διαπιστώνουμε προβλήματα, πρέπει να προτείνουμε λύσεις. Τα κόμματα οφείλουν να ξεκαθαρίσουν τις ιδεολογικοπολιτικές τους θέσεις, δίνοντας τέλος στην ασάφεια των ιδεολογιών. Ο τρόπος διακυβέρνησης πρέπει να αλλάξει στη βάση της συλλογικότητας, της διαφάνειας, της δημοκρατικότητας.

Είναι υποκριτικό, όταν η ελευθερία της συνείδησης του Βουλευτή τίθεται ως θέμα κομματικής πειθαρχίας. Τα κόμματα οφείλουν να ανοιχτούν στην κοινωνία, να ακούγονται οι φωνές όλων, να γνωστοποιούνται τα προγράμματα και οι πολιτικές θέσεις. Τόλμη, αξιοπιστία και ειλικρίνεια πρέπει να επικρατήσουν. Το ύφος του διαλόγου με την Αντιπολίτευση είναι αναγκαίο να αλλάξει, αναβαθμίζοντας τη λειτουργία της Βουλής. Πρέπει τα κόμματα να κατανοήσουν ότι κυβερνούν ανθρώπους, ότι κυβερνούν σύμφωνα με τους νόμους και ότι δεν κυβερνούν αιώνια.

Οι προϋποθέσεις για συμμετοχή στα κοινά δεν αφορούν μόνο τους πολιτικούς θεσμούς, αλλά επεκτείνονται και σε άλλους τομείς. Ξεκινούν από τον τρόπο που διαμορφώνεται η σχέση του πολίτη με την εργασία του και από το πώς μπορεί να παρεμβαίνει στην παραγωγική δομή της κοινωνίας. Ιδιαίτερη είναι η σχέση με την πολιτική πράξη.

Σήμερα γίνεται λόγος για την αδιαφορία των νέων για την πολιτική. Η αυτοκριτική είναι αναγκαία. Και εμείς δεν αδιαφορούμε για την πολιτική, αλλά γι' αυτό

που εσείς μας παρουσιάζετε για πολιτική. Για μας πολιτική σημαίνει όραμα, αλλαγή και διεκδίκηση.

Εμείς διεκδικούμε ένα καλύτερο σχολείο, μία νέα Ελλάδα, ένα νέο κόσμο. Μεγάλη είναι η συμβολή του σχολείου που με έναν αναγκαίο εκσυγχρονισμό θα πρέπει να σταθεί σε μία ανθρωπιστική και ολοκληρωμένη παιδεία. Πρέπει να καταλάβουμε ότι εμείς οι νέοι είμαστε πρωτοπόροι και πρωταγωνιστές. Πρέπει όλοι μαζί να προχωρήσουμε σε μία κοινή προσπάθεια.

Απαιτούνται αλλαγές, γιατί η ιστορία του αύριο γράφεται και προχωράει με το «ναι», δεν προχωράει με το «όχι». Πρέπει να αγωνιστούμε για μία Ελλάδα με πρωταγωνιστικό ρόλο στη Βαλκανική, για μία Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ήρθε η ώρα της συνάντησης και της αναμέτρησης με το αύριο. Ήρθε η ώρα να υψώσουμε μία κοινωνία συμμετοχής, διευρυμένης παιδείας και διαρκούς εκπαίδευσης. Ήρθε η ώρα να γυρίσουμε τη σελίδα της ιστορίας. Μπορούμε να αλλάξουμε το μέλλον μας. Είναι στα χέρια μας. Ας τολμήσουμε εμείς οι νέοι, το αξίζουμε!

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και εμείς θερμά.

Από την κατάσταση των ομιλητών που έχω μπροστά μου βλέπω πως υπάρχει μεγαλύτερη προθυμία να πάρουν το λόγο οι γυναίκες, οι κοπέλες. Αυτό αξίζει χειροκροτήματος, ως γυναίκα το λέω. Θα ήθελα, επίσης, να πω ότι στην Επιτροπή μας συμμετέχουν 25 κορίτσια και 10 αγόρια.

Παρότι εγώ δε θέλω να παίρνω μέρος στη συζήτηση και να αφαιρώ χρόνο από εσάς, θα ήθελα να πω ότι δεν επικρατεί αυτή η κατάσταση στη Βουλή και θα το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Αρκεί να σας πω ότι από τις έξι Διαρκείς Επιτροπές που έχει η Βουλή, εγώ είμαι η μόνη γυναίκα Πρόεδρος. Ελάχιστες είναι οι γυναίκες που συμμετέχουν. Εγώ χαίρομαι που η Βουλή των Εφήβων το ανατρέπει αυτό. Μην το θεωρήσουν οι άνδρες που παρίστανται ως ρατσιστική παρατήρηση. Αλλά ελπίζω η συμμετοχή να δώσει ερέθισμα σε όλους σας και κυρίως στις γυναίκες, να ασχοληθούν με την πολιτική. Θα με συγχωρέσετε γι' αυτήν την παρατήρηση.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Ελισάβετ Παρρησιάδου από Β' Αθηνών.

ΜΑΡΙΑ ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΡΡΗΣΙΑΔΟΥ (Β' Αθήνας): Κυρία Πρόεδρε, αξιότιμοι συνάδελφοι, είναι σχεδόν 15 χρόνια από τότε που έπεσε το τοίχος του Βερολίνου. Ο κόσμος ξαφνικά άλλαξε. Τα διαχωριστικά έπεσαν. Όλοι οι άνθρωποι μπορούσαν πια να έρθουν πιο κοντά μεταξύ τους. Χαρά γέμισε την ψυχή τους αλλά ταυτόχρονα και

μερικά δάκρυα για τα χρόνια που πέρασαν, για τις συναντήσεις που δεν έγιναν, για τους φίλους που δεν βρέθηκαν. Αλλά ο ήλιος που ανέτειλε εκείνες τις ημέρες ήταν γεμάτος υποσχέσεις για το μέλλον του κόσμου, των ανθρώπων.

Πέρασαν 15 χρόνια από τότε. Σήμερα τι έμεινε από όλα αυτά που γεννούσαν τότε τόσες ελπίδες για ένα καλύτερο κόσμο; Το αντίπαλο δέος φαίνεται ότι χάθηκε οριστικά, ίσως μάλιστα να μπήκε και δίπλα στον παλιό του αντίπαλο, ίσως να ταυτίζεται απόλυτα με αυτόν.

Οι λέξεις άλλαξαν περιεχόμενο. Ο καπιταλισμός έπαψε αυτόματα να είναι το ένα άκρο του διλήμματος. Φαινόταν άλλοτε ως μια λογική ιστορική επιλογή με οριστικό χαρακτήρα. Η λέξη ιδεολογία άρχισε να χάνει το κεντρικό της νόημα, να φαίνεται περιττή. Ήταν όμως;

Σταδιακά οι νέοι απομακρύνθηκαν από την πολιτική. Οι πολιτικοί άλλωστε μάλλον τους είχαν προδώσει. Οι πιο προβεβλημένοι είχαν καπηλευτεί τα όνειρα και τις προσδοκίες τους προτείνοντας λύσεις στα προβλήματά τους, τις οποίες ποτέ δεν πραγματοποίησαν, ενώ οι λιγότερο γνωστοί απλά περίμεναν τη σειρά τους. Η λέξη «πολιτική» έχασε το νόημά της. Η πολιτική δεν ήταν για το σύνολο των θεμάτων που έχουν σχέση με τα κοινά και ο τρόπος δράσης στο πλαίσιο του μεταλλαγμένου αυτού πολιτικού συστήματος ήταν διαπλοκή. Μυαλά κλειστά, στόματα καγχάζοντα που στο άκουσμά τους πάφλαζε η υποκρισία και η σκοπιμότητα. Η πολιτική έπαψε να είναι προσφορά, έγινε επάγγελμα, ίσως επένδυση για το μέλλον, Δούρειος Ίππος. Σε αυτά τα χρόνια η παγκοσμιοποίηση άλλαξε τον κόσμο, τις αρχές του, άλλαξε το σύστημα. Αλλά που οδήγησε αυτή η αλλαγή;

Σήμερα οι λέξεις φαίνεται ότι έχουν αλλάξει περιεχόμενο. Μέσα στην παγκόσμια κοινότητα όλοι γνωρίζουμε ποιος έχει δίκιο αλλά και ποιος το εφαρμόζει. Ξέρουμε ότι κάνει το καλό αυτός που έχει τη δύναμη να το επιβάλλει και το υφίσταται αυτός που είναι αδύναμος να το αποφύγει. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο ο νέος νιώθει ανήμπορος να επέμβει δραματικά άλλωστε. Όπως λέει και ο ποιητής, «ο καιρός που ξέρατε πέρασε». Σήμερα αυτός που θέλει να βρει το δίκιο του πρέπει να συνεργαστεί, πρέπει να του δώσει οικονομική αξία, να το κάνει χρήσιμο για το σύστημα. Γιατί διαφορετικά απλώς δεν έχει δίκιο. Και ο πολίτης παύει να σκέφτεται πολιτικά, σκέφτεται ιδιωτικά. Εμπλουτίζει το δίκιο του με τις απαραίτητες διαφημίσεις και πάει στην τηλεόραση να καταγγείλει, να ξεσκεπάσει αλλά και να παίξει το παιχνίδι που ο υπερασπιστής του λαού, ο δημοσιογράφος ως προαγωγός του δικαίου του πολίτη θα του διαθέσει το

βήμα και θα τον αφήσει ελεύθερο να τα πει όλα. Όσα προλάβει βέβαια γιατί πρέπει να διακόψουμε για διαφημίσεις.

Όλοι μας θα ξυπνήσουμε τη Δευτέρα έτοιμοι για να μπούμε ξανά στην παραγωγή. Και όλα αυτά γιατί; Γιατί σήμερα 15 χρόνια μετά τη γέννηση της ελπίδας για ένα κόσμο πιο δίκαιο, ειρηνικό και αδελφωμένο, όπου τα πολυδιασπασμένα συμφέροντα των οικονομικών ανταγωνιστών οδήγησαν στη θραύση του κοινωνικού και πολιτικού ίστρου, η δικαιοσύνη έπαψε να υπόσχεται το όνομά της, η θρησκεία έπαψε να είναι απρόσωπη και συνδέθηκε με τους στόχους των διακόνων της. Η λέξη «θεσμός» έχασε σε πολλές περιπτώσεις που έπρεπε να υπάρχει και να εφαρμόζεται. Συχνά έχασε και το θήτα και μεταβλήθηκε σε εσμός. Και τώρα τι γίνεται; Μένουμε απ' έξω; Περιμένουμε να δούμε όλα εκείνα που θα γίνουν για μένα να γίνουν χωρίς εμένα ή μπαίνουμε στο παιχνίδι;

Ο Διονύσης Σαββόπουλος σε ένα παλιό τραγούδι λέει: «στη φοιτητριούλα που σε είχα ερωτευτεί θα σε καταγγείλω πονηρέ πολιτευτή». Σήμερα εμείς θα καταγγείλουμε τη φοιτητριούλα γιατί μεγάλωσε, συνεργάστηκε, έγινε μέρος του συστήματος. Κι εμείς έχουμε ανάγκη από τη δική μας κοινωνία όπου πολιτική σημαίνει αλήθεια, επένδυση, αλλά για λογαριασμό του ανθρώπου και όχι για το λογαριασμό του λογαριασμού στην τράπεζα. Σημαίνει ειλικρίνεια και αγάπη αληθινή και όχι πλαστική.

Αρκεί αυτή η καταγγελία από μόνη της για να αλλάξουν τα πράγματα; Εξυπηρετεί την κοινωνία που οραματιζόμαστε και τα ιδανικά μας; Ή η απομάκρυνσή μας, η αδιαφορία για τα κοινά, για την πολιτική; Μήπως με αυτόν ακριβώς τον τρόπο εξουσιοδοτούμε εν λευκώ τον μεγάλο αδελφό να δράσει κατά βούληση και κατά τα συμφέροντά του σε βάρος όλων μας και της κοινωνίας γενικότερα; Υπάρχει απάντηση, πρόταση σε αυτό το ερώτημα; Πιστεύω πως ναι.

Η συμμετοχή μας στα κοινά, η κατάθεση της άποψής μας σε ό,τι καθημερινά τρέχει και αφορά τη ζωή μας είναι προϋπόθεση και όρος για μια καλύτερη μέρα της κοινωνίας μας αύριο. Ακυρώνει τις όποιες προσπάθειες τρίτων για λευκές εξουσιοδοτήσεις και με αυτό τον τρόπο και με δεδομένη την διάθεσή μας για ουσιαστικότερη παιδεία και γνώση, αλλά και με την ορμή της νιότης μας, μπορούμε όχι απλά να μιλάμε για την πολιτική, αλλά να ζούμε με την πολιτική στην καθημερινότητά μας.

Ίσως όλα αυτά φαίνονται υπερβολικά. Οι νέοι όμως συχνά υπερβάλλουν, όπως υπερβάλουν και στο συναίσθημα, ειδικά όταν αισθάνονται προδομένοι. Και στο

παρελθόν η ιστορία μας γράφτηκε με πολύ συναίσθημα και πολύ υπερβολή, στην αυτοθυσία και στη συναίσθηση του καθήκοντος των νέων ανθρώπων για τα υψηλά ιδανικά της ελευθερίας και της δημοκρατίας.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε και μεις ιδιαίτερα.

Η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Μπακογιάννη από το νομό Αιτωλοακαρνανίας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, από τη θέση αυτή και στο χώρο που υπηρετείτε με διάφορους τρόπους το δημοκρατικό μας πολίτευμα, θα ήθελα να εκφράσω τις σκέψεις μου γύρω από το πολιτικό μας σύστημα και να μεταφέρω την αγωνία πολλών νέων για τη βαθιά κοινωνικοπολιτική κρίση.

Είναι ολοφάνερη στις μέρες μας η αδυναμία ανεξάρτητης λειτουργίας των εξουσιών, πράγμα που πλήττει το κύρος κορυφαίων θεσμών της πολιτείας μας και κλονίζει ανεπανόρθωτα την εμπιστοσύνη του πολίτη απέναντι της. Με τρόπο πολλές φορές προκλητικό έχουμε παρατηρήσει να παραβιάζονται βασικές αρχές της δημοκρατίας, όπως η ισονομία, η ισοπολιτεία και η αξιοκρατία, για να εξυπηρετηθούν σκοπιμότητες και συμφέροντα κάθε λογής και να προστατευθούν οι πελατειακές σχέσεις μεταξύ πολιτών, πολιτευτών και πολιτικών.

Οι πολιτικοί μας στη συντριπτική τους πλειοψηφία ενεργούν όχι με γνώμονα το κοινό συμφέρον, αλλά στριμωγμένοι στις συμπληγάδες των αρχηγικών κομμάτων, λειτουργούν με κριτήριο το κομματικό όφελος και τις προσωπικές τους φιλοδοξίες, υπακούοντας τυφλά στην κακώς νοούμενη κομματική πειθαρχία. Άλλοι δεν ανταποκρίνονται με προθυμία στα κοινοβουλευτικά τους καθήκοντα και δεν τηρούν τις προεκλογικές τους δεσμεύσεις.

Μέσα σε αυτό το κοινωνικό και πολιτικό περιβάλλον ανοίγει διάπλατα ο δρόμος για τη διαπλοκή. Η διαφθορά δεν ελέγχεται, ούτε αντιμετωπίζεται και ολόκληρος ο κοινωνιοκρατικός μηχανισμός υπολειτουργεί, με αποτέλεσμα οι παρεχόμενες προς τον πολίτη υπηρεσίες να υποβαθμίζονται ποιοτικά και ποσοτικά.

Άμεση συνέπεια όλης αυτής της κατάστασης είναι η απαξίωση της πολιτικής και των πολιτικών, η αδιαφορία του πολίτη για τα κοινά, η κοινωνική παραίτηση και επικράτηση ενός έντονου ατομικιστικού πνεύματος. Παρά τις αδυναμίες και τα ελλείμματα η δημοκρατία συνεχίζει στη συνείδηση όλων, και ιδιαίτερα ημών των νέων,

να θεωρείται ο καλύτερος τρόπος οργάνωσης και διακυβέρνησης της χώρας μας, της χώρας που τη γέννησε και την υπερασπίστηκε με πολλούς αγώνες και θυσίες.

Η εξυγίανση, λοιπόν, της πολιτικής μας ζωής προβάλλει επιτακτική στις μέρες μας, εξυγίανση δύσκολη αλλά όχι ακατόρθωτη, αν υπάρχει η απαραίτητη πολιτική βούληση και η αναγκαία πολιτική διαπαιδαγώγηση.

Προτείνω λοιπόν και από τη θέση αυτή τα σχολεία όλων των βαθμίδων υπό την αιγίδα του Υπουργείου Παιδείας να προχωρήσουν άμεσα, πρώτον, στη συστηματική διδασκαλία μαθημάτων με πολιτικό περιεχόμενο και, δεύτερον, στην ενίσχυση του ρόλου των μαθητικών, σπουδαστικών και φοιτητικών κοινοτήτων με την εκχώρηση ουσιαστικών αρμοδιοτήτων στους μαθητευόμενους.

Έτσι μόνο θα μπορέσουν οι νέοι να καλλιεργήσουν από νωρίς την κοινωνικοπολιτική τους διάσταση και θα συνηθίσουν να σκέφτονται και να ενεργούν υπεύθυνα, συλλογικά και δημοκρατικά, αναλαμβάνοντας πρωτοβουλίες γύρω από θέματα που αφορούν στους ίδιους, στην εκπαίδευση και στην κοινωνία γενικότερα.

Στη συνέχεια, η πολιτεία θα πρέπει να εμπιστευθεί περισσότερο τους νέους και να προχωρήσει με θάρρος στη συνταγματική κατοχύρωση του δικαιώματός τους, να συμμετέχουν αναλογικά με εκπροσώπους τους σε δημοκρατικούς φορείς, συλλογικά όργανα και κέντρα λήψης αποφάσεων, από την υλοποίηση των οποίων εξαρτάται η πορεία εξέλιξής τους στη ζωή.

Ακόμα, για να λείψουν φαινόμενα κατάχρησης εξουσίας, φαινόμενα λαϊκισμού και έντονου πατερναλισμού, η πολιτεία οφείλει να δρομολογήσει ενέργειες για διοικητική αποκέντρωση, για μεταφορά δηλαδή της εξουσίας στο φυσικό της εκφραστή που είναι ο λαός. Έτσι μόνο οι πολιτικοί θεσμοί θα αποκτήσουν οντότητα, θα αποτελέσουν πόλο έλξης για τους πολίτες, οι μηχανισμοί ελέγχου της οποιασδήποτε εξουσίας θα ενισχυθούν, η ευνομία θα κυριαρχήσει και ο πολίτης θα πάψει να είναι περιθωριοποιημένος εντολοδόχος και εκτελεστής αποφάσεων που άλλοι παίρνουν γι' αυτόν χωρίς αυτόν.

Το σημαντικότερο, όμως, από όλα είναι η πολιτεία να αρχίσει να καλλιεργεί έμπρακτα την άποψη, ότι θέλει και προωθεί την ευημερία και πρόοδο όλων γενικά των πολιτών. Αυτό σημαίνει ότι η κοινωνική και πολιτική ηγεσία θα πρέπει να τηρεί μια υπεύθυνη και υποδειγματική στάση και συμπεριφορά απέναντι σε θεσμούς, νόμους, να φροντίζει για τη δίκαιη κατανομή του κοινωνικού πλούτου και στα πλαίσια μιας καλώς νοούμενης κοινωνικής πολιτικής να εγγυηθεί σε σωστούς πολίτες όλα τα κοινωνικά δικαιώματα και τις παροχές.

Μέσα σε ένα τέτοιο περιβάλλον οι πολίτες ασφαλείς και σίγουροι για το παρόν και το μέλλον τους και για την αποκατάσταση των παιδιών τους θα θελήσουν να στηρίζουν κάθε παραπέρα ενέργεια, που θα προάγει τον κοινωνικοπολιτικό βίο και θα βοηθήσει και θα ενισχύσει πραγματικά τη δημοκρατία.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Η Έφηβος Βουλευτής Αφροδίτη Καρνάβα από το Νομό Φθιώτιδας έχει το λόγο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΚΑΡΝΑΒΑ (Νομός Φθιώτιδας): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, αποφάσισα να αναφερθώ στο σημαντικότερο ίσως ζήτημα των ημερών μας, στη λεγόμενη αντιμετώπιση της τρομοκρατίας.

Παρά τη σχετική ασάφεια του όρου και τις πολλές διαφορετικές ερμηνείες που δίνονται γι' αυτόν, νομίζω πως όλοι συμφωνούν ότι η τρομοκρατία σχετίζεται με την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Την καταπάτηση του δικαιώματος της ελευθερίας, της ασφάλειας και φυσικά της ζωής από όποιον και αυτή συντελείται.

Το θέμα άρχισε να μας απασχολεί, αφού γίναμε μάρτυρες των αποτρόπαιων επιθέσεων στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, στη Μαδρίτη και φυσικά πριν λίγο καιρό και στο Λονδίνο που προκάλεσαν το θάνατο σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων.

Έτσι οι δυτικές κυβερνήσεις ήδη ξεκίνησαν -ή όποιες δεν το έκαναν, θα ξεκινήσουν από τον Οκτώβριο σύμφωνα με απόφασή τους- την εφαρμογή νέων σκληρών αντιτρομοκρατικών μέτρων, με σκοπό όπως λένε την προστασία των πολιτών τους από τους τρομοκράτες και είναι αυτό το σημείο όπου πιστεύω πως οι δυτικές κυβερνήσεις σφάλουν. Καθώς η τρομοκρατία, όπως ήδη αναφέρθηκε, αφορά στη στέρση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ένας κόσμος απαλλαγμένος από την τρομοκρατία είναι ο κόσμος στον οποίο επικρατεί ο σεβασμός και η προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και κάτι τέτοιο δεν επιτυγχάνεται με το να κηρύσσουν οι δυτικές κυβερνήσεις πολέμους, επινοώντας ψεύτικες δικαιολογίες για ανύπαρκτα πυρηνικά όπλα και δικτατορικά καθεστώτα που οι ίδιες έχουν υποθάψει.

Είναι αδύνατο να επιτευχθεί με τη στρατιωτικοποίηση, την παραβίαση των προσωπικών δεδομένων και την καταχώρηση των πολιτών σε λίστες πιθανών τρομοκρατών με την έννοια ο τρομοκράτης, ως προς την αντιμετώπισή τους, να πλησιάζει επικίνδυνα αυτήν του αντιφρονούντα.

Δεν πρόκειται ποτέ να επιτευχθεί όταν οι δυτικές πολιτισμένες κοινωνίες διαγράφουν ένα ελάχιστο ποσοστό των χρεών του τρίτου κόσμου, χρέη με τα οποία οι ίδιες τον επιβάρυναν ούτε με το να μοιράζουν ψίχουλα στις υπό ανάπτυξη χώρες, εξαιτίας τραγικών συγκυριών όπως ένα τσουνάμι, τη στιγμή που κάθε τρία

δευτερόλεπτα ένας άνθρωπος πεθαίνει από AIDS και κάθε επτά δευτερόλεπτα ένα παιδί από την πείνα.

Μήπως οι δυτικές κυβερνήσεις πρέπει να αφήσουν κατά μέρος τους πολέμους, τους αντιτρομοκρατικούς νόμους και τις φιλανθρωπίες και να φροντίσουν να κατανείμουν σωστά από πριν τη δικαιοσύνη; Μήπως πρέπει να προσπαθήσουν να οικοδομήσουν ένα κράτος κοινωνικό και να εξαλείψουν τη φτώχεια και την αμάθεια που οι ίδιες δημιούργησαν, ώστε να πάψει να συντηρείται και να υποθάλπεται η έντονη δυσαρέσκεια πολλών ομάδων πολιτών που γίνονται όργανα εκμετάλλευσης από άλλα συμφέροντα και οδηγούνται σε τρομοκρατικές πράξεις;

Μήπως πρέπει να αρχίσουν να βλέπουν τη διαφορετικότητα, όπου και αν αυτή εμφανίζεται όχι σαν κάτι το απεχθές, αλλά σαν κάτι που μπορεί να βοηθήσει στη δόμηση ενός ισχυρού κοινωνικού κράτους;

Το σίγουρο είναι πως οι δυτικές κυβερνήσεις πρέπει να αρχίσουν σοβαρά να αναρωτιούνται σχετικά με το ποιος πραγματικά καταπατά τα δικαιώματα των πολιτών με αποτέλεσμα να οδηγούμαστε στην τρομοκρατία. Προς το παρόν φαίνονται ανίκανες να το πράξουν και γι' αυτό όλοι και ιδιαίτερα εμείς οι νέοι πρέπει να αντιδράσουμε, δηλαδή κατ' αρχάς να αρχίσουμε να ενημερωνόμαστε για τα δικαιώματά μας και να κάνουμε το παν ώστε να τα προστατέψουμε.

Δυστυχώς, έχουμε φθάσει σε ένα σημείο που όπως εύστοχα σχολίασε και ο σκιτσογράφος Δερβενιώτης του περιοδικού «9» της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ, ο live αποκεφαλισμός ομήρων ή η live σφαγή εκατοντάδων παιδιών μάς αφήνουν αδιάφορους. Το μόνο που είναι ικανό να μας συγκλονίσει είναι η live αποχώρηση της Καλομοίρας.

Όμως, ο κόσμος δεν είναι μακριά. Το θέμα μας αφορά όλους και αν επιτρέψουμε την επίτευξη της προσπάθειας που γίνεται για καταπάτηση των δικαιωμάτων μας, θα βρεθούμε σίγουρα κάποια στιγμή στο στόχαστρο.

Σύμφωνα με τα μέτρα των νέων νόμων, πιθανώς στη θέση του αθώου Βραζιλιάνου που οι αστυνομικοί σκότωσαν στο Λονδίνο να βρίσκεται κάποιος από εμάς. Γιατί να περιμένουμε καταστροφές και βαρβαρότητες για να αφυπνισθούμε; Έχουμε μεγάλη ευκαιρία να προλάβουμε τα χειρότερα αν αντιδράσουμε τώρα. Σίγουρα δεν είναι εύκολο, αλλά όμως είναι απαραίτητο, γιατί όπως είπε ο μεγάλος Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, η γενιά μας θα πρέπει να απολογηθεί όχι τόσο για τις αποτρόπαιες πράξεις κάποιων μοχθηρών ανθρώπων όσο για την εκκωφαντική σιωπή των υπολοίπων.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Αντώνης Κυπαρίσσης από τη Β΄ Περιφέρεια της Αθήνας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ (Β΄ Περιφέρεια Αθήνας): Αγαπητοί συνάδελφοι, σεβαστή Επιτροπή, τα τελευταία τριάντα ένα χρόνια η χώρα μας έχει ως πολίτευμα την Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, αναμφισβήτητα την καλύτερη «πολιτική τέχνη» που έχει βρεθεί ως σήμερα σύμφωνα με τους αρχαίους στοχαστές.

Δυστυχώς, όμως, προβλήματα συνεχίζουν να υπάρχουν επισκιάζοντας το θεσμό και οδηγώντας τον κόσμο στην παθητικοποίηση και την αποστροφή του από τους δημοκρατικούς θεσμούς.

Οι αιτίες αυτών των προβλημάτων είναι πολλές και σημαντικές. Αρχικά, η παιδεία η οποία νοσεί μεταφέρει τα προβλήματά της και στη δημοκρατία, αφού παιδεία και δημοκρατία είναι αμφίδρομες έννοιες.

Ακόμη, τα ίδια τα κόμματα και οι συνδικαλιστικοί φορείς φέρουν μερίδιο ευθύνης, καθώς οι τελευταίοι είναι άρρηκτα συνδεδεμένοι με τα κόμματα που αποσκοπούν στο προσωπικό ή κομματικό συμφέρον, με λογικό βέβαια επακόλουθο την αβεβαιότητα των εργαζομένων και την κυριαρχία των ισχυρών οικονομικών παραγόντων -όπως για παράδειγμα το εργασιακό το οποίο τελευταία συζητήθηκε στη Βουλή- οξύνοντας τις κοινωνικές ανισότητες.

Και τα κόμματα με τη σειρά τους θυσιάζουν τις ιδεολογίες τους στο βωμό του κέρδους και μετατρέπουν το υγιές εκλογικό σώμα σε οικονομικούς πελάτες ιδρύοντας ουσιαστικά ανώνυμες εταιρείες στη θέση των οραμάτων και των προσδοκιών.

Η ίδια η Νέα Δημοκρατία λέει ότι βρίσκεται στο μεσαίο χώρο. Τι σημαίνει αυτό, κυρία Μακρή;

Επίσης, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, αναφέρει ότι είναι αντικρατιστικό κόμμα. Δηλαδή τι;

Εγώ προτείνω τη συμμετοχή της νεολαίας σε τακτικές συνδιασκέψεις, όπου μέσω της γνωριμίας με πρόσωπα, ιδέες και θεσμούς, οι νέοι θα εισέρχονται με σύνεση και ωριμότητα σε κομματικές νεολαίες, αν το επιθυμούν.

Θέλω να αναφερθώ στο σημαντικότερο κομμάτι που χρειάζεται ανανέωση και δεν είναι άλλο από το Κοινοβούλιο. Η κατάσταση στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου είναι απαράδεκτη. Οι πολιτικοί, αντί να προχωρούν στη λύση σοβαρών προβλημάτων, αρκούνται στις μεταξύ τους κατηγορίες για λάθη τα οποία οι ίδιοι διέπραξαν. Θα γνωρίζετε πολύ καλά τους διαξιφισμούς των κκ. Πολύδωρα – Καστανίδη από τα δύο

μεγάλα Κόμματα –η κυρία Μακρή φαντάζομαι ότι θα ήταν μπροστά- οι οποίοι ενδιαφέρονται μόνο για την ικανοποίηση των κομματικών συμφερόντων.

Ταυτόχρονα τα προνόμια που διαθέτουν αποτελούν ασπίδα και κάλυψη των αυθαιρεσιών τους.

Παράλληλα, παρατηρώ προβλήματα και στο εκλογικό σύστημα. Για παράδειγμα τα μικρά κόμματα οφείλουν να συγκεντρώσουν ποσοστό της τάξης του 3% και, αν συγκεντρωθεί αυτό το ποσοστό, οι κομματικοί αντιπρόσωποι παραμένουν ανενεργοί, λόγω της πλειοψηφίας του πρώτου Κόμματος, που τροφοδοτείται με 35 έδρες, χωρίς να είναι πάντοτε απαραίτητες.

Γι' αυτό, λοιπόν, θα ήθελα το 3% να γίνει, αν μπορούσε, 1% στα κόμματα για την είσοδο στο Κοινοβούλιο. Ακόμη, ως εναλλακτική λύση προτείνω την υποχρέωση της εκάστοτε κυβέρνησης να εφαρμόζει ένα αριθμό προτάσεων τους, αναλόγως, βέβαια, του ποσοστού που έχουν συγκεντρώσει και τη συνταγματικότητα αυτών των νόμων ή να παραχωρείται μια υπουργική θέση σε κάποιο αντιπρόσωπο αυτών των Κομμάτων.

Ακόμη, θα ήθελα να παρακαλέσω για την κατάργηση της βουλευτικής ασυλίας και των γενικών προνομίων που έχουν οι Βουλευτές -πολυτελή αυτοκίνητα κ.λ.π.- καθώς και η πληρωμή τους να γίνεται αναλόγως με την περιφέρεια και την οικονομική κατάσταση στην οποία βρίσκονται.

Οι Βουλευτές Επικρατείας οφείλουν να είναι διανοούμενοι και όχι από διάφορα Κόμματα.

Τέλος, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας πρέπει να ψηφίζεται από το λαό και να έχει κοινωνικές και ουσιαστικές πολιτικές υποχρεώσεις. Επίσης, ο ίδιος μπορεί να είναι συνδετικός κρίκος του Κράτους και της Εκκλησίας σε τυχόν διαφορές τους.

Αναφέρθηκε από μια συνάδελφο κάτι για το τείχος του Βερολίνου. Θα ήθελα να πω ότι τότε το Κομμουνιστικό Κόμμα της Γερμανίας θεωρούνταν τέρας. Αν κοιτάξετε τώρα τα ποσοστά στις θεωρούμενες εκλογές της Γερμανίας, αυτά έχουν αλλάξει. Δυστυχώς, στη σημερινή εποχή έχουμε τον ιμπεριαλισμό, ο οποίος καλύπτεται πίσω από το μανδύα του νεοφιλελευθερισμού.

Ας επιστρέψουμε, λοιπόν, στην ουσιαστική δημοκρατία των προγόνων μας, οι οποίοι διέφεραν από τους άλλους μεγάλους πολιτισμούς, γιατί είχαν την πολυτέλεια να λέγονται «πολίτες», που σημαίνει ίσοι και ολοκληρωμένοι.

Ας ακολουθήσουμε αυτήν την τακτική και όχι την τακτική των μεγάλων δυνάμεων, που προωθούν άκρως τεχνοκρατικά συστήματα, καταργώντας την ισότητα

των ανθρώπων και την αξιοπρέπεια, όπως για παράδειγμα αυτό που αναφέρθηκε πριν από λίγο με την τρομοκρατία. Έχουμε τη δύναμη να ξυπνήσουμε από το λήθαργο και να εξουσιάζουμε εμείς και τη χώρα και τον εαυτό μας.

Ας ακολουθήσουμε τον αντίθετο δρόμο απ' αυτόν που προσπαθούν να μας επιβάλλουν. Τα αποτελέσματα θα είναι θετικά.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ, κύριε συνάδελφε. Δεν σας κρύβω ότι με βάζετε σε πειρασμό να απαντήσω, αλλά δεν δικαιούμαι να αφαιρέσω χρόνο από τους Έφηβους Βουλευτές. Ελπίζω στο διάλειμμα ή αν υπάρξει χρόνος σήμερα ή αύριο να δώσω ως Βουλευτής απαντήσεις σε ορισμένα θέματα που θίξατε για την κοινοβουλευτική δημοκρατία.

Τώρα το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ευαγγελία Πολυμέρου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΟΛΥΜΕΡΟΥ (Νομός Φθιώτιδας): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα αναφερθώ σε ένα οικογενειακό μου θέμα.

«Γνωρίζετε, κύριε μάρτυς, τα κίνητρα της εις βάρος σας τρομοκρατικής επίθεσης;» ήταν η κλασική ερώτηση του Προέδρου του δικαστηρίου προς τον πατέρα μου στην εκδικασθείσα δίκη των μελών του Ε.Λ.Α..

«Αυτό που γνωρίζω, κύριε Πρόεδρε, ήταν ότι μας χτύπησε η τρομοκρατία, όπως η ίδια υποστηρίζει στην προκήρυξή της. Θα είναι, όμως, ηθική δικαίωση για μένα και για την οικογένειά μου, αν μέσα απ' αυτή τη δίκη μπορέσω πραγματικά να βρω τους λόγους για τους οποίους οι τρομοκράτες στέρησαν τη ζωή από ένα συνάδελφό μου και κατέστησαν ανάπηρο εμένα και πολλούς άλλους.»

Έχει περάσει σχεδόν ένας μήνας από τη διεξαχθείσα δίκη και ακόμη ο πατέρας μου περιμένει μια απάντηση, την οποία, όπως φαίνεται, δεν θα λάβει ποτέ.

Στις παρακάτω γραμμές δεν ευελπιστώ, βεβαίως, να ερμηνεύσω το φαινόμενο της τρομοκρατίας, το οποίο υπήρξε κατά καιρούς αντικείμενο μελέτης ενός σημαντικού αριθμού βιβλίων και άρθρων ούτε και να δοθεί μια ικανοποιητική απάντηση στον πατέρα μου, αλλά να καταθέσω τις προσωπικές μου απόψεις ως μέλος οικογένειας θύματος τρομοκρατίας.

Στην οικογένειά μου είχα την ατυχία να ζήσω από κοντά τις δραματικές συνέπειες αυτού του φαινομένου της τυφλής βία, διότι ο πατέρας μου υπήρξε και εξακολουθεί να είναι ένα από τα εκατοντάδες θύματά του, που το μοναδικό του φταίξιμο ήταν ότι ζούσε και υπηρετούσε ως αστυνομικός μια κοινωνία την οποία οι τρομοκράτες επιδίωκαν να ανατρέψουν, σκορπίζοντας τρόμο και ανησυχία στους πολίτες.

Όπως και πολλοί άλλοι δημόσιοι λειτουργοί και αθώοι πολίτες, ο πατέρας μου επελέγη από τους τρομοκράτες του ΕΛΑ σαν σύμβολο των επιδιώξεών τους. Αποπειράθηκαν να τον σκοτώσουν μαζί με άλλους αστυνομικούς και πολίτες, όταν την 19^η Σεπτεμβρίου 1994 ανατίναξαν με βόμβα στον Περισσό το αστυνομικό λεωφορείο στο οποίο επέβαιναν.

Πίστευαν ότι θα έπλητταν καίρια την πολιτεία μας και θα ανέτρεπαν το πολιτικό σύστημα, αν πολεμούσαν τα σύμβολα που το στήριζαν. Τέτοια στη συγκεκριμένη περίπτωση ήταν η αστυνομία, όπως άλλες φορές ήταν οι πολιτικοί και θρησκευτικοί ηγέτες ή επιχειρηματίες.

Οι τρομοκράτες χαρακτηρίζονται από ακραία πολιτική ιδεολογία και δεν θέλουν, ούτε έχουν τη δυνατότητα να λειτουργήσουν μέσα στα πλαίσια της κρατούσας πολιτικής τάξης. Διακρίνονται από μια βαθιά, φανατική και παράλογη πίστη σε κάποιον αδιόρατο πολιτικό σκοπό και είναι αποφασισμένοι ακόμη και πεθάνουν γι' αυτόν, αδιαφορώντας για κάθε έννοια ηθικής και δικαίου. Το «πιστεύω» τους είναι πως αξίζει η θυσία έστω και ενός αθώου ατόμου, αρκεί να πετύχουν τους άνομους, εγκληματικούς σκοπούς τους.

Ο πόλεμος που διεξάγουν οι τρομοκράτες κατά της κοινωνίας είναι εγκληματικός. Γι' αυτό και ο πόλεμος της τρομοκρατίας πρέπει να είναι συνεχής και καθολικός. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να δίνεται αμνηστία ή άλλοθι στους τρομοκράτες. Μόνο αν αυτοί μετανιώσουν πραγματικά και αν συμβάλλουν στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας με τις πληροφορίες που θα δώσουν και τις αποκαλύψεις που θα κάνουν, τότε μπορεί να αντιμετωπίζονται με επιείκεια. Όταν η κοινωνία πάψει να είναι ανεκτική, όταν κινητοποιηθεί και ξεσηκωθεί, τότε το κράτος μπορεί να πάρει όλα τα επιβαλλόμενα μέτρα. Αποφασιστικά συμβάλλει στην αντιμετώπιση της τρομοκρατίας και η άρνηση κάθε διαπραγμάτευσης, κάθε διαλόγου, κάθε συζήτησης με τους τρομοκράτες. Η τρομοκρατία είναι εκβιασμός. Αυτή είναι η βαθύτερη ουσία της και με τους εκβιαστές είναι γνωστό ότι δεν συζητούμε. Εξάλλου η νομιμοποίηση της βίας και της τρομοκρατίας σε συγκεκριμένες ιστορικές στιγμές σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποτελεί άλλοθι για τους τρομοκράτες, ιδίως στις σημερινές περιόδους δημοκρατίας, όπου τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι εξασφαλισμένα και κατοχυρωμένα. Οι τρομοκράτες δεν μπορούν σήμερα να σφετερίζονται δικαστικές και άλλες εξουσίες και να δολοφονούν αθώους ανθρώπους, προβάλλοντας ιδεολογικά ή άλλα αβάσιμα επιχειρήματα για τη δικαιολόγηση των

πράξεών τους. Εξίσου σημαντική είναι και η στάση της πολιτείας απέναντι στην επίδειξη δύναμης που μεταχειρίζονται κατά κόρον οι τρομοκράτες.

Είναι καθοριστικής σημασίας, λοιπόν, οι αρμόδιοι φορείς να ακολουθήσουν μια δυναμική πολιτική κατά της τρομοκρατίας, που θα διαβεβαιώνει τους πολίτες ότι αυτή η μάστιγα δεν αποτελεί απειλή γι' αυτούς και τις οικογένειές τους. Στο σημείο αυτό όμως θα φανεί και η δημοκρατική υφή της κάθε κοινωνίας. Η οποιαδήποτε φαλκίδευση των δημοκρατικών αρχών ή πιθανή κατάχρηση στην εφαρμογή των κατασταλτικών μέτρων που θα παρθούν, θα πυκνώσει τις τάξεις των τρομοκρατών. Αντίθετα, η ορθολογιστική και ακριβοδίκαιη εφαρμογή τους θα εξασφαλίσει τη σύμπραξη των πολιτών.

Τέλος, ο ρόλος των μέσων μαζικής ενημέρωσης και ιδιαίτερα του Τύπου και της τηλεόρασης στην επίτευξη των επιδιώξεων των τρομοκρατών είναι σημαντικός, γιατί τους δίνουν αυτό ακριβώς που επιζητούν, τη δημόσια προβολή των θέσεων και των απόψεών τους. Η επιτυχία μιας τρομοκρατικής ενέργειας εξαρτάται σε σημαντικό βαθμό από το μέγεθος της δημοσιότητας που θα πάρει. Γι' αυτό οι τρομοκράτες προσπαθούν οι ενέργειες και οι στόχοι τους να είναι τόσο σημαντικοί, όσο απαιτείται για να στραφούν σε αυτές οι προβολείς των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Δυστυχώς, και στη χώρα μας τα μέσα ενημέρωσης στο βωμό της τηλεθέασης ή της κυκλοφορίας έπαιξαν το παιχνίδι των τρομοκρατών, δημοσιεύοντας με λεπτομέρειες τις προκηρύξεις και τις θέσεις τους, προσβάλλοντας έτσι βάνουσα τη μνήμη των θυμάτων τους.

Για να επανέλθω στη διεξαχθείσα δίκη του ΕΛΑ, από την πλευρά της υπεράσπισης διέκρινε κανείς μια προσπάθεια δικαιολόγησης ή ανοχής των πράξεων των τρομοκρατών, η οποία βοηθήθηκε και από μερίδα των μέσων μαζικής ενημέρωσης, με συχνές αναφορές στα θετικά στοιχεία του χαρακτήρα και της προσωπικότητας των κατηγορουμένων. Έτσι, προδιέθεταν το κοινό για εντελώς αντίθετες αξιολογήσεις απ' ό,τι ισχύει στην πραγματικότητα.

Αργά και σταθερά προσπάθησαν να δημιουργήσουν έναν μύθο γύρω από την προσωπικότητά τους και έτσι οι δράστες από αντικοινωνικά πρότυπα προς αποφυγή μεταβλήθηκαν σε είδωλα ικανά να εξαγνίσουν ακόμη και τα πιο στυγερά εγκλήματα, καθώς και τα ίχνη αίματος των αθώων πολιτών, αφού διέπλεξαν ένα δημόσιο αίσθημα υπέρ των τρομοκρατών και εις βάρος της μνήμης των θυμάτων. Διότι, δυστυχώς, το κοινό θέλει αυτό που του υποβάλλουν και του επιβάλλουν να θέλει τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι η επιείκεια για τους τρομοκράτες εκ μέρους της κοινωνίας και των δικαστών είναι απάνθρωπη σκληρότητα προς τα θύματά τους, τα οποία δεν έχουν ούτε τη δύναμη ούτε την ικανότητα να υπερασπιστούν αποτελεσματικά τα δικαιώματά τους. Πολύ φοβάμαι ότι στην περίπτωση του πατέρα μου θα προσπαθήσουν να μας αποδείξουν –όχι όμως και να μας πείσουν- ότι οι μόνοι ένοχοι και θύτες ήταν τα ίδια τα θύματα, που επιβιβάστηκαν στο μοιραίο λεωφορείο και ίσως αυτή να είναι η πιο ικανοποιητική απάντηση που θα μπορούσε να λάβει ο πατέρας μου.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε πολύ, κυρία Πολυμέρου. Μας συγκίνησε που αποφασίσατε να μοιραστείτε αυτή τη συγκλονιστική προσωπική εμπειρία που είχατε.

Το λόγο τώρα έχει η Έφηβος Βουλευτής Αγγελική Σταυροπούλου, από το Νομό Κορινθίας.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Κορινθίας): Το θέμα για το οποίο θα μιλήσω είναι η υποκριτική, αρετή στο θέατρο, αλλά και στο δημόσιο βίο.

Το σωστό θέατρο όχι μόνο δεν διαφθείρει την πολιτική αλλά αποτελεί σπουδαίο διδακτήριο για πολίτες και πολιτικούς. Και αυτό έχει αναγνωριστεί σε όλους τους αιώνες. Το θεατρικό φαινόμενο είναι μια αρχέγονη ιστορία φτιαγμένη από λαούς με πλήθος παραδόσεις, εμπλουτισμένη με αλήθεια που μετατρέπεται σε ψέμα το οποίο στη συνέχεια μεταμορφώνεται σε μια νέα αλήθεια. Είναι μια προσπάθεια του ανθρώπου να κάνει ορατό το αόρατο, συγκεκριμένη και σαφή την πιο μακρινή μας ονειροπόληση.

Το θέατρο είναι μαγεία. Είναι όμως και ζωή μαζί. Βοηθάει τον άνθρωπο να λείπει την αλήθεια της ύπαρξής του και τις άπειρες διαστάσεις της. Το καθημερινό και το σκόρπιο που βλέπει γύρω του γίνεται στο θέατρο δρώμενο, σκέψη, αίσθηση. Παίρνει μορφή, διαστάσεις, νόημα. Είναι μια σύνθετη δημιουργία στην οποία ενυπάρχουν όλες οι τέχνες. Είναι ένα μέσο να γνωρίσουμε καλύτερα την πραγματικότητα που βρίσκεται γύρω μας και μέσα μας. Και αυτό μπορεί να γίνει μέσα από τον δυναμικό καθρέφτη που μας προσφέρουν οι άλλοι με το βλέμμα τους. Το θέατρο είναι κάτι ζωντανό. Ακολουθεί τις κοινωνικές εξελίξεις. Μπορεί να γίνει εργαλείο συλλογικής, κοινωνικής απελευθέρωσης και να επιτευχθεί η αποτίναξη της καταπίεσης και της αδικίας, οι δυνατότητες απελευθέρωσης που έχει ο καθένας μέσα του και που, ίσως, δεν είχε φανταστεί ποτέ ότι έχει.

Σε καμία όμως περίπτωση δεν πρέπει ο σκηνοθέτης να παίζει το ρόλο του ηθοποιού. Ο πολιτικός όπως και ο σκηνοθέτης πρέπει να είναι αυτός που θα δίνει κίνητρα στο λαό του. Ο έξυπνος πολιτικός που θα κατανοεί πάντα την αλήθεια στην έκφραση του πλήθους. Το θέατρο είναι σαν την πολιτική. Ο ηθοποιός πρέπει να ωριμάσει πολύ για να μπορεί να κάνει τη σιωπή παύση στο θέατρο.

Στην πολιτική όπως και στην υποκριτική δεν υπάρχουν τελείες και κόμματα. Η πολιτική δεν είναι γραμματική. Ο ηθοποιός δεν πρέπει να ξεπερνά ποτέ το μέτρο της φύσης, γιατί είναι έξω από την υποκριτική τέχνη. Αντίστοιχα ο πολιτικός να μην υπερτονίζει κάτι ανούσιο, γιατί αυτό χάνει ταυτόχρονα τη φυσικότητά του. Το μάτι του θεατή-ακροατή πέφτει στον υπερτονισμό και έτσι χάνεται το νόημα και η ουσία του περιεχομένου.

Δυστυχώς μοναδικό κίνητρο είναι σήμερα ο εντυπωσιασμός του κοινού. Δημιουργείται γύρω μας μια ατμόσφαιρα υποβλητική, φτιαγμένη συνήθως από κατασκευαστές εικόνων, η οποία τρέφει απάτη. Όπως λέει και ο Σεφέρης «η τέχνη δεν είναι παρθενογένεση, μαθαίνεις», έτσι και η πολιτική. Το κοινό, άλλωστε, ξέρει πως οι ηθοποιοί υποκρίνονται ότι είναι κάποιοι άλλοι κακοί ή καλοί και πως όσα γίνονται στη σκηνή είναι ψέματα αλλά αποδέχεται την απάτη και ψυχαγωγείται μ' αυτήν. Στην πολιτική, όμως, το κοινό δεν ξέρει. Υποψιάζεται μόνο πως οι πολιτικοί υποκρίνονται ότι είναι κάποιοι άλλοι κάλλιστοι και τα περισσότερα απ' όσα λένε είναι ψέματα. Αλλά παρασύρεται συχνά από την απάτη και τους επιβραβεύει με την ψήφο του και την παράδοσή τους σ' αυτούς.

Και στο κάτω – κάτω το κακό θέατρο δεν κακοποιεί παρά την αισθητική του κοινού, ενώ η κακή πολιτική κακοποιεί την ίδια την ανθρώπινη ύπαρξη και πλήττει το κύρος του τόπου όλου.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Δέσποινα Γεωργιάδου έχει το λόγο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης): Αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητή κυρία Πρόεδρε, θέλοντας να εκμεταλλευθώ την ευκαιρία που μου δόθηκε σήμερα θα ήθελα να μιλήσω για την αξιοκρατία. Τι είναι όμως αξιοκρατία; Είναι το δικαίωμα του κάθε ανθρώπου να έχει ίσες ευκαιρίες στη ζωή του. Είναι το δικαίωμά του να βασίζεται στην ατομική του προσπάθεια και να καταξιωθεί. Είναι τέλος το δικαίωμα του κάθε ανθρώπου να πιστεύει, να ελπίζει και να μπορεί εν τέλει να διορθώσει τα κακώς κείμενα της κοινωνίας.

Όλοι σήμερα παραδέχονται την ύπαρξη διαφθοράς στην δικαιοσύνη, τον χρηματισμό των δημοσίων προσώπων, τις πελατειακές σχέσεις των πολιτικών, την έλλειψη κοινωνικού ελέγχου. Και όλα αυτά οδηγούν εμάς τους νέους στην απογοήτευση, την αδιαφορία, την ασυνειδησία και στην καταρράκωση του ονείρου και της προσωπικότητάς μας. Αυτά τα ξέρουν όλοι. Όμως, κανείς δεν παίρνει το ρίσκο να τα σταματήσει. Κανείς δεν θέλει να κάνει ο ίδιος την αρχή. Όλοι την αφήνουν για τους άλλους.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα της Επιτροπής η Πρόεδρος της Βουλής, Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση)

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θα μας συγχωρέσετε για τη διακοπή συνάδελφοι βουλευτές. Η κ. Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα, Πρόεδρος της Βουλής μας, με τους συνεργάτες της μας κάνουν την τιμή να παρακολουθήσουν τη συνεδρίαση.

(χειροκροτήματα)

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θα μου επιτρέψει η κ. Μπενάκη-Ψαρούδα να πω μόνο πως χαιρόμαστε που είναι Πρόεδρος της Βουλής μας. Είναι γνωστή η επιστημονική της επάρκεια, αλλά και η πολιτική συγκροτημένη παρουσία της. Χαιρόμαστε διπλά, κυρία Πρόεδρε, γιατί είστε και γυναίκα. Έκανα μια παρατήρηση σχετικά με τις γυναίκες προηγουμένως στη συζήτηση.

Σας ευχαριστούμε ιδιαίτερα που μας τιμάτε με την παρουσία σας.

Το λόγο έχει, κυρία Πρόεδρε, η Έφηβος Βουλευτής Δέσποινα Γεωργιάδου από την Α΄ Θεσσαλονίκης και μιλά για την αξιοκρατία.

Ευχαριστώ.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Πιστεύω ότι ένα άτομο που έχει μεγαλώσει στην οικογένειά του με αρχές, ένα άτομο που έχει μάθει να πιστεύει στη δικαιοσύνη, στην ισοτιμία, στην τιμιότητα, στον δίκαιο αγώνα μπορεί πιο εύκολα να τα εμπεδώσει όλα αυτά, όταν έλθει η ώρα να τα διδαχθεί στο σχολείο και όχι με λόγια, αλλά με έργα.

Οι δάσκαλοι ας γίνουν πρότυπο με την ζωή τους και ας σταματήσουν τα λόγια και τα πρέπει.

Όταν πιστέψουμε στον δυνατό μας εαυτό, όταν δουλέψουμε σκληρά και τίμια και όταν αναγνωρίσουν κάποιοι αυτή μας την προσπάθεια, θα μπορέσουμε να πούμε ότι κερδίσαμε τη μάχη. Τότε θα μπορούμε να είμαστε περήφανοι για την πατρίδα μας, όταν προωθηθούν οι άξιοι και ευφυείς άνθρωποι, καταργηθούν τα ρουσφέτια,

υποταχθεί η διαφθορά, θεσπιστούν αδιάβλητα κριτήρια, προωθηθούν υγιή πρότυπα και τέλος τιμωρηθούν αμείλικτα όλοι οι διαφθορείς.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε και εμείς πολύ.

Απ' ό,τι βλέπετε, κυρία Πρόεδρε, υπάρχει απόλυτος σεβασμός του χρόνου, εξαιρετική ευπρέπεια των Εφήβων Βουλευτών και εγώ θα ήθελα να σας ευχαριστήσω που με προτρέψατε να προεδρεύσω και μου είπατε ότι θα ζήσω μία συγκλονιστική εμπειρία. Είχατε απόλυτο δίκιο.

Μήπως θα θέλατε να πάρετε το λόγο;

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Πρόεδρος της Βουλής): Δεν θα πάρω το λόγο τώρα, αλλά αύριο, όταν θα τελειώνετε, αφού παρακολουθήσω από το γραφείο μου, στο εσωτερικό κύκλωμα, τη Βουλή και την αυριανή συνεδρίαση. Θα σας κάνω, όμως, τώρα μια μικρή εκμετάλλευση χρόνου, γιατί θέλω να χαιρετίσω τα παιδιά ένα ένα και να βγάλουμε από μία φωτογραφία την οποία θα πάρουν αύριο μετά το τέλος.

(Στο σημείο αυτό η κυρία Πρόεδρος της Βουλής χαιρετάει έναν έναν τους Έφηβους Βουλευτές)

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Πρόεδρος της Βουλής): Μας συγχωρείτε για τη διακοπή και θα τα ξαναπούμε αύριο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Επανερχόμαστε στη διαδικασία της Επιτροπής.

Η Έφηβος Βουλευτής Ουρανία Βαμβακά-Τάτση από την Α΄ Περιφέρεια της Αθήνας έχει το λόγο.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΑ-ΤΑΤΣΗ (Α΄ Αθήνας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε και αγαπητοί φίλοι Βουλευτές, εδώ και δύο περίπου εικοσιτετράωρα τριακόσια νέα παιδιά με ισχυρή θέληση και καινούριες ιδέες από όλη την Ελλάδα, την Κύπρο και τον απόδημο ελληνισμό έχουν ενωθεί κάτω από το σύνθημα «Η φαντασία στην εξουσία». Όντας ένα απ' αυτά τα παιδιά και διαθέτοντας τις ευαισθησίες, την ώριμη σκέψη και τη φαντασία που μας χαρακτηρίζει, βρίσκομαι εδώ με σκοπό να εκθέσω στο λίγο αυτό διαθέσιμο χρόνο που μου δίνεται ένα ιδιαίτερα σημαντικό πρόβλημα του ελληνικού κράτους που αν το δούμε σε βάθος χρόνου, μακροπρόθεσμα, ίσως δημιουργήσει εθνικό πρόβλημα. Αναφέρομαι στην ερήμωση της ελληνικής υπαίθρου.

Η ελληνική υπαίθρος είναι η τελειότερη σύνθεση ενός ζωγράφου αποτυπωμένη με τα πιο χαρούμενα χρώματα. Δυστυχώς, όμως, η υπέροχη ελληνική υπαίθρος είτε

ηπειρωτική είτε νησιωτική ερημώνει χρόνο με το χρόνο. Πριν από αρκετά χρόνια ξεκίνησε μια προσπάθεια αποκέντρωσης και οι κυβερνήσεις η μια μετά την άλλη ευαγγελίζονταν την επιστροφή στις ρίζες τους όσων είχαν φύγει από τη γενέτειρά τους για αναζήτηση καλύτερης τύχης. Μιλούσαν, λοιπόν, για διοικητική και πολιτιστική αποκέντρωση με το σύνθημα «Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα». Και όντως έδωσαν πληθώρα αρμοδιοτήτων στους δήμους και τις νομαρχίες να διαχειρίζονται μόνες τους τα κάθε είδους κονδύλια, ανάλογα με τις ανάγκες του να κατανέμουν μόνες τους τις εξουσίες και τους πόρους. Μόνο που δεν χρειάζεται μόνο διοικητική αποκέντρωση. Οι τοπικοί άρχοντες πρέπει να έχουν και κάποιους να διοικούν για να έχουν λόγο ύπαρξης.

Η αποκέντρωση στην εξουσία έπρεπε να γίνει παράλληλα με την παροχή κινήτρων στους ντόπιους για να μη φεύγουν και σε όσους είχαν φύγει για να επιστρέφουν. Παροχή κινήτρων όχι μόνο στα λόγια, αλλά και στην πράξη με ολοκληρωμένα προγράμματα και συγκεκριμένη πολιτική.

«Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα». Η Αθήνα είναι ένα πολύ μικρό μέρος της Ελλάδας. Κάποιος μεγαλουργεί πολύ πιο εύκολα και δημιουργεί με περισσότερη αγάπη και όρεξη όταν βρίσκεται στις ρίζες του και όχι ξεκομμένος απ' αυτές. Πρέπει να υπάρξει πολιτική βούληση, ισχυρή θέληση και πραγματική αγάπη για τον τόπο, ώστε το διαμάντι της Μεσογείου, η Ελλάδα, να λάμψει από το πιο ηπειρωτικό χωριό έως το πιο ακριτικό νησί, όπως ακριβώς της αξίζει.

Εμείς, λοιπόν, η νέα δυναμική γενιά θα παλέψουμε για τον τόπο που μεγαλώσαμε και αγαπάμε. Ας προσπαθήσουμε μαζί να ενώσουμε την Ελλάδα και να την αναδείξουμε ακόμη περισσότερο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Ο τρίτος άνδρας που έχει ενδιαφέρον να μιλήσει στην επιτροπή μας είναι από την Α' Αθήνας και είναι ο Έφηβος Βουλευτής κ. Ανδρέας-Κυριάκος Δούκας.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ-ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Α' Αθηνών): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα για το οποίο θα ήθελα να σας μιλήσω και να σας προβληματίσω είναι ένα θέμα που αφορά τη δημόσια διοίκηση, η οποία χαρακτηρίζεται από τη διαφθορά και τη μετριότητα στις μέρες μας.

Θέλω να σας πω ότι δεν έχω κάνει κάποιο πρότυπο κείμενο, γιατί ήθελα ο διάλογος να είναι πιο ζωντανός, εφόσον έχω την ευκαιρία να βρίσκομαι στη Βουλή των Εφήβων.

Η διαφθορά που υπάρχει στον ελληνικό δημόσιο τομέα οδηγεί στην επικράτηση της ευνοιοκρατίας και της αδιαφάνειας, κυρίως στη Δικαιοσύνη και την Εκκλησία. Αυτό εμφανίζεται σε πολλές πτυχές της καθημερινής ζωής του Έλληνα πολίτη.

Η γραφειοκρατία, το οποίο είναι ένα μεγάλο πρόβλημα στις μέρες μας, είναι ταλαιπωρία για τους πολίτες και μάλιστα μία άσκοπη ταλαιπωρία, αφού πολλές φορές η εξυπηρέτηση δεν είναι σωστή και το αποτέλεσμα δεν είναι το επιθυμητό.

Έτσι, πολλές φορές αποτρέπονται οι πολίτες στη χρήση των δημόσιων υπηρεσιών και καταφεύγουν σε κάποιες ιδιωτικές υπηρεσίες, επιχειρήσεις που προσφέρουν τις ίδιες υπηρεσίες, με αποτέλεσμα αυτό να είναι εις βάρος του κράτους.

Επίσης, εμφανέστατο είναι το πρόβλημα όταν γίνονται κάποια έργα από τη ΔΕΗ ή τον ΟΤΕ ή άλλες δημόσιες υπηρεσίες κυρίως στην Αθήνα, όπου είναι πολυσύχναστοι οι δρόμοι και προξενείται θόρυβος ή σκόνη ανάλογα με τα έργα. Πιστεύω ότι και αυτό είναι ένα πολύ έντονο πρόβλημα, κυρίως για τους πολίτες. Μπορεί να γίνει το έργο και να γίνει σωστά, αλλά δεν είναι καλό για τους πολίτες.

Επίσης, ένα άλλο πολύ σημαντικό πρόβλημα –το σημαντικότερο θα έλεγα- είναι αυτό των συμβασιούχων. Υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι αποκτούν μια εργασία για τρεις, έξι ή εννέα μήνες, ανάλογα με τον εργοδότη και μετά απολύονται. Αυτό αποκλείει οποιαδήποτε επαγγελματική κατάρτιση στο εκάστοτε άτομο και φυσικά δεν είναι προς όφελος ούτε της χώρας ούτε του ατόμου.

Οι λύσεις σε αυτό το πρόβλημα είναι πολλές. Μερικές θα μπορούσαν να είναι οι εξής: Η άρση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων, όπου αυτό θα τους γεννούσε ένα μόχθο για την εργασία τους, θα τους έδινε ένα κίνητρο για σωστή εργασία, πιο αποτελεσματική και γρήγορη, η δημιουργία θέσεων εργασίας με μισθούς αντάξιους των αρμοδιοτήτων που έχει ο καθένας και όχι κάποιο τυπικό μισθό ανάλογα με το όνομα και τον τίτλο που έχει ο καθένας, η πάταξη της διαφθοράς των λειτουργών του Δημοσίου και παραδειγματική τιμωρία κάποιων, οι οποίοι τόλμησαν να παραβιάσουν το νόμο εκμεταλλευόμενοι τη θέση τους. Επίσης, να υπάρχουν σεμινάρια ενημέρωσης και κατάρτισης, έτσι ώστε οι υπάλληλοι του Δημοσίου να συμβαδίζουν τις γνώσεις με την εποχή τους, την εποχή στην οποία εργάζονται, εκχώρηση αρμοδιοτήτων στους μεγάλους δήμους, όπως για παράδειγμα αυτόν της Αθήνας και διάσπαση των μεγαλύτερων –επίσης όπως της Αθήνας- σε μικρότερους. Ακόμη, εξάλειψη της πελατειακής σχέσης μεταξύ πολιτικών και πολιτών, όπου κάποια τυχαία γνωριμία πολιτών με υψηλόβαθμα στελέχη της Βουλής ή με άλλα μέλη της ελληνικής διοίκησης καταλήγει σε ευνοϊκές συμφωνίες για οποιοδήποτε θέμα, είτε για

κατοικία είτε για αυτοκίνητο είτε για οτιδήποτε, κυρίως για υλικά αγαθά ή και για θέση στο Δημόσιο, που εξασφαλίζει μονιμότητα.

Αν τελικά πραγματοποιηθούν αυτές οι αλλαγές και το διοικητικό σύστημα βελτιωθεί στο βαθμό που πρέπει, τότε πιστεύω πως η ποιότητα ζωής των κατοίκων αυτής της χώρας, άρα και η δική μας, θα αυξηθεί κατακόρυφα.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής κ. Σωτήρης Αποστολάκης, από τη Β' Περιφέρεια της Αθήνας έχει το λόγο.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Β' Αθήνας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συμμαθητές, το πρόβλημα που με απασχόλησε ήταν η κουλτούρα των Ελλήνων οδηγών και ο τρόπος με τον οποίο χρησιμοποιούν τα οχήματά τους στους ελληνικούς δρόμους.

Είναι γεγονός ότι μέσα από τη χρήση των αγαθών που μας προσφέρει ο τεχνολογικός εξοπλισμός, διαγράφεται πλήρως ο χαρακτήρας, καθώς και η ψυχοσύνθεση ενός ατόμου. Γενικά, μπορούμε να πούμε ότι το άγχος και η επιθετικότητα είναι δύο χαρακτηριστικά, τα οποία διακρίνουν τους Έλληνες οδηγούς και ειδικά μάλιστα αυτούς που κατοικούν στα μεγάλα αστικά κέντρα, κάτι που τους καθιστά επικίνδυνους για το κοινωνικό σύνολο.

Με λίγα λόγια, μπορούμε να πούμε ότι αρκετοί απ' αυτούς χαρακτηρίζονται ως άτομα με συμπλεγματικές τάσεις, τα οποία χρησιμοποιούν το όχημα ως μέσο επιβολής της δύναμης. Κάτι τέτοιο είναι προφανές, αφού όσο μεγαλύτερες είναι οι διαστάσεις του οχήματος, τόσο μεγαλύτερη είναι και η δύναμη που τους προσφέρει, κάτι που μετριάζει την εσωτερική ανεπάρκεια, που ενδεχομένως να αισθάνονται.

Είναι αρκετά συχνό το φαινόμενο άτομα με περιορισμένη, σχετικά μικρή μάζα, να είναι κάτοχοι ενός αυτοκινήτου αρκετά μεγάλου όγκου. Έτσι, καταφέρνουν να εκτονώνουν τον ήδη βεβαρυμένο ψυχισμό που έχουν αποκτήσει, λόγω της καθημερινής έντασης που δέχονται από τα προβλήματα της ζωής τους κυρίως στα αστικά κέντρα.

Πίσω από τα μεταλλικά τείχη που τους περιβάλλουν, αισθάνονται ασφάλεια και έτσι αρέσκονται να αυτοεπιβεβαιώνονται για τη δύναμη, η οποία όμως στην πραγματικότητα δεν είναι δική τους. Συνεπώς, μπορούμε να πούμε ότι σε αρκετές περιπτώσεις αποτελούν αυξανόμενους κινδύνους πρόκλησης ατυχημάτων.

Λύσεις υπάρχουν αρκετές. Πρώτα απ' όλα, θα έπρεπε να απορρίψουμε την επιβολή πιο αυστηρής νομοθεσίας για τους παραβάτες του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας, καθώς οι ποινές περισσότερο θα τρομοκρατήσουν παρά θα συνετίσουν

τους οδηγούς. Έτσι, η αντιμετώπιση του προβλήματος θα είναι μόνο επιφανειακή, ενώ έχουμε ανάγκη για μία εις βάθος πάταξη του φαινομένου.

Βασικό μέλημα θα είναι η διαμόρφωση του χαρακτήρα και της κουλτούρας των Ελλήνων. Αυτό θα πραγματοποιηθεί μέσω της ανθρωπιστικής παιδείας, η οποία θα γίνει κτήμα των Ελλήνων ήδη από τη σχολική ηλικία, όχι όμως με την ένταξη κάποιου καινούριου μαθήματος, αλλά μέσω της συνειδητής εκμάθησης και παρακολούθησης των προϋπαρχόντων μαθημάτων.

Παράλληλα, οι καθηγητές θα μπορούν να αποτελέσουν πρότυπα για τους μαθητές. Βασικό ρόλο, επίσης, θα παίξουν οι πνευματικοί άνθρωποι, οι οποίοι με το παράδειγμα και τη δράση τους, θα επηρεάσουν σημαντικά τους συμπολίτες μας. Τέλος, τα ΜΜΕ, τα οποία αποτελούν βασικό φορέα κοινωνικοποίησης, θα διαδραματίσουν πρωταρχικό ρόλο και θα παραδειγματίσουν μέσω της προβολής προτύπων τους νέους.

Κοντολογίς, αν αλλάξουμε τον τρόπο σκέψης, θα αλλάξουμε και τον τρόπο χρήσης των δημιουργημάτων μας, καθώς και τον τρόπο δράσης. Έτσι, θα κάνουμε τον κόσμο μας ένα καλύτερο μέρος.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Αποστολάκη. Αν υπάρχει χρόνος, θα ήθελα όλοι μαζί να ακούσουμε μετά τη γνώμη σας για τις αλλαγές στα όρια ταχύτητας, που έχει δημιουργήσει ένα σχετικό προβληματισμό.

Από το Νομό Ηλείας ο κ. Ιωάννης Κατσιώλης, Έφηβος Βουλευτής, έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΙΩΛΗΣ (Νομός Ηλείας): Σεβαστή Επιτροπή, αγαπητοί συμμαθητές, είμαι μαθητής της Β΄ Λυκείου και κατάγομαι από ένα μικρό ορεινό χωριό της Ηλείας. Η ζωή μου εκεί είναι διαφορετική από τη ζωή ενός άλλου παιδιού το οποίο ζει σε πόλη. Είναι διαφορετική η ζωή μας, γιατί απλώς εγώ ζω σε χωριό το οποίο ερημώνει όσο περνά ο καιρός, ενώ εκείνο ζει σε μία πόλη η οποία μεγαλώνει και επεκτείνεται μέρα με τη μέρα.

Το πρόβλημα το οποίο με απασχολεί είναι το φαινόμενο της ερήμωσης και εγκατάλειψης των ελληνικών χωριών.

Αρχικά το φαινόμενο αυτό είχε ως αποτέλεσμα τα σχολεία της επαρχίας να κλείνουν το ένα μετά το άλλο και έτσι τα παιδιά που συνεχίζουν να μένουν στα χωριά, αναγκάζονται να μετακινούνται στις πλησιέστερες πόλεις για να καταφέρουν να τελειώσουν την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Χώροι διασκέδασης; Ελάχιστοι έως και ανύπαρκτοι και όσοι υπάρχουν, αφορούν τους μεγαλύτερους σε ηλικία, πράγμα το οποίο κάνει τη ζωή των νέων στο χωριό βαρετή και μονότονη. Έτσι, καταφεύγουν στις πλησιέστερες πόλεις, αυτή τη φορά για να διασκεδάσουν.

Εκτός από την έλλειψη χώρων διασκέδασης, δεν υπάρχουν και οι εναλλακτικοί τρόποι ψυχαγωγίας, όπως είναι οι αθλητικές εγκαταστάσεις. Συνεπώς, πολλές φορές παιδιά με έφεση και με μεγάλες δυνατότητες στον αθλητισμό, δεν μπορούν να αναδειχθούν και έτσι μένουν ταλέντα αναξιοποίητα.

Επίσης, τα χωριά δεν προσφέρουν ποικιλία επαγγελματών στους νέους, οι οποίοι υποτιμούν την αγροτική ζωή και στρέφονται στις πόλεις, επιζητώντας ένα επικερδές επάγγελμα, που να μην έχει σχέση με τη χειρωνακτική εργασία.

Ακόμη, ένα άλλο αρνητικό αποτέλεσμα της αστυφιλίας είναι η έλλειψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στους όσους εναπομείναντες κατοίκους των χωριών.

Τέλος, υπηρεσίες που αφορούν στους κατοίκους, όπως τράπεζες, ταχυδρομεία, αστυνομικά τμήματα βρίσκονται σε πόλεις οι οποίες τις περισσότερες φορές απέχουν αρκετά από τον τόπο διαμονής τους και έτσι είναι δύσκολο να εξυπηρετηθούν.

Αυτή η κατάσταση, όμως, μπορεί να αλλάξει προς το καλύτερο και έτσι να ανέβει το βιοτικό επίπεδο των κατοίκων της επαρχίας. Αρχικά το φαινόμενο της αστυφιλίας θα μπορούσε να περιοριστεί, εάν το κράτος βοηθούσε στον εκσυγχρονισμό των συγκοινωνιών. Έτσι, οι κάτοικοι των χωριών θα είχαν την αίσθηση ότι ζουν κοντά σε πόλη και όχι απομονωμένοι σε κάποιο χωριό.

Ακόμα, η επιδότηση των αγροτών δεν πρέπει να σταματήσει και παράλληλα ευνοϊκό θα ήταν να απαλλαγούν φορολογικά για κάποιο διάστημα όσοι ασχοληθούν με νέες δραστηριότητες στον πρωτογενή τομέα παραγωγής.

Επιπλέον, σωφρονιστικά καταστήματα, στρατόπεδα, σχολές που έχουν άμεση σχέση με κλάδους της γεωργίας και του τουρισμού και ναύσταθμοι καλό θα ήταν να μεταφερθούν στην επαρχία, γιατί πιστεύω ότι στις πόλεις αφενός μεν δεν χρειάζονται, αφετέρου θα βοηθούσαν σημαντικά στην ανάπτυξη της επαρχίας.

Επίσης, όπως είναι ευρέως γνωστό, η χώρα μας έχει πλούσια ιστορία, αλλά πολλά αρχαιολογικά μνημεία μένουν ακόμα θαμμένα, ενώ αν το κράτος χρηματοδοτούσε τις ανασκαφές, αργότερα οι αρχαιολογικοί αυτοί χώροι θα αποκτούσαν αυξημένη τουριστική κίνηση, δηλαδή οικονομική ανάπτυξη.

Ακόμα, η προβολή της επαρχίας από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης θα βοηθούσε οικονομικά τις υπάρχουσες τουριστικές επιχειρήσεις και επιπλέον θα είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία νέων. Βέβαια, πρέπει πρώτα από όλα οι ίδιοι οι κάτοικοι και ιδιαίτερα οι νέοι να θέλουν να μείνουν στον τόπο τους και να εργαστούν εκεί. Επιπλέον, πρέπει να μην υποτιμούν τα αγροτικά και γενικότερα τα χειρωνακτικά επαγγέλματα, τα οποία είναι άμεσα συνδεδεμένα με την ύπαιθρο, γιατί στην πραγματικότητα δεν υστερούν σε σχέση με τα άλλα.

Όπως και να έχει, η ζωή στην ύπαιθρο δεν είναι κάτι το ακατόρθωτο. Πολλοί άνθρωποι έχουν εγκαταλείψει τη γεμάτη ανέσεις ζωή στην πόλη και έχουν εγκατασταθεί μόνιμα πλέον στην ύπαιθρο. Τις περισσότερες φορές έχουν καταφέρει όχι μόνο να επιβιώσουν, αλλά και να δημιουργήσουν επιχειρήσεις με σημαντικά κέρδη. Γι' αυτό ας μην εγκαταλείψουμε τον τόπο μας.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε και εμείς κ. Κατσιώλη.

Σε εμένα πάντως η εικόνα που περιγράψατε, κ. Κατσιώλη είναι εξαιρετικά οικεία, γιατί ζω στην επαρχία.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής από το Νομό Αιτωλοακαρνανίας Κωνσταντίνος Ζώης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΩΗΣ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα για το οποίο θα της μιλήσω, είναι κάποια εσωτερικά ζητήματα του Νομού μου, για παράδειγμα το γεγονός ότι εύφορος και εκτεταμένος κάμπος, της Αιτωλοακαρνανίας, παραμένει ανεκμετάλλετος. Καλλιεργείται βέβαια καπνός, αλλά οι τεράστιες ποσότητες οι οποίες παράγονται, στην ουσία πηγαίνουν στα σκουπίδια, θύματα και αυτές της ξενομανίας των Ελλήνων, οι οποίοι προτιμούν να καταναλώνουν ξένα προϊόντα, τα οποία θεωρούν και καλύτερης ποιότητας.

Ευθύνη βέβαια βαραίνει και τους Αιτωλοακαρνανέες και κυρίως τους αγρότες, που προτιμούν να διαμαρτύρονται, παρά να σκέπτονται με τι θα μπορούσαν να αντικαταστήσουν τον καπνό, ώστε ο κόπος τους να μην πηγαίνει χαμένος. Σε αυτό τον τομέα χρήζουν βοήθειας, γιατί είναι απαραίτητη κάποια ενημέρωση σχετικά με την αναδιάρθρωση των καλλιεργειών.

Πέρα βέβαια της γεωργίας, σημαντικές πλουτοπαραγωγικές πηγές για το Νομό είναι οι λίμνες, τα ποτάμια του, οι θάλασσές του, καθώς και ο ορεινός του όγκος. Ακόμα δεν έχουν εξεταστεί οι παραγωγικές, τουριστικές, πολιτισμικές και

εκπαιδευτικές ικανότητες που προσφέρουν τα φυσικά αυτά θέρετρα, τα οποία έχουν καταντήσει μνημεία αδιαφορίας και εγκατάλειψης.

Θύμα της αδιαφορίας είναι και οι αρχαιολογικοί χώροι του Νομού, οι οποίοι παραμένουν παραμελημένοι και απροστάτευτοι. Αυτή η σπουδαία πολιτιστική κληρονομιά είναι ένα δείγμα, μια απτή απόδειξη του ένδοξου παρελθόντος.

Το αρχαίο θέατρο των Αινιαδών, η αρχαία Στράτος και το Θέρμο, παλαιά πρωτεύουσα της Αιτωλικής Συμπολιτείας, είναι μερικά από τα σπουδαία αυτά μνημεία του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού που κοσμούν το νομό και είναι δυστυχώς άγνωστα στους περισσότερους.

Η αξιοποίηση αυτών των θερέτρων θα διεύρυνε τους πνευματικούς ορίζοντες όλων των κατοίκων με αποτέλεσμα την κοινωνική και πολιτισμική τους άνοδο λόγω της επαφής και του συγχρωτισμού τους με το ξένο στοιχείο. Στον τομέα αυτό βέβαια θα βοηθούσε, εκτός των άλλων, και η αυτονόμηση του πανεπιστημίου, διότι -κατά τη γνώμη μου- ακούγεται κάπως αντιφατικό ο μεγαλύτερος νομός στην Ελλάδα να μην έχει το δικό του αυτόνομο πανεπιστήμιο.

Από όλα τα παραπάνω είναι ολοφάνερο ότι ο Νομός Αιτωλοακαρνανίας έχει τις δυνατότητες και τις προϋποθέσεις να γίνει, από απόψεως οικονομικής, πολιτιστικής και κοινωνικής, εκ των τα πρώτα φερόντων στην ελληνική επικράτεια. Δυστυχώς όμως οι δυνατότητές του δεν προβλήθηκαν σωστά και έγκαιρα, με αποτέλεσμα ο έξω κόσμος να τις αγνοεί.

Παράλληλα, δικαιούμαι να διατυπώσω ένα μεγάλο παράπονο προς την πολιτεία, που με τις ενέργειές της απομακρύνει τους νέους, οι οποίοι αποτελούν τον κορμό ζωής του νομού και η οποία σκοπεύει, με τις άλογες ενέργειές της, να στερήσει από ένα ακόμα σημαντικό κομμάτι του νομού που δεν είναι άλλο από τον Αχελώο, του οποίου πιθανή εκτροπή θα σήμαινε ολοκληρωτική καταστροφή.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Πάντως εσείς, κύριε Ζώη, που σας ευχαριστούμε, μιλήσατε με τη φρεσκάδα του Έφηβου Βουλευτή αλλά και σαν εκλεγμένος Βουλευτής. Υπερασπιστήκατε πολύ σωστά τα τοπικά προβλήματα.

Έχουμε ακόμη μία κυρία που θέλει να μιλήσει, μια Έφηβος Βουλευτής από την Αμμόχωστο της Κύπρου, η κ. Εύα Τοφίνη.

Κυρία Τοφίνη, έχετε το λόγο.

ΕΥΑ ΤΟΦΙΝΗ (Κύπρος): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κατ' αρχήν χαίρομαι πολύ που βρίσκομαι εδώ.

Στην Κύπρο η ρουσφετολογία και η αναξιοκρατία είναι μια από τις πολλές και σοβαρές αρρώστιες του κοινωνικού οργανισμού μας. Το κοινωνικό αυτό παράσιτο κυριάρχησε τόσο στην πολιτική ζωή του τόπου μας σε σημείο που να μην δύνασαι να συμμετέχεις στην πολιτική ζωή του τόπου μας αν δεν είσαι επιδέξιος ρουσφετολόγος και τίποτε άλλο. Όμως σίγουρα σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις έχουμε παράβαση καθήκοντος, υπάρχει διαφθορά, χρηματισμός, έλλειψη παιδείας και ηθικής καλλιέργειας στο δημόσιο. Το φαινόμενο είναι πολιτικό, έχει όμως και κοινωνικές προεκτάσεις και επιπτώσεις.

Αξίζει να συμπεριλάβουμε ότι γίνεται προώθηση προσώπων είτε στον ιδιωτικό είτε στο δημόσιο τομέα με κριτήρια κομματικά ή φιλίας. Σημαίνει το ρουσφετοδότη και το ρουσφετολήπτη, την αμοιβαία αθέμιτη ή ανήθικη -κατά την άποψή μου- συμφωνία: «Να μου δώσεις, να σου δώσω, να μου χαριστείς, να σου χαριστώ, να με υποστηρίξεις, να σε υποστηρίξω» με αποτέλεσμα να αλλοτριώνεται η πολιτική βούλησή του, η ατομική ελευθερία του, το ατομικό δικαίωμά του. Και όλα αυτά γίνονται με γνώμονα το ατομικό συμφέρον και μπορεί να βλάπτουν βασικά το κοινό συμφέρον.

Η νεοελληνική αγωγή αντιμάχεται την καλλιέργεια συνείδησης, υπευθυνότητας σε βαθμό που να την καταπολεμά κατά συστηματικό και βασικό τρόπο: «Παιδί μου, λέει πατέρας, κοίταξε γύρω σου και δες ποιος πάει μπροστά, ποιος προκόβει. Στάσου έξυπνος στη ζωή, άσε τους νόμους και τις δικαιοσύνες, μη γίνεσαι κορόιδο. Άσε αυτούς τους αγαθούληδες, δεν βγαίνεις πέρα με την αλήθεια, κυριαρχεί το ψέμα». Ποιο συναίσθημα ευθύνης, υπευθυνότητας και χρέους να αναπτύξεις σε μια κοινωνία που χαιρέται τον «έξυπνο» και χάνεται το ήθος και το δίκαιο;

Και αναρωτιέμαι επίσης, με ιδανικό τον «άβουλο» άνθρωπο πώς να μην κινούμαστε μέσα σε μια αρρωστημένη κοινωνική ατμόσφαιρα, όπου το ρουσφέτι και η γραφειοκρατία δεν είναι τίποτε άλλο παρά συμπτώματα μιας βαριάς αρρώστιας, καρκινώματα του κοινωνικού οργανισμού μας, που δηλητηριάζουν το αίμα της ωραίας κυρίας που καλούμε Δημοκρατία; Οι δημοκρατίες δεν στεριώνουν ούτε ζουν με «ρουσφετολόγους», ατομικιστές υποκριτές και με μάσκες δημοκρατίες και λοιπά παρόμοια. Η πολιτεία «διδάσκει» με αυτόν τον τρόπο ότι δεν αρκούν τα προσόντα, οι ικανότητες, αλλά ότι αυτά έχουν ελάχιστη σημασία. Μαθαίνουν τον πολίτη ότι σημασία έχουν άλλα πράγματα, όπως για παράδειγμα οι γνωριμίες και το μέσο.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι υπάρχουν άτομα που υπερέχουν έναντι κάποιων άλλων που δεν έχουν τις ίδιες δυνατότητες, παραδείγματος χάρη οικονομική άνεση, με αποτέλεσμα να εμφανίζονται σε μια υποτιθέμενη εκλογή με περισσότερα προσόντα,

πιο αξιόλογοι. Έτσι δεν υπάρχει η αντίστοιχη ισότητα ευκαιριών. Η χρησιμοποίηση μη άξιων ή ανεπαρκών ατόμων μπορεί να οδηγήσει σε αυθαιρεσίες και ευνοείται η δωροδοκία, πέρα από το γεγονός ότι άξια στελέχη παραμένουν σε αδράνεια και αχρηστία. Το άτομο αισθάνεται ηθική ικανοποίηση όταν κρίνεται με βάση τις ικανότητές του και η αξιολόγηση είναι σωστή όταν υπάρχουν αποδεκτά κριτήρια αξιολόγησης και αξιόπιστοι αξιολογητές.

Στον πολιτικό τομέα παρατηρούνται πολλά ρουσφέτια. Για παράδειγμα, ένας πολίτης ψηφίζει έναν υποψήφιο μόνο και μόνο επειδή το παιδί του θα καταλάβει μία θέση στο δημόσιο. Και τώρα εμείς, ως νεολαία της Κύπρου, αναρωτιόμαστε τι μέλλει γενέσθαι όταν θα κληθούμε να πάρουμε εμείς τη σκυτάλη για ανάδειξη πολιτικών προσώπων, όχι μόνο σ' αυτήν την περίπτωση αλλά και σε όλους τους τομείς.

Τι εισηγούμαι, λοιπόν, να γίνει; Για να καταπολεμηθεί η αναξιοκρατία, πρέπει να υπάρχει νομική και ηθική δίωξη και τιμωρία για αυτούς που προωθούν, εξάλειψη του χρηματισμού και της ρουσφετολογίας. Σήμερα η πραγματική εξουσία ασκείται από μεγαλοεπιχειρηματίες καναλιών και εφημερίδων. Η ανικανότητα ορισμένων πολιτικών δημιούργησε στρεβλή εικόνα για την πολιτική.

Ορισμένοι πολιτικοί καταπατούν τους νόμους και της ηθική. Επίσης, η τηλεόραση προβάλλει απολίτικα είδωλα ή χειραγωγεί τους πολίτες.

Απογοήτευση προκαλεί το θράσος υποψηφίων στις δημοτικές εκλογές, που χωρίς τα στοιχειώδη αυτονόητα προσόντα παρουσιάζονται σαν «σωτήρες» και υπόσχονται πολλά μόνο πριν από τις εκλογές.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι που απέκτησαν περιουσία εκμεταλλευόμενοι τη θέση τους πρέπει να τιμωρούνται.

Επίσης, οι γνώσεις, τα πτυχία και τα αντικειμενικά κριτήρια να είναι τα μοναδικά κριτήρια πρόσληψης και προαγωγής σε εργασία.

Να εξυγιανθεί ο πολιτικός κόσμος, να μην καλύπτονται από ασυλία οι δικαστικές εκκρεμότητες των πολιτικών και πιστεύω, επίσης, ότι θα πρέπει να περιοριστεί η θητεία, για να μην έχουμε επαγγελματίες πολιτικούς.

Να υλοποιούν αυτά που υπόσχονται προεκλογικά και να πάψουν να μιλούν τη ξύλινη γλώσσα και να βλέπουν την πολιτική σαν προσφορά και όχι σαν επάγγελμα. Να τηρούν τους νόμους.

Επίσης, να ψηφίζουμε άξιους και ειλικρινείς πολιτικούς με βάση το έργο που παράχθηκε και όχι την ιδεολογία μας. Η νεολαία που είναι το δυναμικό στοιχείο κάθε

κοινωνίας, που προκαλεί την οποιαδήποτε αλλαγή η μεταρρύθμιση, πρέπει να συμβάλει στην ποιοτική αναβάθμιση της ζωής.

Οι νέοι σήμερα αδιαφορούν για την πολιτική, γιατί υπάρχει κομματισμός και όχι πολιτικοποίηση και οι πολιτικοί ενδιαφέρονται για την εκλογή τους και πολλοί αδιαφορούν για τα προβλήματα των νέων.

Οι πολιτικοί πρέπει να γίνουν πρότυπα για τους νέους, να λαμβάνονται υπόψη και να μελετώνται οι προτάσεις των νέων, να ξεχάσουμε τον κομματικό φανατισμό.

Να συμμετέχουν οι μαθητές σε κοινωνικές και πολιτικές δραστηριότητες, να γίνεται αξιοκρατική επιλογή στα μαθητικά συμβούλια. Επίσης, να συζητούν οι νέοι με τους πολιτικούς, να επισκέπτονται τη Βουλή και άλλες κρατικές υπηρεσίες, να πολιτικοποιούνται πρώτα και μετά να εντάσσονται σε κόμματα.

Πάντως είναι ανάγκη όλοι να αναρωτηθούμε πού βρισκόμαστε. Πώς μπορούμε να λέμε ότι είμαστε δημοκρατικοί πολίτες με δημοκρατικό πνεύμα, νόημα και συνείδηση, τη στιγμή που η συμπεριφορά μας και η στάση μας απέναντι στον καθένα και στο καθετί είναι σαφώς αντιδημοκρατική, θλιβερά ατομιστική, στενότατα συμφεροντολογική;

Πρέπει όσο το δυνατόν πιο γρήγορα και ιδιαίτερα εμείς οι νέοι, που είμαστε το δυναμικό στοιχείο κάθε κοινωνίας και που περισσότερο αισθανόμαστε παρά σκεφτόμαστε, να λάβουμε τα μέτρα μας, αλλιώς αυτή η έλλειψη πολιτικής συνείδησης και κοινωνικής ωριμότητας θα μας αφανίσει και θα τρέχουμε να σωθούμε. Μα, δεν θα έχουμε πού να πάμε...θα 'ναι πλέον αργά.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και εσάς κυρία Τοφίνη.

Το λόγο έχει ο Εισηγητής Ηρακλής Μηλάκης.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΗΛΑΚΗΣ (Νομός Ηρακλείου): Είδαμε ότι ασχολήθηκαν με πολλά θέματα οι έφηβοι Βουλευτές. Πιο πολύ μίλησαν για την τρομοκρατία, ένα θέμα που δεν το πολυανέφερα εγώ.

Επίσης, μίλησαν ιδιαίτερα για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και είπαν ότι υπάρχουν και θετικά και αρνητικά, ότι ενημερώνουν τον κόσμο αλλά ταυτόχρονα τον χειραγωγούν κιόλας, κατευθύνουν την κοινή γνώμη.

Επίσης, τόνισαν την ευνοιοκρατία, τη σκοπιμότητα, την αδιαφάνεια και την διαφθορά που επικρατεί στην πολιτική, στην δικαιοσύνη και στην εκκλησία. Επίσης, είπαν για την αδιαφορία των νέων για την πολιτική, ότι δεν θέλουν να πολυασχολούνται. Είπαν για την αξιοκρατία.

Εμένα μου άρεσε πολύ αυτό που είπε ένας έφηβος Βουλευτής για την ερήμωση της υπαίθρου, επειδή ήταν προσωπικό βίωμα.

Πιστεύω ότι είναι εύστοχες οι προτάσεις που έκαναν οι συνάδελφοι Βουλευτές, όπως επίσης και οι τρόποι που προβάλλουν για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κύριε Κυπαρίσση, δεν θα σας απαντήσω για τη Νέα Δημοκρατία και τον κεντρικό χώρο τουλάχιστον στη συζήτηση αυτή και θα σας πω το γιατί. Αντιλαμβάνεστε ότι είμαι η μόνη Βουλευτής εδώ. Εκπροσωπώ τη Νέα Δημοκρατία και δεν θεωρώ σκόπιμο να εκμεταλλευτώ την προεδρία αυτής της Επιτροπής για να τοποθετηθώ για το κόμμα μου.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ (Β' Αθηνών): Μπορώ να πάρω το λόγο;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Βεβαίως. Σας ακούμε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ (Β' Αθηνών): Δεν ξέρω πώς λάβατε υπόψη σας το γεγονός ότι μίλησα για το κόμμα σας. Δεν ήθελα να θίξω κάποιον.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θα μου επιτρέψετε τη διακοπή. Δεν θεωρώ ότι θίξατε κανέναν. Τα είπατε ευπρεπώς. Απλώς θεωρώ ότι δεν είναι σκόπιμο εγώ να το εκμεταλλευτώ αυτό για να μιλήσω για τη Νέα Δημοκρατία. Στο διάλειμμα μπορούμε οι δυο μας να κάνουμε μια συζήτηση, όπως και με τους άλλους συναδέλφους σας. Νομίζω ότι ο χρόνος είναι δικός σας. Εγώ σας ευχαριστώ για την επισήμανση.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ (Β' Αθηνών): Μίλησα περισσότερο από τους υπόλοιπους γενικώς για κόμματα, βουλευτές - παρ' ότι δεν είναι μπροστά - διότι στις μέρες μας συμβαίνει κάτι παράδοξο, το οποίο έχει παραμείνει από παλιότερα χρόνια και από παλαιότερες σκοτεινές εποχές, ότι δηλαδή, αν μιλήσεις έξω και αναφέρεις καθαρά ονόματα, πρόσωπα ή κάποια πράγματα, τα οποία εσύ θεωρείς ότι δεν είναι σωστά, στιγματίζεσαι.

Ακόμη και στο ίδιο το σχολείο -θα σας το επιβεβαιώσουν και οι κύριοι συνάδελφοι- αν πας να πεις κάτι για κάποιο κόμμα, για κάποιον άνθρωπο και αναφέρεις ονομαστικά κάποιον, αμέσως σταματά η κουβέντα. Μη σας πω ότι σε ορισμένα σχολεία κατακρίνεσαι γι' αυτό και βαθμολογικά και με άλλους τρόπους. Αν στο Κοινοβούλιο δεν μπορούμε να μιλήσουμε για κόμματα και πολιτικούς, που αλλού θα μιλούσαμε;

Επίσης, θα ήθελα να προτείνω κάτι που λείπει από τη Βουλή των Εφήβων. Είστε η μόνη πολιτικός που βλέπουμε μέχρι τώρα. Μέχρι τη Δευτέρα πιστεύω ότι οι πολιτικοί που θα αντικρίσουμε θα είναι ελάχιστοι. Πιστεύω ότι πολλοί συνάδελφοι από εδώ μέσα θα ήθελαν να εκφράσουν είτε παράπονα είτε να ρωτήσουν κάτι κάποιους πολιτικούς. Βλέπετε και στις ειδήσεις ότι ο κόσμος έχει πρόβλημα συνεννόησης με τους πολιτικούς της περιφέρειάς τους. Ο νομός Μαγνησίας εκπροσωπείται και από τα τρία κόμματα απ' ό,τι θυμάμαι και άρα δεν υπάρχει κάποιο θέμα.

Πριν από ενάμισι-δύο χρόνια έγινε η λεγόμενη αλλαγή, όπως όλοι γνωρίζουμε. Άλλαξε κυβέρνηση αυτός ο τόπος και πολλά ειπώθηκαν γι' αυτό το θέμα. Ο κόσμος στήριξε αυτή την αλλαγή. Δεν μπορούμε να πούμε τίποτα, είναι η γνώμη του κόσμου και εισακούεται απ' όλες τις πολιτικές δυνάμεις. Σωστά κατά πρώτο λόγο έγινε αυτή η αλλαγή. Βλέπουμε ότι πολλά πράγματα που είπατε έχουν υλοποιηθεί. Αλλά εγώ σας ανέφερα πράγματα τα οποία δεν έχετε κάνει. Σίγουρα ένα κόμμα έχει τα θετικά του, αλλά έχει και τα αρνητικά του. Έχουν γίνει πολλά τον τελευταίο καιρό. Απεργίες είδαμε για το εργασιακό, για τον βασικό μέτοχο παλαιότερα κλπ. Γι' αυτό και εγώ μίλησα γι' αυτά τα κόμματα. Μίλησα για όλα τα κόμματα. Δεν είμαι κομματικοποιημένος. Θα ήθελα, όμως, τουλάχιστον εσείς που είστε πρώτο κόμμα και είστε κυβέρνηση αυτού του τόπου, να λαμβάνετε σοβαρότερα κάποια πράγματα. Κάποια γεγονότα που δεν τα τονίζετε συγκεκριμένα, τα αποσιωπάτε.

Για το μεσαίο χώρο τον οποίο ανέφερα, να πω ότι επικρατεί μια χαώδης κατάσταση, όχι τόσο από εσάς τους πολιτικούς του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας, όσο από τον κόσμο. Θα έχετε ακούσει ότι υπάρχουν οι σκληροπυρηνικοί παλαιοί δεξιοί. Υπάρχει ο χώρος της λαϊκής δεξιάς και δεν ξέρω τι σημαίνει αυτό. Θα μπορούσατε να μου το αναλύσετε αν θέλετε. Όχι ότι και στο κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης δεν συμβαίνουν αυτά και χειρότερα ακόμη. Τα έχουμε δει στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου. Δεν θα ήθελα όμως να αναφερθώ σ' αυτά.

Ο λαός με την απόφασή του έχει καλύψει τη δική μου απόφαση. Αυτό ήθελα να σας πω. Προς Θεού, δεν ανέφερα κάποιο αρνητικό σχόλιο προσβλητικό για κάποιον. Απλώς ανέφερα κάποια πράγματα για το κόμμα σας. Αφού δράτε, οφείλουμε να σας κρίνουμε.

Ακόμη θα ήθελα να αναφερθώ στο πρόβλημα, που ανέφερε ένας συνάδελφός μου της Α' Αθηνών, ο οποίος μίλησε για διαφάνεια. Αναφέρθηκε στο πρόβλημα που δημιουργήθηκε στη Βουλή με μία υπάλληλο, η οποία απολύθηκε. Δεν ξέρω αν αυτό έγινε καλώς ή κακώς. Εμπλέκονται κομματικά συμφέροντα στη μέση. Η κυρία αυτή

διορίστηκε μετά τις προηγούμενες εκλογές και γνωρίζουμε ποιο κόμμα βγήκε στις προηγούμενες εκλογές.

Βέβαια, αυτό για το οποίο κατηγορήθηκε ήταν ατασθαλίες του κ. Αχιλλέα Καραμανλή, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος μπήκε στη μέση της περιόδου αυτής και δεν γνωρίζω κατά πόσο ήταν δίκαιη η απόφαση του δικαστηρίου. Τέλος πάντων, δικαστήριο είναι, ό,τι θέλει κάνει.

Θα ήθελα να σας επισημάνω για μια ακόμα φορά –και κλείνω– ότι θα ήθελα να είστε πιο προσεκτικοί με τα προβλήματα που έχετε να θίξετε, διότι υπάρχει ο ελληνικός λαός που, όπως βλέπετε, δεν περνά καθόλου καλά. Τα μηνύματα είναι δυσοίωνα απ' ό,τι θα έχετε λάβει και εσείς από τους ανθρώπους της περιφέρειάς σας. Θα ήθελα να αντιμετωπίσετε όλα τα προβλήματα με περισσότερη σύνεση.

Αφού δεν υπάρχει παρών άλλος Βουλευτής άλλου κόμματος, καταλαβαίνετε ότι δεν θα προχωρήσω στα κατά του άλλου κόμματος, τα οποία φυσικά είναι πολύ περισσότερα από τα δικά σας, καθότι –όπως είναι λογικό– ήταν περισσότερος ο χρόνος διακυβέρνησής του. Δεν νομίζω να αρμόζει στο χώρο να αναφέρω κάποια πράγματα όπως, παραδείγματος χάρη, το Χρηματιστήριο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστώ, κύριε Κυπαρίσση, για την ευαισθησία και το σεβασμό που δείχνετε στο θεσμό και εμμέσως στο πρόσωπό μου.

Σε ό,τι αφορά το θέμα της διαδικαστικής απόφασης εκλογής του κ. Αχιλλέα Καραμανλή, ως δικηγόρος θα ήθελα να σας πω ότι τα δικαστήρια δεν κάνουν ό,τι θέλουν. Τα δικαστήρια εφαρμόζουν το νόμο. Βεβαίως, φαντάζομαι ότι με αυτό που είπατε υπαινίσατε ότι τα δικαστήρια εφάρμοσαν το νόμο και τις δικαστικές αποφάσεις. Ας μην τις κρίνουμε, απ' ης στιγμής εκδίδονται.

Όμως στην πρωτολογία σας θέσατε και ορισμένα σημαντικά θέματα. Δεν θα απαντήσω στα καθαρά κομματικά. Θεωρώ ότι με αυτόν τον τρόπο, ίσως, ευτελίσω το θεσμό των Εφήβων Βουλευτών. Είμαι, όμως, στη διάθεσή σας μετά τη συνεδρίαση στη διακοπή να τα συζητήσουμε.

Θέσατε ορισμένα θεσμικά θέματα πολύ σωστά όταν πρωτολογήσατε, τα οποία έχω σημειώσει, παραδείγματος χάρη, για την ασυλία των Βουλευτών, για την άμεση εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας και για τα προνόμια και τις ατέλειες που έχουν οι Βουλευτές, όπως επίσης και για το όριο του 2% για την αντιπροσώπευση κομμάτων στο Κοινοβούλιο. Έχω την άδειά σας και την ανοχή σας να τοποθετηθώ σύντομα στο θέμα αυτό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σε ό,τι αφορά την ασυλία των Βουλευτών, αυτός είναι ένας θεσμός που συζητήθηκε πολύ. Είναι ένας θεσμός που έχει δεχθεί επικρίσεις. Τα τελευταία δύο χρόνια είναι διαφορετικός ο τρόπος που αίρεται η ασυλία ενός Βουλευτή.

Θα σας θυμίσω ότι μιλούμε πάντα για την ποινική δίωξη, δηλαδή όταν θεωρεί κάποιος ότι έχει προσβληθεί και η συμπεριφορά του Βουλευτή εμπίπτει στις πράξεις που τιμωρούνται από το Ποινικό Δίκαιο, τότε καταφεύγει δια του Εισαγγελέα στη Βουλή, η οποία δίνει ή όχι την άδεια για να διωχθεί ποινικά ο συνάδελφος Βουλευτής.

Επίσης, θα σας θυμίσω ότι καθ' όσο χρονικό διάστημα είναι κάποιος Βουλευτής δεν παραγράφεται το αδίκημα για το οποίο διώκεται, που σημαίνει ότι όταν χάσει τη βουλευτική ιδιότητα, συνεχίζεται η ποινική δίωξη. Δηλαδή, ο εκλεγμένος εκπρόσωπος του λαού δεν εξασφαλίζει την ατιμωρησία, ή την αναστολή της δίωξης για όσο διάστημα είναι Βουλευτής. Δεν εμποδίζεται βεβαίως η με κατάθεση αγωγής επιδίωξη μίας ικανοποίησης και αποζημίωσης. Στην πράξη, σας ενημερώνω, πως βεβαίως σπάνια αίρεται η ασυλία των Βουλευτών.

Επειδή, λόγω της ιδιότητάς μου ως Προέδρου της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης συμμετέχω στην Επιτροπή, που αίρει τις ασυλίες και που κατ' αρχήν εισηγείται στην Ολομέλεια, σας λέω πως ορθώς γίνεται αυτό. Ξέρετε, κύριε Κυπαρίσση και κύριοι συνάδελφοι, πολλές φορές υπάρχουν πολλές αρχές που πρέπει να υπηρετήσουμε και αναγκαζόμαστε κι εμείς να αξιολογούμε.

Θεωρούμε, λοιπόν, ότι όταν ένας Βουλευτής έχει τη δυνατότητα να ασκεί τα καθήκοντά του, χωρίς να φοβάται την πολλές φορές –όχι πάντοτε- άδικη τιμωρία του ή άδικη δίωξή του, υπερασπιζόμαστε καλύτερα την αρχή της ελεύθερης έκφρασης της γνώμης των Βουλευτών και κάμπτονται, βεβαίως, κάποιες άλλες αρχές, όπως είναι η επιθυμία ενός πολίτη, που θεωρεί ότι θίγεται δίκαια ή άδικα, να τιμωρηθεί εκείνος ή, εν πάση περιπτώσει, να ελεγχθεί εκείνος που με τη συμπεριφορά του τον θίγει.

Καταλαβαίνετε ότι πρέπει κι εμείς να τηρούμε ορισμένες ισορροπίες. Πιθανόν να μην το κάνουμε πάντοτε ορθά, αλλά επειδή όλα αυτά είναι κατάλοιπα και προηγούμενων ετών και η προσωπική μου άποψη και της πλειοψηφίας των συναδέλφων –αυτό βαρύνει περισσότερο, όχι η δική μου άποψη- είναι πως προέχει το να ασκεί ελεύθερα και χωρίς φόβο κάποιας ποινικής καταδίκης ο Βουλευτής τα καθήκοντά του. Κάμπτεται –επαναλαμβάνω- η αρχή της ίσης ποινικής μεταχείρισης

όλων. Λέω «κάμπτεται» γιατί δεν παραβιάζεται τελειωτικά, υπό την έννοια ότι μπορεί να ακολουθήσει μια άλλη διαδικασία ή να γίνει εν συνεχεία η τιμωρία.

Σε ό,τι αφορά την άμεση εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας ξέρετε καλά ότι δεν πέρασε στην τελευταία συνταγματική αναθεώρηση. Είναι μία άποψη που είχε ισχυρούς υποστηρικτές, όμως, η πλειοψηφία των συναδέλφων έκρινε ότι ο τρόπος της σημερινής εκλογής με δεδομένα και τα προνόμια που έχει θέσει, ίσως, είναι ο καλύτερος.

Σε ό,τι αφορά τις ατέλειες που έχουν οι συνάδελφοι Βουλευτές, την αντιμισθία και άλλα οικονομικά προνόμια, εγώ πιστεύω ότι πρέπει κάποτε οι πολίτες και εσείς είστε ενεργοί πολίτες και στη δική σας σωστή κρίση απευθύνομαι, να αποφασίσουν, εάν θέλουν να έχουν εκπροσώπους μόνο πλούσιους Βουλευτές ή να υπάρχει δυνατότητα σε όλους να ασχολούνται με την πολιτική, χωρίς το οικονομικό να είναι το πρόβλημα που τους εμποδίζει να έχουν αυτήν την ενασχόληση. Τι θέλω να πω; Η πολιτική είναι μία εξαιρετικά πολυδάπανη και απαιτητική δραστηριότητα. Ας υπάρχει δυνατότητα μιας ευπρεπούς διαβίωσης του Βουλευτή που μπορεί να μη μηδενίζει, αλλά ελαχιστοποιεί τη διάθεσή του να έχει άνομες συναλλαγές. Εγώ σας λέω παρενθετικά ότι είμαι εξ εκείνων που υποστήριξα και ψήφισα το ασυμβίβαστο, γιατί πιστεύω ότι δεν μπορεί κανείς να είναι επαρκής σε δύο δραστηριότητες, όταν η μία είναι η πολιτική. Δηλαδή, να ασκεί και πολιτική και ταυτόχρονα να ασκεί και το επάγγελμά του, που κατά την εκτίμησή μου έχει άλλες παρενέργειες αυτό, παρότι ακούγεται προκλητικό στις μέρες μας αυτό, γιατί ξέρω ότι μεγάλη μερίδα των Ελλήνων πολιτών, έχει δυσκολίες οικονομικές και είναι κάτι που πρέπει να μας κάνει προσεκτικούς και στη ζωή μας και στις απαιτήσεις μας. Με την άνεση που μου δίνει το γεγονός ότι εγώ πολιτεύομαι εξ ιδίων, με δικά μου χρήματα, της οικογένειάς μου, σας λέω ότι καλό είναι να μην αποκλείουμε μια άδικη, υπερβολική και καμιά φορά λαϊκίστικη κριτική. Έλληνες και Ελληνίδες πολίτες που θέλουν να ασχοληθούν με την πολιτική και μπορούν να προσφέρουν, να μην είναι το οικονομικό πρόβλημα ή η διαβίωσή τους, όταν εκλεγούν, εμπόδιο γι' αυτήν τους τη φιλοδοξία.

Τώρα σε ό,τι αφορά την εκπροσώπηση των κομμάτων, το 3% στο Κοινοβούλιο, ξέρετε πολύ καλά ότι και αυτό είναι συνταγματική επιταγή. Και εδώ έχουμε να διαλέξουμε στο να υπάρχει μία ισχυρή πλειοψηφία ή όχι. Μια Κυβέρνηση που να μπορεί να νομοθετεί και να στηρίζει το κυβερνητικό έργο, να έχουμε, δηλαδή, ισχυρές κυβερνήσεις και στην όσο το δυνατόν πιο πλουραλιστική εκπροσώπηση. Και εδώ

υπάρχουν αρχές, κάποιες υποστηρίζονται αποτελεσματικότερα και κάποιες άλλες κάμπτονται.

Πάντως κάνετε σωστές παρατηρήσεις στη σωστή κατεύθυνση. Εγώ απλώς θα σας υπενθυμίσω ότι η πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού και πρέπει να σας πω ότι με άλλα οράματα ξεκινάμε όλοι, αλλά κάποια στιγμή προσγειωνόμαστε.

Κάποιοι από εσάς έθεσαν και το θέμα της κομματικής πειθαρχίας. Πρέπει να σας πω πως, όταν εντασσόμαστε σε ένα κόμμα, γιατί και με τη σημαία και με την πολιτική «προϊκα» εκείνου του κόμματος εκλεγόμαστε, αντιλαμβάνεστε ότι ένα μέρος της δικής μας πολιτικής βούλησης και ελευθερίας το παραχωρούμε στο κόμμα αυτό. Αν δούμε, όμως, ότι η κομματική πειθαρχία είναι ασφυκτική και είναι αντίθετη από τις αρχές μας, η εκτίμησή μου είναι ότι πρέπει να παραιτηθούμε.

Γιατί ο κόσμος μας εκλέγει για να υπερασπιστούμε τις αρχές ενός συγκεκριμένου κόμματος, μας εκλέγει για να υπηρετήσουμε αυτά που πιστεύει ότι το κόμμα θα υλοποιήσει. Αν παρεκκλίνουμε, παραιτούμαστε, φεύγουμε από το Κοινοβούλιο. Άλλωστε, ουδείς αναντικατάστατος. Ούτε η παρουσία κάποιου στο Κοινοβούλιο αλλάζει την πολιτική ζωή της χώρας. Θέλω να πω, δηλαδή, ότι εντασσόμαστε σε ένα κομματικό οργανισμό του οποίου τις αρχές θα υπηρετήσουμε και αν διαφωνούμε, οφείλουμε να μην προδώσουμε την ψήφο εκείνων που μας εξέλεξαν ούτε και την εμπιστοσύνη που μας έδειξε το κόμμα. Αυτή είναι η δική μου εκτίμηση.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μπακογιάννη Ιωάννα.

ΙΩΑΝΝΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Νομός Αιτωλ/νίας): Ωστόσο, τυχαίνει συχνά να ακούμε σε κατ' ιδίαν συζητήσεις πολιτευτών ή πολιτικών, που ανήκουν σε κάποιο συγκεκριμένο κόμμα, σαφώς διαφορετικές απόψεις από την επίσημη γραμμή του κόμματος, την οποία ωστόσο διστάζουν να εκφράσουν δημόσια.

Και εσείς γνωρίζετε καλύτερα από μένα ότι όσες φορές το έχουν τολμήσει μερικοί, αποκεφαλίστηκαν. Είπατε, βέβαια, ότι ο λαός σας ψηφίζει γι' αυτό το κόμμα.

Ωστόσο, δεν πρέπει να υπάρχει δυνατότητα αντίρρησης; Δεν πρέπει να μπορεί κάποιος να την εκφράσει;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστώ.

Διαφοροποιήσεις, κυρία Μπακογιάννη, υπάρχουν και μεγάλα κόμματα, όπως είναι το Κόμμα στο οποίο ανήκω και εγώ, έχουν ανθρώπους που προσεγγίζουν τα προγράμματα των κομμάτων με διαφορετικό τρόπο. Η διαφοροποίηση δεν σημαίνει απαραίτητα αποκεφαλισμό. Είναι υγιής μέσα σε ένα κόμμα, είναι δημοκρατική και επιτρέπεται.

Και μια που δικαιούμαι, νομίζω, να κάνω μία προσωπική αναφορά. Είχα ορισμένες ενστάσεις στην αγροτική πολιτική του Κόμματός μου, τις οποίες έχω εκφράσει και δημόσια και όπως βλέπετε, παραμένω στη θέση μου.

Σας ευχαριστώ.

Στο σημείο αυτό θα γίνει διάλειμμα για μισή ώρα.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζουμε.

Θέλω να σας πω πως στο διάλειμμα είχαμε μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση με ορισμένες γυναίκες συναδέλφους. Ήταν αυτές οι συζητήσεις –νομίζω ότι και κάποια από τις ομιλήτριες πριν το έθιξε- που γίνονται εκτός Πρακτικών και καμιά φορά είναι πιο ενδιαφέρουσες και πιο ειλικρινείς. Θέλω να πιστεύω ότι και η δικιά μας ήταν τέτοια.

Ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Κατσιώλης από την Ηλεία έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΙΩΛΗΣ (Νομός Ηλείας): Η περιοχή μου μέρα με τη μέρα ερημώνεται. Φανταστείτε ότι το σχολείο που φοίτησα, το Δημοτικό, είχε είκοσι παιδιά και του χρόνου θα έχει δώδεκα μόνο και κινδυνεύει να κλείσει. Η κατάσταση πάει από το κακό στο χειρότερο. Οι νέοι δεν θέλουν να ακούσουν για χωριό, δεν θέλουν να μείνουν, ενώ έχουν προοπτικές από τους γονείς τους για βοήθεια, ώστε να ασχοληθούν με αγροτικά επαγγέλματα ή χειρωνακτική εργασία. Είναι πολύ νευρωτική η ζωή. Βέβαια, δε λέω ότι έχουν άδικο. Ίσως να κουράζεται περισσότερο κάποιος που ασχολείται με τη γη. Αυτό είναι λογικό. Αυτοί έχουν το όνειρό τους να περάσουν σε κάποιο πανεπιστήμιο και να φύγουν.

Βέβαια, η περιοχή μου δεν μπορώ να πω ότι είναι απομακρυσμένη ή απόλυτα ορεινή. Απέχουμε ένα τέταρτο από τη θάλασσα. Το σπίτι μου βλέπει τη θάλασσα. Η κοντινότερη πόλη είναι 20 λεπτά μακριά. Όμως, ακόμα και από την περιοχή μου όλα τα παιδιά θέλουν να φύγουν.

Δεν ξέρω, αλλά εγώ θα ήθελα μεν να περάσω σε κάποια καλή σχολή, όμως δεν θα μου άρεσε να φύγω από τον τόπο κατοικίας μου. Θα ήθελα μετά να επιστρέψω και τουλάχιστον να μείνω εκεί. Η ποιότητα ζωής στην επαρχία με τραβάει πολύ. Το οξυγόνο, η ελευθερία μου αρέσουν. Αν έλθω στην Αθήνα, δεν μπορώ να κλειστώ μέσα σε ένα διαμέρισμα. Τι να κάνω; Να βλέπω τηλεόραση και να παίζω βιντεοπαιχνίδια; Δεν μου αρέσουν αυτά.

Είναι και θέμα της πολιτείας, αλλά είναι στον άνθρωπο να αποφασίσει να μείνει στο χωριό. Άμα δεν υπάρχει θέληση και επιμονή, δεν μπορεί να μείνει. Είναι στο χέρι του καθενός μας. Ο καθένας καθορίζει την τύχη του.

Κανένας δεν θέλει, βέβαια, να ασχοληθεί με τα αγροτικά. Υπάρχουν, όμως, και άλλες ασχολίες. Η πολιτεία θα πρέπει να δώσει κίνητρα γι' αυτό. Βέβαια, υπάρχουν επιδοτήσεις για νέους αγρότες και μειωμένο ρεύμα στις αγροτικές επιχειρήσεις, το οποίο λένε ότι θα κοπεί. Θα δούμε. Εντάξει.

Υπάρχουν, λοιπόν, τα κίνητρα. Να γίνουν περισσότερα; Μακάρι να γίνουν. Πρέπει, όμως, να αλλάξει και η νοοτροπία του Έλληνα. Δεν μπορεί, δηλαδή, όλα τα παιδιά των Ελλήνων και των Ελληνίδων να διοριστούν, να φύγουν από την ύπαιθρο. Δεν μπορούν όλοι να μπουν σε κάποια υπηρεσία. Δεν είναι εφικτό αυτό το πράγμα.

Ας δουν, λοιπόν, και τη θετική πλευρά της υπαίθρου, τα καλά της επαρχίας, τα οποία πιστεύω ότι υπάρχουν. Η επαρχία δεν έχει μόνο αρνητικά. Έχουμε δει και από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ότι αυτοί που αποφάσισαν να φύγουν από τις μεγάλες πόλεις –όχι συγκεκριμένα από την Αθήνα- και να πάνε να μείνουν στο χωριό, με αυτά τα κίνητρα που έχει σήμερα η πολιτεία και μπορεί να τα εκμεταλλευτεί οποιοσδήποτε Έλληνας πολίτης, πέτυχαν. Άνοιξαν επιχειρήσεις, δούλεψαν. Βέβαια, στην αρχή στερήθηκαν κάποια πράγματα. Δεν τα βρήκαν όλα έτοιμα. Όμως, με την επιμονή και τη σκληρή δουλειά πέτυχαν.

Άκουσα στην τηλεόραση κάποιον να λέει: «Πηγαίνω μια φορά το χρόνο στην Αθήνα και πηγαίνω με το ζόρι, αναγκαστικά». Η ποιότητα ζωής που παρέχει το χωριό όχι μόνο για τους μεγάλους αλλά και για τα παιδιά είναι ασύγκριτη με αυτή της πόλης. Αν μεγαλώνουν τα παιδιά δίπλα στην μητέρα φύση, είναι πραγματικά –τι άλλο να πω;- δώρο Θεού!

Έρχονται στο χωριό για διακοπές φίλοι μου από την Αθήνα, των οποίων οι γονείς κατάγονται από το χωριό. Στην αρχή ούτε ήθελαν να ακούσουν για χωριό. Όμως, εγώ τους μίλησα και τους παρότρυνα να δουν τη θετική πλευρά. Βγήκαμε παραέξω, καθίσαμε σε καταστήματα της περιοχής. Δεν είναι, βέβαια, πολλά. Μετά τους άκουσα να λένε ότι τελικά είναι ωραία.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστώ πολύ.

Νομίζω ότι και η δική σας παρουσία, κύριε Κατσιώλη, σε αυτήν τη Βουλή των Εφήβων, δηλαδή ενός παιδιού που ζει και μεγαλώνει στην επαρχία, αποδεικνύει και ορισμένα αρνητικά που οπωσδήποτε υπάρχουν -και εσείς πολύ σωστά επισημάνατε- στις μεγάλες πόλεις. Στην επαρχία υπάρχουν ίσως αρνητικά στην εκπαίδευση ή στην

ενημέρωση, που τα παιδιά στις μεγάλες πόλεις έχουν ευχερέστερα. Όμως, και εσείς καταφέρνετε και την κερδίζετε. Ήσασταν καλό παράδειγμα.

Το λόγο έχει η Δανάη Συμεωνίδου, νέα δημοσιογράφος, που παρακολουθεί τη συνεδρίασή μας και έχει βραβευθεί με το βραβείο Αντιλογίας.

ΔΑΝΑΗ ΣΥΜΕΩΝΙΔΟΥ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε. Ήθελα να μιλήσω κι εγώ για το θέμα που ανέφερε το προηγούμενο παιδί. Ήθελα να πω ότι η προσωπική μου άποψη είναι ότι το κράτος και η πολιτεία αυτά τα τελευταία χρόνια δεν προσφέρει όλα αυτά που θα έπρεπε στους ανθρώπους, στους γεωργούς και είναι λογικό να υπάρχει μια τάση να φύγουν από τα χωριά και να μεταφερθούν στις πόλεις. Πιστεύω ότι δεν υπάρχουν όλα αυτά τα κίνητρα, ώστε να μείνουν εκεί.

Και είμαι σίγουρη ότι κανείς δεν θέλει να μείνει στην Αθήνα, μέσα στο καυσαέριο, στην κίνηση και να ζει σε συνθήκες, οι οποίες δεν του επιτρέπουν να είναι τόσο άνετος. Όμως, πρέπει να καταλάβουμε ότι για να το κάνει αυτό ένας άνθρωπος, αυτό που τον έχει οδηγήσει εκεί είναι η οικονομική κατάσταση που βρίσκεται και ίσως η αδυναμία του να βρει δουλειά στο χωριό και ίσως το γεγονός ότι οι γεωργοί δουλεύουν όλη τη μέρα, όλο το χρόνο, δεν ξεκουράζονται ποτέ και όμως δεν αμείβονται καθόλου αναλογικά σε σχέση με την προσπάθεια που κάνουν, πιστεύω.

Όσον αφορά στα πανεπιστήμια, που αναφέρθηκε ότι όλα τα παιδιά θέλουν να σπουδάσουν, αυτό είναι ένα φαινόμενο που στην Ελλάδα είναι πολύ έντονο, ενώ στο εξωτερικό δεν ισχύει τόσο. Πιστεύω ότι αυτό συμβαίνει λόγω της ανεργίας που υπάρχει και επειδή και οι γονείς μας και εμείς έχουμε πειστεί πως τελειώνοντας ένα πανεπιστήμιο έχουμε περισσότερες ευκαιρίες να βρούμε μια δουλειά. Όχι ότι αυτό θα μας εξασφαλίσει τη δουλειά, αλλά δεν έχουμε άλλες επιλογές και όλη μας η ζωή, τουλάχιστον εμάς των νέων –και εμένα αυτό με ενοχλεί πάρα πολύ- περιστρέφεται γύρω από τη δουλειά, την επαγγελματική μας αποκατάσταση και το πώς θα βρούμε μια δουλειά που να έχει μεγάλες αποδοχές.

Εγώ φέτος τελείωσα το Λύκειο και «έβγαλα» 18.450 και αυτό που με ένοιαζε πιο πολύ απ' όλα δεν ήταν ποια σχολή θα δηλώσω και αν θα είναι καλή, αλλά αν η σχολή μου είναι καλή έτσι, ώστε όταν θα την τελειώσω, να μπορέσω να βρω δουλειά. Στο τέλος επέλεξα την Εφαρμοσμένη Πληροφορική στη Θεσσαλονίκη, στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, γιατί πιστεύω ότι αυτό θα με βοηθήσει να βρω μια δουλειά μετά. Θεωρώ, όμως, πολύ άσχημο τα κίνητρά μας να είναι αυτά και οι λόγοι για τους οποίους επιλέγουμε μια σχολή να είναι το τι επαγγελματική αποκατάσταση θα έχουμε μετά και οι απολαβές μας.

Θα ήθελα να μας πείτε κι εσείς τι πιστεύετε ότι πρέπει να γίνει και τι θα προτείνατε εσείς προσωπικά σαν Βουλευτής, ώστε να βελτιωθεί αυτή η κατάσταση. Από τη στιγμή που είμαστε 17 χρονών και θα πρέπει να ασχολούμαστε με άλλα πράγματα και πιο πολύ με τον εσωτερικό μας κόσμο, να μας βοηθήσετε κι εσείς με τον τρόπο σας, με αυτά που έχετε να πείτε στη Βουλή και στους υπόλοιπους ανθρώπους, ώστε εμείς οι νέοι να είμαστε πιο ήρεμοι και να ενδιαφερόμαστε για πράγματα που καλλιεργούν τον ψυχικό μας κόσμο και όχι το πώς θα γράψουμε καλά στις Πανελλήνιες.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Εγώ, όπως σας είπα και πριν, ζω και πολιτεύομαι στην περιφέρεια. Τα προβλήματα που εσείς θίξατε, τα γνωρίζω, τα αντιμετωπίζω. Θα σας πω μόνο ότι υπάρχουν περιοχές στο Νομό Μαγνησίας που έχουν ανεργία 29%, που πλήττει δυστυχώς περισσότερο τις γυναίκες και τα νέα παιδιά.

Ανέφερε πριν η τελευταία ομιλήτρια ότι τα παιδιά σπουδάζουν και θέλουν ένα πτυχίο, γιατί η αγωνία των γονιών τους και η δική τους είναι εν συνεχεία να βρουν δουλειά. Θα σας πω, όμως, πως η χώρα μας είναι η χώρα που έχει το μεγαλύτερο ποσοστό άνεργων πτυχιούχων. Αυτό αποδεικνύει, λοιπόν, ότι δεν υπάρχει επαγγελματικός προσανατολισμός. Και βεβαίως η λογική ανάγκη –κι εγώ την κατανοώ, γιατί κι εγώ ως μητέρα την έχω- να μορφωθούν τα παιδιά μας συνδυάζεται με την επαγγελματική αποκατάσταση, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι είναι και το συνήθως συμβαίνον.

Είμαι από εκείνους που πιστεύουν ότι πρέπει τα παιδιά να σπουδάζουν. Δεν θεωρώ ότι η τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι μόνο για την επαγγελματική αποκατάσταση, αλλά δυστυχώς είναι μια πολυτέλεια που ελάχιστα παιδιά μπορούν να την έχουν.

Σε ό,τι αφορά τα μέτρα –αναφέρομαι στην τελευταία ομιλήτρια- δεν θεωρώ ότι είναι κακό, ίσως είναι τύχη, κάποιος τις σπουδές να τις συνδυάσει και με το επάγγελμα που θα ασκήσει, χωρίς να είναι απολύτως απαραίτητο.

Μέτρα για την ύπαιθρο έχουν ληφθεί και ο τελευταίος αναπτυξιακός νόμος υποτίθεται –και λέω υποτίθεται για να μην πολιτικοποιήσω τη συζήτηση- ενισχύει την περιφέρεια, αλλά νομίζω ότι εξαρτάται από όλους μας να ανακαλύψουμε τα θετικά της επαρχίας. Με την παρουσία μας και τη δική μας επαγγελματική ενασχόληση εκεί να αναπτύξουμε τους τομείς και να αναδείξουμε τα επαγγέλματα με τα οποία

ασχολούμαστε, χωρίς αυτό να σημαίνει βεβαίως ότι η κυρίαρχη ευθύνη δεν είναι της πολιτείας.

Θα μου επιτρέψετε, πριν σας δώσω ξανά το λόγο, να ακούσουμε την κ. Αλεξίου που μας κάνει την τιμή να παρακολουθεί τη συνεδρίαση και ας «εκμεταλλευτούμε» τη χρήσιμη παρουσία της.

Η κ. Αλεξίου έχει το λόγο.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Καλησπέρα παιδιά, Έφηβοι Βουλευτές, είναι η δέκατη χρονιά και για μένα που παίρνω την ευθύνη αυτού του προγράμματος ως μέλος της επιτροπής προγράμματος «Βουλή των Εφήβων». Κάθε χρονιά για μένα είναι ξεχωριστή. Κάθε ένας από εσάς είναι για μένα ξεχωριστός, γιατί πιστεύω ότι κάθε ένας από σας γίνεται φορέας αυτού που παίρνει από εδώ, των στοιχείων και του μηνύματος της δημοκρατίας, του διαλόγου, της ανταλλαγής απόψεων και της γόνιμης αναζήτησης λύσεων.

Τα προβλήματα που σας απασχολούν είναι προβλήματα που απασχολούν δυστυχώς επί πάρα πολλά χρόνια, για να μην πω τις τελευταίες δύο, τρεις δεκαετίες, τους νέους ανθρώπους των γενεών που ανδρώνονται, που μπαίνουν από τη σχολική ηλικία στην ηλικία του ακαδημαϊκού πολίτη και στη συνέχεια στην παραγωγή. Άκουσα την Πρόεδρο εδώ η οποία σας είπε για το πρόβλημα της ανεργίας. Πραγματικά είναι ένα σοβαρό πρόβλημα και σωστά σας απασχολεί πάρα πολύ.

Ανάμεσα στα άλλα, εγώ θα έλεγα, ότι υπάρχει πάντοτε το ζητούμενο του σωστού επαγγελματικού προσανατολισμού, της καταγραφής των αναγκών αυτής της χώρας σε ειδικευμένο προσωπικό είτε είναι ανώτατων σχολών είτε είναι τεχνικών σχολών επαγγελματικής κατάρτισης. Ο σωστός επαγγελματικός προσανατολισμός είναι, λοιπόν, ένα βασικό ζητούμενο και από την άλλη πλευρά υπάρχει πάντοτε, από τη δική σας πλευρά, ανοιχτός ο δρόμος της διεκδίκησης.

Η φωνή σας εδώ –αυτό πρέπει να το ξέρετε- καταγράφεται και τις προάλλες που μιλούσα με Βουλευτές διαφόρων κομμάτων, μου έλεγαν ότι αναζητούν πάντοτε –ο καθένας για το νομό του- από τα πρακτικά των Συνόδων της Βουλής των Εφήβων, τα προβλήματα που επισημαίνουν τα παιδιά, οι νέοι, οι έφηβοι κατά περιοχή.

Ένα, λοιπόν, που θα ήθελα να σας πω είναι ότι εδώ που είσατε να μην κατατρώχεστε από κανένα πιθανό αίσθημα μταιιότητας.

Γιατί είμαστε εδώ; Γιατί λέμε ορισμένα πράγματα; Ποιος θα μας ακούσει; Σας ακούμε πάρα πολύ. Και επιπλέον καταγράφεται η φωνή της γενιάς σας. Κανείς δεν θα

μπορεί να σας πει αύριο «πού ήσασταν εσείς;». Εσείς ήσασταν εδώ, εσείς μιλήσατε, εσείς καταθέσατε τις απόψεις σας.

Παιδιά, μπαίνετε σε μια ηλικία που πρέπει να αγωνιστείτε. Θα αγωνιστείτε, θα αντισταθείτε στη μοιρολατρία και η δική μου προσδοκία -και γι' αυτό εξακολουθώ να μετέχω σ' αυτήν την επιτροπή, γι' αυτό εξακολουθώ να ελπίζω- είναι ότι θα μπορέσετε να σπάσετε τον τοίχο, να κάνετε το ρήγμα και να είστε εσείς η γενιά αυτών που θα ανοίξει και για τους επόμενους το δρόμο. Καλές εργασίες, καλή δύναμη και κουράγιο στη ζωή σας.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρία Αλεξίου, το θερμό χειροκρότημα των εφήβων βουλευτών αποδεικνύει ότι κάνατε πολύ καλά που ήρθατε. Εγώ όμως θα σας παρακαλούσα να μας πείτε μερικά πράγματα και για το θέμα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Το έθεσαν οι έφηβοι βουλευτές. Ακούστηκαν πολλές και ενδιαφέρουσες απόψεις. Ακόμα και σαν σκέψη όχι σαν υπόδειξη τέθηκε και το θέμα της προληπτικής λογοκρισίας. Επειδή είναι γνωστή η εμπειρία σας και η ευαισθησία σας, νομίζω ότι θα ήταν χρήσιμο για άλλη μια φορά να ακούσουμε τις απόψεις σας για το θέμα αυτό.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Δεν ξέρω αν θα θέλουν τα παιδιά. Κάποιος έφηβος βουλευτής σηκώνει το χέρι.

ΑΝΔΡΕΑΣ-ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Β' Αθήνας): Μιλήσατε για αντίσταση σε ό,τι δεν μας αρέσει. Προφανώς αναφέρεστε κυρίως στους νέους. Πρέπει όμως να υπάρξουν και τα κατάλληλα μέσα έτσι ώστε οι νέοι να καταλάβουν ποιοι είναι οι σωστοί τρόποι αντίστασης και αντίλογου σε αυτά που μας λένε. Σίγουρα αυτός ο τρόπος δεν είναι η ένταξή τους σε κάποιο κόμμα που με συγκεκριμένο τρόπο τους λέει πως να αντισταθούν. Πρέπει να βρουν όλοι οι νέοι πολίτες αυτής της χώρας ένα πιο σωστό τρόπο. Και όχι κάποιον που θα τους υποδείξει κάποιο κόμμα το οποίο σίγουρα δεν θα θέλει το καλό τους αλλά το καλό το δικό του.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Είναι πάρα πολύ σωστή η ερώτησή σου. Απλώς να πω κάτι που ίσως θα το έχετε ακούσει και εσείς. Αυτή η νέα γενιά, λένε οι μεγαλύτεροι σε ηλικία -εγώ θεωρώ ότι είμαι στη δική σας την ηλικία πάντα και ελπίζω να το κρατήσω- είναι αφασική. Αυτή η νέα γενιά είναι καφενείο, κινητό, κλειδιά μοτοσικλέτας ή αυτοκινήτου σε λίγο μεγαλύτερη ηλικία. Το έχετε ακούσει. Λένε ότι αυτά τα παιδιά δεν μιλάνε, δεν είναι ζωντανά. Εσείς εκφράστε την ζωντανία σας. Γίνετε κοινωνία νέων

ανθρώπων. Μιλάτε με τους διπλανούς σας. Ανοίξτε διαύλους επικοινωνίας, ανοίξτε δρόμους επικοινωνίας με τη γενιά σας, μεταξύ σας.

Η γενιά σας να γίνει μια συνένωση ανθρώπων που μοιράζονται τις ίδιες αγωνίες και τις εκφράζουν, που δεν στέκονται απαθείς μπροστά σε όσα βλέπουν και που αγωνίζονται όχι μόνο προσωπικά, αλλά και για τον τόπο τους, για το μέλλον του τόπου όπου ζουν.

Επειδή, όμως, το ερώτημα από την Πρόεδρό σας εδώ ήταν πάρα πολύ προκλητικό και φαντάζομαι ότι σας ενδιαφέρει για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, το θέσατε όλοι -δεν θέλω, όμως να σας φάω το χρόνο, παιδιά, μιλώντας εγώ, ο χρόνος είναι δικός σας και σας βλέπω που σηκώνεται χέρια- δύο πράγματα θέλω να σας πω:

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης θα πρέπει να ξέρετε και να το έχετε στο μυαλό σας αυτό, ότι είναι επιχειρήσεις. Και είναι επιχειρήσεις οι οποίες αποσκοπούν, σε ένα μεγάλο βαθμό, στο κέρδος. Πουλάνε. Τα κανάλια, οι εφημερίδες πουλάνε. Στόχος τους είναι να πουλήσουν. Το θέμα είναι πώς αντιδράτε μέσα σε αυτόν τον ορυμαγδό των εκπομπών, που βλέπετε, μέσα σε αυτές τις αναλύσεις που υποτίθεται ότι διαβάσετε. Δεν ξέρω αν διαβάσετε εφημερίδες.

Και θα ήθελα να σας παρακαλέσω να διαβάσετε εφημερίδες. Οι εφημερίδες είναι πιο «αθώες» από τα ραδιοτηλεοπτικά μέσα. Να διαβάσετε εφημερίδες.

Μην ξεχνάτε ότι εσείς σαν αναγνώστες ή σαν τηλεθεατές είστε ταυτόχρονα δέκτης και πομπός. Δείχνετε πολλά με τη συμπεριφορά σας, με την τηλεθέαση που δίνετε σε διάφορες εκπομπές ή με τις προτιμήσεις σας σε εφημερίδες ή περιοδικά. Εάν, όμως, αυτά δεν έχουν περιεχόμενο, δεν έχουν προβληματισμό, δεν σας δίνουν ερεθίσματα, δεν σας κάνουν καλύτερους. Δώστε το μήνυμα ότι δεν θέλουμε, δεν παίρνουμε.

Γίνεται συστηματικά μία εκμετάλλευση ακόμα και του ανθρώπινου πόνου. Αυτό αποκρούστε το. Έχετε φωνή. Στείλτε γράμματα, πάρτε τηλέφωνα, στείλτε φαξ. Φωνάξτε στους γονείς σας: «Γυρίστε το κανάλι. Δεν μας αρέσει αυτό που βλέπετε. Δεν θέλουμε».

Ζητάτε ενημέρωση σωστή και πλήρη, ψυχαγωγικά προγράμματα τα οποία πραγματικά να σας προσφέρουν προβληματισμό, να σας ανοίγουν ορίζοντες.

Ενημερωτικές εκπομπές για θέματα τα οποία σας ενδιαφέρουν, για θέματα της νεολαίας. Τα ναρκωτικά –αυτό που είπατε- την ανεργία, τις φυλακές, τα σωφρονιστικά ιδρύματα –αυτά που είναι μέσα στη δική σας Επιτροπή- τα σχολεία, την παιδεία, την υγεία.

Αυτά ζητάτε τα. Μην περιμένετε ότι τα πράγματα αλλάζουν από μόνα τους. Εσείς σπρώχνετε. Ο καθένας από εμάς πρέπει να σπρώξει, για να αλλάξουν τα πράγματα.

Μην μπλέκουμε σ' αυτούς τους δαιδάλους του αποπροσανατολισμού που μας δίνουν, διότι μας καθηλώνουν κατά κάποιο τρόπο είτε με την ανοησία τους είτε με τη φαντασμαγορία τους κάποιες εκπομπές, οι οποίες ούτε την πραγματικότητα απεικονίζουν ούτε την πραγματικότητα διορθώνουν.

Αυτά ήθελα να σας πω.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε, κυρία Αλεξίου.

Να δώσουμε το λόγο στην Έφηβο Βουλευτή Ουρανία Βαμβακά - Τάτση και μετά πάλι σ' εσάς.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΑ-ΤΑΤΣΗ (Α΄ Αθήνας): Ακούγοντάς σας να μιλάτε, θυμήθηκα μία φράση την οποία είχα διαβάσει σε μία εφημερίδα πριν από ένα-ενάμισι χρόνο. Ένας πολύ γνωστός δημοσιογράφος και της τηλεόρασης και της εφημερίδας, είχε πει την εξής φράση που μου είχε μείνει και την οποία θα ήθελα να ακούσουν όλοι οι παρευρισκόμενοι και όσοι μας παρακολουθούν. Είχε πει, λοιπόν, ότι ο χειρότερος από εμάς –από τους δημοσιογράφους δηλαδή- είχε σκοτώσει τη μάνα του.

Απ' αυτή τη φράση, λοιπόν, πώς θα μπορέσουμε εμείς να δώσουμε το δικαίωμα σ' αυτούς τους ανθρώπους να μπαίνουν καθημερινά μέσα στο σπίτι μας, μέσα στο μυαλό μας και να μας περνούν αυτά που θέλουν εκείνοι να περάσουν;

Εφόσον πλέον η δημοσιογραφία προκύπτει από το δικαίωμα του ανθρώπου να ενημερώνεται για ό,τι συμβαίνει γύρω του, πώς θα μπορέσουμε εμείς να εμπιστευτούμε αυτούς τους ανθρώπους;

Θα ήθελα να μου απαντήσετε και επακριβώς μάλιστα.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ.

Εγώ θα σας θέσω και ένα άλλο ερώτημα που μου τέθηκε από γυναίκες εφήβους Βουλευτές στο διάλειμμα. Εφόσον υπάρχει αυτή η στρεβλή ενημέρωση, πώς μπορούν τα παιδιά να βρουν άλλο τρόπο πρόσβασης στη σωστή ενημέρωση, ώστε να έχουν την πληροφόρηση που θέλουν;

Φοβούνται ότι αυτό γίνεται μόνο μέσω κομμάτων και θα ήθελαν να τους υποδείξετε, αν γνωρίζετε εσείς, κυρία Αλεξίου έναν άλλο τρόπο να αντιλαμβάνονται ή

να διαβάζουν μέσα από τις γραμμές τι πραγματικά συμβαίνει και τι αποτελεί προπαγάνδα.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Το πρώτο που θα ήθελα να σας πω σε σχέση με το ερώτημα που έθεσε η φίλη Έφηβος Βουλευτής, καταθέτοντας αυτό που άκουσε, είναι ότι αυτό αποτελεί μια υπερβολή. Πάλι μια υπερβολή εντυπωσιασμού, πάλι μια παγίδα για να σας πει ότι εμάς που μας βλέπετε εδώ, είμαστε φοβεροί και τρομεροί άνθρωποι. Δεν είμαστε φοβεροί και τρομεροί άνθρωποι οι δημοσιογράφοι. Αυτοί οι οποίοι εμφανίζονται ως –ας το πούμε έτσι- «πάπες» της δημοσιογραφίας, δεν είναι αυτοί που κάνουν την καλή δημοσιογραφία.

Η καλή δημοσιογραφία –πρέπει να μπορέσετε να την ξεχωρίσετε κάποια στιγμή- είναι αυτή που δεν κραυγάζει. Είναι αυτή που δεν προσπαθεί να απευθυνθεί στις τελείως αυθόρμητες, χωρίς επεξεργασία αντιδράσεις σας. Η καλή δημοσιογραφία είναι αυτή που σας βάζει ερωτήματα, που σας ενημερώνει, σας λέει «προβληματιστείτε και διαλέξτε».

Επειδή έχω διδάξει χρόνια στο Τμήμα Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης του Παντείου Πανεπιστημίου, έλεγα στα παιδιά να διαβάζουν κάθε μέρα εφημερίδα. Και αν δεν έχετε να την αγοράσετε, πάρτε την από τι διπλανό σας. Ακόμα και οι έντονα κομματικά χρωματισμένες εφημερίδες είναι υποχρεωμένες να δίνουν ενημέρωση. Το κάνουν αυτό ίσως όχι από την καλή τους διάθεση, αλλά από το γεγονός ότι καταλαβαίνουν πως έτσι θα πουλήσουν περισσότερα φύλλα, διότι και ο άλλος όταν έχει μια μονομέρεια στην ενημέρωση, κάποια στιγμή αντιδρά, δεν θέλει.

Δεν μπορώ να σας πω να διαβάζετε δυο τρεις εφημερίδες την ημέρα, αλλά διαλέξτε μία. Δεν μπορώ να την ονομάσω, αλλά υπάρχουν, όχι μία, περισσότερες που μπορείτε να διαλέξετε και να ενημερώνεστε από εκεί.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Καρολεμέα Αγγελική.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΑΡΟΛΕΜΕΑ (Νομός Καστοριάς): Στον προηγούμενο λόγο σας αναφερθήκατε στα Μ.Μ.Ε. σε συνδυασμό με την υγεία και την παιδεία, που είναι αρκετά σημαντικά ζητήματα. Φέτος που το σύστημα στην παιδεία αλλάζει, εμείς θα πρέπει να έχουμε μια πολύ συγκεκριμένη και σωστή ενημέρωση πάνω στα καινούργια ζητήματα. Εάν αυτή την ενημέρωση δεν μας την παρέχουν σωστά τα Μ.Μ.Ε. και το Τύπος, εμείς πως μπορούμε να ενημερωθούμε σωστότερα, ώστε να έχουμε καλύτερες πληροφορίες για ζητήματα που καθορίζουν το μέλλον μας;

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Θέτετε ένα πρόβλημα που είναι πάρα πολύ σύνθετο. Το ένα είναι η ενημέρωσή σας από τα Μ.Μ.Ε.. Το άλλο, όμως, και βασικότερο για μένα είναι η ενημέρωσή σας από τους δασκάλους σας, από τους καθηγητές σας. Το θέμα είναι οι δάσκαλοί μας, οι καθηγητές μας, σε θέση να μας προσανατολίσουν σωστά, να μας λύσουν τις απορίες.

Να ένα άλλο ζητούμενο. Είναι δικαιολογημένη η απαίτησή σας να ζητήσετε από το σχολείο σας να σας βοηθήσει στον προσανατολισμό σε σχέση με τις εξετάσεις, στις διευκρινίσεις που μπορείτε να έχετε. Από εκεί και ύστερα, βέβαια, είναι δεδομένα και τα κανάλια και οι εφημερίδες με την ενημέρωση που παρέχουν. Αυτά έχουμε, με αυτά πορευόμαστε. Μακάρι να μην είχαμε ανάγκη από τέτοιου είδους δευτερογενή ενημέρωση, που είναι από τις εφημερίδες, αλλά πρωτογενή από τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, τους ανθρώπους οι οποίοι μας έχουν στα χέρια τους και είμαστε στην ευθύνη τους, εσείς δηλαδή.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αναστασία Σπανουδάκη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗ (Νομός Λέσβου): Είπατε προηγουμένως ότι, αν κάποιο πρόγραμμα της τηλεόρασης ή κάποιο άρθρο μας δυσαρεστεί, έχουμε το δικαίωμα να αντιδράσουμε και ότι η φωνή μας θα ακουστεί.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Θα έλεγα ότι έχετε και την υποχρέωση.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗ (Νομός Λέσβου): Ναι, υποχρέωση είναι, όντως. Εγώ είμαι απόλυτα σύμφωνη με αυτό, όπως –πιστεύω– όλα τα παιδιά που βρίσκονται εδώ μέσα. Το θέμα είναι, όμως, ότι ακούω πάρα πολύ συχνά -κυρίως από συμμαθητές μου και από πιο μεγάλους ανθρώπους ακόμα- τη φράση: «Εγώ θα σώσω τον κόσμο»; Δηλαδή, είναι πάρα πολλοί αυτοί που το λένε. Δεν μπορούν να κάνουν την προσπάθεια; Δεν θέλουν να κάνουν την προσπάθεια; Γι' αυτόν το λόγο πιστεύω ότι, ενώ πολλοί κατακρίνουμε πολλά προγράμματα της τηλεόρασης, τελικά δεν αλλάζουν.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι πρέπει με κάποιο τρόπο να ενημερωθούν όλοι ότι μπορούν να αλλάξουν τον κόσμο και ότι μπορούμε αντιδρώντας να φέρουμε αποτελέσματα. Αυτό όμως πρέπει να γίνει στο σχολείο. Το σχολείο τελικά, όμως, δεν μας παρέχει αυτήν την εκπαίδευση. Το σχολείο μας «προετοιμάζει» για να δώσουμε Πανελλήνιες. Έτσι αισθάνομαι εγώ, ότι στο σχολείο πηγαίνω για να δώσω

Πανελλήνιες. Είναι το μέσο που θα με πάει στις ανώτατες σχολές. Δεν μου προσφέρει την παιδεία που θα με κάνει ολοκληρωμένο άνθρωπο, που θα με κάνει τον άνθρωπο που δεν θα κάνει αυτό το ερώτημα: «Εγώ θα σώσω τον κόσμο;». Θα ήθελα το σχολείο να με βοηθάει να λέω: Ναι, εγώ θα τον σώσω τον κόσμο, να με βοηθάει να λέω: Εγώ θα αγωνιστώ, εγώ θα αντιδράσω, εγώ θα τα αλλάξω όλα.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Απλώς να πω ότι αυτό που είπες αυτήν τη στιγμή σημαίνει ότι ο καθένας μας συνειδητοποιεί ότι πρέπει να γίνει ενεργός πολίτης. Ενεργός πολίτης σημαίνει ότι πρέπει και να ενημερώνεται και να έχει ανοιχτά τα αυτιά του και να επικοινωνεί και να προβληματίζεται και να προσπαθεί.

Δεν ξέρω ποια παιδιά από εσάς έχουν ακούσει το Γάλλο συγγραφέα Αλμπέρ Καμύ.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Τον έχετε ακούσει.

Αυτός, λοιπόν, στα 47 του χρόνια πήρε το Νόμπελ, σκοτώθηκε νωρίς, αλλά εν πάση περιπτώσει έζησε σε χρόνια πάρα πολύ δύσκολα και σε κάποιο μικρό του βιβλίο έγραφε το εξής, ότι ο άνθρωπος είναι φθαρτός. Το λέω για δεύτερη φορά σε Σύνοδο Βουλής των Εφήβων, αλλά το έλεγα και στα παιδιά μου συνέχεια: «Ο άνθρωπος είναι φθαρτός ναι, αλλά ας αφανιστούμε προβάλλοντας αντίσταση. Και αν το μηδέν είναι η μοίρα μας, ας μην κάνουμε να είναι δίκαιο». Δηλαδή, τι λέει ο άνθρωπος αυτός που εμένα με είχε συγκλονίσει, όταν στην ηλικία σας το είχα διαβάσει;

Λέει, μην καθόμαστε μοιρολάτρες. Μην καθόμαστε στο δεν γίνεται τίποτα. Μην καθόμαστε στο μόνοι μας δεν μπορούμε. Από τον έναν, από τους δυο ξεκινούν πολλά. Και οι δυο γίνονται πιο πολλοί. Και αυτό που είπαμε, το χρέος μας, πάνω σε αυτόν τον πλανήτη που έχουμε βρεθεί, είναι να κάνουμε αυτό που μπορούμε, που αισθανόμαστε ότι είναι σωστό και είναι δίκαιο. Τουλάχιστον, να κάνουμε το χρέος μας. Αν δεν το κάνουμε, παιδιά είμαστε ανοικτοί, είμαστε υπόλογοι και απέναντι στη δική μας τη γενιά και απέναντι στις επερχόμενες γενιές. Το λέω αυτό γιατί, ίσως, δεν το συνειδητοποιείτε αυτή τη στιγμή, κάθε γενιά κουβαλάει τη δική της ευθύνη. Και εμείς κουβαλάμε βαριές ευθύνες οι παλιότεροι. Κουβαλάμε ευθύνες για το ότι έχετε αυτή τη στιγμή αυτές τις αγωνίες.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο ζήτησε η Έφηβος Βουλευτής Σταυροπούλου Αγγελική η οποία στην πρωτολογία της παραλληλίστηκε την

πολιτική με το θέατρο, λέγοντας, όμως, ότι ο θεατής στο θέατρο είναι υποψιασμένος, στην πολιτική όμως αιφνιδιάζεται.

Ορίστε, κυρία Σταυροπούλου, έχετε το λόγο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Κορινθίας): Αυτό που έχω να πω είναι ότι η κοπέλα που μίλησε πριν, νομίζω ότι αναφέρθηκε και γενικά στο να υπάρχουν κίνητρα, έτσι ώστε να συγκεντρωθούμε όλα τα παιδιά και να αντιδράσουμε σε κάτι, τα οποία πρέπει να μας δίνονται και από το σχολείο.

Όμως, βλέπουμε πολλά παιδιά να δέχονται διάφορα πράγματα παθητικά στο σχολείο.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Δεν μπορεί να έχετε το θεσμό των μαθητικών κοινοτήτων και να είναι ενεργός μόνο για τις εκδρομές σας, παιδιά. Έτσι; Να λέμε τα πράγματα όπως είναι.

Πού είναι τα ενδιαφέροντά σας για το περιβάλλον, για το μέλλον της γενιάς σας, για το μέλλον του πλανήτη; Γιατί μην ξεχνάμε ότι υπάρχουν μύρια όσα προβλήματα πάνω σ' αυτήν τη γη εκτός από τα δικά μας, στη δική μας τη χώρα που είναι για τους ανθρώπους που βρίσκονται σε πολύ δύσκολη θέση είτε γιατί μόνοι τους βρέθηκαν σε αυτήν είτε γιατί οι κοινωνικές συνθήκες τους έσπρωξαν, παραδείγματος χάρη οι χρήστες ναρκωτικών, οι νεαροί παραβατικοί, κάποιες μειονότητες, τις οποίες δεν προσπαθούμε και εμείς στο μικρό μας χώρο να ενσωματώσουμε, αλλά τις κρατάμε μακριά.

Πού είναι η κουλτούρα που προωθείται μέσα από τις μαθητικές κοινότητες;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο κ. Δούκας έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ- ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Α΄ Αθήνας): Είχατε πει ότι τα Μ.Μ.Ε. προσφέρουν πλέον προγράμματα χαμηλής ποιότητας, που δεν είναι τόσο ενδιαφέροντα και έχουν σκοπό περισσότερο το κέρδος.

Πιστεύω ότι μέσω των ίδιων των Μ.Μ.Ε. έχει πραγματοποιηθεί κάτι σαν πλύση εγκεφάλου και έχει παραπλανηθεί η κοινή γνώμη ως προς το τι είναι σημαντικό και τι όχι. Πώς γίνεται δηλαδή μέσα από μία τέτοια κατάσταση τα ΜΜΕ να σταματήσουν να πουλάνε ποσότητα και να αρχίσουν να πουλάνε ποιότητα;

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Σας είπα και πριν ότι ο έμπορος πουλάει αυτό που του ζητάει ο πελάτης. Και ο έμπορος προσπαθεί να πείσει τον πελάτη ότι αυτό που του πουλάει είναι πραγματικά καλό. Αν ο πελάτης δεν αγοράζει, γιατί του λέει ότι είναι

φθηνής ποιότητας, ότι δεν θέλω τέτοιο πράγμα, ότι αυτό είναι κακή παραγωγή, κακή παρτίδα, έ, τότε υπάρχει ελπίδα να αλλάξουν τα πράγματα, να αλλάξει το εμπόρευμα.

ΑΝΔΡΕΑΣ-ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Α΄ Αθήνας): Πρέπει όμως να υπάρχει και ένα μέτρο σύγκρισης, ώστε να κρίνει κάποιος τι είναι καλό και τι είναι κακό.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Εγώ πιστεύω ότι είστε σε θέση να κρίνετε. Στα κρατικά κανάλια υπάρχει καλύτερη και σφαιρικότερη ενημέρωση. Σας είπα ότι η πολυμέρεια της ενημέρωσης από πολλές πλευρές είναι καλύτερη από την προσήλωση σε ένα και μοναδικό φορέα ενημέρωσης.

Επί πλέον εσείς πρέπει να έχετε, παιδιά, και πιστεύω ότι το έχετε μέσα σας, το σπέρμα της αμφισβήτησης. Είναι στοιχείο της γενιάς σας. Βλέπετε, ακούτε πράγματα. Δεν μπορεί να μην αμφισβητείτε. Δεν μπορεί να μην θέλετε να μοιραστείτε αυτή την αμφισβήτησή σας ή τη δυσπιστία σας με κάποιους άλλους. Δεν μπορεί έτσι να μη δημιουργείται ζύμωση, όπως τη λέμε, ιδεών. Λοιπόν, ασκείστε τα αυτά.

Κάποτε –και το λέω γυρνώντας σε άλλες εποχές- μιλούσαμε περισσότερο μεταξύ μας. Μιλάτε μεταξύ σας; Μάθετε να μιλάτε μεταξύ σας. Να μιλάτε ακόμη κι αν τσακώνεστε, κι αν αντιδικείτε. Επικοινωνείτε, μαθαίνετε.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γκαϊτατζή.

ΟΛΥΜΠΙΑ ΓΚΑΪΤΑΤΖΗ (Νομός Κιλκίς): Θα ήθελα να κάνω τα σχόλιά μου πάνω σε τρία θέματα που ειπώθηκαν. Το ένα είναι η παιδεία που συζητούσαμε προηγουμένως. Ακόμα και τα σχολεία μας παραμένουν ανημέρωτα. Μέχρι το Πάσχα τουλάχιστον προσπαθούσα να πάρω πληροφορίες για το καινούργιο εκπαιδευτικό σύστημα και ούτε στο διευθυντή μας είχε φθάσει κάποιο έγγραφο επίσημο από το Υπουργείο. Αυτό σημαίνει ότι είναι πολλές οι τρύπες που πρέπει να καλυφθούν.

Θα ήθελα να πω κάτι στην άποψη που είπε ο κ. Ζώης από την Αιτωλοακαρνανία. Ανέφερε ότι οι αγρότες της περιοχής έχουν επενδύσει σε αγροτικά μηχανήματα και εξοπλισμό που αφορά την καλλιέργεια καπνού. Είπε ότι είναι και στο χέρι τους να το αλλάξουν. Εγώ θα ήθελα να πω ότι δεν είναι και τόσο πολύ στο χέρι τους, διότι χρειάζεται τρομερή οικονομική δαπάνη και τρομερή ενημέρωση. Αυτό και από άποψη δική τους και από άποψη της Κυβέρνησης.

Τέλος θα ήθελα να σχολιάσω κάτι από την εισήγηση που έκανε ο κ. Μηλάκης από το Ηράκλειο. Είπε ότι πρέπει οι μπαλωθιές να καταργηθούν.

Εγώ τουλάχιστον θεωρώ ότι είναι ένα έθιμο, κάτι που ανήκει στην παράδοση. Κατά τη γνώμη μου τίποτα από την παράδοση δεν πρέπει να φύγει από το παρόν, απλά θα πρέπει να μπει μέσα σε ασφαλή πλαίσια, έτσι ώστε να περιοριστούν οι κίνδυνοι.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Συγνώμη, δεν κατάλαβα καλά. Είπες να συνεχιστούν οι μπαλωθιές, αλλά ελεγχόμενες;

ΟΛΥΜΠΙΑ ΓΚΑΪΤΑΤΖΗ (Νομός Κιλκίς): Ο κ. Μηλάκης είπε ότι θα ήθελε να καταργηθούν. Εγώ το γνώρισα σαν κάτι που ανήκει στην παράδοση και προφανώς συμβολίζει κάτι από τα παλιά, οπότε θα προτιμούσα να μπουν σε ένα ασφαλές πλαίσιο.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Παιδιά, ειλικρινά τα έθιμα τα σεβόμαστε, αλλά το να κρατάς ένα όπλο ακόμα και για να τιμήσεις ένα έθιμο, δεν είναι ακίνδυνη υπόθεση. Δεν ξέρω το πώς μπορεί να γίνει ασφαλές ή αν πρέπει να αστυνομεύονται οι γάμοι ή αν πρέπει να ελέγχονται αυτοί που τηρούν το έθιμο το πόσο πίνουν και σε ποια γενικότερη κατάσταση διανοητική βρίσκονται. Είναι λίγο δύσκολα τα πράγματα.

Βέβαια το ξέρω ότι οι μπαλωθιές είναι ένα έθιμο μέσα από πάρα πολλές δεκαετίες, μέσα ίσως και από αιώνες, αλλά δεν μας έχει δείξει ότι είναι ένα έθιμο ακίνδυνο. Και τα έθιμα πρέπει να είναι ακίνδυνα.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Και ευχάριστα και η ανθρώπινη ζωή είναι πολύτιμη.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΗΛΑΚΗΣ (Νομός Ηρακλείου): Εγώ μίλησα για τις μπαλωθιές και είπα ότι αποτελούν μάστιγα και κατάρα για την κρητική κοινωνία, γιατί συχνά παρατηρούμε κρούσματα δηλαδή τραυματίζονται σε γάμους και σε βαφτίσια νέοι άνθρωποι και πολλές φορές καταλήγουν να είναι θανατηφόρα αυτά τα κρούσματα.

Επίσης, θέλω να πω ότι η Κρήτη γνώρισε πολλούς κατακτητές από το παρελθόν, οπότε οι Κρητικοί είχαν το όπλο ως μέσο προστασίας προς τον εκάστοτε κατακτητή. Επομένως, αυτό το έθιμο κληρονομήθηκε από το παρελθόν, αλλά τώρα θα πρέπει να εξαιρεθεί αυτό το φαινόμενο γιατί δεν εξυπηρετεί τίποτα πλέον παρά μία ψευτοπαληκαριά και κάλυψη εγκληματικών προσωπικοτήτων.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κρασανάκης Μανώλης.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ (Α' Πειραιά): Πάνω σε αυτό το θέμα θα ήθελα να πω ότι γενικότερα στην Κρήτη υπάρχει ένα ιδιαίτερο φαινόμενο οπλοκατοχής. Βέβαια αυτό είναι κυρίως φαινόμενο της έλλειψης αστυνόμευσης και γι' αυτό οι μπαλωθιές διατηρούνται. Παραδείγματος χάρη, επειδή τυχαίνει να κατάγομαι από την Κρήτη και να πηγαίνω κάθε χρόνο, οι παππούδες μου, οι συγγενείς μου που ασχολούνται κυρίως με την αγροτική παραγωγή και δεν υπήρχε ποτέ λόγος να φέρουν όπλα, δεν υπήρξε γι' αυτούς τέτοιο φαινόμενο.

Παρόλα αυτά όσοι ασχολούνται κυρίως με τις κτηνοτροφικές μονάδες, επειδή υπάρχει έλλειψη αστυνόμευσης, αναγκάζονται και οι ίδιοι και λόγω συνήθειας, που γίνεται μεγαλύτερη από το πέρασμα των χρόνων, να ασχολούνται με την οπλοκατοχή σε εκτεταμένο βέβαια επίπεδο. Είναι κυρίως και ένα δημιούργημα συστήματος το οποίο έχει βαθιές ρίζες στις αντιλήψεις των κατοίκων.

Ξέρουμε γενικά ότι η πολιτεία και ο νόμος έχουν κάποια συμπάθεια προς το εθιμικό δίκαιο και, εφόσον δεν υπάρχουν σε γενικές γραμμές εγκληματικές τάσεις ούτε ξεφεύγει από κάποια όρια ώστε να περνά τουλάχιστον στο κοινό αίσθημα του πολίτη τα μέτρα της ανομίας, τότε προσωπικά πιστεύω ότι είναι κάτι που μπορεί να περιοριστεί με κυρίως σε γάμους, όπου έχουμε τα περισσότερα ατυχήματα. Δεν θα έπρεπε, όμως, να εξαλειφθεί ή να το βλέπουμε με τόσο αρνητικό βλέμμα όσο του δίνεται κυρίως από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Κυρίως αυτά ως προς τις μπαλωθιές.

Τέθηκαν δύο ερωτήματα από δύο Έφηβους Βουλευτές που ζητούσαν κίνητρα για κινητοποίηση. Το κίνητρο για κινητοποίηση είναι ο ίδιος μας ο εαυτός, τον οποίο τον βλέπουμε μέσα από την κοινωνία και μέσα από τους συνανθρώπους μας. Ο Καζαντζάκης λέει «εγώ έχω την ευθύνη να σώσω στον κόσμο. Αν δεν σωθεί, εγώ φταίω». Αυτό είναι το βασικό κίνητρο. Να μην έρθει το σχολείο να μας πει, πρέπει να πάρετε αυτή την κατεύθυνση. Οι περισσότεροι από εδώ ξέρουμε ότι πρέπει να την πάρουμε. Η σπίθα υπάρχει. Το θέμα είναι αυτή να γίνει φλόγα που θα δώσει στον καθένα το κριτήριο να διαβάσει εξωσχολικά βιβλία και γενικά να ασχοληθεί.

Οι πιο πολλές ιδέες έχουν ειπωθεί και υπάρχουν άνθρωποι καταξιωμένοι που η αξία τους έχει αναγνωρισθεί διεθνώς Έλληνες και ξένοι - που έχουν εκφράσει σχεδόν τα πάντα. Το θέμα είναι εμείς να γίνουμε οι κατάλληλοι διαχειριστές αυτών των ιδεών. Πρέπει να έρθουμε κοντά σ' αυτές και υπάρχουν άπειροι τρόποι. Ακόμα και το ίντερνετ μπορεί να γίνει όρμος για μία τέτοια αναζήτηση.

Τώρα όσο για τα όρια της δημοσιογραφικής έρευνας, λέχθηκε ότι είναι αδύνατη η λογοκρισία. Σ' αυτό θα σταθώ αντίθετος, γιατί πιστεύω ότι μπορεί να συσταθεί μία ειδικά καταρτισμένη επιτροπή, που θα ασκεί κάποια λογοκρισία και για να μην κατηγορηθεί ότι περιορίζει την ελευθερία του λόγου, θα πρότεινα να συμμετέχουν σ' αυτή και οι ίδιοι οι δημοσιογράφοι, τα κανάλια τα ίδια με αντιπροσώπους τους. Να συμμετέχουν και οι πολίτες και ταυτόχρονα και τα ίδια τα κανάλια σε μία αρτιότερη επιλογή των προβαλλόμενων εκπομπών.

Επίσης, τέθηκε το θέμα της αδιαφορίας για την πολιτική. Θα ήθελα να πω ότι ένα από τα αίτια είναι και μία γενικότερη απομάκρυνση του κράτους από τους συμπολίτες μας. Γενικά οι παλαιότεροι Έλληνες έβλεπαν το κράτος σαν κάτι ξένο, σαν κάτι που πρέπει να το εκμεταλλευτούμε για προσωπικό μας όφελος, πράγμα που τείνει να εξαιρεθεί αλλά ακόμη ελοχεύει στις σκέψεις μας, δηλαδή το προσωπικό και οικονομικό όφελος σε αντίθεση με το κράτος. Είναι βασικό για την πολιτική εξουσία.

Επίσης, θα πρότεινα και ένα ειδικό χώρο στις λαϊκές αγορές. Ίσως να φανεί κάπως παιδικό βέβαια, αλλά θα είναι σύμφωνα με το πρότυπο της αρχαίας Ελλάδος, όπου εκεί γίνονταν συζητήσεις σύμφωνα με τα δρώμενα του κάθε δήμου. Θα πρότεινα κάτι ανάλογο με ειδικά διαμορφωμένους χώρους. Αρχικά να γίνει κάποια εκστρατεία μέσω μουσικών έργων ή καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, έτσι ώστε η λαϊκή αγορά να αποτελέσει κέντρο για μια επαφή με τα πολιτικά δρώμενα. Το κυρίαρχο ζήτημα είναι ότι δεν έχουμε πολύ χρόνο. Μπορεί να διαβάζουμε εφημερίδες και να είναι το καλύτερο δυνατό, αλλά ο σύγχρονος πολίτης, δυστυχώς, δεν έχει πάρα πολύ χρόνο γι' αυτά. Νομίζω ότι πρέπει να διαβάσει δυο-τρεις εφημερίδες για να έχει μια σφαιρική αντίληψη των πραγμάτων.

Και το πιο καλό είναι η πολιτική που εφαρμόζεται στα πολυκαταστήματα, όπου περνάει ο πελάτης και από περιέργεια στέκεται εκεί. Θα πρότεινα να γίνει κάτι ανάλογο με πολιτικές συζητήσεις στις λαϊκές αγορές.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ.

Κυρία Αλεξίου, έχετε το λόγο.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Εγώ απλώς θα ήθελα να παρατηρήσω κάτι στο ότι δεν υπάρχει χρόνος. Είμαστε η κατεξοχήν χώρα των «τηλεανθρώπων» και είμαστε επίσης η χώρα με το μικρότερο αναγνωστικό κοινό εφημερίδων.

Από πλευράς ωρών τηλεθέασης, αντιστοιχεί στον καθένα μας από 4-6 ώρες την ημέρα και άρα, υπάρχει χρόνος. Απλώς, δεν τον καταλαβαίνουμε, καθώς τον καταναλώνουμε μπροστά στο «κουτί».

Αυτά είναι καταγεγραμμένα. Είμαστε από τις χώρες εκείνες –και λυπάμαι που το λέω- που έχουν κάποιο βαθμό καθυστέρησης. Με τον όρο «καθυστέρηση» δεν εννοώ την πνευματική, δεν εννοώ ότι είμαστε διανοητικά ανάπηροι, αλλά υστερούμε πολιτιστικά και πολιτισμικά.

Στις σκανδιναβικές χώρες αντιστοιχεί μία εφημερίδα σε δύο πολίτες. Ξέρετε πόσο αντιστοιχεί στη δική μας χώρα; Για παράδειγμα, οι Νορβηγοί, οι Σουηδοί, οι Δανοί διαβάζουν εφημερίδες και βλέπουν πολύ λιγότερο τηλεόραση.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο θα τον πάρει η Έφηβος Βουλευτής που είναι πριν από τον προηγούμενο ομιλητή με κριτήριο, βεβαίως, το γεγονός ότι δεν μίλησε μέχρι τώρα. Θα απαντήσει και θα ολοκληρωθεί η συνεδρίαση με την τοποθέτηση της κυρίας Αλεξίου.

Όλοι οι υπόλοιποι έχετε το χρόνο αύριο να τοποθετηθείτε ξανά, δεδομένου ότι έχουμε άλλα μία τετράωρη συνεδρίαση.

ΕΝΑΣ ΕΦΗΒΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Η κυρία Αλεξίου θα παρευρίσκεται και αύριο;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρία Αλεξίου, θα μας κάνετε την τιμή να είστε και αύριο μαζί μας;

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Βεβαίως, θα έρθω!

Όμως, εσείς πρέπει να μιλάτε και όχι εγώ.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Τα παιδιά, όμως, κυρία Αλεξίου έχουν διάθεση να κάνουν διάλογο μαζί σας και εγώ νομίζω ότι αυτό είναι χρήσιμο. Ας μην μείνουμε στον τύπο. Άλλωστε, δεν τους εμποδίζουμε να τοποθετηθούν. Σας ακούνε και τους δημιουργείτε και πρόσθετα ερεθίσματα.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Εκείνο που παρατήρησε -και είναι πολύ σωστό- ο Έφηβος Βουλευτής, κ. Κρασανάκης, είναι ότι πάσχει ακόμα και σήμερα η σχέση κράτους-πολίτη. Ακόμα και σήμερα δεν έχει επιτευχθεί η αμοιβαία σχέση εμπιστοσύνης και από το κράτος προς τον πολίτη και από τον πολίτη προς το κράτος.

Εδώ υπάρχουν διάφοροι παράγοντες τους οποίους θα συζητούσαμε κάποια άλλη στιγμή αν είχαμε χρόνο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Εγώ απλώς να συμπληρώσω, κυρία Αλεξίου, ότι βεβαίως δεν υπάρχει σωστή σχέση και βεβαίως εμείς οι πολιτικοί έχουμε την κύρια ευθύνη, αλλά δυστυχώς δεν μας συνεντίζουν και οι πολίτες.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία-Ελισάβετ Παρρησιάδου.

ΜΑΡΙΑ-ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΡΡΗΣΙΑΔΟΥ (Β' Αθήνας): Εγώ άκουσα αυτά που είπε ο Μανώλης και συμφωνώ απόλυτα. Όμως, πιστεύω ότι το πρόβλημα είναι ότι πλέον η πόλη έχει γεμίσει από ανθρώπους, οι οποίοι το μόνο που κάνουν είναι να δουλεύουν. Αυτό έχει οδηγήσει τους ανθρώπους να μην μιλάνε μεταξύ τους και κατά κάποιο τρόπο να νιώθουν μοναξιά από την άποψη ότι ακόμα και όταν αντιμετωπίζουν κάποιο πρόβλημα και νιώθουν ότι θέλουν να μιλήσουν, νιώθουν ότι η φωνή τους δεν μπορεί να ακουστεί.

Το ότι δεν μιλάμε πλέον μεταξύ μας, όπως είπατε και εσείς, μας κάνει να απομακρυνθούμε από τον κόσμο, να μην ενδιαφερόμαστε για τα κοινά και να μην έχουμε ένα έρεισμα ώστε να κάνουμε κάτι. Η απομόνωσή μας είναι ο μεγαλύτερος εχθρός μας πιστεύω και πρώτα πρέπει να νοιαστούμε για τα κοινά και να βγούμε από το σπίτι. Άμα δεν βγούμε από το σπίτι και άμα δεν λειτουργήσουμε λίγο, αν θέλετε, όπως λειτουργούν τα χωριά ή έστω όπως λειτουργούσαν που ο ένας ήξερε τον άλλον και νοιαζόταν για τον άλλον μια κοινωνία μικρή έστω, που όμως όλοι πίστευαν και πάλευαν για κάτι κοινό, πιστεύω πως ποτέ δεν θα λυθεί αυτό το πρόβλημα. Γιατί και αυτή τη στιγμή είμαστε εδώ πέρα 25-30 άτομα που έχουμε όνειρα και έχουμε κάποια «πιστεύω», τα οποία θέλουμε να τα τηρήσουμε και να αλλάξουμε τον κόσμο όπως είπαν και άλλοι. Όμως οι μισοί τουλάχιστον θα σταματήσουμε εδώ γιατί δεν πιστεύουμε αρκετά ούτε στον εαυτό μας ούτε στους υπόλοιπους. Το παν πιστεύω ότι είναι να βγούμε από το κλουβί όπου ζούμε. Να δούμε λίγο με πιο ανοικτά μάτια και να μην είμαστε μόνοι μας, γιατί πιστεύω ότι έχει να κάνει πολύ έντονα με την μοναξιά όλο αυτό το πράγμα. Αφού είμαστε μόνοι στο σπίτι δεν νοιαζόμαστε για τους άλλους και πιστεύουμε ότι άμα πούμε αυτά που θέλουμε και προσπαθούμε να παλέψουμε γι' αυτά τότε θα συνεχίσουμε να είμαστε μια ζωή έτσι.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θέλετε να συμπληρώσετε κάτι, κυρία Αλεξίου;

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Απλώς θέλω να συμπληρώσω κάτι. Ένα σύνθημα που ήταν γραμμένο δίπλα στο γραφείο που καθόμουν –δεν το είχα γράψει εγώ, το είχε γράψει

κάποιος συνάδελφος και το είχε κολλήσει στο γραφείο- έλεγε ότι «εκτός από τον ιμπεριαλισμό, υπάρχει και η μοναξιά». Αυτό πραγματικά το εξέφρασε με έναν τρόπο που εμένα με συγκίνησε, γιατί πράγματι γινόμαστε μοναχικά άτομα ακόμη και όταν ζευγαρώνουμε. Ακόμη και όταν είμαστε σε παρέες, εξακολουθούμε να είμαστε μοναχικά άτομα, ο καθένας στο δικό του κουκούλι. Ε! Αυτό πρέπει να το σπάσουμε!

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Νομίζω ότι καμιά φορά υπερασπιζόμαστε πιο πολύ το δικαίωμά μας στη μοναξιά παρά το δικαίωμα για διάλογο, για αυτενέργεια, για αντίδραση, για αντίσταση ίσως.

Κυρία Αλεξίου, σας ευχαριστούμε θερμά.

(Χειροκροτήματα)

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Εγώ σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Τα παιδιά απόλαυσαν την κουβέντα μαζί σας. Με χαρά θα σας περιμένουμε και αύριο.

Ενημερώνουμε τους Έφηβους Βουλευτές και την κ. Αλεξίου που μας έκανε την τιμή να είναι μαζί μας ότι θα αρχίσει αύριο η συνεδρίαση στις 9.00'. Έχουν γραφτεί ομιλητές και στη συνέχεια θα γίνει αυτός ο διάλογος που εγώ τον χαρακτήρισα αναζωογονητικό. Εσείς φαντάζομαι θα τον απολαύσετε για άλλη μία φορά.

Ευχαριστούμε πολύ και καλό βράδυ.

Στη συνέχεια και περί ώρα 19.55' λύθηκε η συνεδρίαση.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ

**ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ**

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Στην Αθήνα σήμερα, 4 Σεπτεμβρίου 2005, ημέρα Κυριακή και ώρα 09.00' στην Αίθουσα Γερουσίας του Μεγάρου της Βουλής συνεδρίασε η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής των Εφήβων, υπό την προεδρία της Βουλευτού Μαγνησίας, κυρίας Ζέττας Μακρή, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση των θεμάτων: «Αποκέντρωση – Αστυφιλία – Ερήμωση Υπαίθρου, Δημόσια Διοίκηση, Ισότητα Φύλων, Τύπος – Μ.Μ.Ε., Δημόσια Ασφάλεια, Δικαιοσύνη, Κοινωνική Ανισότητα, Αξιοκρατία, Πολιτικοί/ή, Ανθρώπινα Δικαιώματα, Δημοκρατία – Ελευθερία, Τοπικά Προβλήματα, που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων", Ι' Σύνοδος 2004 – 2005. (2^η συνεδρίαση)

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αλεξοπούλου Σοφία (Β΄ Αθήνας), Αποστολάκης Σωτήριος (Β΄ Αθήνας), Βαμβακά - Τάτση Ουρανία (Α΄ Αθήνας), Βαρβαρέσος Χρήστος (Σαουδική Αραβία), Γεωργιάδου Δέσποινα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Γκαϊτατζή Ολυμπία (Ν. Κιλκίς), Δαιμονάκος Ιωάννης (Β΄ Αθήνας), Δούκας Ανδρέας-Κυριάκος (Α΄ Αθήνας), Δούμπαλη Μαρία (Ν. Φλώρινας), Δρίτσα Στέφανι (Ν. Αττικής), Ζαπρούδη Σοφία (Βέλγιο), Ζαχαριουδάκη Ειρήνη (Ν. Λασιθίου), Ζησίμου Αικατερίνη (Β΄ Αθήνας), Ζώης Κωνσταντίνος (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Καραγιαννάκη Άννα (Β΄ Αθήνας), Καρνάβα Αφροδίτη (Ν. Φθιώτιδας), Καρολεμέα Αγγελική (Ν. Καστοριάς), Κατσιώλης Ιωάννης (Ν. Ηλείας), Κελεσίδου Σοφία (Β΄ Πειραιά), Κιρμιτσάκη Χρυσούλα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Κρασανάκης Μανώλης (Α΄ Πειραιά), Κρίθαρη Ζαφειρία - Ελβίρα (Επικρατείας), Κυπαρίσσης Αντώνιος -Δημήτριος (Β΄ Αθήνας), Μαρασλή Ιωάννα (Ν. Έβρου), Μαρίνου Μαρία (Ν. Χίου), Μαυρομμάτη Μαρία (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Μηλάκης Ηρακλής (Ν. Ηρακλείου),

Μπακογιάννη Ιωάννα (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Παρρησιάδου Μαρία - Ελισάβετ (Β΄ Αθήνας), Πολυμέρου Ευαγγελία (Ν. Φθιώτιδας), Σπανουδάκη Αναστασία (Ν. Λέσβου), Σπυροπούλου Νικολέτα (Β΄ Θεσσαλονίκης), Σταθόπουλος Πέτρος (Β΄ Αθήνας), Σταυροπούλου Αγγελική (Ν. Κορινθίας) και Τοφίνη Εύα (Κύπρος).

Επίσης, στη συνεδρίαση παρέστη η κυρία Λίνα Αλεξίου, δημοσιογράφος, μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων».

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αρχίζουμε τη δεύτερη συνεδρίασή μας. Να σας ενημερώσω για τη διαδικασία των δύο πρώτων ωρών. Θα συνεχίσουν οι δέκα ομιλητές. Οι εννέα εξ αυτών ζητούν για πρώτη φορά το λόγο και θα προηγηθούν. Μια συνάδελφος Έφηβη Βουλευτής ζητεί για δεύτερη φορά το λόγο και θα είναι και η τελευταία. Εν συνεχεία, θα δευτερολογήσετε και θα τελειώσουμε με τις απαιτούμενες ψηφοφορίες.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Μαρασλή.

ΙΩΑΝΝΑ ΜΑΡΑΣΛΗ (Νομός Έβρου): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα μιλήσω για ένα τοπικό πρόβλημα του Έβρου, τις πλημμύρες του ποταμού.

Όπως είναι γνωστό, το χειμώνα, με τις αυξημένες βροχές και χιονοπτώσεις, αλλά και τώρα το καλοκαίρι ο ποταμός Έβρος πλημμύρισε. Τα αναχώματα, που απ' ό,τι φαίνεται ήταν προχειροφτιαγμένα, δεν άντεξαν στην ορμή των νερών και έσπασαν. Ακόμη, οι Βούλγαροι, για να μη σπάσει το φράγμα τους και πλημμυρίσουν, το άνοιξαν και όλο και περισσότερο νερό συγκεντρώνεται στην περιοχή μας.

Οι Αρχές κήρυξαν την περιοχή σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, καθώς η στάθμη του νερού συνεχώς ανέβαινε και υπήρχε κίνδυνος για νέες πλημμύρες. Τα χωράφια των κατοίκων της περιοχής γέμισαν με νερά, ώστε αυτές οι εκτάσεις γης να αχρηστευτούν και να μην μπορούν να καλλιεργηθούν. Έτσι, οι αγρότες έπαθαν οικονομική ζημία και πολλοί απ' αυτούς, που ζούσαν από τα χωράφια τους, δεν έχουν χρήματα για την κάλυψη των βασικών τους αναγκών. Εκτός από τις καλλιέργειες, πλημμύρισαν και τα σπίτια των κατοίκων που ζουν κοντά στον ποταμό. Τα περισσότερα, αν όχι όλα, σπίτια, που βρίσκονται εκεί, έχουν τώρα καταστραφεί, καθώς τα πάντα τέθηκαν σε αχρηστία και γέμισαν νερά.

Όλοι τους είδαμε να μεταφέρουν τα ζώα και τα άλλα υπάρχοντά τους, καθώς οι άνθρωποι των Ειδικών Δυνάμεων τους έβγαζαν από τα σπίτια τους για να τους μεταφέρουν με τις βάρκες έξω από το νερό. Οι πληγέντες αυτοί είναι κυρίως γέροι, που με δυσκολία τα βγάζουν πέρα και επιβιώνουν. Έχουν μόνο τα χρήματα της

σύνταξής τους, που σίγουρα δεν επαρκούν για να καλύψουν την επανόρθωση των ζημιών που προκλήθηκαν στις περιουσίες τους.

Η Κυβέρνηση και οι άλλοι εκπρόσωποι της κοινωνίας είναι αναγκαίο να πάρουν δραστικά μέτρα και να μην αρκεστούν σε απλές επισκέψεις στην περιοχή, όπως έκαναν ο κύριος Πρωθυπουργός, ο κύριος Πρόεδρος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κύριος Χριστόδουλος, Υπουργοί και άλλοι εκπρόσωποι της κοινωνίας. Όλα αυτά κατά τη γνώμη μου αποτελούν έμμεσο προεκλογικό αγώνα και τα κρίνω ως ύπουλα. Όμως οι πολίτες χρειάζονται αμεσότερη επέμβαση.

Το κυριότερο, νομίζω, είναι, για να μην προκληθούν ξανά παρόμοιες καταστάσεις, να δημιουργηθούν τα κατάλληλα αναχώματα και φράγματα. Αυτά είναι ανάγκη να είναι ανθεκτικά, να αντέχουν τα ορμητικά νερά και υψηλά, για να μπορέσουν να συγκρατήσουν το νερό, όσο κι αν είναι αυτό. Επιπλέον, θα πρέπει να υπάρχει η σωστή συνεννόηση με τους Βούλγαρους, ώστε να κατασκευάσουν και αυτοί τα κατάλληλα φράγματα, που θα μπορούν να συγκρατήσουν τα πολλά νερά που έχουν εκεί.

Ακόμα, το πιο σημαντικό είναι ότι οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν καν πόσιμο νερό, για να καλύπτουν τις ανάγκες τους. Τα υδραγωγεία καταστράφηκαν και οι κάτοικοι έμειναν χωρίς νερό, γι' αυτό και ο Στρατός τους έφερνε συνεχώς βυτιοφόρα με νερό. Για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων, κρίνεται απαραίτητη η αποστολή νερού στους ανθρώπους αυτούς και είναι ανάγκη να μεριμνήσει η Κυβέρνηση για την επιδιόρθωση των βλαβών στα υδραγωγεία.

Τέλος, πιστεύω πως είναι αναγκαία η χρηματοδότηση των πληγέντων, για να τους βοηθήσουμε να επιδιορθώσουν ένα μέρος τουλάχιστον των καταστροφών που προκλήθηκαν στα σπίτια τους από τις πλημμύρες και οι αγρότες να καλύψουν τις ζημιές που προκλήθηκαν στα χωράφια τους. Επίσης, να τους δοθούν πρόσκαιρα σπίτια, έως ότου υποχωρήσουν τα νερά, ώστε να μπορούν να μπουν μέσα στα δικά τους σπίτια και να τα κατοικήσουν.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Μαρίνου έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΙΝΟΥ (Νομός Χίου): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, όταν αποφάσισα να λάβω μέρος στο θεσμό των Έφηβων Βουλευτών, δεν σκέφτηκα τίποτε άλλο, παρά ότι θα είχα μια ευκαιρία να εξωτερικεύσω σκέψεις και προβληματισμούς δικούς μου, αλλά και των νέων ανθρώπων του τόπου μου, της Χίου.

Γι' αυτό, λοιπόν, θα σας παρουσιάσω, στο σύντομο αυτό χρονικό διάστημα, ένα από τα θέματα που κυριαρχούν στις συζητήσεις των εφήβων του νησιού μου. Πρόκειται για ένα δίλημμα, που η επίλυσή του φαίνεται αδιέξοδη. Αγαπάμε τον τόπο μας, θέλουμε να μείνουμε σε αυτόν. Όμως δεν υπάρχουν προϋποθέσεις.

Η Χίος είναι ένας τόπος με φυσικές ομορφιές και απευθύνεται σε ανθρώπους που είναι έτοιμοι να ψάξουν και να ανακαλύψουν το ωραίο. Βλέπετε, το «αγαθό» του μαζικού τουρισμού δεν έχει φτάσει ακόμα εδώ. Όμως αγαπάμε τον τόπο μας όχι μόνο για συναισθηματικούς λόγους, αλλά και για ουσιαστικούς, αντικειμενικούς. Η Χίος, ιδιαίτερα τους καλοκαιρινούς μήνες και όχι μόνο, είναι ένας ζωντανός τόπος με πολλές εναλλακτικές λύσεις για διάφορες δραστηριότητες.

Το καλοκαιρινό κυρίως πρόγραμμα περιλαμβάνει συναυλίες επιτυχημένων καλλιτεχνών, που επισκέπτονται το νησί. Επιπλέον, δίνεται η ευκαιρία σε ξένους να γνωρίσουν τις ομορφιές του τόπου μας μέσα από οργανωμένες κατασκηνώσεις και ξεναγήσεις. Αξιόλογες θεωρούνται και οι εκθέσεις βιβλίων και εικαστικών. Στο νησί υπάρχει ακόμα αρχαιολογικό και βυζαντινό μουσείο και δημοτική πινακοθήκη, καθώς και αρχαιολογικοί χώροι, που αξίζει κανείς να επισκεφτεί. Ενδιαφέρον παρουσιάζουν και αρκετές από τις θεατρικές παραστάσεις, με πιο αξιόλογες αυτές του ΔΗΠΕΘΕ Βορείου Αιγαίου.

Ανάπτυξη και υψηλό επίπεδο σπουδών παρουσιάζει το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, που εδρεύει στη Χίο, με τη δημιουργία νέων και τη βελτίωση των παλαιών εγκαταστάσεων. Κύρος στο νησί προσδίδει και η Ομηρική Ακαδημία EUROCLASSICA, στην οποία συμμετέχουν φιλόλογοι, αλλά και σπουδαστές απ' όλη την Ευρώπη και μέσω αυτής τους δίνεται η ευκαιρία να γνωρίσουν και τη Χίο.

Αναλογιζόμενοι όλα αυτά, αλλά και πολλές άλλες δραστηριότητες, που είναι δύσκολο να αναφερθούν όλες, καταλήγουμε ότι η Χίος είναι ένας τόπος με ποιότητα ζωής, με φυσικές και άλλες ομορφιές, γεμάτος ενδιαφέροντα χειμώνα-καλοκαίρι. Οι Χιώτες αγαπάμε τον τόπο μας και πιστεύουμε ότι αξίζει τη φροντίδα ιδιωτικών φορέων, καθώς και του κράτους. Γι' αυτό θα πρέπει να δοθεί στον τόπο αυτό το δικαίωμα να ζήσει με αξιώσεις και προοπτικές. Για να επιτευχθεί αυτό, πρέπει να αντιμετωπιστούν χρόνια προβλήματα και να δοθούν κίνητρα ανάπτυξης.

Μεγάλο πρόβλημα αντιμετωπίζει η Χίος με το νερό. Στο πόσιμο νερό του νησιού εντοπίζονται μεγάλες ποσότητες υδραργύρου, που είναι άκρως επιβλαβής για την υγεία των κατοίκων. Οξυμένο είναι και το πρόβλημα της ανεργίας, όπως άλλωστε σε όλες τις επαρχίες. Ο τόπος είναι μικρός, η αγορά εργασίας περιορισμένη, με

αποτέλεσμα οι περισσότεροι νέοι άνθρωποι να εγκαταλείπουν το νησί, για να εργαστούν. Αυτό συνεπάγεται μια φθίνουσα πληθυσμιακή πορεία και όξυνση του δημογραφικού προβλήματος της επαρχίας, που σε τελευταία ανάλυση είναι θέμα εθνικό.

Στο Χίο το πρόβλημα αυτό μπορεί να αντιμετωπιστεί μέσω του αγροτουρισμού και γενικώς μέσω εναλλακτικών μορφών τουρισμού (συνεδριακού, φυσιολατρικού, θρησκευτικού κλπ.). Η προβολή του νησιού μέσω της διαφήμισης, αλλά και η προαγωγή των χιακών προϊόντων σε διεθνείς εκθέσεις μπορεί να οδηγήσει όχι μόνο στην ανάπτυξη του τουρισμού, αλλά και στην τόνωση της χιακής οικονομίας. Η ανεργία μπορεί να καταπολεμηθεί ακόμη με την αξιοποίηση κοινοτικών προγραμμάτων στήριξης, καθώς και τη στήριξη του αγροτικού επαγγέλματος (παραγωγή και επεξεργασία μαστίχας, καθώς και παραγωγή εσπεριδοειδών).

Ακόμα στο νησί θα έπρεπε να υπάρξει αύξηση των ΤΕΙ και ΑΕΙ. Έτσι θα υπάρχουν περισσότερες ευκαιρίες για μόρφωση και δεν θα χρειάζεται τόσοι νέοι να εγκαταλείπουν το σπίτι τους για τις ανώτερες σπουδές τους επιβαρύνοντας την οικονομική κατάσταση της οικογένειάς τους.

Ένα αρκετά μεγάλο πρόβλημα κυρίως το χειμώνα είναι, όπως και στα περισσότερα νησιά, οι συγκοινωνίες με την πρωτεύουσα αλλά και μεταξύ των νησιών. Αυτό το πρόβλημα μπορεί να αντιμετωπιστεί με περισσότερα αεροπορικά δρομολόγια και δρομολόγια σύγχρονων και ασφαλών πλοίων. Άλλωστε, πώς μπορούμε να στοχεύουμε στην ανάπτυξη ενός τόπου αν δεν έχουμε εξασφαλίσει το ουσιώδες: την πρόσβαση σ' αυτόν.

Βελτίωση ακόμα επιδέχεται η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη της Χίου αν και βρίσκεται σε αρκετά καλό επίπεδο μετά την πρόσφατη ίδρυση περιφερειακού νοσοκομείου. Αναμφισβήτητα επιβάλλεται η συνέχιση των εργασιών για την οικοδόμηση νέας πτέρυγας στο νοσοκομείο μας. Ο εξοπλισμός και η στελέχωσή της θα μας κάνουν να νιώσουμε ότι στον τομέα της υγείας δεν είμαστε παιδιά ενός κατώτερου θεού.

Κλείνοντας, θα ήθελα για άλλη μια φορά να τονίσω την αγάπη των νέων ανθρώπων της Χίου για τον τόπο τους, την επιθυμία να μείνουν σ' αυτόν, καθώς και το κλασικό «Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα». Ενδιαφέρον, ανάπτυξη, ποιότητας ζωής και φυσικά νέους ανθρώπους χρειάζεται όλη η Ελλάδα και ιδιαίτερα η επαρχία.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Πέτρος Σταθόπουλος από την Β' περιφέρειας Αθήνας.

ΠΕΤΡΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Β' Αθηνών): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, η νέα χιλιετία κάνει την εμφάνισή της με αρκετές προκλήσεις για τη χώρα μας. Η εξεύρεση λύσεων σε συγκεκριμένα προβλήματα που αφορούν το πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό γίνεσθαι προβάλλει επιτακτική.

Στην προσπάθεια που πρέπει να καταβληθεί την ουσιαστικότερη, πλην βραχυπρόθεσμη, συμμετοχή έχει ο πολιτικός κόσμος. Η μελλοντική συμμετοχή στην παραπάνω προσπάθεια θα εξασφαλιστεί μόνο με μια στροφή προς τον νεανικό πληθυσμό της Ελλάδας και με κύρια κατεύθυνση την όσο το δυνατόν ταχύτερη κοινωνικοποίηση και πολιτικοποίησή του, ήδη από τα χρόνια της εφηβείας.

Το στάδιο αυτό της πολιτικοποίησης περνά ασφαλώς σήμερα από την πολιτική και εκπαιδευτική πραγματικότητα. Το σχολείο είναι ο κατεξοχήν χώρος κοινωνικοποίησης, εκεί δηλαδή όπου ο νέος δέχεται όλα εκείνα τα ερεθίσματα κοινωνικής συνειδητοποίησης, καλλιεργεί την κριτική σκέψη, την αποφασιστικότητά του και την ικανότητα λήψης αποφάσεων.

Σε αυτό τον τομέα το σχολείο παρουσιάζει τα τελευταία χρόνια σημαντική υστέρηση. Αφενός ο τρόπος διδασκαλίας των μαθημάτων με την στείρα αποστήθιση πληροφοριών δεν είναι ο ιδανικός, ώστε να προαχθεί η ενεργητικότητα των μαθητών και η ανάληψη πρωτοβουλιών και αφετέρου δεν λαμβάνουν χώρα στο σχολικό χώρο πολιτικές συζητήσεις μακριά από κομματικές αναφορές ικανές να μυήσουν τους μαθητές στις πολιτικές πρακτικές.

Αξίζει να σημειωθεί, επίσης, ότι σε αρκετά σχολεία ο θεσμός των μαθητικών συμβουλίων έχει χάσει τον ενεργό του ρόλο, στερώνοντας από τους μαθητές τη φιλοσοφία των πρακτικών διαχείρισης και επίλυσης προβλημάτων. Από την άλλη οι έφηβοι γίνονται από νωρίς δέκτες ενός πλήθους μηνυμάτων από το χώρο της πολιτικής. Και εδώ, βέβαια τα, πράγματα δεν είναι ιδανικά, καθώς συχνά στις συνειδήσεις των νέων καταγράφονται φαινόμενα που τους προκαλούν στη συνέχεια αδιαφορία αν όχι αποστροφή προς τον πολιτικό χώρο από την εφαρμογή διαχειριστικών μοντέλων και την έλλειψη στρατηγικής στη διακυβέρνηση του κράτους μέχρι την στείρα αντιπολίτευση και τις υπόγειες σχέσεις και συνεννοήσεις των πολιτικών με εστίες διαπλοκής και Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Με στόχο την επαφή και την κατανόηση της σύνθετης λειτουργίας του πολιτικού χώρου αξίζει να επισημανθεί πως δεν εκλείπουν εντελώς εκείνα τα θετικά ερεθίσματα για τους νέους να πολιτικοποιήσουν τη σκέψη τους. Η παρακολούθηση πολιτικών συζητήσεων στους τηλεοπτικούς δέκτες, η ανάγνωση πολιτικών αναλύσεων στα

φύλλα μεγάλων πρωινών εφημερίδων, η είσοδος σχολείων στο χώρο της Βουλής των Ελλήνων και η συμμετοχή στο πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων είναι ορισμένες αξιοσημείωτες δραστηριότητες που επιτελούν τον παραπάνω σκοπό.

Κρίνεται, όμως, εδώ σκόπιμο να τονιστεί η ιδιαίτερα σημαντική προσφορά προς την νεολαία και την κοινωνία του θεσμού της Βουλής των Εφήβων. Είναι το μοναδικό μέσο ενεργής συμμετοχής των νέων στα κοινά και ο μοναδικός χώρος στον οποίον μπορούν να εκφράσουν τις απόψεις τους για τα θέματα που τους απασχολούν και να επιχειρηματολογήσουν γι' αυτές. Ο εν λόγω θεσμός θεωρείται κομβικής σημασίας στην διαδικασία πολιτικής συνειδητοποίησης των νέων, καθώς μέσα απ' αυτόν αντιλαμβάνονται οι τελευταίοι την ουσία της δημοκρατίας αλλά και τη φιλοσοφία άσκησης της πολιτικής. Οι νέοι, όμως, θέτουν υπό αμφισβήτηση την ουσία λειτουργίας του προγράμματος υπό την έννοια ότι οι απόψεις τους δεν εισακούονται. Σπάνια αυτά που λέγονται από τους έφηβους βουλευτές φτάνουν στους αρμόδιους και ίσως ποτέ δεν γίνονται αντικείμενο συζήτησης στα υπουργικά τραπέζια.

Η απαξίωση αυτή της μοναδικής ευκαιρίας, που έχουν οι νέοι να παρέμβουν στο κοινωνικοπολιτικό γίνεσθαι μειώνει το κύρος της πολιτικής στις συνειδήσεις τους, αφού αντιλαμβάνονται πως μόνο οι λίγοι ακούγονται. Το στοίχημα, όμως, να κρατηθούν οι νέοι πρέπει να κερδηθεί. Η πολιτικοποίηση της σκέψης τους, δηλαδή η νοητική ικανότητα αντιμετώπισης κρίσιμων ζητημάτων της δημόσιας ζωής με πολιτικά κριτήρια, έχει σημαντικές συνέπειες για ολόκληρη την κοινωνία. Τόσο η γρήγορη διευθέτηση καθημερινών διαχειριστικών θεμάτων στις τοπικές κοινωνίες όσο και η άσκηση ελέγχου στην κυβέρνηση είναι μερικές από αυτές.

Με σκοπό την ευαισθητοποίηση των νέων γύρω από τα πολιτικά θέματα προτείνεται μία δέσμη μέτρων:

Πρώτον, καταπολέμηση της διαφθοράς και της διαπλοκής, στο βαθμό που αυτό είναι εφικτό, μέσω της αυστηρότερης τήρησης των νομικών διατάξεων που διέπουν τη σχέση των πολιτικών με τον εξωπολιτικό χώρο, άρα τήρηση της ισοπολιτείας. Δεύτερον, ουσιαστικότερη παρακολούθηση των συνεδριάσεων της Βουλής των Εφήβων από αρμόδιους, ώστε τα όσα λέγονται να φτάνουν στα κέντρα λήψης αποφάσεων, εφόσον είναι εφαρμόσιμα. Τρίτον, ενίσχυση του Προγράμματος της Βουλής των Εφήβων μέσω της αύξησης του χρόνου των συνεδριάσεων και της καθολικότερης τηλεοπτικής τους κάλυψης. Τέταρτον, πρόσκληση των Εφήβων Βουλευτών σε τηλεοπτικές ή ραδιοφωνικές συνεντεύξεις, ώστε οι τελευταίοι να

διατυπώνουν τις θέσεις τους γύρω από θέματα της επικαιρότητας παράλληλα με την εμφάνιση κομματικών εκπροσώπων.

Τέλος, με βαθύτατο αίσθημα αυτοκριτικής για την κατάσταση των μαθητικών συμβουλίων προτείνεται η ενίσχυση του ρόλου τους ώστε να παρεμβαίνουν ακόμα και στα κοινωνικοπολιτικά δρώμενα.

Είναι, λοιπόν, κατανοητό το νόημα των συζητήσεων γύρω από το πώς βλέπουν οι νέοι την πολιτική σήμερα και είναι περισσότερο αντιληπτή τώρα η ανάγκη στροφής προς το νεανικό και εφηβικό πληθυσμό της χώρας, γιατί οι νέοι δεν είναι μόνο το μέλλον και η συνέχεια της ελληνικής κοινωνίας, είναι η ελπίδα της κοινωνικής και πολιτικής της προόδου.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Από το Νομό Καστοριάς το λόγο έχει η κα Αγγελική Καρολεμέα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΑΡΟΛΕΜΕΑ (Νομός Καστοριάς): Το θέμα το οποίο επέλεξα να σας παρουσιάσω και με το οποίο επιλέχθηκα και βρίσκομαι εδώ είναι τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και συγκεκριμένα το πιο ανεπτυγμένο και διαδεδομένο από αυτά που υπάρχουν, το διαδίκτυο και οι τρόποι με τους οποίους θα μπορούσαν να το χρησιμοποιήσουν μεγάλες προσωπικότητες, αν υπήρχε στην εποχή τους.

Το internet, όπως είναι ευρέως γνωστό, χρησιμοποιείται καθημερινά σχεδόν από όλους όσους κατέχουν ηλεκτρονικό υπολογιστή. Για την απόκτηση των απαιτούμενων πληροφοριών για οποιοδήποτε θέμα, αλλά και οποιαδήποτε χρονική στιγμή, το μοναδικό πράγμα που χρειάζεται είναι η πληκτρολόγηση στα πλαίσια αναζήτησης του κυρίως θέματος της πληροφορίας και ευθύς εκτενή κείμενα εμφανίζονται στην οθόνη του υπολογιστή.

Ο κυβερνοχώρος είναι ένα σύγχρονο μέσο. Είναι προνόμιο για όσους βέβαια τον χρησιμοποιούν σωστά και με μέτρο. Για πολλά άτομα, ανάλογα με την εργασία που έχουν, η χρήση του αποδεικνύεται σωτήρια, αν χρησιμοποιείται βέβαια με τον κατάλληλο τρόπο. Άλλες πάλι φορές, αν υπάρχει ανάρμοστη χρήση του, καταλήγει καταστροφικός.

Η ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας έχει ως αποτέλεσμα την ακόμα μεγαλύτερη ανάπτυξη του διαδικτύου, πράγμα που σημαίνει ότι ο κόσμος της πληροφορίας γίνεται ακόμα μεγαλύτερος.

Πολλές μεγάλες και πασίγνωστες προσωπικότητες της παγκόσμιας ιστορίας θα ζήλευαν πραγματικά τα τεχνολογικά επιτεύγματα, τα οποία διαθέτουμε στην εποχή

μας και κυρίως το internet, όπως ακριβώς κι εμείς ζηλεύουμε την ευφυΐα τους και τις διάφορες ικανότητές τους, για τις οποίες έγιναν γνωστοί και πέρασαν στην ιστορία.

Πρώτος απ' όλους ο μεγάλος επιστήμονας, ο οποίος προσέφερε τόσα πολλά στην παγκόσμια επιστήμη, ο Αϊνστάιν. Αν το διαδίκτυο υπήρχε στην εποχή του, τότε ο ίδιος θα ήταν συχνός επισκέπτης στις ιστοσελίδες με θέμα τη φυσική και τα πειράματα. Θα διάβαζε μελέτες και πορίσματα άλλων μεγάλων επιστημόνων και έτσι θα γλίτωνε πολύτιμο χρόνο, τον οποίο θα αξιοποιούσε σε κάποιο άλλο ζήτημα.

Στη συνέχεια ο επαναστάτης Τσε Γκεβάρα θα ήταν πολύ ευχαριστημένος από τις υπηρεσίες τις οποίες θα μπορούσε να του προσφέρει ο κυβερνοχώρος. Θα έφτιαχνε με μεγάλη ευκολία επαναστατικές προκηρύξεις, θα τις τύπωνε σε ελάχιστο χρονικό διάστημα και θα τις μοίραζε ή θα μπορούσε να τις στείλει μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, γλιτώνοντας με αυτό τον τρόπο τη γραφειοκρατία και τον κόπο.

Ύστερα ο Χίτλερ. Μιας και ασχολούνταν με τον πόλεμο, στο διαδίκτυο θα έβρισκε πολύ ενδιαφέρουσες πληροφορίες, για τον ίδιο, σχετικά με όπλα, αλλά και πληροφορίες που σχετίζονται με τον αντίπαλο, όπως τρόποι εξόντωσής του, τρόποι σκέψης και διάφορες χρήσιμες οδηγίες. Έτσι, θα γινόταν ευκολότερο το καταστροφικό του έργο.

Έπειτα ο αρχαίος Ιστορικός, ο Θουκυδίδης. Αν και ο τρόπος παρουσίασης των γεγονότων από τον ίδιο δεν αντιμετωπίζει κανένα πρόβλημα, πιστεύω ότι και ο ίδιος θα χρησιμοποιούσε το internet μόνο και μόνο για να γλιτώσει τον κόπο και την κούραση. Αντί να περιφερόταν από πόλη σε πόλη, από χώρα σε χώρα και από χωριό σε χωριό για να συλλέξει ιδέες, θα μπορούσε απλώς να πληκτρολογήσει το θέμα για το οποίο έψαχνε τις πληροφορίες. Έτσι, τα ιστορικά βιβλία θα γράφονταν σε πολύ μικρότερο χρονικό διάστημα.

Η τελευταία μεγάλη προσωπικότητα που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει το διαδίκτυο, αν υπήρχε στην εποχή του, είναι ο Περικλής. Αρχαίος Έλληνας πολιτικός με λαμπρή πορεία ο Περικλής θα μπορούσε να οργανώνει τις ομιλίες του, να βελτιώνει το περιεχόμενό τους με σκέψεις και ιδέες άλλων μεγάλων πολιτικών, οι οποίες θα παρατίθεντο στην κατάλληλη σελίδα του δικτύου. Επίσης, θα διέδιδε τις δημοκρατικές του ιδέες σε ευρύτερο κοινό μέσω κάποιας σχετικής ιστοσελίδας.

Όπως φαίνεται τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και ιδιαίτερα το internet αν χρησιμοποιηθούν σωστά σε οποιονδήποτε τομέα, μπορούν να κάνουν θαύματα. Αν, όμως, η χρήση τους γίνει λανθασμένα, τότε ελλοχεύουν πολλοί κίνδυνοι, οι οποίοι στο μέλλον δεν θα μπορούν να ξεπεραστούν.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Αικατερίνη Ζησίμου από τη Β΄ Περιφέρεια της Αθήνας.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΖΗΣΙΜΟΥ (Β΄ Αθήνας): Αγαπητή κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, το θέμα που επιθυμώ να θέσω είναι βασικά μία θλιβερή διαπίστωση πάνω στην πολιτική και τους νέους. Η γενιά μας, σε οξεία αντίθεση με τις προηγούμενες, παρουσιάζεται πολιτικά αδιάφορη. Η πολιτική επιστήμη είναι για τους σημερινούς έφηβους κάτι το απρόσιτο, ένα θέμα που –όπως πιστεύουν- δεν τους αφορά και δεν τους επηρεάζει. Κάτι τέτοιο, βέβαια, δεν συμβαίνει, αφού εμείς είμαστε οι πολίτες του αύριο και η όποια αρνητική ή θετική έκβαση στην πολιτική σκηνή θα επηρεάσει πιθανά το μέλλον μας.

Οι πολιτικές εξελίξεις, όμως, αφήνουν την πλειονότητα των εφήβων παγερά αδιάφορη και το φαινόμενο αυτό έχει κατ' εμέ αρκετές αιτίες. Μία βασική αιτία είναι το πρόσωπο της πολιτικής σκηνής και ιδιαίτερα της Κυβέρνησης. Πολλές φορές οι πολιτικοί εμφανίζονται αντιπαθητικοί προς τη νεολαία που κατανοεί ότι είναι μία παραμελημένη μερίδα του πληθυσμού. Κατ' επέκταση, οι συνεχείς εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις –πηγή ταλαιπωρίας για τους μαθητές- έχουν θέσει τους πολιτικούς ως υπαίτιους για την κρίση στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Η παιδεία, θεσμός ύψιστης σημασίας για όλους τους εφήβους, είναι εξίσου σημαντικός παράγοντας που επηρεάζει τη στάση των νέων προς την πολιτική. Η μελέτη που απαιτείται από το υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα αποκλείει κάθε δραστηριότητα που δεν σχετίζεται με τις πανελλαδικές εξετάσεις. Αποτέλεσμα είναι η παραγωγή λοβοτομημένων τελειοφοίτων, οι οποίοι έχουν θυσιάσει ατελείωτες ώρες αποστήθισης πληροφοριών, με μόνο στόχο την εισαγωγή τους σε κάποια σχολή που υποτίθεται πως θα τους εξασφαλίσει την ευτυχία.

(Χειροκροτήματα)

Παρ' όλα αυτά, η κύρια αιτία αδιαφορίας προς την πολιτική είναι η άγνοια. Οι νέοι δεν ενδιαφέρονται για τα κοινά, γιατί πολύ απλά δεν έχουν πληροφορηθεί τίποτα γι' αυτά. Και η πολιτική άγνοια δεν περιορίζεται μόνο στις νεαρές ηλικίες, αλλά και στον ελληνικό πληθυσμό γενικότερα. Βάζω στοίχημα πως τα άτομα που γνωρίζουν το περιεχόμενο του Ευρωσυντάγματος ή της πρότασης για την επίλυση του κυπριακού ζητήματος από τον Κόφι Ανάν είναι ελάχιστα.

Είναι αναγκαίο, λοιπόν, να οργανωθεί μία προσπάθεια ενημέρωσης του Έλληνα πολίτη για τα σημαντικά πολιτικά ζητήματα. Νικώντας την άγνοια, οι προκαταλήψεις πέφτουν και η σωστά βασισμένη κριτική είναι εφικτή. Έχω

παρατηρήσει ότι η πλειοψηφία των εφήβων που ασχολούνται με τα κοινά είναι ήδη κομματικοποιημένη. Αυτό το γεγονός προσωπικά με θλίβει. Δεν είμαι της απόψεως βέβαια ότι τα πολιτικά πιστεύω δεν πρέπει να δηλώνονται ανοιχτά και να ακολουθούνται, αλλά δεν έχω και αυταπάτες. Ας παραδεχτούμε όλοι ότι ένα παιδί δεκαέξι ή δεκαεπτά χρονών δεν μπορεί να διαθέτει αποκρυσταλλωμένη κομματική άποψη, αφού τα βιώματά του είναι περιορισμένα και εύκολα παρασύρεται από την προπαγάνδα, το οικογενειακό και φιλικό περιβάλλον και τα όμορφα σερβιρισμένα λόγια που κυρίως στοχεύουν στη φυσική επαναστατικότητα του εφήβου, παρά στη λογική του.

Ακόμα, οι μαθητές δεν έχουν καμία θέση σε κομματικά χρωματισμένες πορείες ή δράσεις, αφού τα αγνά κίνητρά τους ουδεμία σχέση έχουν με τη διαπλοκή, που είναι παρούσα στην πλειονότητα των κομματικών διεργασιών.

Ειδικότερα, το βρίσκω φρικτό όταν πληροφορούμαι ότι οι ανήλικοι παίρνουν μέρος σε εθνικιστικές ή φασιστικές οργανώσεις, που γνωρίζουν σημαντική άνοδο τα τελευταία χρόνια και ταλαιπωρούν ή και σκοτώνουν ακόμα τους άμοιρους μετανάστες.

Η πολιτικοποίηση των νέων είναι ένα ζήτημα ιδιαίτερα λεπτό, αφού εμπιρεύει τους κινδύνους της ιδιοτελούς κομματικοποίησης. Αυτό δεν σημαίνει πως νεολαία και Κυβέρνηση πρέπει να κάνουν πίσω και να μη στρέφουν τους νέους προς την υγιή πολιτικοποίηση. Η νέα κοινωνία έχει ανάγκη από νέους ενημερωμένους, φιλόδοξους, οραματιστές, με οξύ κριτικό πνεύμα, αλλά δίχως τα τείχη των προκαταλήψεων.

Γι' αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, ας μη σταματήσουμε εδώ. Εμείς κάναμε ήδη την αρχή, αλλά μαζί με όλη τη νεολαία πρέπει να βάλουμε τα δυνατά μας και να δώσουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε σε όσους περισσότερους μπορούμε.

Να είστε όλοι καλά.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει τώρα η κα Ζαφειρία-Ελβίρα Κρίθαρη, η οποία είναι Έφηβη Βουλευτής Επικρατείας.

ΖΑΦΕΙΡΙΑ-ΕΛΒΙΡΑ ΚΡΙΘΑΡΗ (Επικρατείας): Κυρία Πρόεδρε, Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα το οποίο επέλεξα να σχολιάσω δεν προβάλλεται συχνά από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Περιθωριοποιείται, όπως και οι άνθρωποι οι οποίοι εμπλέκονται σ' αυτό. Μιλώ για το σωφρονιστικό σύστημα και κυρίως για το αν πράγματι αυτό μπορεί να εξυπηρετήσει το σκοπό του, να δώσει, δηλαδή, τη δεύτερη ευκαιρία.

Ρίχνοντας πρώτα μία ματιά στην απέραντη πλευρά του Ατλαντικού, σε μία χώρα που διατείνεται ότι προωθεί την ελευθερία σ' όλον τον κόσμο, διαπιστώνουμε

πως στην ουσία ευνοεί την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και επιβάλλει την απονομή μίας πλαστής δικαιοσύνης.

Στην υπερδύναμη Αμερική, η θανατική ποινή ισχύει πάντα. Ο υποψιασμένος θα αναρωτηθεί: Τι το σωφρονιστικό έχει ο θάνατος;

Και, όμως, πάλι θα υπάρξουν εκείνοι, που επιχειρηματολογώντας υπέρ της, θα πουν πως η εσχάτη των ποινών είναι η επιβεβαίωση της αξίας της ανθρώπινης ζωής. Υποκρίνονται πως δεν γνωρίζουν πως «οφθαλμός αντί οφθαλμού» θα δημιουργήσει ένα κόσμο από τυφλούς. Ίσως, μάλιστα, να τους βολεύει και ένας τέτοιος κόσμος.

Στην Ελλάδα μπορεί η θανατική ποινή να μην ισχύει, όμως μέσα στις φυλακές η δεύτερη ευκαιρία πεθαίνει. Δεν δίνονται τα κατάλληλα ερεθίσματα για να μπορέσει ο κρατούμενος να γνωρίσει έναν άλλο τρόπο ζωής, να μπορέσει να ενταχθεί και να βρεθεί ξανά στις επάλξεις. Αντίθετα, το ίδιο το σύστημα τον καθιστά αποδιοπομπαίο τράγο της κοινωνίας.

Αλλά ποιες να είναι οι πνευματικές παροχές της φυλακής, όταν οι υλικές είναι μονάχα φαγητό και ένα σαπούνι; Και αλήθεια πώς να γνωρίσει την αξιοπρέπεια, όταν το έγκλημα συνεχίζει να υπάρχει και μέσα στα σωφρονιστικά ιδρύματα και μάλιστα το υποθάλπουν και τα ίδια τα όργανα της τάξης;

Ιδιαίτερη έμφαση πρέπει να δοθεί και στα σωφρονιστικά ιδρύματα ανηλίκων, όπου κύριο μέλημα των υπευθύνων δεν πρέπει να είναι η τιμωρία των εφήβων, αλλά η προσπάθεια διαβεβαίωσής τους ότι μπορούν να ελπίζουν σε ένα καλύτερο κόσμο.

Αυτό θα επιτευχθεί πρωτίστως με την παροχή παιδείας, πράγμα μέχρι στιγμής ελλιπές, γιατί και πάλι οι ανήλικοι στερούνται τα στοιχειώδη για τη διαβίωσή τους μέσα στη φυλακή. Η Βουλή των Εφήβων πρέπει να απαιτήσει την ενίσχυση των παροχών προς αυτά τα ιδρύματα. Μάλιστα, θα βοηθούσε πάρα πολύ στην επανένταξη των εφήβων αυτών και στη δική μας ευαισθητοποίηση να μπορούν ακόμα και να έχουν το λόγο σε μια τέτοια συνεδρίαση.

Τις επόμενες εκλογές θα έχουμε όλοι δικαίωμα ψήφου. Αρχίζει, λοιπόν, επίσημα η πολιτικοποίηση του καθενός και ο αγώνας για να αλλάξουμε τον κόσμο. Πρέπει να γνωρίζουμε, όμως, ότι το να αλλάξεις τον κόσμο δεν είναι μονάχα το διεθνές ταρακούνημα των πολιτικών υδάτων και οι μαζικές κινητοποιήσεις των λαών. Είναι και η αδιάκοπη προσήλωση στα ιδανικά, που οδηγεί σε καθημερινές μικρές επαναστάσεις, όπως, όταν για παράδειγμα, αφαιρεί τις παρωπίδες και μας επιτρέπει να δούμε το μετανάστη σαν άνθρωπο σε ανάγκη και όχι σαν ανεπιθύμητο ξένο, που μας αποσπά από την άβουλη μάζα και που τέλος πάντων ξεσηκώνει κάθε κύμα

αντίδρασης στην άδικη εξουσία. Και όπως λέει και ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου: «Χαιρετίσματα, λοιπόν, στην εξουσία. Εγώ κρατάω την ουσία και ονειρεύομαι».

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χρυσούλα Κιρμιτσάκη από την Α΄ Περιφέρεια της Θεσσαλονίκης.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΚΙΡΜΙΤΣΑΚΗ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ στο μεγάλο πρόβλημα που υπάρχει στη σχέση των μέσων μαζικής ενημέρωσης και της νεολαίας. Είναι γνωστό ότι περάσαμε στην αντίπερα όχθη. Παλιά το τέρας της λογοκρισίας κατάφερνε και συνέθλιβε κάθε ελεύθερο και σκεπτόμενο πρόσωπο. Σήμερα οι νέοι, έχοντας εύκολη και γρήγορη πρόσβαση στις πηγές πληροφοριών, μπορούν να είναι καλύτερα ενημερωμένοι πάνω σε διάφορα θέματα και ζητήματα από παλαιότερες γενιές. Όμως, η ακατέργαστη προσωπικότητά τους βομβαρδίζεται συνέχεια με άχρηστες και ανούσιες πληροφορίες και εικόνες, που, μη προλαβαίνοντας να τις επεξεργαστούν και να τις κρίνουν, εύκολα τις αφομοιώνουν.

Έτσι, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ή καλύτερα οι άνθρωποι που εμπλέκονται σε αυτά, μπορούν να διαμορφώσουν όπως επιθυμούν τις προσωπικότητες των νέων. Γνωρίζοντας τα Μ.Μ.Ε. πολύ καλά τη δύναμή τους, μας χρησιμοποιούν σαν δοχεία εισροής κάθε φύσης πληροφοριών, καθιστώντας μας έτσι ένα επιπλέον αριθμό στην AGB. Πολιτική λύση; Δύσκολη. Υπάρχει το φάντασμα της λογοκρισίας, που πλανάται πάνω από την κοινή γνώμη.

Λοιπόν, ας αρχίσουμε από εμάς. Εμείς, τα «μπιφτεκόπαιδα», σύμφωνα με τον κ. Στεφανίδη από το Έψιλον, ας μην επιτρέψουμε να διαμορφώνουν κάποιοι άλλοι άποψη για εμάς και ας μην αφηνόμαστε με ευκολία στο στυλ της ενημέρωσης «fast food». Μας είναι απαραίτητο να βλέπουμε σε απευθείας μετάδοση ένα μακελειό αθώων στα νέα από το τελευταίο μέτωπο;

Είναι λυπηρό, τελικά, διότι αναρωτιέμαι πόσοι από εμάς γνωρίζουν ποιοι είναι οι τελευταίοι νομπελίστες και τα επιτεύγματά τους. Τι έγιναν τα πρότυπα που θα έπρεπε να υπάρχουν ως φωτεινοί σηματοδότες για εμάς τους νέους; Έχουν διαμορφώσει έτσι το σύστημα, ώστε ακόμα και οι μεγάλες αγωνιστικές μορφές του αιώνα μας, πρέπει πρώτα να μεταλλαχθούν σε σταρ για να γίνουν πιο εύπεπτοι από τις μάζες, όπως ο Νέλσον Μαντέλα, ο οποίος απεγνωσμένα προσπαθεί να απαγορεύσει την άσκοπη χρήση του ονόματός του και την εμπορευματοποίηση του περίφημου αριθμού που έφερε ως φυλακισμένος. Είναι τραγικό το πώς καταφέρνουν

αυτές τις ηρωικές και επαναστατικές μορφές να τις καταντούν γραφικούς τύπους και να μην μπορούν πλέον να ξυπνούν συνειδήσεις, όνειρα και οράματα.

Κάποιοι, ειρωνευόμενοι όταν ακούγονται όλα αυτά τα ερωτήματα, λένε: «Να κλείσουν την τηλεόραση». Όχι! Δεν είναι λύση η απομόνωση. Η πορεία του ανθρώπου και ειδικότερα των νέων είναι μόνο μπροστά. Το αντίδοτο είναι να απαιτήσουμε καλύτερη παιδεία και εκπαίδευση. Νιώθω μεγάλη χαρά διαβάζοντας άρθρα αξιόλογων δημοσιογράφων, που νιώθοντας και αυτοί την πίεση γύρω τους προβληματίζονται και φωνάζουν «Μη μας πετάτε στα σκουπίδια».

Πραγματικά πόσα αξιόλογα κείμενα, μικρά ή μεγάλα αριστουργήματα και επιστημονικές έρευνες που ολοκληρώθηκαν ύστερα από πολύ χρόνο και μεγάλο κόπο, μας ξεφεύγουν και τα παραβλέπουμε, κορεσμένοι, ήδη, από τις χαμηλού ενδιαφέροντος πληροφορίες ;

Παρακαλώ πολύ ενημερώστε μας σωστά. Μάθετε μας να κρίνουμε, να διαλεγόμαστε, να επιλέγουμε, να προβληματιζόμαστε. Μορφώστε μας.

Η γνώση και η ενημέρωση είναι δύναμη. Μόνο αν γνωρίζουμε θα μπορέσουμε να πορευθούμε και να διαχειριστούμε με ωριμότητα την κληρονομιά που θα μας αφήσετε. Εξάλλου, δεν πειράζει αν μερικές φορές θα διαφωνούμε, σημασία έχει το να μπορούμε να υποστηρίξουμε το δικαίωμα να το λέμε.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής από το Νομό Κιλκίς, κα Ολυμπία Γκαϊτατζή.

ΟΛΥΜΠΙΑ ΓΚΑΪΤΑΤΖΗ (Κιλκίς): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, πολλές συζητήσεις γίνονται κατά καιρούς με αντικείμενο την ισότητα των δύο φύλων. Προσωπική μου άποψη είναι ότι οι γυναίκες δεν είναι ανώτερες από τους άνδρες, σύμφωνα με κάποιες ακραίες φεμινιστικές απόψεις, σίγουρα, όμως, δεν είναι κατώτερες από αυτούς. Τάσσομαι υπέρ της ισότητας των δύο φύλων, κάτι που δεν έχει επιτευχθεί απόλυτα στην Ελλάδα μέχρι σήμερα. Θεωρώ πως, ενώ έχουν γίνει κάποια βήματα για την καθιέρωση της δημοκρατίας, το σύστημα διατηρεί ακόμα φαλλοκρατικά στοιχεία. Η υποβάθμιση του φύλου μας είναι απόρροια πολλών και διαφόρων καταστάσεων. Πρώτα απ' όλα, μέχρι και τα τελευταία χρόνια ορισμένες μόνο ήταν οι οικογένειες που είχαν καταρρίψει το πατριαρχικό πρότυπο και ακόμη λιγότερο αυτές που είχαν ορίσει ως επικεφαλής τους τη μητέρα. Επιπλέον, οι ποικίλοι ρόλοι που αναλαμβάνει μια γυναίκα την κάνουν να αδιαφορεί για πολλά από τα δικαιώματά της. Έτσι, ένα θηλυκό θα πρέπει να είναι καλή μητέρα και δάσκαλος ηθικής για τα παιδιά της, σωστή σύζυγος, άψογη εργαζόμενη ή χαμογελαστή

εργοδότης, φιλική γειτόνισσα και η λίστα, εφ' όσον άρχισε, δεν σταματά ποτέ. Θέλοντας και μη, κάποιοι ρόλοι της θα υστερούν σε σχέση με κάποιους άλλους. Θα ήθελα, επίσης, να στραφώ κατά των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, τα οποία κυρίως μέσω της διαφήμισης προβάλλουν τη γυναίκα με διαστρεβλωμένο τρόπο και τη μετατρέπουν κυρίως σε φετίχ και μέσο απόλαυσης. Μάστιγα αποτελεί και η κακοποίηση των γυναικών και μάλιστα μέσα στην οικογενειακή στέγη. Σε όλους μας είναι γνωστή η αντιμετώπιση των γυναικών στις ισλαμικές χώρες. Το φαινόμενο αυτό συναντάται λιγότερο στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Και εδώ όμως το ποσοστό φτάνει το 20%, δηλαδή μια στις πέντε γυναίκες αποτελεί θύμα συζυγικής βίας.

Κλείνοντας την ομιλία μου, θα ήθελα να αναφέρω κάποια κατατοπιστικά παραδείγματα επί του θέματος στη χώρα μας. Εσείς η ίδια χθες, κυρία Ζέττα Μακρή, μας είπατε πως στο Ελληνικό Κοινοβούλιο οι γυναίκες υστερούν κατά πολύ αριθμητικά σε σχέση με τους άνδρες συναδέλφους τους, κάτι που σημαίνει έλλειψη εμπιστοσύνης στο φύλο μας. Αυτό δεν είναι ισότητα.

Επιπλέον, κάποιοι από μας ίσως να θέλουν να σπουδάσουν στις αστυνομικές σχολές. Πιστεύω πως είναι γνωστό ότι τα όρια ύψους και τα όρια των αγωνισμάτων είναι κοινά για άνδρες και γυναίκες. Αυτό είναι ισότητα ή μήπως όχι; Μάλλον κάποιοι ξεχνούν πως ως επί το πλείστον οι γυναίκες από τη φύση μας είμαστε κοντούτερες και με μειωμένη αντοχή. Ίσως, βέβαια, να φταίμε και εμείς, διότι μέσω του φεμινιστικού κινήματος ορισμένες φορές φτάσαμε σε ακρότητες και οδήγησαμε το άλλο φύλο να μας βλέπει ανταγωνιστικά.

Τέλος, θα ήθελα να αναφέρω πως πολλές γυναίκες δυσκολεύονται στην ανεύρεση εργασίας, αν και έχουμε αποδείξει πως τα καταφέρνουμε πολύ καλά σε καταξιωμένα ανδρικά επαγγέλματα. Αυτά είναι, παραδείγματος χάρη, η οδήγηση ταξί και φορτηγών δημοσίας χρήσης ή ακόμη οι εργασίες σε εργοτάξια και οικοδομές. Προσωπικά είμαι πολύ περήφανη που η μητέρα μου με μεγάλωσε μέχρι κάποια ηλικία χωρίς να λείπει από το σπίτι, έτσι ώστε να μην μου είναι απαραίτητη, αλλά και ακόμη πιο υπερήφανη που μετά βρήκε μια αξιοπρεπή εργασία της αρεσκείας της. Αυτό -σε μένα τουλάχιστον- δείχνει ελευθερία επιλογής και η ελευθερία επιλογής, ιδιαίτερα προερχόμενη από τους άνδρες, οδηγεί στην ισότητα των δύο φύλων.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θίξατε ένα θέμα που εμένα τουλάχιστον με ευαισθητοποιεί, αλλά όπως ξέρετε, κυρία Γκαϊτατζή, θεωρώ ότι τα φύλα είναι ίσα, άρα δεν μιλούμε για ισότητα των δύο φύλων, αλλά για εξίσωση.

Προσπάθειες, λοιπόν, είναι να αναδειχθούν οι ίσες δυνατότητες και οι δυνάμεις, που δεν είναι απαραίτητα σωματικές, άλλες έχουν υπεροχή.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ (Β' Αθήνας): Κυρία Πρόεδρε, θα μπορούσα να κάνω μια παρατήρηση;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ορίστε.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Β' Αθήνας): Θα ήθελα να πω για την ισότητα των φύλων σε ό,τι αφορά τα όρια που υπάρχουν στους διάφορους αθλητικούς διαγωνισμούς, ότι είναι επιστημονικώς αποδεκτό πως οι γυναίκες δεν μπορούν να έχουν τις ίδιες δυνατότητες με τους άνδρες και αυτό δεν έχει να κάνει με την ισότητα.

Ευχαριστώ.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Όπως, επίσης, δυστυχώς χρειάστηκε οι γυναίκες να διεκδικήσουν την είσοδό τους στις σχολές αυτές με δικαστικές αποφάσεις.

Το λόγο έχει τώρα από την Β' περιφέρεια της Αθήνας, η κ. Άννα Καραγιαννάκη.

ΑΝΝΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΗ (Β' Αθήνας): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, ο λόγος για τον οποίο απευθύνομαι σε όλους εσάς είναι γιατί θέλω να σας ενημερώσω και να σας ευαισθητοποιήσω πάνω σε ένα φλέγον ζήτημα που σχετίζεται με την απομόνωση και την περιθωριοποίηση ορισμένων παραμεθόριων περιοχών της χώρας μας. Μία από αυτές είναι και η όμορφη αλλά εγκαταλελειμμένη και ξεχασμένη από πολλούς ιθύνοντες και πολιτικούς τοποθεσία της Κάσου στα Δωδεκάνησα. Η αφορμή για την οποία αναφέρομαι σ' αυτό το νησί είναι γιατί αν και κατοικώ στην Αθήνα, η καταγωγή μου είναι από εκεί και έχω διαπιστώσει ότι υπάρχουν ορισμένα προβλήματα τα οποία παραμένουν μέχρι τις μέρες μας άλυτα.

Αρχικά ένα από τα βασικότερα προβλήματα είναι αυτό της δυσκολίας της προσάραξης των πλοίων στο λιμάνι της Κάσου όταν οι καιρικές συνθήκες δεν είναι οι ιδανικές. Δεύτερο σημαντικό πρόβλημα, που δυσκολεύει τη ροή της καθημερινότητας των κατοίκων, είναι οι διακοπές ρεύματος στο δίκτυο ηλεκτροδότησης, το οποίο δίκτυο είναι ένα απλό καλώδιο που συνδέει την Κάσο με την Κάρπαθο.

Επίσης, πολύ ουσιαστικό είναι το θέμα της υγείας των κατοίκων οι οποίοι σε ώρες έκτακτης ανάγκης είναι υποχρεωμένοι να απευθυνθούν σε ένα μικρό ιατρείο, χωρίς κατάλληλο ιατροφαρμακευτικό εξοπλισμό και τεχνικά μέσα που είναι απαραίτητα για την παροχή πρώτων βοηθειών.

Δε θα μπορούσα να παραλείψω να αναφερθώ στην εκπαίδευση και στα σχολεία που δεν παρέχουν τη δυνατότητα στους μαθητές να ολοκληρώσουν τις

γνώσεις τους λόγω έλλειψης κατάλληλα διαμορφωμένων χώρων, όπως σχολικές βιβλιοθήκες, σπουδαστήρια και εργαστήρια, που θα τους βοηθήσουν να συλλέξουν πληροφορίες και να διευρύνουν με αυτόν τον τρόπο τις γνώσεις τους.

Ωστόσο δε, θα ήθελα να επισημάνω την κακή κατάσταση του οδικού δικτύου, γιατί αν και στις μέρες μας έχει βελτιωθεί αρκετά, ακόμη χαρακτηρίζεται από την έλλειψη μέσων μαζικής μεταφοράς, οδικού φωτισμού, σηματοδοτών και κατάλληλα ασφαλτοστρωμένων και ευρύχωρων δρόμων, κυρίως στις απόκρημνες περιοχές.

Τέλος σημαντικό πρόβλημα είναι η έλλειψη ενδιαφέροντος για τον τουρισμό του νησιού ιδιαίτερα μάλιστα όταν αυτό φημίζεται για τη γραφικότητα και τις απέραντες καταγάλανες θάλασσες.

Για όλα τα παραπάνω προβλήματα που σας παρουσίασα θα ήθελα να προτείνω διάφορους τρόπους με τους οποίους η ζωή στο νησί μου μπορεί να γίνει καλύτερη αρκεί να υπάρξει ενδιαφέρον από την πολιτεία.

Σχετικά με την προσάραξη των πλοίων στο λιμάνι απαραίτητη είναι η προέκταση του κυματοθραύστη για την προφύλαξη της ακτής, που θα βοηθήσει στην καλύτερη και αποτελεσματικότερη είσοδο των πλοίων στο λιμάνι.

Όσον αφορά στο θέμα της ηλεκτροδότησης, η πολιτεία θα μπορούσε να μας τροφοδοτήσει με την παροχή γεννητριών και με μία ανεξάρτητη πηγή ρεύματος, ώστε το νησί να αποδεσμευτεί από την ανάγκη τροφοδοσίας του ηλεκτρικού ρεύματος από την Κάρπαθο.

Σχετικά με την υγεία και την εκπαίδευση η πολιτεία οφείλει να μεριμνήσει προσφέροντας οικονομική βοήθεια και υλικοτεχνική υποδομή.

Τέλος, για την ψυχαγωγία και τον τουρισμό καλό θα ήταν μέσα από τα Μ.Μ.Ε. να ενημερώνεται το ευρύ κοινό για τέτοιες απομονωμένες περιοχές, όπως είναι και η Κάσος. Συγκεκριμένα να γνωρίσει τα ήθη και τα έθιμα και το γνωστό κασιώτικο γλέντι κατά τη διάρκεια εορταστικών εκδηλώσεων, όπως πανηγύρια, χοροεσπερίδες. Η διαφήμιση αυτή σε συνδυασμό με τη βελτίωση των μέσων ψυχαγωγίας και την προσπάθεια αξιοποίησης των παραλιών με σύγχρονα ξενοδοχειακά συγκροτήματα, θα δώσουν τη δυνατότητα όχι μόνο στους γηγενείς αλλά και στους επισκέπτες να αξιοποιούν χαλαρώνοντας και διασκεδάζοντας το χρόνο τους.

Συνοψίζοντας θα ήθελα να επισημάνω σε όλους σας και ιδίως στους κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους ότι η αδιαφορία και η επανάπαυση για τα προβλήματα των απομονωμένων περιοχών δεν αποτελεί λύση. Αντίθετα οξύνει το πρόβλημα, γιατί Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα. Καλό θα είναι, επομένως, μέσα από

την κοινή και δημιουργική προσπάθεια όλων μας να βοηθήσουμε στην αναβάθμιση αυτών των περιοχών και όχι στην υποβάθμισή τους.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Βλέπετε, κύριε Κατσιώλη, δεν είστε μόνος στον αγώνα για την περιφέρεια. Έχετε και άλλους συναδέλφους που βοηθούν και αυτό είναι πολύ ενθαρρυντικό.

Η Έφηβος Βουλευτής Ουρανία Τάτση – Βαμβακά έχει το λόγο.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΑ – ΤΑΤΣΗ (Α΄ Αθήνας): Με έναυσμα τη χθεσινή μας συζήτηση, σχετικά με τη μοναξιά θα ήθελα να μιλήσω στον αντίποδα σχετικά με τη φιλία.

Αξιότιμη, κυρία Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, φίλος δεν είναι βέβαια όποιος περιστασιακά δένεται μαζί σου, αλλά εκείνος που δένεται με την εσωτερική σου υπόσταση και γίνεται ένα κομμάτι από την ψυχή και το πνεύμα σου. Η αληθινή φιλία δεν επιδέχεται αυξομειώσεις και συμβιβασμούς, δε βλασταίνει σε κλίμα καχυποψίας. Προϋποθέτει αντίστοιχες ροπές, ένα ελάχιστο ποσοστό κοινής παιδείας, όμορα ιδανικά. Ανέχεται την ευγενή άμιλλα και όχι την αντιδικία.

Ο αληθινός φίλος είναι ο άνθρωπος της κάθε στιγμής και όσο η φιλία βαθαίνει τόσο η συμπαράστασή του γίνεται ουσιαστικότερη έτσι που ο φίλος να είναι το άλλο μας εγώ. Ο φίλος σε βοηθά στη δύσκολη στιγμή, διπλασιάζει την πείρα σου με τη δική του, μοιράζεται τη θλίψη σου και την αγαλλίασή σου, σε παρηγορεί και σε ενθαρρύνει. Ξέρεις ότι η πρόθεσή του είναι πάντα αγαθή, η διάθεσή του ζεστή όλο οικειότητα και στοργή.

Ο σωστός φίλος σου δίνει το αίσθημα της ασφάλειας και το πόσο αυτό το συναίσθημα χρειάζεται στους αβέβαιους καιρούς μας πολύ δύσκολα να ειπωθεί. Όπως συμβούλεψε, όμως, ο Ισοκράτης «να μην κάνεις κανέναν φίλο σου προτού εξετάσεις πώς έχει φερθεί στους προηγούμενους φίλους του».

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θέσατε πολύ ανθρώπινα ένα θέμα που μάλλον απασχολεί όλους τους νέους και τους μεγαλύτερους ακόμα σας βεβαιώ.

Η κυρία Κρίθαρη έχει το λόγο.

ΖΑΦΕΙΡΙΑ-ΕΛΒΙΡΑ ΚΡΙΘΑΡΗ (Επικρατείας): Η εκπρόσωπος από το Κιλκίς ανέφερε ότι το φεμινιστικό κίνημα φταίει που οι άντρες μας βλέπουν ανταγωνιστικά και πιο συγκεκριμένα οι ακρότητες που εκφράζει αυτό το κίνημα.

Θεωρώ ότι φταίνε οι άντρες που είχαν επαναπαυθεί στο ρόλο του ισχυρού φύλου και βλέπουν τώρα πως αυτό κλονίζεται. Εξάλλου ο ανταγωνισμός μέχρι ένα

όριο βέβαια είναι θεμιτός και απαραίτητος για την εξέλιξη των κοινωνιών. Στο κάτω κάτω αν το φεμινιστικό κίνημα δεν έφθανε σε κάποιες ακρότητες, πώς θα μπορούσε να πολεμήσει τα άκρα που οδήγησαν τους άντρες σε μια εντελώς διαφορετική θέση απέναντι στις γυναίκες;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θα μου επιτρέψετε να κάνω μια παρατήρηση, κύριοι συνάδελφοι, ως γυναίκα. Δε νομίζω πως το πρόβλημα είναι η συμπεριφορά των ανδρών. Νομίζω ότι είναι, κυρίως, δική μας υπόθεση, πρωτίστως των γυναικών.

Θα σας αναφέρω την προσωπική μου εμπειρία. Εγώ πολιτεύτηκα πρώτη φορά το 2000. Τότε τα εκλογικά τμήματα δεν ήταν μεικτά. Ήταν χωριστά ανδρών και γυναικών. Τώρα πια είναι μεικτά και δεν μπορεί κανείς να καταλήξει σε ασφαλή συμπεράσματα. Ήμουν η μοναδική γυναίκα υποψήφια στο νομό μου και το είπα και σε μερικούς από σας χθες στο διάλειμμα, ότι ήμουν η μοναδική υποψήφια από το κόμμα μου σε όλη την κεντρική Ελλάδα. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε δύο γυναίκες υποψήφιες σε όλη την κεντρική Ελλάδα. Ψηφίστηκα περισσότερο στα τμήματα των ανδρών και λιγότερο στα τμήματα των γυναικών.

Ξέρω πολλές γυναίκες επαγγελματίες, γιατί η ισότητα ή η εξίσωση δεν αφορά μόνο στην πολιτική, τις οποίες γυναίκες δεν τις εμπιστεύονται. Θέλω, λοιπόν, να πω με αυτό ότι βεβαίως οι άνδρες πιθανόν να επαναπαύονται στα κεκτημένα τους δικαιώματα, αλλά είναι δική μας υπόθεση να αντιληφθούμε ότι τις γυναίκες που έχουν τα προσόντα –όχι μόνο λόγω φύλου- πρέπει να τις εμπιστευόμαστε και να τις στηρίζουμε. Και είναι και δική μας υπόθεση –εσείς βέβαια είσθε πολύ νέα παιδιά- το πώς θα μεγαλώσουμε τα παιδιά μας, να καταλάβουν ότι πρέπει να σέβονται τις γυναίκες, να τις αντιμετωπίζουν ισότιμα, να τις εμπιστεύονται και να τις θεωρούν συντρόφους και όχι αντιπάλους.

Ο κ. Κυπαρίσσης έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ (Β' Αθήνας): Δεν θα μιλήσω για το θέμα της ισότητας, θα μιλήσω για άλλα δύο πολύ σημαντικά –πιστεύω- θέματα. Κατ' αρχήν, πολλοί συνάδελφοί μου μίλησαν για την ύπαιθρο. Θα ήθελα, λοιπόν, να αναφερθώ στην αγροτική πολιτική, η οποία πιστεύω –και σε αυτό συμφωνούμε όλοι- ότι είναι πολύ σημαντική για μία χώρα, διότι μία χώρα για να είναι καλή οφείλει να έχει καλή αγροτική παραγωγή.

Ίσως φανεί γραφικό αυτό που θα σας πω. Άκουσα όλους τους συναδέλφους να μιλούν για επιδοτήσεις στους αγρότες και χρήματα. Ως πότε; Ως πότε, κύριοι

συνάδελφοι, θα δίνουμε επιδοτήσεις στους αγρότες; Είκοσι χρόνια λεφτά με το τσουβάλι από την Ευρωπαϊκή Ένωση! Και όμως η κακοδιαχείριση και τα λεφτά αυτά όπως γνωρίζετε πήγαιναν στους ημετέρους και δεν έκαναν τίποτε ουσιαστικά στην ύπαιθρο.

Ακόμα, θα ήθελα να σας πω ότι αυτό το πρόγραμμα που μας έδινε χρήματα η Ευρωπαϊκή Ένωση ως μία καθυστερημένη χώρα από την αρχή φαινόταν ότι δεν θα μπορέσει να κρατήσει και αυτό διότι, όπως γνωρίζετε, δεν μπορεί να συγκριθεί ο μέσος όρος στρεμμάτων ενός Έλληνα αγρότη με τον μέσο όρο στρεμμάτων ενός Γάλλου αγρότη. Αν ο ένας έχει πενήντα στρέμματα και ο άλλος έχει πεντακόσια, γνωρίζετε ότι θα πρέπει να φθάσουμε στο 1/10 της τιμής του άλλου για να εξισωθούμε και να μπορέσει ο Έλληνας αγρότης να ζήσει με αξιοπρέπεια.

Ακόμη η Ευρωπαϊκή Ένωση παρότι μας έδωσε τα λεφτά, ξέρετε ότι δεν τα έδωσε απλόχερα. Θα μας ζητήσει πολύ περισσότερα και αυτό αρχίζει να το κάνει από τώρα. Για παράδειγμα υποχρεώνει τον κάθε αγρότη να παράγει. Μέχρι τώρα έλεγε βαμβάκι, κάποια στιγμή όμως σταματάει το βαμβάκι. Ακόμη κάποιοι Έλληνες αγρότες παράγαν ζαχαρότευτλα. Έρχεται κάποια στιγμή η Ευρωπαϊκή Ένωση και λέει στοπ τα ζαχαρότευτλα. Εμείς οι καταναλωτές ανησυχούμε πάρα πολύ, γιατί οι τιμές που αγοράζουμε τα προϊόντά μας είναι τελείως διαφορετικές απ' αυτές που πουλάνε τα προϊόντα τους οι αγρότες. Για παράδειγμα το σιτάρι στον παραγωγό έχει 50 δραχμές και το ένα κιλό ψωμί σε μας έχει 400 δραχμές. Για όνομα του Θεού! Όλα τα λεφτά πάνε στους μεσάζοντες χωρίς κανείς να μιλάει. Δε νομίζω πως έτσι θα μπορέσουμε να συνεχίσουμε και με τις επιδοτήσεις θα μπορέσουμε να κάνουμε δουλειά. Η γνώμη μου είναι ότι εμείς πρέπει να παράγουμε προϊόντα για εμάς, αλλά αυτό δεν γίνεται γιατί είμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δηλαδή οι Έλληνες παραγωγοί για τους Έλληνες καταναλωτές. Σαφώς υπάρχει και η ξενομανία, που μας κάνει να αγοράζουμε προϊόντα από ξένες χώρες, επειδή πιστεύουμε ότι είναι καλύτερα και αυτό είναι λάθος.

Αυτά ήθελα να πω για την αγροτική πολιτική και θα ήθελα και από σας, κυρία Πρόεδρε, ένα σχόλιο καθότι εκλέγεσθε σε αγροτική περιοχή.

Τώρα θέλω να μιλήσω για την παθητικοποίηση των νέων. Το 1974 όπως ξέρετε περάσαμε στη δημοκρατία, στη μεταπολίτευση. Είπαμε ένα μεγάλο «όχι» στους συντηρητικούς, στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό αν θέλετε και είχαμε οράματα και ιδέες για το μέλλον. Στις πρώτες εκλογές κατέβηκαν πάρα πολλά κόμματα, πλουραλισμός που είναι και το οξυγόνο της δημοκρατίας. Περνώντας τα χρόνια όλα αυτά έσβησαν. Πολλά κόμματα χάθηκαν, συμπύχθηκαν και σ' αυτό βοήθησε πάρα πολύ η

κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού που δεν οφείλεται κατ' εμέ στην έλλειψη ανταγωνισμού που είχαν από τις δυτικές χώρες, αλλά λόγω της απομάκρυνσής τους από τις αρχικές ιδεολογίες, όπου και στηρίχθηκαν. Πού πήγαν αυτοί οι άνθρωποι; Πολλοί απ' αυτούς απομακρύνθηκαν από την πολιτική και κάτι καιροσκόποι πήραν τους άλλους. Θα σας θυμίσω ότι στις δημοτικές εκλογές του 1982 το ΠΑΣΟΚ κατέβηκε ως ΠΑΣΟΚ και λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις απορροφώντας τότε όλα τα μέλη του Κ.Κ.Ε. εσωτερικού, το οποίο έχει διαλυθεί από το 1985. Πατώντας το ΠΑΣΟΚ πάνω σε μια ανωριμότητα της αριστεράς που πιστεύω ότι υπήρχε από πολύ παλιότερα, να θυμηθούμε τη συμφωνία τα Βάρκιζας και πολλά άλλα.

Και μια και αναφέρθηκα στις δημοτικές εκλογές θέλω να σας πω, κυρία Πρόεδρε, να προσέξετε αυτό που είπε ο κ. Μείμαράκης για το 42%, γιατί ίσως να γυρίσει εναντίον σας.

Τέλος, θέλω να αναφερθώ στην κομματικοποίηση για την οποία μίλησαν κάποιοι συνάδελφοι. Θέλω να πω ότι πολιτική από το σαλόνι μας ή από την καφετέρια δεν μπορούμε να κάνουμε. Είναι κακή η στείρα κομματικοποίηση, αλλά αν δεν ενταχθούμε σε κάποιο κομματικό χώρο, λυπάμαι αλλά δεν γίνεται δουλειά. Σαφώς δεν πρέπει να βάζουμε παρωπίδες, να έχουμε ανοιχτούς ορίζοντες και να παραδεχόμαστε τα λάθη του κόμματος που ανήκουμε και τα σωστά των άλλων κομμάτων. Πρέπει, λοιπόν, να ανήκουμε σε κάποιο κόμμα και να μην είμαστε απλοί σχολιαστές.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Για την αγροτική πολιτική που μιλήσατε, λυπάμαι αλλά δεν θα κάνω σχόλιο, δεν μου επιτρέπεται εφόσον δεν υπάρχουν Βουλευτές και από τα άλλα κόμματα. Ο δεύτερος λόγος που δεν δικαιούμαι να κάνω σχόλιο είναι, γιατί δεν είναι αρμοδιότητα της επιτροπής μας, είναι αρμοδιότητα της επιτροπής κοινωνικών υποθέσεων.

Όσο για το θέμα της πολιτικοποίησης των νέων, επειδή το έθεσε και μια Έφηβη Βουλευτής μιλώντας, όπου αναφέρθηκε σε άγνοια του Ευρωσυντάγματος, αυτό που θέλω να πω είναι ότι καλά κάνουμε και συζητάμε, αλλά νομίζω πως είμαστε λίγο υπερβολικοί. Στα δικά μου τα χρόνια, είμαι γεννημένη το 1957, τα μαθητικά, υπήρχε πλήρης απουσία διαλόγου στα σχολεία.

Δεν υπήρχε καμία απολύτως οργάνωση και όλοι ήταν αφοσιωμένοι στα μαθήματά τους. Όσοι είχαν άλλες πολιτικές ανησυχίες, μπορούσαν πιθανόν να τις συζητούν στο σπίτι τους, αλλά πουθενά αλλού. Στα φοιτητικά, λοιπόν, χρόνια υπήρχε ενδιαφέρον, όπως υπάρχει και τώρα. Τα παιδιά που σπούδαζαν συμμετείχαν και σε νεολαίες και έδιναν αγώνες, αλλά όχι πάντοτε σωστούς. Για παράδειγμα, θα σας αναφέρω κάτι

που, κατά την εκτίμησή μου, ήταν λανθασμένο. Στα δικά μου φοιτητικά χρόνια, ένα από τα συνθήματα και ένας από τους αγώνες που δίναμε με πολύ προσοχή και συνέπεια ήταν να μην είναι εντατικές οι σπουδές. Αντιλαμβάνεστε ότι μία νεολαία που σπουδάζει, δεν πρέπει να προτάσσει κάτι τέτοιο, δηλαδή να είναι πιο ελαστικοί οι καθηγητές, λιγότερα τα μαθήματα και λιγότερο αυστηρές οι εξετάσεις. Αυτό αφορούσε πάλι μία μερίδα της νεολαίας και όχι το σύνολό της, γιατί τα υπόλοιπα παιδιά που σπούδαζαν είχαν τον αγώνα της επιβίωσης και δεν ήταν τόσο έντονη η παρουσία τους στην πολιτική σκηνή.

Νομίζω ότι το ίδιο συμβαίνει και τώρα. Άλλωστε, η παρουσία τριακοσίων ανθρώπων εδώ, οι οποίοι επιλέγησαν ανάμεσα σε πολύ περισσότερα παιδιά που σπουδάζουν στο Λύκειο, σημαίνει ότι υπάρχει ενδιαφέρον.

Ωστόσο, κύριε Κυπαρίσση, θα συμφωνήσω με την παρατήρησή σας, δηλαδή ότι καλή η πολιτικοποίηση –είναι απαραίτητη και είναι και το πρώτο βήμα- αλλά ο αγώνας, βεβαίως, δεν μπορεί να γίνει από τα σαλόνια, αλλά δεν μπορεί να γίνει και μόνο από τα θρανία. Χρειάζεται συμμετοχή σε κόμματα και η δική σας φρεσκάδα, ο δικός σας ρομαντισμός, θα επιτρέψουν στα κόμματα να διορθώσουν όσο γίνεται, ή και να εξαλείψουν, ίσως, τα στρεβλά φαινόμενα τα οποία παρατηρούνται τώρα.

Σε ό,τι αφορά την έλλειψη ενημέρωσης για το Ευρωσύνταγμα –δεν το θέσατε εσείς, αλλά μια και πήρα το λόγο, θα σας απαντήσω και σ' αυτό- θα ήθελα να σας πω ότι στο Νομό μου είχε γίνει μία ημερίδα, στην οποία μίλησε η κ. Παπαδημητρίου, η οποία ήταν η Εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας για το Ευρωσύνταγμα, ο κ. Λοβέρδος, που ήταν εκ των βασικών ομιλητών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και πρώην Υφυπουργός Εξωτερικών, και αξιόλογοι εκπρόσωποι από τα άλλα δύο κόμματα και σας πληροφορώ ότι έγινε σε μία αίθουσα του Πανεπιστημίου της Θεσσαλίας, η οποία ήταν σχεδόν άδεια. Υπήρχαν πολύ λιγότερα άτομα απ' όσα είστε εδώ. Με το παράδειγμα αυτό, ήθελα να σας πω ότι δεν είναι μόνο η πλημμελής ενημέρωση που έγινε από την πολιτεία - και το δέχομαι αυτό, άλλωστε και στην τηλεόραση έγιναν ελάχιστες συζητήσεις - αλλά ήταν και η παντελής αδιαφορία του κόσμου, δηλαδή, ήταν ένα συντρέχον πταίσμα, φταίγαμε και οι δυο.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κατσιώλης Ιωάννης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΙΩΛΗΣ (Νομός Ηλείας): Θα ήθελα να μιλήσω σχετικά με τις μπαλωθιές, το θέμα που συζητήσαμε και χθες, και να πω ότι συμφωνώ απόλυτα με τον συνάδελφό μου κ. Μηλάκη, δηλαδή ότι πρέπει να καταργηθούν. Δεν συμφωνώ με μία άλλη συμμαθήτριά μου, η οποία υποστήριξε ότι πρόκειται για παράδοση την οποία

δεν πρέπει να χάσουμε. Πρόκειται για έθιμο, το οποίο πρέπει να γίνεται προσεκτικά. Δεν πιστεύω ότι μπορούμε να δούμε, αν έχει κάποιος το όπλο στο χέρι. Δεν λέω ότι είναι αδύνατο, αλλά δύσκολο. Για το λόγο αυτό, πιστεύω ότι θα πρέπει να καταργηθεί, αλλά όχι από την μία μέρα στην άλλη, δεδομένου ότι θα δημιουργούσε πολλές αντιδράσεις. Καλό θα ήταν να γίνει μία εκστρατεία ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης των κατοίκων της Κρήτης από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, ώστε και οι ίδιοι οι πολίτες να αντιληφθούν ότι πολλοί γάμοι και βαφτίσια καταλήγουν να έχουν θανάτους. Είναι κρίμα να χάνονται ανθρώπινες ζωές σε τέτοιες στιγμές. Πιστεύω, λοιπόν, ότι θα έπρεπε να καταργηθεί το έθιμο αυτό, αλλά όχι από τη μία στιγμή στην άλλη, διότι από αντίδραση και μόνο οι κάτοικοι θα συνεχίσουν να ρίχνουν μπαλωθιές. Είναι δύσκολο να γίνει αυτό που λέω, αλλά θα πρέπει να γίνει ενημέρωση από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, ώστε ο καθένας να πιστέψει ότι πρόκειται για έθιμο το οποίο όμως είναι επικίνδυνο. Ας το σταματήσουμε λοιπόν!

Θα ήθελα επίσης να πω κάτι σχετικά με το θέμα της παιδείας στην επαρχία. Χθες, νομίζω πως είπατε ότι λόγω του γεγονότος ότι τα παιδιά και οι καθηγητές στην επαρχία είναι λιγότεροι, τα παιδιά δεν μαθαίνουν τόσο καλά όσο στην Αθήνα, όπου έχουν πλήρες πρόγραμμα, παραπάνω καθηγητές και ο καθένας είναι εξειδικευμένος. Δεν ξέρω. Πάντως στο δικό μου σχολείο δεν συμβαίνει αυτό.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Δεν το υποστήριξα εγώ αυτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΙΩΛΗΣ (Νομός Ηλείας): Ίσως να κάνω λάθος.

Πάντως, είναι αξιοσημείωτη η προσπάθεια που καταβάλλουν οι καθηγητές στην επαρχία, πόσο μάλλον σε χωριά, όπου δεν υπάρχουν φροντιστήρια. Τα φροντιστήρια βρίσκονται στις κοντινές πόλεις. Οι καθηγητές σ' αυτά τα σχολεία δουλεύουν σκληρά και βγάζουν ακόμη και την ύλη που θα έβγαινε σε κάποιο φροντιστήριο. Κάθονται και γράφουν στο χέρι για τα παιδιά ασκήσεις, ώστε να γίνουν καλύτερα. Άλλο αν τα παιδιά, λόγω έλλειψης ανταγωνισμού, δεν προσπαθούν αρκετά. Αυτό είναι άλλο θέμα. Είναι, όμως, αξιοσημείωτη η προσπάθεια αυτών των καθηγητών.

Επίσης, θέλω να καταγγείλω την αδράνεια των νέων για την πολιτική. Αν θελήσουμε κάτι, πρέπει να το επιδιώξουμε, για να καταφέρουμε ένα αποτέλεσμα. Τίποτα δεν χαρίζεται έτσι. Πρέπει να ενεργήσουμε, αν βέβαια μας ενδιαφέρει. Να καθόμαστε και να λέμε ότι δεν έχουμε το ένα και το άλλο; Πιστεύω ότι στις μέρες μας δεν στερούμαστε. Έχουμε πολλά πράγματα. Είμαστε στον 21ο αιώνα. Απλώς έχουμε επαναπαυθεί σε κάποιες θέσεις. Δεν μας ενδιαφέρουν τα κοινά. Τι να πω;

Πρέπει οι νέοι να είναι σε εγρήγορση και στο θέμα της πολιτικής και στο θέμα της παιδείας. Πολλοί νέοι στις μέρες, όπως είδαμε και χθες, δεν διαβάζουν εφημερίδες και λογοτεχνικά βιβλία. Στην τηλεόραση δεν παρακολουθούν τις ειδήσεις, αλλά άλλες εκπομπές, ριάλιτι σόου κλπ.

Λένε ότι δεν ενημερωνόμαστε σωστά. Υπάρχουν, όμως, και τα κρατικά κανάλια που έχουν πολύ καλές εκπομπές. Έτσι εγώ τουλάχιστον τις θεωρώ. Είναι ενημερωτικές, αναφέρονται στο περιβάλλον και σε πολλά άλλα θέματα.

Επίσης, θέλω να πω, απαντώντας στην κοπέλα από το Κιλκίς, ότι τα όρια ύψους -απ' όσο γνωρίζω και εγώ- για την εισαγωγή ενός αγοριού και ενός κοριτσιού σε κάποια ανώτατη σχολή είναι διαφορετικά.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε πολύ και εμείς.

Θα ήθελα να συμπληρώσω, όμως, κάτι για τις μπαλωθιές. Καλό είναι να διατηρούνται τα έθιμα. Είπαμε και χθες ότι έχει μεγάλη αξία η ανθρώπινη ζωή, αλλά η ευρεία χρήση των όπλων στην Κρήτη, είναι και παράνομη. Υπάρχουν ορισμένες προϋποθέσεις για να μπορεί κανείς να φέρει όπλο. Για την οπλοχρησία χρειάζονται ορισμένες νόμιμες διατυπώσεις. Εξ όσων γνωρίζω και έχω αντιληφθεί, γιατί έχω επισκεφθεί την Κρήτη –ήμουν μάλιστα την προηγούμενη εβδομάδα εκεί- οι περισσότεροι που έχουν όπλα τα φέρουν παράνομα, που σημαίνει ότι δεν υπάρχει καν ο στοιχειώδης έλεγχος από την πλευρά της πολιτείας, αν δηλαδή δικαιούνται να τα φέρουν. Βεβαίως όταν ένα σπίτι έχει πολλά όπλα, δεν είναι και ό,τι καλύτερο για τα παιδιά. Υπάρχουν άλλα πολύ πιο ειρηνικά έθιμα που μπορούμε να διατηρήσουμε.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗ (Νομός Λέσβου): Θα ήθελα να σχολιάσω δύο προτάσεις που ακούστηκαν χθες. Η πρώτη αφορά στην άρση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων. Πιστεύω ότι ναι μεν είναι μια λύση η άρση της μονιμότητας, όμως, δεν είναι ριζική και δεν θα λύσει το πρόβλημα, διότι, αν συνεχίσουν να διορίζονται δημόσιοι υπάλληλοι που δεν είναι άξιοι γι' αυτές τις θέσεις, θα μένουν για 1-2 χρόνια και από τη στιγμή που δεν θα είναι μόνιμοι, θα απολύονται. Δηλαδή μέχρι να προσαρμοστούν και να αρχίσει να γίνεται η δουλειά, θα αλλάζει πάλι το πρόσωπο, οπότε δεν θα έχουμε κάποιο αποτέλεσμα.

Αντίθετα, αν γίνονταν πιο αυστηρά τα κριτήρια πρόσληψης, αν σταματούσαν να υπάρχουν τα ρουσφέτια και η αναξιοκρατία, αν έπαυαν να μπαίνουν στο δημόσιο

άνθρωποι που δεν αξίζουν αυτές τις θέσεις και αν έμπαιναν μόνο οι κατάλληλοι, τότε γιατί να μην τους επιβραβεύσουμε με τη μονιμότητα;

Γιατί να μην επιβραβεύουμε έναν δημόσιο υπάλληλο, ο οποίος δουλεύει σωστά, βοηθάει τον κόσμο, με το να είναι μόνιμος και να έχει μια σίγουρη δουλειά; Πιστεύω ότι δεν είναι η λύση που θα φέρει τελικά αποτέλεσμα. Νομίζω, δηλαδή, ότι τα κριτήρια πρόσληψης είναι αυτά που θα πρέπει να γίνουν πιο αυστηρά.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Απλώς ενημερωτικά θέλω να σας πω ότι σε ό,τι αφορά το στενό δημόσιο τομέα δεν τίθεται θέμα άρσης της μονιμότητας, το απαγορεύει το Σύνταγμα. Δεν γίνεται καν κουβέντα επ' αυτού. Σε ό,τι αφορά τους υπόλοιπους, που δουλεύουν στις ΔΕΚΟ, πρέπει να ξέρετε ότι οι ΔΕΚΟ λειτουργούν πια με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και συνεπώς οι νεοπροσλαμβανόμενοι δεν έχουν τη μονιμότητα, προσλαμβάνονται με συμβάσεις αορίστου χρόνου, για την καταγγελία των οποίων πρέπει να υπάρχουν ορισμένες προϋποθέσεις, όπως και στον ιδιωτικό τομέα.

Και σε ό,τι αφορά τον τρόπο προσλήψεων, ξέρετε όλοι πολύ καλά ότι είναι και αυτό συνταγματική επιταγή, γίνεται με αντικειμενικό τρόπο και είναι πάντοτε υπό τον έλεγχο του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού, δηλαδή του ΑΣΕΠ. Όσο πιο αυστηρά γίνουν αυτά –συμφωνώ με τη διαπίστωση– τόσο καλύτερα για όλους.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗ (Νομός Λέσβου): Και το δεύτερο θέμα που...

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Α, νόμιζα ότι είχατε τελειώσει. Με συγχωρείτε που σας διέκοψα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗ (Νομός Λέσβου): Δεν πειράζει, γιατί είναι διαφορετικό θέμα αυτό που θέλω να θίξω τώρα.

Κάποιο παιδί, χθες, ανέφερε κάτι για τους Έλληνες οδηγούς και τα προβλήματα που υπάρχουν και είπε ότι δεν θα ήταν σωστό να επιβληθούν αυστηρότερα πρόστιμα στους παραβάτες. Εγώ είμαι αντίθετη με αυτή την άποψη, διότι πιστεύω ότι καμιά φορά ο φόβος είναι ο καλύτερος ανασταλτικός παράγοντας. Δηλαδή, όσο πιο αυστηρές είναι οι ποινές, όσο πιο υψηλά είναι τα χρηματικά πρόστιμα, τόσο δεν θα παραβαίνουν τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας οι οδηγοί. Θα σας πω ένα παράδειγμα. Έχω συγγενείς στην Αυστραλία, που μου είπαν ότι τα παιδιά παίρνουν το δίπλωμα οδήγησης όταν συμπληρώσουν τα 18 χρόνια και για δύο χρόνια, αν τους σταματήσει η Αστυνομία, απαγορεύεται να έχουν πει όχι ένα ποτήρι μπύρα, που επιτρέπεται εδώ, αλλά την οποιαδήποτε ποσότητα αλκοόλ, αλλιώς τους παίρνουν το δίπλωμα. Δεν τους «γράφουν» απλώς, δεν πληρώνουν χρήματα, τους παίρνουν το δίπλωμα. Και για τα

επόμενα χρόνια, υπάρχει σιγά - σιγά μια προσαρμογή και φτάνουμε τελικά σε ένα ποσοστό αλκοόλ που επιτρέπεται να έχουν πει.

Αντίστοιχα, στην Αγγλία, νομίζω ότι μετά από έναν αριθμό κλήσεων που παίρνει ο οδηγός, πάλι κατάσχεται το δίπλωμά του. Έχω, λοιπόν, γνωρίσει ανθρώπους, που φοβούνται τόσο πολύ γι' αυτό το πράγμα, που είτε δεν πίνουν καθόλου είτε, όταν πίνουν, δεν οδηγούν. Ίσως, δηλαδή, βοηθάει να υπάρχουν πάρα πολύ αυστηρά πρόστιμα.

Στην Ελλάδα, αντίθετα, οι ποινές που υπάρχουν ήδη δεν εφαρμόζονται τόσο καλά, διότι, την προηγούμενη βδομάδα στη Μυτιλήνη, όπου ζω, γύριζα βράδυ, ήμουνα με μηχανάκι, μας σταμάτησαν να μας κάνουν αλκοτέστ και το μηχανήμα του αλκοτέστ δεν δούλεψε.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Στη Μυτιλήνη δεν είχαν συλλάβει προ καιρού έναν νεαρό που οδηγούσε ποδήλατο;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗ (Νομός Λέσβου): Ναι, επειδή δεν είχε δίπλωμα οδήγησης. Έχει γίνει και αυτό.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Για να διευκολύνουμε τη διαδικασία και για να μην αδικήσω κανέναν, θα παρακαλούσα, ξεκινώντας από τη δεξιά πλευρά της αίθουσας και από την πρώτη σειρά, να πείτε τα ονόματά σας όσοι θέλετε να μιλήσετε, για να τα γράψουμε και να μπορώ μετά από τον κατάλογο αυτό να σας δίνω το λόγο και να ρυθμίσω και το χρόνο καλύτερα.

Παρακαλώ, από αυτήν την πλευρά, ποιος θέλει να μιλήσει;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Πρώτη είναι η κα. Σταυροπούλου Αγγελική. Ο χρόνος είναι δυο λεπτά για όλους. Παρακαλώ να τον σεβαστείτε.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Κορινθίας): Θα ήθελα να αναφερθώ στον κ. Κυπαρίσση από Β' Αθηνών ο οποίος είπε τη φράση «δεν γίνεται δουλειά με τις επιδοτήσεις». Και θέλω να ρωτήσω με τι πιστεύει πώς θα μπορούσε να γίνει, αφού με τις επιδοτήσεις δεν γίνεται.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρία Σταυροπούλου, δεν θέλω να σας διακόπτω. Θα παρακαλούσα να μέναμε στα θέματα της Επιτροπής. Είστε πολλοί ομιλητές και δεν μπορούμε να ασχοληθούμε με θέματα που είναι αρμοδιότητα άλλων επιτροπών. Σας είπα αυτό είναι αρμοδιότητα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων. Θα συνεχίσετε να τα πείτε αλλά δεν μπορεί να γίνει συζήτηση για τα θέματα αυτά.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Κορινθίας): Επίσης αναφέρθηκε στο «αν δεν ενταχθούμε σε κάποιο πολιτικό χώρο ή κόμμα δεν μπορούμε να προχωρήσουμε, καθώς πολιτική στις καφετέριες δεν γίνεται». Αν δεν υπάρχει κάποιο κόμμα με το οποίο να συμφωνήσεις, τότε τι γίνεται; Δεν θα μπορεί να γίνει κάποια συζήτηση ή πολιτική, έστω και σε μια καφετέρια;

Στον κ. Κατσιώλη από το νομό Ηλείας να πω ότι σίγουρα υπάρχουν εξαιρέσεις στα σχολεία και γενικά στην παιδεία, αλλά κατά κύριο λόγο η παιδεία που έχουμε από τους εκπαιδευτικούς δεν είναι η επιθυμητή παιδεία.

Επίσης για τα πρόστιμα, κα. Αναστασία Σπανουδάκη, ναι μεν ο φόβος είναι καλός, αλλά πρέπει να γίνεται με τρόπο σωστό και όχι με τρόπο, ώστε να δημιουργεί ακόμα μεγαλύτερο φόβο και ο πολίτης να βγαίνει έξω στην κοινωνία ακόμα πιο επιθετικός και φοβισμένος. Πρέπει δηλαδή η συμμόρφωσή του να είναι παραδειγματισμός για όλους τους άλλους.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Ανδρέας Δούκας έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ- ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Α΄ Αθηνών): Θα ήθελα να αναφερθώ σε τρία θέματα.

Θα ήθελα να κάνω μια αναφορά για την ισότητα των φύλων. Η γυναίκα και ο άνδρας δημιουργήθηκε για να υπηρετεί ο καθένας ένα ξεχωριστό σκοπό και μαζί ένα κοινό ρόλο. Δεν μπορεί ούτε ο ένας να αντικαταστήσει τον άλλον. Ο καθένας έχει αρμοδιότητες, που ο άλλος δεν μπορεί να τις πραγματοποιήσει. Για παράδειγμα ο άντρας είναι γνωστό ότι έχει περισσότερη μυϊκή δύναμη από τη γυναίκα βιολογικά, άρα είναι καλύτερος σε χειρωνακτικές εργασίες, βαριές εργασίες. Όπως ο άντρας δεν μπορεί να κάνει τη δουλειά της μητέρας, είναι πολύ καλύτερη η γυναίκα σε αυτό το ρόλο, έτσι και η γυναίκα δεν μπορεί να κάνει με την ίδια ευκολία για παράδειγμα τη δουλειά του χτίστη.

Το δεύτερο θέμα, που θα ήθελα να αναφέρω, αφορά τα πρόστιμα των οδηγών τα οποία, τουλάχιστον στην Ελλάδα, πιστεύω ότι απλά αποσκοπούν στο κέρδος και όχι στο να παραδειγματίσουν τους οδηγούς. Στην Αυστραλία, για παράδειγμα, είχα ένα φίλο τον οποίο έπιασαν για έλεγχο αλκοτέστ. Αφού βρήκαν ότι είχε πιει κάτι παραπάνω, του αφαίρεσαν το δίπλωμα για δύο χρόνια και δεν μπορεί να οδηγήσει. Πιστεύω ότι αυτή είναι η καλύτερη τιμωρία από κάποιο βαρύ πρόστιμο.

Τρίτον, θα ήθελα να κάνω μία ερώτηση σχετικά με το Ευρωσύνταγμα. Πιστεύω ότι το Ευρωσύνταγμα είναι ένας πολύς σημαντικός θεσμός και δεν αναφέρθηκε

καθόλου από χθες. Ξέρω ότι για μεγάλες αποφάσεις, όπως ορίζει το Σύνταγμα, πρέπει να ψηφίζει ο λαός, να γίνεται δημοψήφισμα. Το δημοψήφισμα αυτό πραγματοποιήθηκε στη Γαλλία, στη Γερμανία και στην Ολλανδία, αλλά εδώ στην Ελλάδα δεν έγινε. Θα ήθελα να μάθω γιατί δεν έγινε.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θα μου επιτρέψετε να απαντήσω.

Κατ' αρχήν, για τον περίφημο μύθο ότι η μυϊκή δύναμη των ανδρών είναι μεγαλύτερη, θα ήθελα να σας πω ότι ο πιο δυνατός μυς που υπάρχει σε ανθρώπινο σώμα, βρίσκεται στο γυναικείο σώμα και είναι η μήτρα.

Τώρα, σε ό,τι αφορά το Ευρωσύνταγμα: Εδώ επελέγη να μην γίνει δημοψήφισμα. Και δεν είναι η πρώτη φορά. Για όλες τις Συνθήκες, στις οποίες προσχώρησε η Ελλάδα, πάντοτε οι εκπρόσωποι στο Ελληνικό Κοινοβούλιο ήταν εκείνοι που αποφάσιζαν. Αυτή η διαδικασία ακολουθήθηκε και τώρα.

Θα ήθελα απλώς να κάνω και μία άλλη παρατήρηση όσο πιο σύντομα μπορώ.

Επειδή αναφερθήκαμε πολύ στην επιρροή και στη δύναμη που έχουν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, στη Γαλλία –αναφέρω χαρακτηριστικά ένα παράδειγμα- η προσπάθεια που είχε γίνει να πειστούν οι Γάλλοι να ψηφίσουν υπέρ του Ευρωσυντάγματος μέσω των Μαζικών Μέσων Ενημέρωσης και κυρίως της τηλεόρασης, ήταν τεράστια, γιγάντια. Δεν κατάφεραν, όμως, τα μέσα, που φοβούμαστε ότι έχουν μεγάλη επιρροή και το συζητούμε –και καλά κάνουμε- να αλλάξουν τη γνώμη των Γάλλων.

Ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Ζώης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΩΗΣ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Εγώ θα ήθελα να μιλήσω για δύο συναδέλφους Έφηβους Βουλευτές, οι οποίοι αναφέρθηκαν στην ενημέρωση των Εφήβων, όσον αφορά τα πολιτικά δρώμενα στην πολιτεία. Πιστεύω ότι υπάρχουν πολλοί τρόποι για να ενημερωθεί κάποιος. Απλώς οι έφηβοι δεν έχουν την επιθυμία να ακολουθήσουν αυτούς τους τρόπους.

Επίσης, θέλω να αναφερθώ στην ισότητα των δύο φύλων, όπου τα διάφορα μέσα και, κυρίως, η τηλεόραση στις μέρες μας προβάλλει συχνά τη γυναίκα να έχει ενταχθεί κανονικά στην αγορά εργασίας. Κι όσον αφορά τον ανταγωνισμό που πιθανόν να υπάρχει, αυτό δείχνει ότι οι άντρες έχουν καταλάβει την ικανότητα που έχουν οι γυναίκες και δεν αποτελεί μόνο τηλεοπτικό φαινόμενο η ένταξη των γυναικών στην αγορά εργασίας. Βέβαια, ο φαλλοκρατισμός υπάρχει, αλλά σταδιακά μειώνεται.

Επίσης, θα ήθελα να αναφερθώ στο γεγονός ότι χώρες όπως η Πορτογαλία και η Ισπανία είναι επιδοτούμενες. Τηρώντας, όμως, κάποιο πρόγραμμα, κατόρθωσαν να αποπληρωθούν από τις επιδοτήσεις τις οποίες έλαβαν. Μάλιστα, η ίδια η Ισπανία κατόρθωσε να φτιάξει μέχρι και αυτοκινητοβιομηχανία, βαριά βιομηχανία, ώστε να απορροφήσει εργαζόμενους.

Τώρα, δεν μπορώ να πω για τις επιδοτήσεις που δέχθηκε η Ελλάδα. Πάντως, πιστεύω ότι η Πορτογαλία δεν διαφέρει πολύ σε έκταση από την Ελλάδα. Κι, όμως, βρίσκεται σε ένα καλύτερο οικονομικό επίπεδο.

Επίσης, όσον αφορά την άρση της μονιμότητας θέλω να πω το εξής: Πιστεύω ότι θα βοηθούσε στο να υπάρχει καλύτερη απόδοση, διότι οι εργαζόμενοι, προκειμένου να μην χάσουν την εργασία τους, θα αναγκάζονται να συμμετέχουν πιο ενεργά στη δουλειά τους.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Ουρανία Βαμβακά έχει το λόγο.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΑ-ΤΑΤΣΗ (Α' Αθηνών): Πριν η ερώτηση που έκανε ο συνάδελφος Δούκας με κάλυψε, ως ένα σημείο βέβαια.

Θα ήθελα να σας πω, όμως, κάτι ακόμα. Το τελευταίο δημοψήφισμα που είχε γίνει στην Ελλάδα ήταν για να αποφασίσουν οι Έλληνες ποιο πολίτευμα θα ήθελαν να επικρατήσει. Η ερώτηση η δική μου είναι σε ποιες περιπτώσεις τώρα, στην τωρινή εποχή και κάτω από τις ισχύουσες περιστάσεις θα μπορούσε να ισχύσει στην Ελλάδα το δημοψήφισμα.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας είπα πως σε ό,τι αφορά τις συνθήκες προσχώρησης, όπως ήταν και για το Ευρωσύνταγμα, γιατί ουσιαστικά ήταν μια ανακεφαλαίωση των Συνθηκών, με τις οποίες μπήκαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τις οποίες εφαρμόζουμε, ακολουθήθηκε η πάγια πρακτική, που μέχρι τώρα ακολουθούσαμε.

Είναι ακριβές ότι τελευταία φορά που έγινε δημοψήφισμα στη χώρα μας ήταν αυτή. Εάν σας ενδιαφέρει η προσωπική μου άποψη –δεν είναι απαραίτητα πάντοτε και άποψη του Κόμματός μου- είναι ότι όσο πιο συχνά προσφεύγουμε στο λαό, τόσο καλύτερα για όλους μας.

Το λόγο έχει η Έφηβη Βουλευτής Αικατερίνη Ζησίμου.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΖΗΣΙΜΟΥ (Β' Αθηνών): Προσωπικά, θα ήθελα να επιστρέψω στο θέμα του φεμινισμού, το οποίο θεωρώ πολύπλευρο και ενδιαφέρον. Πιστεύω πως ο φεμινισμός είναι ένα όπλο για τη γυναίκα, αλλά είναι και δίκτοπο μαχαίρι, διότι εμείς

οι γυναίκες δεν το χειριστήκαμε σωστά το θέμα. Έγιναν λανθασμένοι χειρισμοί, γιατί δε διεκδικήσαμε ισοτιμία. Διεκδικήσαμε περισσότερες υποχρεώσεις, γιατί από τη στιγμή που η γυναίκα βγήκε στην αγορά εργασίας, δεν διεκδίκησε τη συμμετοχή του άνδρα σε πάρα πολλές δουλειές του σπιτιού για παράδειγμα ή της ανατροφής των παιδιών. Μια συμμετοχή τουλάχιστον.

Έχω παρατηρήσει από προσωπική μου πείρα ότι η κλασική Ελληνίδα εργαζόμενη θεωρεί δεδομένες τις δουλειές του σπιτιού, δηλαδή, ότι είναι δικό της μερίδιο και το άσχημο είναι ότι ανατρέφει και τα παιδιά της με τον ίδιο τρόπο που έτσι κι αλλιώς παραδειγματίζονται από αυτή τη συμπεριφορά της.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι χρειάζεται διαμόρφωση της συμπεριφοράς των ανδρών πάνω στα νέα δεδομένα του φεμινισμού.

Θα ήθελα, επίσης, να υπογραμμίσω ένα φαινόμενο, το οποίο έχω παρατηρήσει από προσωπική μου πείρα. Βλέπω, λοιπόν, ότι με το που ήρθε ο φεμινισμός στην Ελλάδα και ισχύουν κάποια νέα δεδομένα, οι άνδρες παρουσιάζονται λίγο πιο φοβισμένοι και ιδιαίτερα στις κοινωνικές τους σχέσεις. Τους λείπει, δηλαδή, αυτή η σιγουριά πλέον.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το είπαμε και πριν. Εγώ τουλάχιστον επεσήμανα ότι είναι δική μας υπόθεση –των γυναικών- και η ουσιαστική μας παρέμβαση δεν είναι μόνο με το προσωπικό μας παράδειγμα και τη ζωή που εμείς κάνουμε, αλλά είναι και στον τρόπο με τον οποίο μεγαλώνουμε τα παιδιά μας.

Βεβαίως, λάθη και υπερβολές γίνονται σε κάθε προσπάθεια, σε κάθε αγώνα. Φαντάζομαι ότι η μομφή αφορά εμάς, κυρίως, τις μεγαλύτερες, γιατί η αλήθεια είναι ότι εσείς τα νέα παιδιά τα βρήκατε τα πράγματα πολύ πιο εύκολα.

Το είπα και πριν –το λέω και τώρα- ότι όταν ήμουν εγώ στην έκτη δημοτικού, παρότι ήμουν η καλύτερη μαθήτρια στην τάξη, δεν κράτησα τη σημαία, γιατί ήμουν γυναίκα. Με φώναξε μέσα ο διευθυντής και μου είπε «εσύ είσαι κορίτσι».

Αυτό είναι κάτι, το οποίο εσείς το ακούτε και γελάτε. Εμείς, όμως, το βιώσαμε.

Επομένως, είπαμε, η υπόθεση είναι δική μας. Θα ήθελα, βέβαια, να πω ότι γίνονται και ορισμένες νομοθετικές ρυθμίσεις και ορισμένες παρεμβάσεις, τις οποίες εάν τις αξιοποιήσουμε και εμείς που έχουμε οικογένειες τουλάχιστον, σε ό,τι αφορά τη γονική άδεια, δηλαδή, τη δυνατότητα και του πατέρα να πάρει άδεια για να μεγαλώσει τα παιδιά του, είναι παρεμβάσεις ουσιαστικές.

Η αντίληψή μου είναι, βέβαια, ότι πρώτα αλλάζει η νοοτροπία και οι νόμοι μάλλον το επικυρώνουν ή βοηθούν σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Σωτήριος Αποστολάκης.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Β' Αθηνών): Θα ήθελα να μιλήσω, σχετικά με το ζήτημα του ορίου ταχύτητας, που θίξατε χθες.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Νομίζω ότι εσείς το θίξατε.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Β' Αθηνών): Όχι, δεν αναφέρθηκα εγώ σ' αυτό, απλώς μου ζητήσατε να σχολιάσω το συγκεκριμένο ζήτημα σε κάποια φάση της συνεδρίασης.

Θα ήθελα να πω ότι ήδη το όριο ταχύτητας είναι χαμηλό σε ορισμένα σημεία του οδικού δικτύου, πράγμα που μπορεί να προκαλέσει και εκνευρισμό πολλές φορές στους οδηγούς. Βέβαια, σημασία έχει να υπάρχει ταύτιση ανάμεσα στον αριθμό που βρίσκεται πάνω στην πινακίδα και στον αριθμό που υπάρχει στο ταχύμετρο του αυτοκινήτου. Γι' αυτό, καλό θα ήταν να υπάρχει και πιο εντατικός έλεγχος του μέτρου μείωσης του ορίου ταχύτητας με τεχνικά μέσα, πράγμα που είναι πραγματικότητα, αλλά σε πιο περιορισμένη κλίμακα απ' ό,τι θα έπρεπε.

Βέβαια, η μείωση αυτή, αν δεν συνοδευτεί από αύξηση της προσοχής του οδηγού, τα αποτελέσματα θα είναι λίγο πολύ τα ίδια. Δηλαδή, είτε κάποιος συγκρουστεί με 120 χιλιόμετρα, είτε με 100 χιλιόμετρα, είτε με 80 χιλιόμετρα, το αποτέλεσμα θα είναι το ίδιο.

Σχετικά με το θέμα των προστίμων, το οποίο θίχτηκε, σίγουρα ίσως μετά από αρκετά πρόστιμα μερικοί να συμμορφωθούν. Το θέμα, όμως, είναι ότι αυτό το κάνουν, επειδή φοβούνται ή επειδή το αισθάνονται και το θεωρούν αναγκαίο, μιας και εμπλέκεται στη μέση η ζωή και η ασφάλεια η δική τους, αλλά και των υπόλοιπων ανθρώπων;

Και κάτι άλλο. Η αφαίρεση άδειας και πινακίδων, δεν τους αποτρέπει από το να κυκλοφορούν. Προσωπικά έχω δει πάρα πολλά αυτοκίνητα να κυκλοφορούν χωρίς πινακίδες. Ίσως εάν άλλαζαν νοοτροπία, να γινόταν και μια διαφοροποίηση στο πρόβλημα αυτό.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Έρχονται, κύριε Αποστολάκη, στα βουλευτικά γραφεία και ζητούν ρουσφέτι να πάρουν πίσω τις πινακίδες ή να σβηστούν οι κλήσεις. Πάντως είχε γίνει μία έρευνα, σύμφωνα με την οποία για να πάει κάποιος από την Αθήνα στη Θεσσαλονίκη με τα ισχύοντα όρια ταχύτητας, θέλει πάνω από δέκα ώρες. Αντιλαμβάνεστε το ανεδαφικό.

Σας ευχαριστώ πολύ για την παρέμβαση.

Ο Έφηβος Βουλευτής Πέτρος Σταθόπουλος έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Β΄ Αθηνών): Θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις. Η πρώτη αφορά στο θέμα της πολιτικοποίησης των νέων. Θα ήθελα να πω ότι το γεγονός πως οι νέοι λαμβάνουν μέρος σε κομματικές νεολαίες, με τον τρόπο που οι περισσότερες από αυτές λειτουργούν, είναι ένδειξη ότι δεν έχουν κατανοήσει σε βάθος την έννοια της πολιτικής. Είναι άλλο η κομματικοποίηση, που, δυστυχώς, τις περισσότερες φορές συνοδεύεται από τυφλή υποστήριξη των κομμάτων και άλλο η πολιτικοποίηση, δηλαδή η εμπέδωση της φιλοσοφίας άσκησης της πολιτικής και η δυνατότητα διευθέτησης καθημερινών διαχειριστικών θεμάτων στις τοπικές κοινωνίες.

Η δεύτερη παρατήρηση έχει σχέση με το Νομό Αιτωλοακαρνανίας, μιας και ο συνάδελφος Βουλευτής δεν το ανέφερε. Παρόλο που δεν έχω κάποια καταγωγή από εκεί, γνωρίζω ότι στο Νοσοκομείο του Αγρινίου και συγκεκριμένα στο Τμήμα Μαιευτικής, συμβαίνει το εξής: Ο εργολάβος του Νοσοκομείου κατασκεύασε πολύ μικρές τις πόρτες και ενώ έχουν παραγγελθεί και μεταφερθεί στο Νοσοκομείο ειδικά μηχανήματα, δεν μπορούν να μπουν στις αίθουσες, οπότε είναι ένα ανενεργό τμήμα στην ουσία.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Αγγελική Καρολεμέα έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΑΡΟΛΕΜΕΑ (Νομός Καστοριάς): Εγώ θα ήθελα να παραθέσω ένα τοπικό πρόβλημα της πόλης μου, της Καστοριάς. Η ανάπτυξη της περιοχής μου για πολλά χρόνια βασίστηκε σχεδόν αποκλειστικά στη γουνοποιία, αποφέροντας ένα αρκετά ικανοποιητικό βιοτικό επίπεδο. Έχει περιέλθει τελευταία, όμως, σε οικονομική δυσπραγία και βρίσκεται σε μια κρίσιμη ιστορική καμπή, ιδιαίτερα μετά από την αποπληρωμή των δανείων των γουνοποιών που πραγματοποιήθηκε μετά τη ρύθμιση των χρεών τους προς τις τράπεζες και το δημόσιο.

Μετά την κρίση του κλάδου της γούνας που μαστίζει την περιοχή μου τα τελευταία χρόνια, η ανεργία βρίσκεται σε έξαρση. Περίπου το 20% του ενεργού πληθυσμού βρίσκεται στην ανεργία και αποτελεί το σημαντικότερο πρόβλημα για το Νομό σήμερα. Επακόλουθό της, όπως συνήθως συμβαίνει παντού, είναι η φυγή των κατοίκων από την περιοχή προς αναζήτηση δουλειάς και μάλιστα των νεότερων ανθρώπων, προς τις μεγαλύτερες πόλεις, με αποτέλεσμα να μειώνεται ο πληθυσμός και του Νομού και του Δήμου γενικότερα, δημιουργώντας ένα δεύτερο πρόβλημα στην περιοχή.

Επίσης, στην Καστοριά υπάρχουν περισσότερες από εβδομήντα έξι βυζαντινές και μεταβυζαντινές εκκλησίες και από το 2002 έχουν εγκριθεί κονδύλια για τη

συντήρησή τους, αλλά ακόμα δεν έχει πραγματοποιηθεί τίποτε και έτσι οι εντάσεις αυξάνονται ακόμη περισσότερο.

Αναφέρθηκε κάτι πριν για την ερήμωση της υπαίθρου. Παρότι κατάγομαι από την Καστοριά, ο πατέρας μου κατάγεται από ένα χωριό του Νομού Μεσσηνίας, όπου η μεγαλύτερη μερίδα των κατοίκων είναι οι ηλικιωμένοι. Τα παιδιά της ηλικίας μας είναι μόλις επτά και έτσι το δημοτικό σχολείο έχει κλείσει, τα παράθυρα έχουν χτιστεί και αναγκάζονται καθημερινά να κατεβαίνουν στην κοντινότερη πόλη. Πώς, λοιπόν, αυτά τα παιδιά να συνεχίσουν να ζουν σε αυτό το χωριό, αφού ύστερα από λίγα χρόνια θα είναι οι μοναδικοί κάτοικοί του;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Είχα διαβάσει πριν από πολλά χρόνια –πρέπει να είναι πάνω από δέκα- ότι ο δικός σας Νομός και ο Νομός Ρόδου, που ξέρετε ότι έχει υψηλό τουρισμό, ήταν οι δύο περιοχές της Ελλάδας που είχαν τους περισσότερους νέους που δεν επιθυμούσαν να μπουν στο πανεπιστήμιο. Τότε βεβαίως υπήρχε και η άνθηση της γούνας. Τώρα είναι διαφορετικά τα πράγματα.

Ο Εισηγητής κ. Ηρακλής Μηλάκης έχει το λόγο.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΗΛΑΚΗΣ (Νομός Ηρακλείου): Κατ' αρχήν πρέπει να πω ότι συμφωνώ με την Έφηβο Βουλευτή από τη Λέσβο στο θέμα της άρσης της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων, γιατί θεωρητικά μπορεί να αποτελεί μία λύση για την αντιμετώπιση της γραφειοκρατίας και της διαφθοράς, αλλά στην πράξη δεν μπορεί να εφαρμοστεί, γιατί κάθε φορά που θα βγαίνει καινούρια κυβέρνηση, θα απολύει αυτούς που δεν ανήκουν στην πολιτική παράταξή της.

Όσον αφορά τώρα την πολιτικοποίηση των νέων, μας είπατε ότι παλαιότερα, όταν πήγαιναν στο σχολείο τα παιδιά, δεν ασχολούνταν τόσο με τα πολιτικά πράγματα, ενώ σήμερα συμμετέχουν και μέσω των μαθητικών συμβουλίων και μέσω της Βουλής των Εφήβων.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Δεν υπήρχε η δυνατότητα έκφρασης, όχι τουλάχιστον τόσο οργανωμένα.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΗΛΑΚΗΣ (Ν. Ηρακλείου): Εσείς πιστεύετε ότι παλαιότερα ήταν καλύτερα ή τώρα;

Εγώ πιστεύω ότι τώρα δεν είναι καλύτερα, γιατί και στα μαθητικά συμβούλια υπάρχει διαπλοκή. Δεν αναγράφονται τα οικονομικά των μαθητικών συμβουλίων και επομένως υπάρχει διαπλοκή και διαφθορά. Θα ήθελα να μου πείτε: Καλύτερα ήταν παλιότερα ή τώρα; Γιατί παλιότερα, όταν ήταν φοιτητές, τα παιδιά συμμετείχαν πιο

ενεργά στην πολιτική ζωή, εφ' όσον ασχολούνταν με τα κόμματα, με τις πολιτικές παρατάξεις.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Επειδή με ρωτάτε, στο μεν πρώτο θέμα και την άρση της νομιμότητας, νομίζω ότι το είπα. Δεν γίνεται στο στενό δημόσιο τομέα, δεν το επιτρέπει το Σύνταγμα. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως, όταν ένας υπάλληλος παραβιάσει τις στοιχειώδεις υποχρεώσεις που έχει που είτε προβλέπονται από τον Κώδικα Δημοσίων Υπαλλήλων είτε από τον Ποινικό Νόμο, δεν έχει και συνέπειες. Μεταξύ αυτών θα είναι βεβαίως να χάσει και τη θέση του, αν καταδικαστεί για κάποιο παράπτωμα που είναι πολύ σοβαρό. Άλλο το ένα και άλλο το άλλο.

Τώρα, σε ό,τι αφορά τους νέους, δεν είμαι και η πιο αρμόδια να κρίνω, γιατί τώρα τα βλέπω ως παρατηρήτρια και τότε τα ζούσα από μέσα. Και ξέρετε, συνήθως οι μεγαλύτεροι λέμε ότι στα δικά μας τα χρόνια ήταν καλύτερα. Αν εσείς διαπιστώνετε ότι η πιο ενεργή ενασχόληση με την πολιτική συνεπάγεται και φαινόμενα διαφθοράς από τα μαθητικά χρόνια, εγώ λυπούμαι και που το ακούω. Αλλά δεν είναι και στο χέρι σας να τα αποκλείσετε αυτά; Όλοι οι εκπρόσωποί σας αιρετοί δεν είναι; Με κάποιο τρόπο μπορείτε να τα αποκλείσετε, να τα μηδενίσετε, καταδικάζοντας αυτούς στις εκλογές. Πραγματικά στενοχωριέμαι που το ακούω. Δεν ήξερα ότι υπάρχει αυτό το φαινόμενο. Το να επηρεάζουν ορισμένες παρέες ή ορισμένες ομάδες δεν είναι απαραίτητα κακό, ίσως να είναι και αναμενόμενο, αλλά να υπάρχουν αυτά τα φαινόμενα που λέτε, κύριε εισηγητά, εμένα με ενοχλεί.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Εμμανουήλ Κρασανάκης από την Α' Πειραιά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΡΑΣΑΝΑΚΗΣ (Α' Πειραιά): Αρχικά θα ήθελα να παρατηρήσω στο θέμα της αγροτικής ανάπτυξης ότι η ουσιαστικότερη, ίσως, λύση είναι η ενημέρωση. Μπορεί να τέθηκε το θέμα των επιχορηγήσεων, αλλά αυτές χωρίς την ενημέρωση, ίσως, να μην παίζουν κανέναν απολύτως ρόλο.

Το βασικό μου παράδειγμα είναι το παράδειγμα των βαμβακοπαραγωγών που, πριν ορισμένα χρόνια, τους βλέπαμε να διαμαρτύρονται καθώς το βαμβάκι τους είτε δεν πουλιόταν είτε πουλιόταν σε πάρα πολύ χαμηλή τιμή. Το θέμα είναι ότι σε περίοδο τουρκοκρατίας, που υποτίθεται τα πράγματα ήταν πολύ δυσκολότερα και δεν υπήρχαν ούτε επιχορηγήσεις, στην ίδια περιοχή υπήρχε σύλλογος που παρήγαγε τέτοιας ποιότητας βαμβάκι, το οποίο εξηγάγαμε στο εξωτερικό και ήταν δημοφιλές σε όλη την Ευρώπη. Άρα, το πρόβλημά μας είναι η ενημέρωση, καθώς πλέον στοχεύουν στη

μεγάλη παραγωγή και όχι στην ποιότητα, η οποία αναζητάται από τα υπόλοιπα ευρωπαϊκά έθνη.

Επιπλέον, θα ήθελα να τονίσω το γεγονός ότι η πολιτική –αν μπορούσαμε να δώσουμε έναν ορισμό– είναι το σύνολο των ενεργειών που κάνουμε για την άσκηση της εξουσίας. Επομένως, καλό είναι να αρχίζει και από την παρέα μας, από το σπίτι μας. Αλλά, δυστυχώς, εκεί πέρα είναι το μεγαλύτερο πλήγμα, γιατί πολλές φορές ούτε όταν είμαστε με τους φίλους μας ούτε, όταν καθόμαστε στην καφετέρια, ακούμε πολιτικές συζητήσεις ή για τα δρώμενα του δήμου μας ακόμη και του σχολείου μας. Το πολύ-πολύ να ακούσουμε για αγώνες αυτοκινήτων, για το τι έγινε στο Fame Story ή σε άλλα σίριαλ ή ριάλιτι που διαδραματίζονται στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Επομένως, καλύτερα είναι να έχουμε μια πολιτική εγρήγορση σε οικείο επίπεδο, αλλά αυτή θα δώσει και τις αρχές για μία άνοδο σε γενικότερα επίπεδα, καθώς, αν δεν θέσουμε τις βάσεις μόνοι μας στον εαυτό μας, μετά πώς θα μπορέσουμε να τις προβάσουμε σε ένα κόμμα που αποτελεί την εικόνα μας;

Επίσης, θα ήθελα να ρωτήσω την Έφηβο Βουλευτή που μίλησε για την πολιτική και τους νέους γιατί ανέφερε ότι οι πολιτικοί φαίνονται κυρίως απόμακροι σε σχέση με τους νέους. Θα ήθελα να ρωτήσω επιπλέον γιατί, καθώς πιστεύω ότι δεν είναι μόνο θέμα των πολιτικών αλλά και θέμα των νέων και θέμα των αντιλήψεων που φαίνονται απόμακροι. Υπάρχει μια κάποια προκατάληψη συχνά, όχι βέβαια πάντοτε.

Επίσης αναφέρθηκε ότι το internet είναι πλέον μία μεγάλη δύναμη και όλοι το αναγνωρίζουμε αυτό. Η βασική ερώτησή μου και σ' αυτό είναι: μία μεγάλη δύναμη, ένα σοβαρότατο όπλο πρέπει να διασφαλίσουμε να βρίσκεται σε σωστά χέρια ή σε κανενός τα χέρια έχοντας το ενδεχόμενο να τεθεί σε λανθασμένα χέρια;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Απ' ό,τι θυμάμαι ζείτε στην Αθήνα κύριε Κρασανάκη, αλλά δείχνετε ιδιαίτερη ευαισθησία και για τα θέματα της Κρήτης απ' όπου κατάγεστε, αλλά και της Θεσσαλίας που απ' ότι κατάλαβα δεν έχετε καμία σχέση.

Η Έφηβος Βουλευτής Ολυμπία Γκαϊτατζή έχει το λόγο.

ΟΛΥΜΠΙΑ ΓΚΑΪΤΑΤΖΗ (Νομός Κιλκίς): Εγώ θα ήθελα να πω πάνω στο θέμα της άρσης της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων ότι, αφού και εσείς είπατε ότι δεν γίνεται, θα προτιμούσα να γίνεται κάποιος έλεγχος σ' αυτούς και στη δουλειά την οποία επιτελούν, αν δηλαδή είναι σωστή.

Επιπλέον, στο θέμα που έθεσε η συνάδελφος Αναστασία Σπανουδάκη, δεν πιστεύω ότι τα κατάλληλα μέτρα είναι τα πρόστιμα, αλλά νομίζω ότι θα ήταν

περισσότερο αποτελεσματικό να γνωρίζουμε όλοι από μικροί τον Κ.Ο.Κ. γιατί υπάρχουν άτομα τα οποία οδηγούν και, όμως, δεν είναι τόσο ενημερωμένα.

Τέλος, στο θέμα των επιδοτήσεων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που έθιξε νομίζω ο κ. Κυπαρίσσης, προσωπικά νομίζω ότι σαν γενικό σχήμα η Ευρωπαϊκή Ένωση δίνει, κυρίως, τα χρήματά της στην Ιβηρική Χερσόνησο, στην Ιταλία και στην Ελλάδα και αυτές οι χώρες τα προωθούν ανάλογα στη βάση της οικονομίας τους. Η Ελλάδα έχει ως βάση της οικονομίας της την αγροτική παραγωγή οπότε τα περισσότερα χρήματά της, μέσω των επιδοτήσεων, πρέπει να φτάσουν στους αγρότες.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι φτάνουν. Τώρα βέβαια θα πάνε και στις καινούργιες χώρες της διεύρυνσης, γιατί και εκείνες έχουν μεγάλο αγροτικό πληθυσμό.

Είπατε και εσείς ότι πρέπει να γνωρίζει κανείς τον Κ. Ο. Κ.. Πρέπει να τον σέβεται και όχι μόνο να τον γνωρίζει. Και γι' αυτούς που δεν τον σέβονται επειδή αντιλαμβάνεστε ότι δεν μπορούμε να επαφίεμεθα στον πατριωτισμό και στην καλή διάθεση των οδηγών πρέπει να υπάρχει κι κάποια αυστηρή τιμωρία.

Η Έφηβος Βουλευτής Μαρία-Ελισάβετ Παρρησιάδου έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ-ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΡΡΗΣΙΑΔΟΥ (Β' Αθήνας): Θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο θέματα, τα οποία με έχουν προβληματίσει πολύ.

Πρώτον, το καλοκαίρι μου δόθηκε η ευκαιρία να δουλέψω σε ένα τηλεοπτικό κανάλι στο ειδησεογραφικό τμήμα του και υπήρξε ένα ρεπορτάζ το οποίο αναφερόταν σε μία βιομηχανία που έφτιαχνε κουβέρτες και αναγκάστηκε να αφήσει πολλούς από τους υπαλλήλους της, επειδή οι Έλληνες ανέθεσαν στις κινέζικες βιομηχανίες τις κουβέρτες για το στρατό που ήταν ένα συγκεκριμένο εισόδημα που το έπαιρναν πάντα. Ένοιωσα λίγο περίεργα, όταν το είδα και είπα είναι σωστό, είναι δίκαιο αυτό το πράγμα;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Να σας διακόψω. Αυτό το ρεπορτάζ, το οποίο είχα ακούσει και εγώ, διαψεύστηκε από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Άμυνας.

ΜΑΡΙΑ-ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΡΡΗΣΙΑΔΟΥ (Β' Αθήνας): Δεν το είδα αυτό. Με συγχωρείτε. Δεύτερον, θα ήθελα να αναφερθώ στα ριάλιτι τα οποία πιστεύω ότι αλλοτριώνουν τις προσωπικότητες και την αίσθηση της ιδιωτικότητας του ανθρώπου. Μήπως τα όρια έχουν αλλάξει πλέον; Μήπως έχουμε περάσει τη γραμμή ηθικού και ανήθικου; Μήπως θα έπρεπε να μπει ένα νομικό πλαίσιο, κάτι που να παρεμβαίνει και

να τιμωρεί αυτούς που φαλκιδεύουν, κατά κάποιο τρόπο υποβαθμίζουν, τη θέλησή μου να δω αυτό το πράγμα. Και επαναλαμβάνω αλλοτριώνουν την προσωπικότητα του ανθρώπου και έχουν ξεπεράσει τα όρια.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Πολύ σωστή η παρατήρησή σας, κυρία Παρρησιάδου, αλλά δεν αφορά στην πλειοψηφία του κόσμου. Καλά κάνετε και την λέτε έτσι με ένταση, αλλά ο κόσμος μπορεί να παρακολουθεί να γελάει, ίσως, αλλά σε καμία περίπτωση δεν τα εγκρίνει. Έτσι θέλω εγώ να πιστεύω. Αφορά σε ελάχιστους.

Να σας πω και κάτι επειδή και εμένα με έχει απασχολήσει αυτό σε ό,τι αφορά τη λογοκρισία προληπτική ή κατασταλτική στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Καλύτερα να είναι ασύδοτος ο Τύπος είτε έντυπος είτε ηλεκτρονικός παρά λογοκριμένος. Μετά φτάνουμε σε άλλες καταστάσεις.

Εμείς ως δέκτες πληροφοριών έχουμε τη δυνατότητα και μπορούμε να φιλτράρουμε και να απορρίπτουμε και να απομονώνουμε. Εμείς, ας αντιδράσουμε.

Η Έφηβος Βουλευτής Νικολέτα Σπυροπούλου έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Β΄ Θεσσαλονίκης): Θα ήθελα και εγώ να αναφερθώ με τη σειρά μου στις νεολαίες των κομμάτων. Όπως γνωρίζετε, όλα τα κόμματα διαθέτουν τα ίδια τμήματα νέων. Το δικαίωμα αυτό για τους νέους είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο και πιστεύω πως η χρήση του καλό θα ήταν να γίνεται. Η συμμετοχή του νέου στη νεολαία ενός κόμματος δε σημαίνει αποκλειστικά πως δέχεται τις θέσεις αυτού του κόμματος στο σύνολό του. Είναι υγιές πιστεύω για ένα κόμμα να υπάρχουν μέσα σε αυτό φωνές αμφισβήτησης ειδικά, όταν προέρχονται από νέους, γιατί, ως γνωστό, διακρίνονται από καινοτόμες και ριζοσπαστικές ιδέες. Θα ήθελα λοιπόν να προτρέψω τους νέους να συμμετέχουν και ιδιαίτερα τους μαθητές, σε τέτοιες νεολαίες, γιατί από προσωπική μου εμπειρία διαπιστώνω, πως, δυστυχώς, κατακλύζονται από φοιτητές, οι οποίοι ξεχνούν τα προβλήματα της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και αρκούνται μόνο στα προβλήματα των Ανωτάτων Ιδρυμάτων.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Όμως, κυρία Σπυροπούλου, θα είδατε και εσείς, όπως είδα και εγώ και πρόσφατα και στο απώτερο παρελθόν φαινόμενα παιδιών που συμμετέχουν στις νεολαίες των δύο μεγάλων κομμάτων, τουλάχιστον, να διαπληκτίζονται, να καυγαδίζουν με έναν έντονο τρόπο. Και αυτό δεν είναι ιδιαίτερα τιμητικό για κανέναν από εμάς που ανήκουμε στα κόμματα. Και αναφέρομαι –το λέω για να μη γίνομαι άδικη- και στα δύο μεγάλα

κόμματα. Και αναφέρομαι σε έντονες διαμάχες που δεν είχαν πολιτικό υπόβαθρο και δεν ήταν απαραίτητα και πολιτισμένες.

Η Έφηβη Βουλευτής Ιωάννα Μπακογιάννη έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Εγώ θα ήθελα να μιλήσω αρχικά για την αξιοκρατία, γιατί από όσους έχει αναφερθεί έχει σχεδόν ταυτισθεί με το ΑΣΕΠ και με τη διαδικασία πρόσληψης.

Κατά τη γνώμη μου, η αξιοκρατία ξεκινάει από τις ευκαιρίες που δίνονται στον καθένα και αν το συνδέσω κιόλας και με το θέμα της περιφέρειας, οι ευκαιρίες που δίνονται στους νέους αυτή τη στιγμή, δεν είναι καθόλου αξιοκρατικές και σε καμία περίπτωση δεν υπηρετείται η ισονομία και η ισοπολιτεία μέσα από αυτό.

Επίσης, να μιλήσω για το θέμα της ενασχόλησης με τα πολιτικά δρώμενα. Στην αρχαία Ελλάδα αυτός που δε συμμετείχε στα πολιτικά δρώμενα στιγματιζόταν και μάλιστα του αφαιρούνταν τα πολιτικά δικαιώματα. Πλέον αυτός που δεν ασχολείται είναι ένας φιλήσυχος, καλός οικογενειάρχης άνθρωπος. Και αυτό ξεκινάει από τους μεγάλους και σίγουρα μέσα από την οικογένεια περνάει και στους νέους. Δηλαδή, δεν είναι να απορούμε γιατί οι νέοι δεν ασχολούνται.

Τέλος, για το θέμα των μαθητικών κοινοτήτων που αναφέρθηκε και χθες, να πω ότι ο ρόλος τους έχει υποβαθμισθεί γιατί τα θέματα που τους ανατίθενται είναι τόσο ασήμαντα κατά τη γνώμη μου που δεν παίρνει άλλο. Δηλαδή, θέματα όπως το εξεταστικό σύστημα που είναι κατ' εξοχήν θέμα των μαθητών, συζητούνται κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, όπου τα σχολεία είναι κλειστά, οι μαθητικές κοινότητες δε λειτουργούν και οι μαθητές δεν έχουν ούτε τον παραμικρό λόγο σ' αυτό.

Να αναφερθώ και στο θέμα της ισότητας. Σε καμία περίπτωση, κανένα επάγγελμα και καμία μυϊκή δύναμη δεν μπορεί να συγκριθεί καν με το μεγαλείο της μητρότητας.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το οποίο οφείλουμε να το προστατεύουμε και όχι να το θεωρούμε σα δικαιολογία -σας μιλάω εγώ που είμαι και μητέρα, έχω δύο γιους- για να μπαίνει η γυναίκα στο περιθώριο της παραγωγικής διαδικασίας. Γιατί αυτό έγινε.

Μόνο μια παρατήρηση να κάνω. Όντως οι αρχαίοι Έλληνες θεωρούσαν αυτό που αναφέρατε, άλλωστε το λέει και ο Περικλής στον Επιτάφιο «μόνοι γάρ τόντε μηδέν τωνδε μετέχοντα ουκ απράγμονα, αλλ' αχρείον νομίζομεν είναι». Δηλαδή, εμείς δεν θεωρούμε τον πολίτη που δεν συμμετέχει φιλήσυχο, αλλά αχρείο, δηλαδή άχρηστο πολίτη. Αυτό είναι μια καλή παρακαταθήκη.

Η Έφηβος Βουλευτής Αφροδίτη Καρνάβα έχει το λόγο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΚΑΡΝΑΒΑ (Νομός Φθιώτιδας): Όσον αφορά αρχικά στο Ευρωσύνταγμα, χαίρομαι πάρα πολύ που είπατε πως ο λαός θα πρέπει να εκφράζει την άποψή του.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Είναι προσωπική μου άποψη.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΚΑΡΝΑΒΑ (Νομός Φθιώτιδας): Ιδιαίτερα πιστεύω ότι αυτό είναι πολύ σημαντικό, όταν πρόκειται για συνθήκες, οι οποίες, εάν επικυρώνονταν, θα καθόριζαν τη ζωή του. Γι' αυτό και το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος στη Γαλλία, όπου εκεί διεξήχθη πρώτα, με άφησε απόλυτα ικανοποιημένη, καθώς πιστεύω ότι δεν ήταν απλώς ένα όχι σε ένα σύνταγμα, το οποίο επρόκειτο ουσιαστικά, κατά τη γνώμη μου, για μία οικονομική συνθήκη που είχε ως στόχο μόνο την προώθηση εμπορικών συμφερόντων και δεν έδινε καμία βάση στο κοινωνικό κράτος.

Επίσης, ήταν και μια χρήση του δικαιώματος του λαού να λέει όχι, ακόμα και αν χρησιμοποιούνται μέσα προπαγάνδας, όπως πολύ σωστά αναφέρατε. Η Γαλλική Κυβέρνηση έκανε ό,τι μπορούσε. Νομίζω ότι οι Γάλλοι εξέφρασαν το δικαίωμα όλων των Ευρωπαίων πολιτών να διαφωνούν, να εκφράζουν την άποψή τους ακόμα και αν δέχονται πιέσεις.

Όσον αφορά στην άποψη μιας συναδέλφου, σχετικά με το φεμινισμό, δεν νομίζω ότι η ισότητα με τους άνδρες προέρχεται από ακραίες φεμινιστικές απόψεις ούτε ότι το φεμινιστικό έχει προκαλέσει τον ανταγωνισμό με το άλλο φύλο. Εάν δεν υπήρχε το φεμινιστικό κίνημα, δεν θα μπορούσατε να είστε εδώ αυτή τη στιγμή.

Δεύτερον, είπατε ότι οι γυναίκες είναι αυτές που θα πρέπει να αποφασίσουν να αρχίσουν ουσιαστικά να διεκδικούν τα δικαιώματά τους και να είναι πιο δυναμικές. Σύμφωνα με έρευνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δημοσιεύθηκε πριν δύο μήνες περίπου στην εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ η Ελλάδα ανάμεσα σε 58 χώρες βρίσκεται στην 50^η θέση σχετικά με την ισότητα ανδρών και γυναικών σε επίπεδο νόμων –να μη μιλήσω βέβαια για την καθημερινή ζωή. Συνεπώς, σίγουρα οι γυναίκες θα πρέπει να αντιδράσουν, αλλά όταν δεν υπάρχει ένα νομικό υπόβαθρο που να είναι επαρκές, αυτό είναι δύσκολο.

Ελπίζω, λοιπόν, ότι η δυναμική παρουσία για παράδειγμα εδώ των κοριτσιών να αποτελέσει το έναυσμα για να αλλάξει αυτό το υπόβαθρο. Αλλιώς, δεν είναι και τόσο εύκολο οι γυναίκες να αρχίσουν να αντιδρούν.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θα μου επιτρέψετε να σας πω ένα δικό μου προβληματισμό. Έχετε απόλυτο δίκιο ότι πρέπει να στηρίζονται οι προσπάθειες των γυναικών και όχι μόνο, αλλά και όλων εκείνων που έχουν ανάγκη κάποιας υποστήριξης από τους νόμους –δεν αφορά βέβαια το παράδειγμα στην Ελλάδα. Είχε καταργηθεί δια νόμου η προίκα στην Ινδία. Το αποτέλεσμα ήταν –επειδή υπήρχε στη συνείδηση των ανθρώπων ακόμα, οι οικογένειες πίστευαν ότι έπρεπε η γυναίκα που θα παντρευτεί να προικιστεί- να μεταβιβάζεται κατευθείαν η προίκα στον άνδρα και η γυναίκα να μην έχει καμία απολύτως προστασία, να χάνει πια κάθε περιουσιακό της δικαίωμα.

Θέλω να πω ότι καμιά φορά ακόμα και όταν οι νόμοι προχωρούν πολύ πιο γρήγορα απ’ ό,τι οι κοινωνικές συνθήκες επιτρέπουν, ίσως έχουμε αντίθετα αποτελέσματα, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν χρειάζεται υποστήριξη.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χρυσούλα Κιρμιτσάκη.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΚΙΡΜΙΤΣΑΚΗ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Διαφωνώ ότι υπάρχει κάτι εναντίον των γυναικών εκ μέρους των ανδρών ή εκ μέρους διαφόρων κοινωνικών θεσμών.

Εγώ πιστεύω απλώς ότι πολλές Ελληνίδες αρέσκονται στο να το παίζουν και λίγο «γυναικούλα του σπιτιού», «ο άνδρας μου είναι η κεφαλή της οικογένειάς μου», «είμαι καλή νοικοκυρά» κ.λπ.

Έχω γνωρίσει πολλές γυναίκες που είναι και δυναμικές και στέκονται αντάξια απέναντι σε οτιδήποτε τους έχει ανατεθεί, είτε στον πολιτικό είτε στο δικαστικό τομέα, παντού.

Πιστεύω ακόμα ότι όλα τα πράγματα έχουν και αρνητικές και θετικές συνέπειες. Δεν πιστεύω ότι πρέπει να είμαστε είτε θετικοί είτε αρνητικοί απέναντι σε οτιδήποτε μας αφορά ως ελληνικό κράτος. Υπάρχει και η μέση οδός.

Γι’ αυτό το να θεσπίσουμε νόμους που θα τρομάξουν τους απείθαρχους είτε είναι καταπατητές του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας είτε είναι άνθρωποι που συμμετέχουν και προΐστανται στις μπαλωθιές, δεν θα έχει τα αποτελέσματα που επιθυμούμε.

Κατά τη γνώμη μου, το λάθος βρίσκεται στο πώς προσεγγίζουμε το θέμα. Πρέπει να φθάνουμε στα άκρα; Ποτέ δεν έχω ακούσει πολιτικούς ή άλλους σπουδαίους άνδρες που να βγαίνουν και να λένε ότι οι μπαλωθιές είναι έθιμα. Ας πάρουμε αυτό το παράδειγμα που το έχουμε έθιμο. Είναι έθιμα κακά και κάπως θα πρέπει να μειώσουμε τις ολέθριες συνέπειες που μερικές φορές αυτά έχουν ή να

εξασφαλίσουμε τη σωματική ακεραιότητα των ανθρώπων που συμμετέχουν σ' αυτά. Όλοι βγαίνουν και λένε είτε «ναι, πρέπει να μείνουν γιατί είναι τα έθιμά μας» είτε «όχι, δεν πρέπει να μείνουν γιατί είναι αιματηρά».

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σε ό,τι αφορά το θέμα της ισότητας, θέλω να πω ότι δεν είναι ποσοτικό το θέμα, αλλά είναι ποιοτικό. Ούτε φαντάζομαι κάποιος σοβαρός άνθρωπος ισχυρίζεται ότι πρέπει όλες οι γυναίκες να ασχολούνται με την πολιτική, όλες οι γυναίκες να ασχολούνται με επαγγέλματα που θεωρούνται ανδροκρατούμενα.

Σημασία έχει όσες θέλουν να μην έχουν πρόσθετες δυσκολίες. Αυτός είναι ο αγώνας. Βέβαια θα υπάρχουν γυναίκες πιο υποτονικές που δεν θέλουν να δουλεύουν, όπως και υπάρχουν και άνδρες τεμπέληδες.

Σε ό,τι αφορά τις μπαλωθιές, επειδή είπατε ότι δεν έχετε δει πολιτικούς να κάνουν εκστρατεία εγώ θα σας πω πως ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Βουλγαράκης επισκέφθηκε την Κρήτη και μάλιστα έκανε προσωπική αναφορά. Μίλησε για το όπλο που του είχε δώσει ο πατέρας του, είπε ότι δεν θα το χρησιμοποιήσει ξανά, ήταν παρών και ένα παιδάκι που είχε τραυματιστεί σε μία εκδήλωση. Εγώ δεν θυμάμαι κανένα πολιτικό να είπε τι καλό έθιμο είναι αυτό, ας διατηρηθεί με όποιους κινδύνους έχει.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΚΙΡΜΙΤΣΑΚΗ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Συγγνώμη δεν το είχα ακούσει.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Δεν πειράζει, γι' αυτό κάνουμε συζήτηση εδώ πέρα.

Η Έφηβος Βουλευτής Στεφανί Δρίτσα έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΙ ΔΡΙΤΣΑ (Νομός Αττικής): Θέλω να αναφερθώ στο δημοψήφισμα. Συμφωνώ μ' αυτό που είπατε ότι πρέπει να γίνονται δημοψηφίσματα. Εξάλλου αναφέρεται καθαρά στο Σύνταγμα.

Ένα άλλο ζήτημα είναι η μη ενημέρωσή μας για τις θέσεις μας στην Ευρωβουλή. Ας πούμε δεν ξέρουμε το Ευρωσύνταγμα. Πόσοι Έλληνες στη χώρα το ξέρουν;

Όσο για τους δημοσίους υπαλλήλους, μας είπατε ότι γίνεται αντικειμενικός έλεγχος. Θέλω να αναφερθώ σε καθηγητές συγκεκριμένα. Στο σχολείο μου έχουμε καθηγητές που έχουν ψυχολογικά προβλήματα, παίρνουν ψυχοφάρμακα, πέφτουν κάτω και κάνουν πους-απς για να μας αποδείξουν ότι είναι το όγδοο θαύμα του κόσμου. Βέβαια ο διευθυντής προσπάθησε φέτος να τους διώξει, γιατί ήταν στο σχολείο μας τέσσερις-πέντε μαζεμένοι απ' αυτούς.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Από ποια περιφέρεια είστε;

ΣΤΕΦΑΝΙ ΔΡΙΤΣΑ (Νομός Αττικής): Είμαι από το Νομό Αττικής και πηγαίνω σχολείο στα Καλύβια Θορικού. Τελικά δεν διώχτηκαν αυτοί οι καθηγητές και θα τους έχουμε και φέτος και μάλιστα κάνουν μαθήματα κατεύθυνσης στη Γ΄ Λυκείου.

Θέλω τώρα να αναφερθώ στην οδήγηση και τα πρόστιμα. Νομίζω πως δεν είναι η τέλεια λύση η επιβολή προστίμων. Θα φέρει βέβαια καλά αποτελέσματα, αλλά πιστεύω αν υπήρχε σωστή κατάρτιση των οδηγών πριν πάρουν το δίπλωμα και πιο ορθή κρίση στη χορήγηση των διπλωμάτων και ίσως καλύτερη αστυνόμευση, τα πράγματα θα ήταν καλύτερα.

Θέλω να τελειώσω με τα ριάλιτι. Δεν θέλω να πάμε από το Μεγάλο Αδελφό του Όργουελ στο Δρομέα του Στέφεν Κινγκ όπου νικητής είναι αυτός που θα επιβιώσει. Πρόκειται για πραγματικό αγώνα επιβίωσης και αν έχετε διαβάσει το βιβλίο θα το ξέρετε.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η κ. Ζαφειρία-Ελβίρα Κρίθαρη έχει το λόγο.

ΖΑΦΕΙΡΙΑ-ΕΛΒΙΡΑ ΚΡΙΘΑΡΗ (Επικρατείας): Κάποιος είπε προηγούμενα πως ο καθένας είναι γεννημένος για να επιτελέσει συγκεκριμένους ρόλους και ότι δεν έχουν όλοι τις ίδιες δυνατότητες. Νομίζω ότι αυτό ακούγεται κάπως σεξιστικό και ότι όλοι οι άνθρωποι, ανεξαρτήτως φύλου, μπορούν να πετύχουν οτιδήποτε, άλλος με λίγη προσπάθεια και άλλος με περισσότερη. Αυτό έχει να κάνει με τον άνθρωπο και όχι με το φύλο. Επειδή βλέπουμε κάτι να συμβαίνει σε μεγάλο βαθμό, δεν σημαίνει απαραίτητα ότι είναι έτσι ή ότι πρέπει να είναι έτσι. Σαν παράδειγμα φέρνω την περιβόητη κλίση των ανδρών για κάποιες συγκεκριμένες επιστήμες που θεωρούνται θετικές. Διαφορετικά θα συμπεράνω και εγώ πως επειδή εδώ βρισκόμαστε περισσότερα κορίτσια είμαστε και πιο πολιτικοποιημένες και πιο ευαισθητοποιημένες και πιο έξυπνες κ.λπ., κ.λπ..

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Δεν νομίζω ότι μίλησε κανείς για κλίση των ανδρών σε επιστήμες. Μίλησε μόνο για μυϊκή δύναμη.

Παιδιά είναι ώρα για ένα διάλειμμα.

Στο σημείο αυτό γίνεται διάλειμμα για 30΄.

(Μετά τη ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, συνεχίζουμε το δεύτερο μέρος της συνεδρίασης.

Είναι γραμμένοι δύο ομιλητές, καθώς και μία συνάδελφος Έφηβος Βουλευτής που ζήτησε το λόγο τώρα στο διάλειμμα. Επίσης, θα μιλήσουν για δύο λεπτά και τα

παιδιά, οι δημοσιογράφοι που έχουν βραβευτεί και έχουν κληθεί να παρακολουθήσουν τις συνεδριάσεις οι οποίες κατά τον Κανονισμό δεν δικαιούνται το λόγο, αλλά κάνουν ευχάριστες και ενδιαφέρουσες εισηγήσεις. Μετά θα γίνουν οι ψηφοφορίες και στο τέλος η κλήρωση τριών Εφήβων Βουλευτών και θα μιλήσουν στην Ολομέλεια ως Βουλή των Εφήβων.

Οι Έφηβοι Βουλευτές από την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, δεν παίρνουν μέρος στην κλήρωση. Θα γίνει ειδική κλήρωση από την Επιτροπή του Προγράμματος.

(Στο σημείο αυτό προσέρχεται στην Αίθουσα ο κ. Απόστολος Κακλαμάνης, τέως Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση)

(Χειροκροτήματα)

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Καλημέρα, κύριε Πρόεδρε.

Όπως βλέπετε, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, εκτός από την κα Αλεξίου, που μας τίμησε και χθες και υποσχέθηκε -και τηρεί την υπόσχεσή της- να είναι παρούσα, έχουμε και την εξαιρετική τιμή να έχουμε και τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής, τον κ. Απόστολο Κακλαμάνη...

(Χειροκροτήματα)

...επί των ημερών του οποίου, επί της Προεδρίας του ξεκίνησε ο θεσμός. Τον υποστήριξε ενεργά κι έτσι έχετε και εσείς την ευκαιρία να συμμετέχετε. Και απ' ό,τι, κύριε Πρόεδρε, είπαν οι Έφηβοι Βουλευτές, είναι γι' αυτούς μία σημαντική εμπειρία.

Και οφείλω κι εγώ εκ μέρους τους να σας συγχαρώ για την πρωτοβουλία που είχατε. Μακάρι να είχαμε πάρει και άλλες πρωτοβουλίες για τους έφηβους.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβη Βουλευτής Δέσποινα Γεωργιάδου έχει το λόγο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης): Άκουσα πριν κάποιους ομιλητές να αναφέρονται στις μαθητικές κοινότητες. Ήθελα, λοιπόν, να πω ότι κάθε χρόνο διαπιστώνω με μεγάλη μου θλίψη ότι οι μαθητικές κοινότητες έχουν χάσει πλέον τον ουσιαστικό τους ρόλο, το ρόλο για τον οποίο δημιουργήθηκαν. Όσο κι αν σας φανεί παράξενο, από τα μαθητικά ακόμα χρόνια, μέσα από τις μαθητικές κοινότητες, συναντάται η διαφθορά, το ρουσφέτι, η αναξιοκρατία. Θεωρώ, λοιπόν, ότι η Κυβέρνηση θα πρέπει, ίσως, να προωθήσει και να δώσει κίνητρα στους μαθητές, έτσι ώστε να ασχοληθούν ενεργά με τις μαθητικές κοινότητες και να πάρουν πιο σοβαρά το θέμα.

Επίσης, πιστεύω ότι και οι ίδιοι οι διευθυντές των σχολείων θα πρέπει να δώσουν στο θεσμό αυτό τη σοβαρότητα που αρμόζει.

Θα ήθελα να πω και κάτι για τις γυναίκες, στις οποίες αναφερόμασταν πριν. Θεωρώ ότι οι γυναίκες αντιμετωπίζουν μεγάλη δυσκολία στον τομέα της εργασίας και κυρίως στον ιδιωτικό, όσον αφορά τις προσλήψεις. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι υπάρχουν αρκετά επαγγέλματα που είναι κατ' εξοχήν αντρικά. Επίσης, έχουμε ακούσει πολλές φορές ότι οι προσλήψεις των γυναικών είναι πολύ μειωμένες, έχουν μικρές αποδοχές, στερούνται πολλές φορές ακόμη και την ίδια τη μητρότητα προκειμένου να πάρουν μία θέση εργασίας και να εξασφαλίσουν κάποια χρήματα για να ζήσουν.

Θεωρώ ότι αυτό θα πρέπει να αλλάξει και να δοθούν περισσότερες δυνατότητες στις γυναίκες, έτσι ώστε να συνεχίσουν, να βγουν παραπέρα από το σπίτι πλέον και να μπου ενεργά στο χώρο εργασίας.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Απ' ό,τι βλέπετε, κύριε Πρόεδρε, εδώ δεν έχουν ανατραπεί μόνο οι συσχετισμοί και έχουμε περισσότερες γυναίκες που συμμετέχουν, αλλά έχουμε και πλήρη σεβασμό στο χρόνο.

Ο Έφηβος Βουλευτής Αντώνης – Δημήτρης Κυπαρίσσης έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ (Β' Αθήνας): Εγώ λίγο πριν μίλησα για την αγροτική πολιτική και ανέφερα ότι καλό θα ήταν να σταματήσουν οι επιδοτήσεις. Πάρα πολλοί συνάδελφοί μου είχαν αντιρρήσεις. Παίρνω, λοιπόν, ξανά το λόγο, γιατί θα ήθελα να τους απαντήσω.

Είπα στην αρχή ότι αυτό φαίνεται γραφικό από τη στιγμή που έχουμε μπει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία είναι ένας μονόδρομος και από εκεί δεν μπορούμε να βγούμε.

Θα ήθελα, όμως, να πω και το εξής: Ο συνάδελφος από την Αιτωλοακαρνανία ανέφερε το παράδειγμα της Πορτογαλίας, η οποία έχει την ίδια έκταση με την Ελλάδα και σχεδόν τις ίδιες αγροτικές εκτάσεις. Και μας είπε ότι βρίσκεται σε πολύ καλύτερη κατάσταση από την Ελλάδα.

Θα πω, αγαπητέ συνάδελφε, ότι και στην Πορτογαλία και στην Ελλάδα δόθηκαν αρκετά χρήματα. Το θέμα είναι πώς αυτά τα χρήματα αξιοποιήθηκαν για τη Γεωργία. Πώς οι προηγούμενες κυβερνήσεις χρησιμοποίησαν αυτά τα χρήματα για την αγροτική πολιτική;

Θα σας αναφέρω συγκεκριμένα ότι, όταν ένας νέος άνθρωπος δηλώνει ότι θέλει να γίνει αγρότης, του δίνονται κάποια χρήματα, ένα χρηματικό ποσό για να βοηθηθεί.

Θα το έχετε δει και εσείς και σας αναφέρω και εγώ ότι πάρα πολλοί εξ αυτών οι οποίοι παίρνουν αυτό το χρηματικό ποσό δεν το δίνουν για αγροτικές εργασίες. Πού το δίνουν; Με λύπη μου είναι αυτό που λέω, αλλά σε ένα γειτονικό νομό απ' αυτόν της κ. Μακρή, στο νομό Λάρισας, ένας τοπικός άρχοντας του νομού ανέφερε χαρακτηριστικά ότι από την ημέρα που δόθηκαν χρήματα σε ένα χρόνο είχαν διπλασιαστεί τα νυχτερινά κέντρα και οι οίκοι ανοχής. Αυτό που λέω είναι συγκλονιστικό, κυρίες και κύριοι. Εκεί πήγαν αυτά τα χρήματα!

Όπως είπε ο συνάδελφός μου από την Α' Πειραιά, χρειάζεται οι αγρότες να έχουν κάποια μόρφωση -διότι οι περισσότεροι είναι αμόρφωτοι- για να παρέχουν ποιοτικότερα προϊόντα. Τα προϊόντα αυτά θα έπρεπε να τα καταναλώνουμε εμείς και όχι να εξαγονται.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Είναι πολύ ενδιαφέροντα αυτά που είπατε και επαναλαμβάνετε. Κρίμα που δεν τα λέτε στην αρμόδια επιτροπή που θα γινόταν και εκτενέστερη συζήτηση.

Ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Κατσιώλης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΙΩΛΗΣ (Νομός Ηλείας): Εγώ θα ήθελα για άλλη μια φορά να μιλήσω σχετικά με τους νέους και για το γεγονός της παθητικότητας και της αδράνειας που δείχνουν. Όπως είπε και ο κ. Κρασανάκης και η κ. Μπακογιάννη και με την πολιτική, αλλά και με άλλους τομείς της ζωής, η σημερινή νεολαία δείχνει κάποια παθητικότητα. Ο κ. Κυπαρίσσης είχε αναφέρει την νεολαία του '74. Αυτή η νεολαία άλλαξε την Ελλάδα. Η δική μας, η σημερινή, δεν πιστεύω και μακάρι να βγω ψεύτης, δεν ενεργεί, όσο θα έπρεπε. Ενώ έχει εφόδια, της δίνονται διέξοδοι, μπορεί να πολεμήσει για κάτι καλύτερο, δεν ενεργεί. Βλέπουμε συχνά στις τηλεοράσεις νέοι άνθρωποι να βρίσκονται σε νυχτερινά κέντρα και σε καφετέριες και να λένε, δεν έχουμε δουλειά, υπάρχει ανεργία. Συμφωνώ ότι δεν βρίσκουν δουλειά στον κλάδο τους. Αλλά, αν χρειάζονται πραγματικά αυτά τα χρήματα, μπορούν να βρουν άλλο τομέα εργασίας και να μπορούν να βγάζουν τα δικά τους χρήματα.

Θα ήθελα να αναφερθώ στην ισότητα που πιστεύω ότι στις μέρες μας τουλάχιστον στον 21ο αιώνα υπάρχει και στην Ελλάδα. Βέβαια, είπαν κάποιες κοπέλες ότι πρέπει να υπάρχει παραπάνω ισότητα. Θεωρώ ότι αυτά που υπάρχουν τώρα είναι καλά. Δεν θέλω να γίνω φαλλοκράτης, αλλά, αν κατακρίνω, τότε θα κατακρίνω κάποιες επιχειρήσεις ή και φορείς του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα που έχω ακούσει ότι δεν προσλαμβάνουν γυναίκες, επειδή λέει είναι αναγκασμένοι, εάν μείνουν έγκυοι να τις πληρώνουν. Αυτό το κατακρίνω. Όλοι έχουν δικαίωμα στην

εργασία, στη μόρφωση, στην παιδεία, στον ελεύθερο χρόνο. Πιστεύω ότι υπάρχουν κάποια σημεία που μπορεί να βασιστεί το γυναικείο φύλο στις μέρες μας. Έχουν αλλάξει πολλά μέσα στα τελευταία 50 χρόνια. Έχουν καταφέρει πάρα πολλά οι γυναίκες με τον αγώνα τους κοπιάζοντας.

Τώρα, πιστεύω ότι θα έπρεπε να μας ανησυχεί και ο αυξημένος αριθμός διαζυγίων που υπάρχει αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα. Πρέπει να αναρωτηθούμε όλοι το γιατί. Δεν περνάνε καλά οι γυναίκες; Καταπιέζονται; Δεν το νομίζω. Πάντως πιστεύω ότι και οι άνδρες δεν είναι πια τόσο φαλλοκράτες. Πιστεύω ότι είναι καλά τα πράγματα.

Σχετικά με τις επιδοτήσεις στις οποίες αναφέρθηκε ένας συνάδελφος, θα έλεγα ότι, όταν άρχισαν αυτές να δίνονται, δεν υπήρχε έλεγχος για το πού πηγαίνουν αυτά τα χρήματα. Δίνονταν απλόχερα χρήματα. Δεν θα έλεγα ότι θα πρέπει να σταματήσουν, όπως συζητείται αυτές τις μέρες. Να συνεχίσουν να δίνονται. Όμως, να υπάρχει από την πολιτεία κάποιο όργανο που να ελέγχει αυστηρά πού πηγαίνουν αυτές οι επιδοτήσεις. Είμαι από αγροτική περιοχή και ξέρω πάρα πολλά παραδείγματα νέων ανθρώπων που πήραν αρκετά χρήματα και που δεν έχουν φτιάξει καμιά υποδομή, όσον αφορά τη γεωργία. Πήραν τα χρήματα αυτά και τα εναπόθεσαν αλλού. Αυτό θα πρέπει πλέον να σταματήσει. Όχι, όμως, να σταματήσουν οι επιδοτήσεις.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κύριε Πρόεδρε, συμφωνήσαμε να δώσουμε το λόγο σε δυο δημοσιογράφους που συμμετέχουν στην Επιτροπή μας, καίτοι, κατά τον Κανονισμό, δεν δικαιούνται, γιατί υπάρχει χρόνος.

Παρακαλώ. Η Δανάη Συμεωνίδου που έχει βραβευτεί με το βραβείο Αντιλογίας και είναι από την Αλεξανδρούπολη.

ΔΑΝΑΗ ΣΥΜΕΩΝΙΔΟΥ (Νομός Έβρου): Θα ήθελα να ξεκινήσω μιλώντας για ένα θέμα που συζητήσαμε αρκετά σήμερα, την άρση της μονιμότητας. Κυρίως, θα ήθελα να απαντήσω σε μια συνάδελφό μου που είπε ότι ίσως είναι καλό, κατά την άποψή της, γιατί πιστεύει ότι αυτό θα οδηγήσει τους εργαζόμενους στο να προσπαθούν περισσότερο και να είναι όσο γίνεται πιο αποδοτικοί.

Εγώ πιστεύω - και θέλω να της απαντήσω πάνω σε αυτό - ότι είναι πολύ δύσκολο, από τη στιγμή που το σύστημα δεν είναι τόσο αδιάβλητο, να υπάρχει αντικειμενικότητα στην κρίση του ποιος είναι και ποιος δεν είναι καλός και ξέρουμε ότι μπορεί στα λόγια να ακούγεται πολύ καλό να δίνεις κίνητρα σε κάποιον να προσπαθεί περισσότερο, όμως αυτός που θα επιλεγεί, ίσως να μην επιλεγεί με τα σωστά μέτρα.

Ίσως αυτό είναι το χειρότερο του θεσμού της άρσης της μονιμότητας που προσπαθούν να περάσει.

Ήθελα να πω κάτι και σε εσάς. Είπατε ότι το Σύνταγμα δεν το επιτρέπει αυτό. Όμως, υπάρχουν κάποια παραπλήσια πράγματα, όπως ο θεσμός των συμβασιούχων ή των ωρομισθίων που, κατά τη γνώμη μου, προωθούν το μέτρο της άρσης της μονιμότητας. Μπορεί σήμερα να μην ισχύει, αλλά στο μέλλον μπορεί να ισχύσει.

Κάτι ακόμη θα ήθελα να πω για τα μαθητικά συμβούλια. Αυτό που συμβαίνει σήμερα είναι ότι υπάρχει απαξίωση στα σχολεία όσων ασχολούνται με τα πολιτικά και όσων προσπαθούν να κινητοποιήσουν την τάξη να κάνει κάτι, να φωνάξουν για κάτι και να διεκδικήσουν κάτι. Πιστεύω ότι θεωρούνται γραφικοί αυτοί που μιλούν γι' αυτά τα θέματα.

Το μόνο θέμα που μας αφορά, ίσως επειδή έχουμε πολύ πιεστεί, είναι πού θα πάμε πενθήμερη ή επταήμερη εκδρομή και τι θα κάνουμε. Είναι δύσκολο, όταν είσαι δεκαπέντε, δεκαέξι και δεκαεπτά χρονών συνέχεια να προσπαθείς να πείσεις τον άλλο για το γεγονός ότι πρέπει να αγωνιστεί, όταν από την αντίπαλη πλευρά αντιμετωπίζεις τη ματαιοδοξία των νέων, το γεγονός ότι δεν θέλουν να προσπαθήσουν και πιστεύουν ότι δεν μπορούν να αλλάξουν τα πράγματα σε αυτή τη ζωή και πως ό,τι και να κάνεις γι' αυτή δεν μπορείς να αλλάξεις τίποτα. Απλώς ήθελα αυτό να το διευκρινίσω.

Θα ήθελα να αναφερθώ και σε αυτό που ειπώθηκε για την αφαίρεση των πινακίδων κ.λ.π.. Οι νόμοι μπορούν να σου επιβάλουν πολλά πράγματα, αρκεί η Αστυνομία και οι κατάλληλοι φορείς να μπορούν να επιβάλουν τις αποφάσεις που παίρνονται. Αυτό που θα ήθελα να πω είναι ότι η διαπαιδαγώγηση είναι πολύ σημαντικό, αλλά είναι κάτι που γίνεται μακροπρόθεσμα, ενώ οι νόμοι και η τιμωρία είναι κάτι που μπορεί να γίνει άμεσα και να λύσει το πρόβλημα, αρκεί να υπάρχει σωστός έλεγχος.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει τώρα η δημοσιογράφος Θεοδώρα Παναρίτη, που έχει βραβευτεί από το Ίδρυμα Μπότση και είναι από την Αθήνα.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΠΑΝΑΡΙΤΗ: Θα ήθελα να θίξω κάποια ζητήματα που ειπώθηκαν από προηγούμενους ομιλητές, όπως το θέμα με τις μπαλωθιές. Δεν νομίζω ότι δεν γίνεται τίποτα και ότι δεν υπάρχει μέριμνα γι' αυτό. Παρακολούθησα για κάποια χρονική περίοδο και κάποια ρεπορτάζ που προέβαλαν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, τα οποία έδειχναν πώς με την κίνηση ορισμένων πολιτικών, ανεξάρτητα από την παράταξη που υπηρετούν και την κίνηση των ίδιων των Μέσων Μαζικής

Ενημέρωσης ευαισθητοποίησαν ομάδες Κρητικών και έχουν δημιουργηθεί «παρατάξεις» -με την καλή σημασία της λέξης- που τίθενται υπέρ της απομάκρυνσης της επικινδυνότητας τουλάχιστον, αν όχι εξολοκλήρου του εθίμου, που έχουν οργανωθεί ως εκστρατείες, όχι για να παρασύρουν, αλλά για να ενημερώσουν κυρίως τους υπόλοιπους συμπολίτες, τους Κρητικούς, οι οποίοι με την ελεύθερη βούλησή τους θα πράξουν το πρόπονο.

Επίσης για τις νεολαίες των κομμάτων πιστεύω πως την σήμερον ημέρα είναι δύσκολο να καταλάβουμε ποιοι πραγματικά είναι πολιτικοποιημένοι και υποστηρίζουν τις θέσεις των κομμάτων, στα οποία έχουν συμπεριληφθεί. Πιστεύω πως είναι όλη αυτή η μόδα με τα ρουσφέτια και όλη αυτή την κατάσταση, που τους οδηγεί για περισσότερη εξυπηρέτηση για την επαγγελματική τους αποκατάσταση.

Τέλος, θα ήθελα να προτείνω κάτι για τη Βουλή των Εφήβων. Θα μπορούσαν στις αρμόδιες επιτροπές, όπως και στη σημερινή, να παρευρίσκονται επίσης εκπρόσωποι, Υπουργοί και Βουλευτές από τα κόμματα, τα οποία εκπροσωπούνται στη Βουλή, με τους οποίους να υπάρχει μια απευθείας επικοινωνία. Θα υπάρξει, βέβαια, μέσω των πρακτικών, αλλά θα μπορούσε να είναι πιο άμεση επικοινωνία και να γινόταν πιο ουσιαστικός διάλογος, επειδή είναι περισσότερο γνώστες του συγκεκριμένου αντικειμένου, το οποίο πραγματεύονται.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κύριε Πρόεδρε, κυρία Αλεξίου, σας ενημερώνω - εσάς ειδικά, κύριε Πρόεδρε - ότι στη χθεσινή και στη σημερινή συνεδρίαση, οι Έφηβοι Βουλευτές έθεσαν με πολύ αξιοπρόσεκτα επιχειρήματα το θέμα της διαφθοράς, καθώς επίσης και της αρνητικής επιρροής των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Επειδή ξέρουμε όλοι ότι εσείς δώσατε όλα αυτά τα χρόνια, με συνέπεια, με ένταση και με εντιμότητα, νομίζω ότι διερμηνεύω σωστά τα αισθήματα των Έφηβων Βουλευτών, αν σας ζητήσω να κάνετε μια τοποθέτηση για τα θέματα αυτά. Γιατί δώσαμε και τη δυνατότητα –σας το λέω, γιατί ξέρω ότι σας ενδιαφέρει- να μιλήσουν όλοι, όση ώρα ήθελαν, δεν αφαιρέσαμε, δηλαδή, χρόνο από τους Έφηβους.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ την κ. Μακρή, που μου έδωσε το λόγο.

Δεν νομίζω ότι είναι σωστό να σας πω απόψεις μου, χωρίς να υπάρχει δυνατότητα αντιλόγου. Είστε ένα ειδικό κοινό αυτή τη στιγμή. Λέγοντας κανείς κάτι επικριτικό για τους δημοσιογράφους, πρέπει να ξέρει ότι είναι εργαζόμενοι και δεν ξέρουμε κάτω από ποιες συνθήκες καθένας δίνει μια ενδεχομένως αρνητική εικόνα σε

μας ως τηλεθεατές ή ακροατές. Αναφερόμενος, όμως, σε αυτό, για το οποίο έχω κάποιες απόψεις γνωστές, νομίζω ότι δεν θα ήταν σωστό να τις επαναλάβω εδώ σε σας, χωρίς να είναι κάποιος να με αντικρούσει.

Θέλω, όμως, να πω κάτι άλλο, επωφελούμενος της ευκαιρίας που έχω. Θέλω να εκφράσω τη χαρά και τη συγκίνησή μου. Και πιστεύω ότι με κατανοείτε πλήρως, γιατί συνεχίζεται ένα πρόγραμμα, που ξεκινήσαμε πριν από δέκα χρόνια και συνεχίζεται και τώρα με τη νέα Πρόεδρο της Βουλής, την κ. Μπενάκη, με τα ίδια μέλη της Επιτροπής, πλην του πρώτου Προέδρου της, τον μακαρίτη Αντώνη Σαμαράκη, αλλά τώρα είναι ένας επίσης σπουδαίος πνευματικός άνθρωπος, ο Ιάκωβος Καμπανέλλης, επικεφαλής αυτής της Επιτροπής, η οποία στελεχώνεται από προσωπικότητες της τέχνης, του πολιτισμού, της ενημέρωσης, όπως η κ. Αλεξίου εδώ.

Νομίζω ότι προχωρούμε καλά, παρά την εξ αρχής, πρέπει να σας πω, αρνητική στάση – προκατάληψη, μπορώ να πω - που εκδηλώθηκε από διάφορες πλευρές. Γιατί στην κοινωνία μας υπάρχει, δυστυχώς, αυτό το στοιχείο, ό,τι δεν κρίνω εγώ ότι με εξυπηρετεί, καλόν είναι να μην το συναντήσω στο δρόμο μου.

Είναι μια εξαιρετικά ατομικιστική, εγωιστική αντίληψη όχι μόνο ανθρώπων αλλά και κοινωνικών ομάδων. Και αυτό βλάπτει την κοινωνία μας, βλάπτει τον τόπο, βλάπτει το μέλλον και των δικών σας γενιών.

Αυτό που κάνετε εσείς και οι 14.000 των παιδιών που πήραν φέτος μέρος σ' αυτό το πρόγραμμα είναι ένα πείραμα δημοκρατίας. Είναι ένα από τα βήματα, αλλά το πιο σημαντικό πιστεύω, απ' αυτά που θα έχετε κάνει στην απόλυτα φυσιολογική πορεία σας για κοινωνικοποίηση, για επικοινωνία, συγχρωτισμό και αλληλοεπηρεασμό με άλλα άτομα είτε της ηλικίας ή άλλων ηλικιών στην κοινωνία μας. Πάρα πολλά παιδιά απ' αυτά που πήραν μέρος στο πρόγραμμα είτε έφτασαν εδώ, είτε όχι -και μιλάμε για εκατοντάδες χιλιάδες παιδιών όλα αυτά τα χρόνια- πήραν αφορμή απ' αυτό το πρόγραμμα, από το ότι τους κάλεσε η Βουλή των Ελλήνων, να πουν την άποψή τους, όποια άποψη έχουν, είτε συντηρητική, είτε ανατρεπτική, επαναστατική, φιλοκοινωνική, αντικοινωνική, ό,τι ένας νέος έστω και προς στιγμήν έχει ως συναίσθημα, ως σκέψη ως προβληματισμό να το εκφράσουν. Πιστεύω ότι είναι πολύ σημαντικό και ξεκινώντας έτσι πάρα πολλά παιδιά ασχολούνται με αυτό που είναι ο στόχος τελικά του προγράμματος, η ενθάρρυνση των νέων να ασχοληθούν με τα κοινά.

Άκουσα κάτι πολύ σωστό που είπε η συνάδελφός σας για τις μαθητικές κοινότητες και ένιωσα μια μικρή απογοήτευση, γιατί ως Υπουργός Παιδείας εισηγήθηκα αυτόν τον θεσμό με τον νόμο 1566 που έχει πάρα πολλά πράγματα για την μαθητική ζωή. Η συλλογικότητα και η πολυμορφία που πρέπει να αναπτύσσεται σε ένα κοινωνικό υποσύνολο, όπως είναι ένα σχολείο, είναι πάρα πολύ σημαντικά. Αλλά πρέπει να βγει καθένας μας από την παθητική στάση. Αρχίζοντας από το στρες, την μεγάλη αγωνία που έχετε, εσείς ιδιαίτερα σε μια μεταβατική περίοδο, όχι λόγω της ηλικίας σας, αλλά γενικότερα για το μέλλον σας ή λόγω των μηνυμάτων που δέχεστε. Κάνετε σωστές παρατηρήσεις -και στη Σύνοψη Κειμένων την οποία υποθέτω ότι μελετήσατε όλοι- διατυπώνονται αυτά: για τη γλώσσα, πως το γλωσσικό ιδίωμα καταστρέφεται αλλοιώνεται κλπ.

Εσείς κάνετε βήματα ενάντια σ' αυτή την παθητικοποίηση. Εμείς, η κοινωνία, οι γενιές που πέρασαν και έδωσαν πολλά θετικά, άλλαξαν ιδιαίτερα τα 30 αυτά χρόνια μετά την κατάρρευση της δικτατορίας. η πατρίδα μας έχει αλλάξει 100%. Δεν έχετε ζήσει τη διαφορά. Τη μετάβαση αυτή, είναι φυσικό να μην τη συνειδητοποιείτε, πλήρως. Έδωσαν, όμως, οι γενιές μας και πολλά αρνητικά.

Εσείς θα έχετε αύριο περισσότερη ευθύνη και αν είστε κλεισμένοι στον εαυτό σας, πως θα ανταποκριθείτε στις υποχρεώσεις σας, που έχετε και θα αναλάβετε; Ήδη στα 18 θα κληθείτε ως ακαδημαϊκοί πολίτες, ελεύθεροι άνθρωποι πια, δημοκρατικά να διατυπώσετε την άποψή σας για το πώς θα κυβερνάται αυτός ο τόπος. Πολλά απ' αυτά τα παιδιά ασχολούνται ήδη περισσότερο στον τόπο τους με τα κοινά, με συλλόγους για τον πολιτισμό, για την τέχνη, το περιβάλλον.

Είναι ένα αντικείμενο για το οποίο εγώ νιώθω πάρα πολύ άσχημα, γιατί ανήκω σε μία γενιά που κορόιδευε, όταν μας έρχονταν τότε από την Ευρώπη και μας έλεγαν «μα, αυτοί είναι αλλοπαρμένοι, εμείς δεν έχουμε να φάμε. Θα κοιτάξουμε το περιβάλλον και την οικολογία;».

Όμως, το πρόβλημα είναι μπροστά μας και είναι το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα του ανθρώπου. Μετά την ανάγκη της ελευθερίας και της δημοκρατίας, το πρόβλημα που ακολουθεί είναι το περιβάλλον.

Θέλω, λοιπόν, να σας συγχαρώ και να σας παρακαλέσω για το εξής: Θα βρείτε και άλλα παιδιά που είχαν πάρει μέρος στο πρόγραμμα, θα βρείτε συμμαθητές σας που θα σας κάνουν αστεία και με απαξιωτικούς, ίσως, υπαινιγμούς και θα σας λένε «είσαι Βουλευτής». Όχι, ενδιαφέρομαι να λέω ελεύθερα την άποψή μου και να ενισχύω και άλλους σ' αυτόν το δρόμο. Τα κόμματα θα τα βρείτε αργότερα.

Περισσότερη σημασία έχει τώρα να μπείτε με άλλους νέους σε ζητήματα, που θα σας κάνουν να νιώσετε πιο ενεργοί, πιο υπεύθυνοι, πιο σοβαροί, πιο σημαντικοί.

Σας ευχαριστώ και σας συγχαίρω.

(Χειροκροτήματα)

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Εμείς σας ευχαριστούμε θερμά, κύριε Πρόεδρε και για την παρουσία, αλλά και για την πρωτοβουλία που είχατε για τη Βουλή των Εφήβων.

Τώρα, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ας εκμεταλλευτούμε και ας στραγγίξουμε την κυρία Αλεξίου που μας έκανε την τιμή να έρθει ξανά.

Απλώς, υπενθυμίζω ότι έχουμε περιθώριο είκοσι πέντε λεπτών. Την τελευταία μισή ώρα θα την αφιερώσουμε στο να ψηφίσουμε τα συμπεράσματα, αλλά και τις καινούριες προτάσεις που τέθηκαν, κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεών μας.

Η κα Αλεξίου θα ήθελε πρώτα να σας πει δυο λόγια.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Πριν κάνουν ερωτήσεις τα παιδιά, θα ήθελα να πω στην Έφηβο Βουλευτή που πάρα πολύ εύστοχα έθεσε το θέμα των μαθητικών κοινοτήτων και της απονεύρωσης αυτού του θεσμού, ο οποίος ξεκίνησε πάρα πολύ φιλόδοξα ότι οι μαθητικές κοινότητες –και φαντάζομαι ότι ο Πρόεδρος που είναι εδώ, έτσι το συνέλαβε και έτσι το καταλάβαμε και εμείς, όταν το θεσμοθέτησε- είναι δικός σας θεσμός. Είναι θεσμός για τον οποίο εσείς ευθύνεστε να έχει ζωή, να έχει ουσιαστικό περιεχόμενο, να έχει λόγο, να ακούγεται και να προβληματίζει.

Πάρτε την ευθύνη στα χέρια σας αυτές τις κοινότητες να τις κάνετε ζωντανά κύτταρα μέσα στο σχολείο σας για κοινωνικό προβληματισμό και για πολιτικό προβληματισμό. Προσέξτε, πάλι το ξεχωρίζω. Όπως και χθες σας είπα, όχι κομματικό προβληματισμό, αλλά πολιτικό προβληματισμό. Να σκεφτόμαστε πάνω σ' αυτά που συμβαίνουν γύρω μας, να σκεφτόμαστε πάνω σ' αυτά που μας απασχολούν. Να μοιραζόμαστε τον προβληματισμό μας και να μπορούμε να γινόμαστε αυτό που λέμε «κοινωνία», «σχολική κοινωνία».

Αύριο θα είστε στην ευρύτερη κοινωνία, στην κοινωνία του πανεπιστημίου, στην κοινωνία της δουλειάς σας, στην κοινωνία των σχέσεών σας με άλλες ομάδες ανθρώπων. Όμως, είναι στο χέρι σας να δημιουργήσετε πόλους προβληματισμού και δημιουργίας μέσα στο σχολείο με τις μαθητικές κοινότητες που σας δίνουν πάρα πολλές δυνατότητες.

Ακούω τις ερωτήσεις σας.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Στεφανί Δρίτσα έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΙ ΔΡΙΤΣΑ (Νομός Αττικής): Θα ήθελα να συμφωνήσω με την κυρία Αλεξίου. Καλό θα ήταν να μη μιλάμε μόνο για περιβάλλον, αλλά και για τη φύση, γιατί εμείς είμαστε μέρος της φύσης, αν και έχουμε απομακρυνθεί από αυτήν.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Το περιβάλλον δεν είναι μόνο αυτό που έχουμε γύρω μας. Είναι όλο το οικοσύστημα.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ.

Ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Κατσιώλης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΙΩΛΗΣ (Νομός Ηλείας): Θέλω να συμφωνήσω και εγώ με την κυρία Αλεξίου. Αυτά που είπε και χθες και σήμερα, τα βρίσκω απολύτως σωστά για τη νεολαία. Επειδή έχει δώσει ιδιαίτερη βάση στη νεολαία και την έχει παροτρύνει πολλές φορές να είναι σε εγρήγορση, να ασχοληθεί με τα κοινά, με το περιβάλλον, με τη ζωή, με την ισότητα, θέλω για μια πολλοστή φορά από αυτήν τη θέση να πω και εγώ στους συναδέλφους μου και σε όλη τη νεολαία ότι πρέπει και εμείς, ο καθένας μόνος του, αλλά και όλοι μαζί να πούμε ότι δεν είναι έτσι. Στη νεολαία του '74 λίγοι ξεκίνησαν και κατάφεραν να αλλάξουν την Ελλάδα. Εάν θέλουμε να αλλάξουμε τον κόσμο, το περιβάλλον να γίνει καλύτερο, λίγοι – λίγοι θα μαζευτούμε.

Όσον αφορά στις κοινότητες, πράγματι υπάρχει αναξιοκρατία και εκεί. Το προεδρείο του δεκαπενταμελούς, γενικά οι αντιπρόσωποι, δεν προτείνονται με βάση τις αξίες του, την αγωνιστικότητα που έχουν ως προς τις απαιτήσεις. Απλώς ψηφίζεις κάποιον, επειδή είναι φίλος σου, ή επειδή ο φίλος σου, σου είπε να τον ψηφίσεις. Δε θεωρώ ότι είναι σωστό. Καλό θα ήταν να ψηφίζεις κάποιον, επειδή το αξίζει.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Με αυτό που λέτε, φαντάζομαι ότι στεναχωρείτε περισσότερο τον Πρόεδρο που μας ακούει, γιατί έμμεσα παραδέχεστε και εσείς ότι τις στρεβλώσεις που έχουμε και εμείς στις επιλογές, κύριε Πρόεδρε, τις έχουν και οι μαθητές. Νομίζω ότι δεν είναι ευχάριστο να το παραδέχονται. Μπορεί να είναι αισιόδοξο και ενθαρρυντικό ότι τουλάχιστον το αντιλαμβάνονται, αλλά εδώ μιλούμε με την αφρόκρεμα των μαθητών και ο μέσος όρος, ίσως, να μην το έχει ακόμη συνειδητοποιήσει.

Η Έφηβος Βουλευτής Ουρανία Βάμβακα έχει το λόγο.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΑ-ΤΑΤΣΗ (Α΄ Αθήνας): Θα ήθελα να συμφωνήσω με τη συνάδελφο που μίλησε πριν. Θα ήθελα να τονίσω περισσότερο ότι ο άνθρωπος είναι

άρρηκτα συνδεδεμένος με το περιβάλλον, γιατί από το περιβάλλον πήρε τις πρώτες ύλες, δημιούργησε εργοστάσια, βιομηχανίες και έτσι εξελίχθηκε και ο ίδιος. Πρέπει να σέβεται το περιβάλλον, όπως το περιβάλλον σεβόταν τον ίδιο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κύριε Πρόεδρε, κύριε Κακλαμάνη, δεν νομίζω ότι χρειάζεται να πω ότι, αν θέλετε και κάτι άλλο να πείτε, βεβαίως έχετε πλήρη άνεση.

Τώρα θα δώσω το λόγο στη νέα δημοσιογράφο, από το Νομό Ροδόπης που παρακολουθεί τη συνεδρίαση μας και έχει βραβευθεί με το βραβείο Αντιλογίας.

ΑΘΗΝΑ ΣΑΧΟΥΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ θερμά που μου επιτρέπετε να απευθύνω ένα ερώτημα από τη στιγμή που βρίσκομαι εδώ πέρα λόγω της συμμετοχής μου σε διαγωνισμό επιχειρηματολογίας και όχι ως Έφηβος Βουλευτής.

Έναυσμα για το ερώτημα είναι όλα όσα ειπώθηκαν στις δύο συνεδριάσεις περί της απολιτικοποίησης των νέων. Το ερώτημά μου είναι, λοιπόν, πώς μπορούμε να πείσουμε τη νέα γενιά και να πεισθούμε και οι ίδιοι ότι η κοινωνία της συμμετοχής δεν κατακτάται στην ηλικία των σαράντα χρόνων, όταν πλέον θα αρχίσουμε να αναρωτιόμαστε για την καθημερινή μας ζωή, αλλά σήμερα στην ηλικία που βρισκόμαστε και που μπορούμε να πραγματοποιήσουμε το σύνθημα της Βουλής των Εφήβων «φαντασία στην εξουσία», καθώς η φαντασία είναι αυτή που διακρίνει κυρίως τη νέα γενιά.

Πώς, λοιπόν, μπορούμε να πεισθούμε εμείς οι ίδιοι και να πείσουμε και τους γύρω μας από τη στιγμή που οι ίδιοι έχουμε προσδώσει στη γνώση που λαμβάνουμε από το σχολείο χρησιμοθηρικές διαστάσεις και από τη στιγμή που έχουμε αποδεχθεί τον αποπροσανατολισμό από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, αρκούμενοι και οι ίδιοι στα προϊόντα υποκουλτούρας, με τα οποία καθημερινώς μας τροφοδοτούν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης;

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Το μόνο που μπορώ να πω είναι ότι η επιχειρηματολογία σου είναι πράγματι συντριπτική και δείχνει πόσο υπεύθυνη είναι η δική μας γενιά...

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα συνεδριάσεων η Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων κυρία **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

(χειροκροτήματα)

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρία Πρόεδρε, θα σας καλωσορίσουμε αργότερα για να μην διακόψουμε την κυρία Αλεξίου.

Συνεχίστε, κυρία Αλεξίου.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Αυτό που είπες, με αυτήν την αγωνία μάλιστα που το έθεσες, μας ξαναγυρνάει σε αυτό που είπαμε χθές. Τι κάνουμε μπροστά σε αυτήν την επίθεση αποπροσανατολισμού, που δεχόμαστε από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης;

Σας είπα. Μην περιμένετε να μεγαλώσετε, για να αντιδράσετε. Δεν θα αντιδράσετε όταν μεγαλώσετε. Αντιδράστε τώρα και αντιδράστε εσείς, απαξιώνοντας αυτούς που σας απαξιώνουν. Δεν είστε τόσο ανίσχυροι. Ο κάθε τηλεθεατής και ο κάθε αναγνώστης εφημερίδας έχει φωνή και ο λόγος του ακούγεται, αρκεί να τον εκφέρει.

Μην πιστεύετε ότι είστε μικροί και αδύναμοι. Είστε αρκετά μεγάλοι και η φωνή σας είναι δυνατή και αύριο θα είναι δυνατότερη. Πιστεύετε περισσότερο στον εαυτό σας και επικοινωνείτε περισσότερο. Αυτό που σας είπα και χθες, να έχετε διαύλους επικοινωνίας μεταξύ σας. Η επικοινωνία δημιουργεί και την κοινωνία. Μην τα παραμελείτε αυτά.

Σας ευχαριστώ.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστούμε πολύ που είστε και σήμερα παρούσα. Θα ήθελα να σας πω πολύ συνοπτικά ότι, ευτυχώς, στην επιτροπή μας είχαμε την ευκαιρία να αναπτύξουμε και να θίξουμε πολλά θέματα. Δεν στερήσαμε το λόγο από κανένα. Οι Έφηβοι Βουλευτές με πολύ ευπρέπεια, αλλά και με συντομία, σεβάστηκαν απολύτως το χρόνο που είχαν. Χωρίς περιττές φλυαρίες έθεσαν θέματα όπως για τη διαφθορά στην πολιτική και τα Μ.Μ.Ε. και θεσμικά θέματα όπως η ανάγκη, κατά την εκτίμησή τους να γίνονται συχνότερα δημοψηφίσματα. Και βεβαίως το είπα και στον Πρόεδρο τον κ. Κακλαμάνη, το λέω ξανά και σε σας, στη συζήτηση που είχαμε στο διάλειμμα, τα παιδιά είναι απολύτως ευχαριστημένα από τη συμμετοχή τους σε αυτή τη διαδικασία. Συνεχάρην τον Πρόεδρο, όμως συγχαίρω και εσάς που υποστηρίζετε αυτή την εξαιρετική πρωτοβουλία.

Αποφασίσαμε μέχρι τις 12.30' να συνεχίσουμε τη συζήτηση και μετά να προχωρήσουμε στις ψηφοφορίες. Βεβαίως, αν εσείς θέλετε κάτι να πείτε στους Έφηβους Βουλευτές, με πολύ χαρά θα σας ακούσουμε.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων): Δυο λόγια μόνο να πω, κυρία Πρόεδρε, αφού σας ευχαριστήσω για τη διεύθυνση της Επιτροπής που κάνατε με πολύ μεγάλη αγάπη και τέχνη μέχρι τώρα.

Είχα και εγώ την ευκαιρία να παρακολουθήσω τις θέσεις των Εφήβων Βουλευτών σε όλες τις συνεδριάσεις των επιτροπών. Ήμουν στο γραφείο μου

συνέχεια και γύριζα από εικόνα σε εικόνα για να παίρνω έτσι λιγάκι την αίσθηση του τι συζητείται στις επιτροπές. Και χάρηκα πολύ τη συμμετοχή στην επιτροπή σας εδώ –το λέω σε όλα τα παιδιά- διότι η συζήτηση άγγιξε έχω την αίσθηση –αυτό ανήκει και στο αντικείμενο της επιτροπής βέβαια- βαθιά θέματα του κοινοβουλευτισμού και θέματα θεσμικής οργάνωσης του κράτους. Αυτό είναι άλλωστε και το αντικείμενο της επιτροπής.

Και ευχαριστήθηκα πολύ γιατί τα παιδιά, αυτά τα βαριά θέματα, θα έλεγα, που είναι και δύσκολα να τα προσεγγίσει κανείς, τα συνέδεσαν με καυτά προβλήματα της καθημερινότητας. Έτσι, είδαμε να ασχολούνται πρώτιστα με τα ανθρώπινα δικαιώματα, με το σεβασμό αυτών των δικαιωμάτων και με την παραβίαση αυτών των δικαιωμάτων που πολλές φορές γίνεται και άθελα, διότι οι συνθήκες είναι τέτοιες. Κυρίως με εντυπωσίασε ο προβληματισμός τους για την εξέλιξη μας σε μία πολυπολιτισμική κοινωνία, η οποία επιβάλλει περισσότερη ανοχή, επιβάλλει κανόνες συμβίωσης που θα βοηθούν ανθρώπους διαφορετικής προέλευσης να βρίσκουν μία κοινή πορεία.

Βέβαια, πιστεύω παιδιά ότι πήρατε μία μικρή γεύση, θα έλεγα, αλλά καλή γεύση του τι είναι οι επιτροπές στη Βουλή, διότι είμαστε συνηθισμένοι να παρακολουθούμε όλοι τις συζητήσεις της Ολομέλειας, οι οποίες είναι μεγάλες συζητήσεις και σε επίπεδο συχνά πολιτικών αρχηγών και έχουν έντονη αντιπαράθεση και κομματικές διενέξεις πολλές φορές, οι οποίες και αυτές είναι χρήσιμες, φθάνει να καταλήγουν σε ένα αποτέλεσμα. Αλλά το κυρίως έργο της Βουλής γίνεται στις επιτροπές, όπου οι Βουλευτές είναι λιγότεροι, έχουν περισσότερη δυνατότητα να μιλήσουν και προσεγγίζουν το κάθε νομοσχέδιο, το οποίο επεξεργάζονται σε βάθος. Μπορούν να ασχολούνται περισσότερο με ορισμένα άρθρα και λιγότερο με άλλα άρθρα. Εδώ βέβαια δεν είχαμε τη δυνατότητα να δουλέψετε κατ' αυτό τον τρόπο, αλλά πήραμε κάποιες όψεις των επιτροπών τις οποίες εσείς τις βάλατε στην πράξη, όπως τον ελεύθερο διάλογο, την αντιπαράθεση, όχι κομματική, διότι αυτή δεν μπορεί να γίνει στη Βουλή των Εφήβων, αλλά αντιπαράθεση ουσίας επί των θεμάτων.

Όπως αντελήφθην, αλλά θα το δούμε και γραπτά πλέον, καταλήξατε σε ορισμένα συμπεράσματα και προτάσεις, όπως γίνεται πάντα αυτά τα δέκα χρόνια. Ο κύριος Πρόεδρος έχει πολύ μεγαλύτερη εμπειρία από εμένα στη λειτουργία της Βουλής των Εφήβων, αλλά κι εγώ βέβαια ήμουν από τους Βουλευτές που ανελλιπώς την παρακολουθούσαν. Όμως άλλο είναι να είσαι Πρόεδρος και να έχεις την ευθύνη

της –το κατάλαβα πέρυσι και φέτος- και άλλο να είσαι ένας Βουλευτής που έχει ενδιαφέρον να δει τι λένε οι Έφηβοι Βουλευτές.

Αυτά, λοιπόν, τα πορίσματα θα τα επεξεργαστούμε και θα τα στείλουμε, βέβαια, πρώτιστα στην Κυβέρνηση που σχεδιάζει την κυβερνητική πολιτική και στους φορείς που ενδιαφέρονται και είναι αρμόδιοι για αυτά τα θέματα. Έτσι θα αποτελέσουν μια πηγή έμπνευσης για την πολιτική που πρέπει να ακολουθήσει η χώρα μας σε όλα αυτά τα θέματα.

Δεν ξέρω, αν ήταν σε αυτή την Επιτροπή που διατυπώθηκε ένα παράπονο ότι δεν είδαν τους Βουλευτές και δεν μίλησαν με Βουλευτές. Σε εσάς το είπαν ή σε άλλη Επιτροπή;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το είπαν και σε εμάς, όπως επίσης ζήτησαν, κυρία Πρόεδρε, και την παρουσία αρμοδίων Υπουργών. Έγινε και πρόταση επ’ αυτού, αν είναι δυνατόν να παρίστανται Υπουργοί οι οποίοι ασχολούνται με τα θέματα που εξέτασε και η Επιτροπή, για να είναι πιο άμεση η επικοινωνία και η επαφή μαζί τους.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων): Το άκουσα κι εγώ με ενδιαφέρον, αλλά επανέρχομαι σε αυτό που είπα προηγουμένως, ότι εδώ στη Βουλή των Εφήβων η συζήτηση δεν είναι διαρρυθμισμένη, κατά το πρότυπο της Βουλής των Ελλήνων με Κυβέρνηση και Συμπολίτευση από τη μια μεριά και τα κόμματα της Αντιπολίτευσης από την άλλη. Αντιλαμβάνεστε ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει στη Βουλή των Εφήβων και γι’ αυτό αυτού του τύπου η συζήτηση δεν είναι εφικτή.

Συγκρατώ, όμως, το παράπονο που άκουσα και από άλλες Επιτροπές ότι δεν είδαν Βουλευτές, ότι δεν κουβέντιασαν μαζί τους, όχι βέβαια στο συλ της κομματικής αντιπαράθεσης, αλλά για να μάθουν τις εμπειρίες των Βουλευτών και να πάρουν απαντήσεις στις δικές τους ερωτήσεις για τη λειτουργία των Βουλευτών, γιατί άκουσα ότι εδώ τέθηκαν ζητήματα βουλευτικής ασυλίας, κομματικής πειθαρχίας, προνομίων των Βουλευτών και άλλα.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Και άμεσης εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων): Τα άκουσα αυτά και καλό θα ήταν να συζητηθούν.

Αυτά τα θέματα τα αντιμετωπίσατε πάρα πολύ καλά, κυρία Πρόεδρε –γιατί σας άκουσα- αλλά καλό είναι αυτά να συζητούνται και με Βουλευτές.

Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι μπορούμε να το σκεφτούμε για του χρόνου. Να δημιουργηθούν κάποια πάνελ και με Βουλευτές, ώστε τα παιδιά, οι Έφηβοι να έχουν την ευχέρεια να τα ακούν όχι μόνο από εσάς ή από εμένα ή από τα μέλη της Επιτροπής, αλλά να τα ακούν και από περισσότερους.

Πάντως, ευχαριστούμε πολύ για όλη τη συμβολή σας και έχουμε και συνέχεια. Νομίζω ότι χθες το βράδυ περάσαμε καλά στο Ηρώδειο και απόψε θα είναι πιο ανάλαφρα τα πράγματα στη δεξίωση. Αύριο, θα κλείσουμε με την επιστημότητα που επιβάλλεται πάντοτε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε κι εμείς την κυρία Πρόεδρο.

(Στο σημείο αυτό η Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων κυρία **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ** αποχωρεί από την αίθουσα συνεδριάσεων της Επιτροπής)

(Όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές όρθιοι χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κύριε Πρόεδρε, στην τελευταία παρατήρηση που έκανε η κυρία Πρόεδρος θα ήθελα να σας πω ότι η εκτίμησή μου είναι πως, αν υπήρχαν συνάδελφοι και από τα άλλα κόμματα, ίσως η συζήτηση να ήταν πιο ουσιαστική.

Κύριε Πρόεδρε, τέθηκαν από πολλούς Έφηβους Βουλευτές, θέματα που αφορούσαν σε κριτική εναντίον των κομμάτων και αντιλαμβάνεστε ότι δεν πήρα θέση, ακριβώς γιατί η απουσία των άλλων συναδέλφων δεν μου το επέτρεπε. Δεν ξέρω, εάν αυτό θα έκανε πιο ενδιαφέρουσα τη συζήτηση, εσείς έχετε την εμπειρία και θα το κρίνετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Η κυρία Πρόεδρος στο τέλος διατύπωσε μια σκέψη, η οποία είναι πάρα πολύ σωστή και μας έχει απασχολήσει και εμάς στο παρελθόν. Δεν το είχαμε προχωρήσει, για να μη γίνουμε παραίτιοι μίας αντιπαράθεσης, που θα έχει άλλα χαρακτηριστικά. Άλλωστε, τα παιδιά ξέρουν ότι, όσα λένε, δεν είναι όλα σωστά. Όσα λένε πολλές φορές είναι προϊόν του τι έχουν προσλάβει από το κοινωνικό περιβάλλον και από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Οι Έφηβοι Βουλευτές έχουν τη δυνατότητα να απαντούν, να επεξεργάζονται και να απορρίπτουν ό,τι δεν στέκει τόσο. Αλλά από εκεί και πέρα, πράγματι η Επιτροπή πρωτίστως -η Πρόεδρος φυσικά θα το αποφασίσει- μπορεί να αποτελείται από μία ομάδα Βουλευτών από όλα τα κόμματα. Μπορεί πράγματι, αν έρθουν.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε που σας διακόπτω, αλλά δεδομένου ότι αυτά που λέτε είναι πολύ ενδιαφέροντα, αλλά δεν ακούγονται για να γραφτούν στα Πρακτικά, θα σας παρακαλούσα πολύ –και ζητώ συγνώμη για τη διακοπή- να έρθετε και να μιλήσετε στο μικρόφωνο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τώρα, δεν θα ήθελα να επαναλάβω αυτά που είπα. Άλλωστε, τα παιδιά ακούνε.

Άλλωστε απόψε, εσείς θα δείτε πάρα πολλά παιδιά στη δεξίωση που κάνει η Πρόεδρος προς τιμήν σας, τα οποία έχουν τους ίδιους στόχους. Πολλοί από εσάς θα γνωριστείτε εδώ αυτές τις μέρες και θα δώσετε ραντεβού και θα λέτε «πάμε στην Επίδαυρο του χρόνου;» Αυτό το Πρόγραμμα έχει πάρα πολλά θετικά στοιχεία. Να το αγαπήσετε και να το στηρίξετε, γιατί, όπως σας είπα και πριν, ό,τι δεν ελέγχεται με την αντίληψη ομάδων, πρέπει να βγαίνει από τη μέση και αυτό είναι κάτι που πραγματικά δεν ελέγχεται.

Όπως βλέπετε, τα 4/5 εδώ μέσα είναι κορίτσια και ο καθένας θα μπορούσε να πει «καλά, αυτοί που το οργανώνουν, δεν κοιτάνε να υπάρχει τουλάχιστον κάποιος όρος;». Μπορεί να γίνονται λάθη στην επιλογή. Καμιά φορά μπορεί κάποιος από αυτούς που έγραψαν το κείμενο ή κάποιος καθηγητής να ξεφύγει. Είναι μία αδυναμία αυτού του Προγράμματος και γ' αυτό εμείς λέμε, ότι εσείς πρέπει να το προστατέψετε με την αυτονομία σας και την προσωπικότητά σας. Να στηρίζετε αυτό το Πρόγραμμα, όπως είπα πριν, γυρίζοντας να δείτε τι άλλο μπορείτε να κάνετε. Βέβαια, δεν πρέπει να αφήσετε τις σπουδές σας, το μέλλον σας!

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε και πάλι, κύριε Πρόεδρε. Βέβαια, ο χρόνος δεν επιτρέπει να συνεχίσουμε τη συζήτησή μας.

Το λόγο έχει ο Εισηγητής Ηρακλής Μηλάκης.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΗΛΑΚΗΣ (Νομός Ηρακλείου): Είδαμε ότι τα παιδιά αναφέρθηκαν σε σημαντικά θέματα. Σήμερα, μίλησαν για δύο καινούργια θέματα τα οποία δεν αναφέραμε χθες, όπως είναι η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η ισότητα της γυναίκας με τον άνδρα.

Επίσης, είδαμε ότι ασχολήθηκαν ιδιαίτερα με τα τοπικά προβλήματα της περιοχής τους και βλέπουμε ότι είναι ιδιαίτερα ενημερωμένοι για τα προβλήματα αυτά. Πιστεύω ότι αυτό είναι πάρα πολύ καλό.

Επίσης, όσον αφορά στο θέμα μου, είπατε προηγουμένως, κυρία Μακρή, ότι ο κ. Βουλγαράκης είχε πάει παλαιότερα στην Κρήτη και είχε κάνει κάποιες δηλώσεις, κάποιες ενέργειες, κάποιες δραστηριότητες. Ναι, αλλά όταν οι υπόλοιποι πολιτικοί πηγαίνουν στην Κρήτη, γίνονται ομοβροντίες από διάφορους άλλους, όπως για παράδειγμα ο κ. Μητσοτάκης και παλαιότερα ο Ανδρέας Παπανδρέου. Επίσης, σε ένα πρόσφατο ταξίδι του Προέδρου της Δημοκρατίας στην Κρήτη του είχαν χαρίσει ως δώρο ένα όπλο. Επομένως, βλέπουμε ότι αυτό το θέμα παραμένει ακόμα ενεργό και δεν έχει κλείσει. Αυτά ήθελα να πω.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει η κα Αλεξίου.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Είμαι πραγματικά εντυπωσιασμένη. Παρακολουθώ πάντοτε αυτή την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Τάξης και Δικαιοσύνης. Όχι πως οι προηγούμενες Επιτροπές δεν είχαν συγκρότηση και καλό λόγο, αλλά φέτος, παιδιά, είστε ακόμα καλύτεροι και αυτό μου δίνει μια μεγάλη αισιοδοξία ότι οι καινούργιες γενιές δεν προχωρούν φθίνοντας.

Προχωρούν με βελτίωση με περισσότερο δυναμικό λόγο και με περισσότερο συγκροτημένο λόγο και με επιχειρήματα. Ειλικρινά αυτό με κάνει να νοιώθω πάρα πολύ περήφανη, που μετέχω δέκα χρόνια τώρα σ' αυτή την περιπέτεια που λέγεται «Πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων».

Στηρίζετε, όπως σας είπε και ο Πρόεδρος, ο κύριος Κακλαμάνης, αυτό το πρόγραμμα και να μην ξεχνάτε ότι αυτή την εμπειρία που είχατε εδώ μέσα, την εμπειρία της επικοινωνίας και να εκφράζετε ελεύθερα τη γνώμη σας, μη ξεχνάτε ότι έχετε δικαίωμα και υποχρέωση να τη συνεχίσετε στη ζωή σας. Μη γίνεται βουβά πρόσωπα, μη γίνεται μοιρολατρικά πρόσωπα, μη σας πουν ποτέ αφασικούς. Εσείς δίνεται, σε όποια ηλικία είσαστε, απ' όποιο μετερίζι και αν βρεθείτε, τον αγώνα σας. Να είσαστε καλά.

(Χειροκροτήματα)

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Νομίζω, κύριε Πρόεδρε, το θερμό χειροκρότημα των Εφήβων Βουλευτών είναι για σας μεγάλη ικανοποίηση. Έτσι δεν είναι;

Προχωρούμε τώρα, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, στην ψήφιση των προτάσεων όπως αυτές περιέχονται στη Σύνθεση Κειμένων που έχετε ελπίζω όλοι μπροστά σας.

Είναι οι προτάσεις που αφορούν την Επιτροπή μας, της Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και είναι από τη σελίδα 120 μέχρι και τη σελίδα 134, όπως έχουν διατυπωθεί από όλα τα παιδιά που συμμετείχαν στο πρόγραμμα.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ (Β' Αθηνών): Κυρία Πρόεδρε, η πρόταση που είπαμε για τους Βουλευτές όλων των κομμάτων να παρευρίσκονται;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θα ψηφίσουμε αυτά που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων. Εν συνεχεία τις νέες προτάσεις οι οποίες τέθηκαν και είναι αρμοδιότητα της Επιτροπής μας. Αυτή που λέτε τώρα είναι αρμοδιότητα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Εδώ λοιπόν συζητούμε και ψηφίζουμε μόνο θέματα που είναι αρμοδιότητα της Επιτροπής μας. Τέθηκαν ενδιαφέρουσες προτάσεις που δυστυχώς δεν αφορούν την Επιτροπή μας και συνεπώς δεν θα μπουν σε ψηφοφορία.

Η ψηφοφορία θα γίνει με ανάταση του χεριού. Επαναλαμβάνω ότι τώρα ψηφίζουμε τις προτάσεις της Σύνοψης Κειμένων που έχετε μπροστά σας και είναι στη σελίδα 120 μέχρι και 134.

Εδώ πρέπει αν ευχαριστήσουμε την κυρία Αλεξίου, να την απαλλάξουμε και να πούμε ότι μας συγκίνησε, μας βοήθησε, μας ενίσχυσε.

Στο σημείο αυτό αποχωρεί η κυρία Αλεξίου.

(Χειροκροτήματα)

Ψηφίζεται, λοιπόν, η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητα Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης επί της αρχής.

Οι αποδεχόμενοι να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Συνεπώς, η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητα Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης γίνονται δεκτές ομοφώνως.

Στη συνέχεια δια ανάτασης της χειρός έγινε ψηφοφορία των προτάσεων και το θέμα της Σύνοψης Κειμένων ως ακολούθως:

1. «Αποκέντρωση- Αστυφιλία-Ερήμωση Υπαίθρου» (δεκτό ομοφώνως)
2. «Δημόσια Διοίκηση»

ΜΙΑ ΕΦΗΒΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Πρέπει να συμφωνούμε με το σύνολο των προτάσεων;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αυτό είναι στη δική σας κρίση. Εμείς ζητούμε να ψηφίσετε. Δεν επεμβαίνουμε στον τρόπο με τον οποίο αποφασίζετε. Πρακτικά σημαίνει ότι τις προτάσεις που δεν ψηφίζετε, δεν θα τις

περάσουμε στις εισηγήσεις που θα γίνουν στα αρμόδια Υπουργεία. Δεν υποδεικνύω κάτι. Απλώς εξηγώ. Εάν δεν τις ψηφίσετε, επειδή διαφωνείτε με μία, αποδυναμώνετε τις υπόλοιπες πέντε που θεωρείτε χρήσιμες.

Στη συνέχεια οι προτάσεις για τα θέματα για τη δημόσια διοίκηση απερρίφθησαν κατά πλειοψηφία.

3. «Ισότητα Φύλων» (δεκτές ομοφώνως)
4. «Τύπος – ΜΜΕ» (δεκτές, κατά πλειοψηφία)
5. «Δημόσια Ασφάλεια» (δεκτές κατά πλειοψηφία)
6. «Δικαιοσύνη» (δεκτές, κατά πλειοψηφία)
7. «Κοινωνική Ανισότητα» (δεκτές, κατά πλειοψηφία)
8. «Αξιοκρατία» (δεκτές, κατά πλειοψηφία)
9. «Πολιτικόί- Πολιτική» (δεκτές, κατά πλειοψηφία)
10. «Ανθρώπινα δικαιώματα» (δεκτές, κατά πλειοψηφία)
11. «Δημοκρατία-Ελευθερία» (δεκτές, κατά πλειοψηφία)

Στη συνέχεια γίνεται ψηφοφορία, δια ανάτασης της χειρός, προτάσεων που προέκυψαν από τη συζήτηση και δεν περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων.

Ο Έφηβος Βουλευτής Ηρακλής Μηλάκης (Νομός Ηρακλείου) προτείνει:

1) «Θέσπιση παραδειγματικής τιμωρίας των χρηστών όπλων». (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

2) «Καθιέρωση εκπαιδευτικών προγραμμάτων στα σχολεία των ορεινών, κυρίως, περιοχών της Κρήτης, για την οπλοκατοχή, με τη συνεργασία των Υπουργείων Εθνικής Παιδείας και Δημόσιας Τάξης». (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

3) «Καθιέρωση προγράμματος αντιοπλικής διαφημιστικής εκστρατείας σε όλα τα τηλεοπτικά κανάλια». (απερρίφθη, κατά πλειοψηφία)

Η Έφηβος Βουλευτής Νικολέτα Σπυροπούλου (Β΄ Θεσσαλονίκης) προτείνει:

Μεγαλύτερη δημοσιοποίηση των προγραμμάτων και των πολιτικών θέσεων των κομμάτων. (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

Η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Μπακογιάννη (Ν. Αιτωλοακαρνανίας) προτείνει:

1) Καθιέρωση διδασκαλίας μαθημάτων με πολιτικό περιεχόμενο στα σχολεία. (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

2) Κατοχύρωση του δικαιώματος των νέων να μετέχουν, αναλογικά, με εκπροσώπους τους σε φορείς ή συλλογικά όργανα όπου λαμβάνονται αποφάσεις, από τις οποίες εξαρτάται η σταδιοδρομία τους. (δεκτή, κατά πλειοψηφία)

Ο Έφηβος Βουλευτής Αντώνιος-Δημήτριος Κυπαρίσσης (Β΄ Αθήνας) προτείνει:

1) Καθιέρωση συμμετοχής της νεολαίας σε τακτικές συνδιασκέψεις των κομμάτων με επακόλουθο την εγγραφή σε κομματικές νεολαίες. (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

2) Περιορισμό του ποσοστού για την εισαγωγή των κομμάτων στο Κοινοβούλιο από 3% σε 1%. (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

3) Θέσπιση μεσολαβητικού ρόλου του Προέδρου της Δημοκρατίας για την επίλυση των τυχόν διαφορών μεταξύ Πολιτείας και Εκκλησίας. (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

Ο Έφηβος Βουλευτής Σωτήριος Αποστολάκης (Β΄ Αθήνας) προτείνει:

Καθιέρωση προβολής προτύπων από τα Μ.Μ.Ε. για παραδειγματικό των νέων. (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

Η Έφηβος Βουλευτής Εύα Τοφίνη (Κύπρος) προτείνει:

Επιβολή ποινών στους δημόσιους υπαλλήλους που απέκτησαν περιουσία εκμεταλλευόμενοι τη θέση τους. (δεκτή ομοφώνως)

Ο Έφηβος Βουλευτής Μανώλης Κρασανάκης (Α΄ Πειραιά) προτείνει:

1) Σύσταση επιτροπής με τη συμμετοχή δημοσιογράφων, αντιπροσώπων των καναλιών και πολιτών, για επιλογή των μεταδιδόμενων εκπομπών. (απορρίφθηκε, κατά πλειοψηφία)

2) Διαμόρφωση ειδικού χώρου στις λαϊκές αγορές, κατά το πρότυπο της αρχαίας αγοράς, όπου θα διοργανώνονται καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, που θα αποτελέσουν αφορμή για επαφή του πολίτη με τα πολιτικά δρώμενα. (απορρίφθηκε κατά πλειοψηφία)

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ψηφίσαμε, λοιπόν, και τις προτάσεις, όπως διατυπώθηκαν κατά τη διάρκεια της συζήτησης. Θέλω να σας πω επίσης ότι υπάρχουν και πολλές προτάσεις, τις οποίες διατυπώσατε, αλλά περιλαμβάνονται ήδη στη Σύνθεση Κειμένων, τις οποίες ήδη ψηφίσαμε, γι' αυτό δεν τις θέτουμε και πάλι σε ψηφοφορία δηλαδή δεν τις αγνοήσαμε.

Ολοκληρώθηκε, λοιπόν, η ψηφοφορία και επί των νέων προτάσεων. Αυτές θα ενσωματωθούν στην αρχική Σύνθεση Κειμένων και θα είναι μέρος του συνόλου των προτάσεων και θα μπορέσετε να συζητήσετε και επ' αυτών στην Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων.

Τώρα, σας ζητώ να ψηφίσετε στο σύνολο όλες τις προτάσεις. Ψηφίσαμε επί της αρχής, ψηφίσαμε κατ' άρθρο και πρέπει να ψηφίσουμε και στο σύνολο όλες αυτές τις προτάσεις, τις αρχικές και τις νέες.

Οι αποδεχόμενοι στο σύνολο τις προτάσεις να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι αποδεχόμενοι τις προτάσεις στο σύνολο σηκώνουν το χέρι τους)

Οι μη αποδεχόμενοι στο σύνολο τις προτάσεις να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι μη αποδεχόμενοι τις προτάσεις στο σύνολο σηκώνουν το χέρι τους)

Προφανώς, οι περισσότεροι σήκωσαν το χέρι τους.

Συνεπώς, οι προτάσεις γίνονται δεκτές στο σύνολο, κατά πλειοψηφία.

Στη συνέχεια έγινε κλήρωση των Εφήβων Βουλευτών που θα μιλήσουν στην Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων.

Οι κληρωθέντες έφηβοι βουλευτές είναι: Σωτήρης Αποστολάκης, Β' Αθηνών, Ευαγγελία Πολυμέρου, Νομός Φθιώτιδας, Ιωάννης Κατσιώλης, Νομός Ηλείας.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Δεν ξέρω, αν σας ικανοποίησε η διαδικασία, αν η συνεδρίαση ήταν για σας χρήσιμη. Για μένα αγαπητοί συνάδελφοι ήταν εξαιρετικά σημαντική εμπειρία. Χάρηκα που σας γνώρισα, εντυπωσιάστηκα από τις απόψεις και τις θέσεις σας, με συγκινήσατε πολλές φορές. Είμαι σίγουρη ότι όλα θα πάνε καλά, όταν εσείς είστε πρωτοπόροι. Να έχετε κάθε επιτυχία στη ζωή σας. Χάρηκα πολύ που σας γνώρισα.

(Χειροκροτήματα)

Τέλος και περί ώρα 12:56' λύθηκε η συνεδρίαση.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

**ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ**

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Ι΄ ΣΥΝΟΔΟΣ, 2004 - 2005

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ - ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής των Εφήβων στα θέματα «Αποκέντρωση – Αστυφιλία – Ερήμωση Υπαίθρου, Δημόσια Διοίκηση, Ισότητα Φύλων, Τύπος – Μ.Μ.Ε., Δημόσια Ασφάλεια, Δικαιοσύνη, Κοινωνική Ανισότητα, Αξιοκρατία, Πολιτικοί/ή, Ανθρώπινα Δικαιώματα, Δημοκρατία – Ελευθερία», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων", Ι΄ Σύνοδος 2004 – 2005.

Προς την Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων

Η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής των Εφήβων συνήλθε στις 3 και 4 Σεπτεμβρίου 2005, σε δύο συνεδριάσεις, που διήρκεσαν περίπου 8 ώρες, υπό την προεδρία της Βουλευτού Μαγνησίας κυρίας Ζέττας Μακρή, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, που ανήκουν στην αρμοδιότητά της.

Στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αλεξοπούλου Σοφία (Β΄ Αθήνας), Αποστολάκης Σωτήριος (Β΄ Αθήνας), Βαμβακά - Τάτση Ουρανία (Α΄ Αθήνας), Βαρβαρέσος Χρήστος (Σαουδική Αραβία), Γεωργιάδου Δέσποινα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Γκαϊτατζή Ολυμπία (Ν. Κιλκίς), Δαιμονάκος Ιωάννης (Β΄ Αθήνας), Δούκας Ανδρέας-Κυριάκος (Α΄ Αθήνας), Δούμπαλη Μαρία (Ν. Φλώρινας), Δρίτσα Στέφανι (Ν. Αττικής), Ζαπρούδη Σοφία

(Βέλγιο), Ζαχαριουδάκη Ειρήνη (Ν. Λασιθίου), Ζησίμου Αικατερίνη (Β΄ Αθήνας), Ζώης Κωνσταντίνος (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Καραγιαννάκη Άννα (Β΄ Αθήνας), Καρνάβα Αφροδίτη (Ν. Φθιώτιδας), Καρολεμέα Αγγελική (Ν. Καστοριάς), Κατσιώλης Ιωάννης (Ν. Ηλείας), Κελεσίδου Σοφία (Β΄ Πειραιά), Κιρμιτσάκη Χρυσούλα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Κρασανάκης Μανώλης (Α΄ Πειραιά), Κρίθαρη Ζαφειρία-Ελβίρα (Επικρατείας), Κυπαρίσσης Αντώνιος-Δημήτριος (Β΄ Αθήνας), Μαρασλή Ιωάννα (Ν. Έβρου), Μαρίνου Μαρία (Ν. Χίου), Μαυρομάτη Μαρία (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Μηλάκης Ηρακλής (Ν. Ηρακλείου), Μπακογιάννη Ιωάννα (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Παρρησιάδου Μαρία-Ελισάβετ (Β΄ Αθήνας), Πολυμέρου Ευαγγελία (Ν. Φθιώτιδας), Σπανουδάκη Αναστασία (Ν. Λέσβου), Σπυροπούλου Νικολέτα (Β΄ Θεσσαλονίκης), Σταθόπουλος Πέτρος (Β΄ Αθήνας), Σταυροπούλου Αγγελική (Ν. Κορινθίας) και Τοφίνη Εύα (Κύπρος).

Κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων έλαβαν το λόγο ο Εισηγητής Έφηβος Βουλευτής Ηρακλής Μηλάκης και οι Έφηβοι Βουλευτές: Αναστασία Σπανουδάκη, Νικολέτα Σπυροπούλου, Μαρία – Ελισάβετ Παρρησιάδου, Ιωάννα Μπακογιάννη, Αφροδίτη Καρνάβα, Αντώνιος – Δημήτριος Κυπαρίσσης, Ευαγγελία Πολυμέρου, Αγγελική Σταυροπούλου, Δέσποινα Γεωργιάδου, Ουρανία Βαμβακά – Τάτση, Ανδρέας – Κυριάκος Δούκας, Σωτήριος Αποστολάκης, Ιωάννης Κατσιώλης, Κωνσταντίνος Ζώης, Εύα Τοφίνη, Αγγελική Καρολεμέα, Ολυμπία Γκαϊτατζή, Μανώλης Κρασανάκης, Ιωάννα Μαρασλή, Μαρία Μαρίνου, Πέτρος Σταθόπουλος, Αικατερίνη Ζησίμου, Ζαφειρία – Ελβίρα Κρίθαρη, Χρυσούλα Κιρμιτσάκη, Άννα Καραγιαννάκη και Στέφανι Δρίτσα, οι οποίοι διατύπωσαν τις απόψεις τους επί των θεμάτων Σύνθεσης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, καθώς και προτάσεις επί των θεμάτων αυτών.

Ο Εισηγητής - Έφηβος Βουλευτής Ηρακλής Μηλάκης (Ν. Ηρακλείου) είπε τα εξής:

«Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, «νέος θα πει να θέλεις να αλλάξεις τον κόσμο» είχε πει ο μεγάλος Κρητικός συμπατριώτης μας, ο συγγραφέας Νίκος Καζαντζάκης και η Βουλή των Εφήβων, ο πρωτοποριακός και μεγαλεπήβολος αυτός θεσμός, επιβεβαιώνει τη διαπίστωση αυτή, μιας και δεκατέσσερις χιλιάδες μαθητές φέτος προθυμοποιήθηκαν να εκφράσουν τον προβληματισμό και την αγωνία τους για την κοινωνία όπου ζουν και για τον κόσμο που ονειρεύονται να δημιουργήσουν.

Προσωπικά, νιώθω μεγάλη συγκίνηση που βρίσκομαι μέσα σ' αυτήν την αίθουσα και πιστεύω πως ο προβληματισμός, τόσο ο δικός μου, όσο και όλων των συμμαθητών μου, σε θέματα δημόσιας τάξης και δικαιοσύνης θα εισακουστεί και θα δικαιωθούν οι προσδοκίες μας για ένα καλύτερο μέλλον αυτού του τόπου, της Ελλάδας, με τη μακραίωνη ιστορία των 2.500 χρόνων.

Στην εισήγησή μου θα καταθέσω σκέψεις για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν η δημόσια διοίκηση, η δημόσια τάξη και η δικαιοσύνη στην Ελλάδα και θα προτείνω τρόπους επίλυσης, που ελπίζω να εισακουστούν, αν και καταλαβαίνω ότι τα θέματα αυτά είναι δύσκολα και δυσεπίλυτα, κρατάνε χρόνια και σαν τη Λερναία Ύδρα προσπαθούν να καταβροχθίσουν τη μικρή πατρίδα μας.

Χωρίς να παραβλέπουμε το γεγονός πως ζούμε σε μια κοινωνία δημοκρατική, πως απολαμβάνουμε τα αγαθά της ειρήνης και τα οφέλη της τεχνολογικής προόδου, μας ενοχλούν και μας αναστατώνουν τα συχνά κρούσματα διαφθοράς που παρατηρούνται στο χώρο της πολιτικής, της δικαιοσύνης, της εκκλησίας και των υπηρεσιών του Δημοσίου. Η ευνοιοκρατία, η αδιαφάνεια, το ρουσφέτι, οι πελατειακές σχέσεις, η κατασπατάληση του δημόσιου χρήματος, η κοινωνική ανισότητα, ο λαϊκισμός, η γραφειοκρατία, ο εκφυλισμός του κοινοβουλευτισμού είναι τα κακά μηνύματα που προσλαμβάνει η σκέψη του Έλληνα εφήβου και τον κάνει να επαναστατεί, αν και 2.500 χρόνια πριν ο μεγάλος κωμωδιογράφος Αριστοφάνης κατήγγειλε παρόμοια φαινόμενα διαφθοράς και κοινωνικού ξεπεσμού στην κωμωδία του «Αχαρνής».

Οι προτάσεις μας σ' αυτό το σημείο είναι σκληρές. Θέλουμε δικαστές αδιάφθoraus και αδέκαστους, που να καταδικάζουν τις αντιδημοκρατικές συμπεριφορές και να απομακρύνουν οριστικά και αμετάκλητα τα διεφθαρμένα άτομα από το κοινωνικό λειτούργημα που κλήθηκαν να υπηρετήσουν.

Προτείνουμε, επίσης, να βελτιωθεί ο κανονισμός των μαθητικών κοινοτήτων. Να τοιχοκολλούνται τα στοιχεία των οικονομικών τους συναλλαγών, για να καταπολεμηθεί το πρόβλημα της διαπλοκής στα μαθητικά συμβούλια και να μην εθίζονται οι μαθητές από τα μικρά τους χρόνια στη διαφθορά, αντιγράφοντας τα κακά πρότυπα της κοινωνίας μας.

Ένα σημαντικό θέμα, που μας απασχόλησε, ήταν τα προβλήματα που δημιουργούν τα Μ.Μ.Ε., επειδή η επίδρασή τους είναι καταλυτική στην ατομική και κοινωνική ζωή: Η παραπληροφόρηση, η προπαγάνδα, η διαπλοκή οικονομικών και κομματικών συμφερόντων, η προβολή αρνητικών υλιστικών και ευτελών αξιών, η

κακοποίηση της ελληνικής γλώσσας, ο δογματισμός και η μισαλλοδοξία, η παράλυση της κριτικής σκέψης, η κινδυνολογία, η αποχαύνωση και η εκμετάλλευση της γυναίκας, η εμπορευματοποίηση του αθλητισμού, το star system, η βία και η εγκληματικότητα, η λασπολογία, τα ριάλιτι και η αντίληψη του εύκολου πλουτισμού δημιουργούν επίπεδους και ανόητους ανθρώπους, εξαρτημένους από «το ναρκωτικό με την πρίζα», όπως εύστοχα έχει χαρακτηριστεί η τηλεόραση.

Οι προτάσεις μας στο θέμα αυτό είναι πολλές. Θα ξεκινήσω με μια πρόταση-έκκληση προς την κυρία Υπουργό Παιδείας. Ζητάμε την εισαγωγή ειδικού μαθήματος για την τηλεόραση, έστω μία ώρα την εβδομάδα. Όπως μαθαίνουμε να διαβάζουμε ένα λογοτεχνικό κείμενο, κατανοώντας τις τεχνικές του λόγου, έτσι πρέπει να μάθουμε να διαβάζουμε μια είδηση, έχοντας υπόψη μας τους μηχανισμούς καταγραφής και διαστρέβλωσης της πληροφορίας. Υπάρχει, βέβαια, η αντίστοιχη ενότητα στην Έκφραση-Έκθεση της Β΄ Λυκείου, αλλά είναι ανεπαρκής. Θα θέλαμε ειδικούς δημοσιογράφους και επιμορφωμένους καθηγητές να αναλάβουν το δύσκολο και υπεύθυνο έργο καταπολέμησης του εικονικού αναλφαριθμητισμού.

Προτείνουμε, επίσης, αυστηρή τήρηση του κώδικα δημοσιογραφικής δεοντολογίας, ουσιαστική και αυστηρή παρουσία του Εθνικού Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου, αξιοκρατική επιλογή και αξιολόγηση των λειτουργών Τύπου, έλεγχο των ιδιωτικών καναλιών, παραδειγματική τιμωρία των παραβατών, δημιουργία συμβουλίου τηλεόρασης από εκπαιδευτικούς, γιατρούς και δικηγόρους και ακόμα δημιουργία ευρωπαϊκού καναλιού με ενημερωτικές εκπομπές γύρω από την καθημερινότητα των ευρωπαϊκών λαών.

Το επόμενο θέμα, που απασχόλησε αρκετούς από εμάς, ήταν αυτό που αφορά τη δημόσια τάξη και ασφάλεια του πολίτη. Η τρομοκρατία, η λαθρομετανάστευση, η κατάσταση των φυλακών, η ύπαρξή τους μέσα σε κατοικημένες περιοχές, όπως του Κορυδαλλού στην Αθήνα και της Νέας Αλικαρνασσού στο Ηράκλειο Κρήτης, η ανεπαρκής αστυνόμευση, οι επίορκοι και ακατάλληλοι αστυνομικοί, αλλά, κυρίως, τα θέματα των τροχαίων και των σχολικών εκδρομών, μας προβληματίζουν έντονα.

Ειδικά για το θέμα των σχολικών εκδρομών θα ήθελα να διατυπώσω το εξής απλό, κατά τη γνώμη μου, ερώτημα: Γιατί δεν ιδρύεται ένας κρατικός οργανισμός σχολικών εκδρομών, που να αναλαμβάνει την οργάνωση και την ξενάγηση των Ελλήνων μαθητών, αποτρέποντας την κερδοσκοπική τακτική των κατά τόπους τουριστικών γραφείων, τα οποία αποβλέπουν κυρίως στην εξυπηρέτηση του ιδιωτικού τους συμφέροντος; Νομίζω πως οι σύλλογοι καθηγητών, γονέων και τα μαθητικά

συμβούλια θα συμφωνήσουν για να αποφευχθούν φαινόμενα όχι μόνο εκμετάλλευσης και οικονομικής συναλλαγής πολλών μαθητών, όπως συχνά καταγγέλλεται, αλλά για να εξασφαλιστεί η ποιότητα, ο περιηγητικός χαρακτήρας και η μη εμπορευματοποίηση των σχολικών εκδρομών.

Ένα άλλο θέμα, που με απασχόλησε προσωπικά, ήταν οι άσκοποι πυροβολισμοί, «οι μπαλωθιές», όπως λέμε στην Κρήτη. Κατάρρα και μάστιγα της κρητικής κοινωνίας, που κληρονομήθηκε από το παρελθόν. Ήταν, όμως, οι ανάγκες του πολέμου, η ανασφάλεια και ο φόβος που επέβαλαν την οπλοχρησία ως μέσο προστασίας, τιμής, λεβεντιάς και καπετανοσύνης. Σήμερα, όμως, τίποτε δεν εξυπηρετεί, παρά μια αρρωστημένη ψευτοπαλικάριά και κάλυψη εγκληματικών προσωπικοτήτων.

Δεν φταίνει, όμως, μόνο οι δράστες. Φταίει η ίδια η αστυνομία και η δικαιοσύνη που δεν κάνουν σωστά τη δουλειά τους. Είναι απαράδεκτο να γίνεται υποδοχή πολιτικών και να ακούγονται ομοβροντίες, λες και βρίσκεσαι στο μέτωπο. Είναι απαράδεκτο να χρησιμοποιούν οι ίδιοι οι αστυνομικοί τα πιστόλια τους για επίδειξη στους γάμους και τις χαρές και να μη συλλαμβάνονται ή να απομακρύνονται ως επίορκοι.

Προτείνω, λοιπόν, την άμεση και παραδειγματική τιμωρία των οπλοχρηστών, όποιοι και αν είναι αυτοί. Προτείνω, επίσης, τη συνεργασία των Υπουργείων Παιδείας και Δημόσιας Τάξης για την καθιέρωση εκπαιδευτικών προγραμμάτων στα σχολεία των ορεινών κυρίως περιοχών της Κρήτης, όπου η παράνομη οπλοκατοχή θεωρείται δικαίωμα και νόμιμη συμπεριφορά. Αστυνομικοί και εκπαιδευτικοί θα πρέπει να ενημερώσουν και να διαφωτίσουν τις μικρές αυτές κοινωνίες για το θανατηφόρο αυτό έθιμο και τις προβλεπόμενες αυστηρές ποινές. Πρέπει, επίσης, η πολιτεία να συνεργαστεί με τα τοπικά τηλεοπτικά κανάλια και την πνευματική ηγεσία του τόπου μας, ώστε να καθιερωθεί ένα μόνιμο πρόγραμμα αντιοπλικής διαφημιστικής εκστρατείας.

Το πρόβλημα, όμως, αυτό, κυρία Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Βουλευτές, είναι άμεσα συνδεδεμένο με το πρόβλημα της εγκατάλειψης και ερήμωσης της υπαίθρου, πρόβλημα που γνωρίζουμε καλά όσοι ζούμε ή καταγόμαστε από την περιφέρεια. Αποτελεί πρόβλημα με τεράστιες οικονομικές, κοινωνικές, πολιτικές και πολιτιστικές προεκτάσεις, για την επίλυση του οποίου οι προτάσεις μας είναι πάρα πολλές: Κίνητρα για ίδρυση βιοτεχνιών και εργοστασίων, διοικητική αποκέντρωση, οικονομική στήριξη της τοπικής αυτοδιοίκησης, σωστή παροχή υγειονομικών και εκπαιδευτικών

υπηρεσιών, ίδρυση πανεπιστημιακών και τεχνολογικών ιδρυμάτων, μοριοδότηση των υποψηφίων που επιθυμούν να σπουδάσουν και να εργαστούν στην επαρχία, ανάπτυξη του αγροτουρισμού, εγκατάσταση αστέγων στις παραμεθόριες περιοχές. Αυτές είναι κάποιες από τις πολλές λύσεις που κατατέθηκαν στις εργασίες μας και που μαρτυρούν την αγωνία των νέων γι' αυτό το τόσο καυτό πρόβλημα της ελληνικής περιφέρειας.

Με την ελπίδα ότι η φωνή μου, που αντιπροσωπεύει τη φωνή όλων των εφήβων που ασχολήθηκαν με τα θέματα που προανέφερα, θα εισακουστεί, κλείνω με την τελευταία πρότασή μου: Οι έφηβοι Βουλευτές πρέπει να ξέρουν κάθε χρόνο ποιες και πόσες από τις προτάσεις που έκαναν υλοποιήθηκαν. Διαφορετικά, θα έχουμε μόνο την αίσθηση της προσωπικής ικανοποίησης, της ελεύθερης έκφρασης και της πολιτικής μας ωρίμανσης, χωρίς όμως την ικανοποίηση και τη χαρά της πραγματικής δημιουργίας. Και θα έρχεται στο στόμα μας ο λόγος του Σεφέρη: «Λυπούμαι, γιατί άφησα να περάσει από τα δάχτυλά μου ένα πλατύ ποτάμι, χωρίς να πιω ούτε μια γουλιά».

Οι Έφηβοι Βουλευτές Ηρακλής Μηλάκης, Νικολέτα Σπυροπούλου, Ιωάννα Μπακογιάννη, Αντώνιος – Δημήτριος Κυπαρίσσης, Σωτήριος Αποστολάκης, Εύα Τοφίνη, και Μανώλης Κρασανάκης, διατύπωσαν προτάσεις, που δεν περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Όσες από τις νέες αυτές προτάσεις, μετά από ψηφοφορία, έγιναν δεκτές καταγράφονται στην Έκθεση της Επιτροπής.

Στη συνέχεια, η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά θέμα και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Ειδικότερα:

Τα θέματα «Αποκέντρωση – Αστυφιλία – Ερήμωση Υπαίθρου» και «Ισότητα Φύλων» έγιναν δεκτά, ομόφωνα.

Τα θέματα «Δημόσια Διοίκηση», «Τύπος – ΜΜΕ», «Δημόσια Ασφάλεια», «Δικαιοσύνη», «Κοινωνική Ανισότητα», «Αξιοκρατία», «Πολιτικοί/ή», «Ανθρώπινα Δικαιώματα» και «Δημοκρατία – Ελευθερία» έγιναν δεκτά, κατά πλειοψηφία.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, της Βουλής των Εφήβων, κατά την εξέταση των θεμάτων «Αποκέντρωση – Αστυφιλία – Ερήμωση Υπαίθρου, Δημόσια Διοίκηση, Ισότητα Φύλων, Τύπος – Μ.Μ.Ε., Δημόσια Ασφάλεια, Δικαιοσύνη, Κοινωνική Ανισότητα, Αξιοκρατία, Πολιτικοί/ή, Ανθρώπινα Δικαιώματα, Δημοκρατία – Ελευθερία», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων", Ι' Σύνοδος 2004 – 2005, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις του Εισηγητή Ηρακλή Μηλάκη, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε τη Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά θέμα και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία και εισηγείται την ψήφισή της από την Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων, με την προσθήκη των παρακάτω **νέων προτάσεων**, που έγιναν, κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή, από τους Έφηβους Βουλευτές:

1. Θέσπιση παραδειγματικής τιμωρίας των χρηστών όπλων. (κατά πλειοψηφία)
2. Καθιέρωση εκπαιδευτικών προγραμμάτων στα σχολεία των ορεινών, κυρίως, περιοχών της Κρήτης, για την οπλοκατοχή, με τη συνεργασία των Υπουργείων Εθνικής Παιδείας και Δημόσιας Τάξης. (κατά πλειοψηφία)
3. Μεγαλύτερη δημοσιοποίηση των προγραμμάτων και των πολιτικών θέσεων των κομμάτων. (κατά πλειοψηφία)
4. Καθιέρωση διδασκαλίας μαθημάτων με πολιτικό περιεχόμενο στα σχολεία. (κατά πλειοψηφία)
5. Κατοχύρωση του δικαιώματος των νέων να μετέχουν, αναλογικά, με εκπροσώπους τους σε φορείς ή συλλογικά όργανα όπου λαμβάνονται

αποφάσεις, από τις οποίες εξαρτάται η σταδιοδρομία τους. (κατά πλειοψηφία)

6. Επιβολή ποινών στους δημόσιους υπαλλήλους, που απέκτησαν περιουσία εκμεταλλευόμενοι τη θέση τους. (ομόφωνα)

Αθήνα, 4 Σεπτεμβρίου 2005

**Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ**

**ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ**